

ხელოვნების მუზეუმის ახალი კოლექცია

2021-2022

საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრომ არაერთი ათეული წლის შემდეგ მხოლოდ 2021-2022 წლებში შეძლო შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმის ფონდების შესავსებად თანამედროვე ქართული ხელოვნების ნიმუშების შესყიდვა. სამინისტროს პროექტი - „ქართული კულტურისათვის მნიშვნელოვანი კერძო კოლექციების ერთიანობის შენარჩუნება/სამუზეუმო ფონდების შევსება“ სწორედ სამუზეუმო ფონდსაცავის განახლება-შევსებას ისახავდა მიზნად. ამიტომ 2021 წლის სექტემბრიდან დეკემბრის ჩათვლით და 2022 წლის იანვრიდან მარტამდე სამინისტრომ შეიძინა და უსასყიდლოდ (მფლობელთა სურვილით) ხელოვნების მუზეუმს გადასცა თანამედროვე გამორჩეული 113 ქართველი მხატვრის 722 ნამუშევარი, რომლებსაც მანამდე არ ფლობდა მუზეუმი ან არასაკმარისად იყო იქ წარმოდგენილი. ახალშექმნილი ექსპონატები წარმოაჩინეს ქართული სახელოვნებო სივრცის განვითარების შთამბეჭდავ სურათს: აქაა ე.წ. 1950/1970-იანელ მხატვართა გრაფიკის ახალი კოლექცია; 1980/1990-იანელების ფერწერული სურათები; ნონკონფორმისტ მხატვართა ნამუშევრები, რომელთა შექმნა გარკვეულად განაპირობა კულტურის სამინისტროს მხარდაჭერით სიღნაღის ისტორიულ-ეთნოგრაფიულ მუზეუმში 2021 წლის 5 ნოემბერს ქართველი ნონკონფორმისტი მხატვრების 53-ზე მეტი ფერწერული და გრაფიკული სურათის, ქანდაკების, კოლაჟის, ასამბლაჟისა და სხვა მედიუმებში შესრულებული ნამუშევრების პირველმა ჯგუფურმა ექსპოზიციამ.

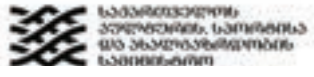
2021 წელსვე კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრომ შეიძინა გამოჩენილი ქართველი მხატვრის, ვალერიან სიღამონ-ერისთავის, 1930-იან წლებში შექმნილი 425 ნამუშევარიც, მათ შორის, ბაქოს ინდუსტრიული ზონის მშენებლობის ამსახავი ფერწერული ტილოები და გრაფიკული ჩანახატები, ასევე სხვა თემატიკის ფერწერული და გრაფიკული ნამუშევრების სერიები. მათში სიღამონ-ერისთავმა საქართველოში წითელი არმიის შემოჭრა და გასაბჭოება არსობრივად განსხვავებულად ასახა. ამისთვის მან XIX საუკუნის დასასრულსა და XX საუკუნის დასაწყისში აქტუალურ რუსულ ნეორომანტიზმს მიმართა. ეს იგრძნობა მის პორტრეტებშიც, თუმცა ე.წ. ბაქოს პერიოდის ნამუშევრებში შეიმჩნევა გეომეტრიული ელემენტების გარკვეული სიჭარბე. ამ კოლექციაში მას აქვს რელიგიურ თემებზე შესრულებული გრაფიკული ჩანახატები და სხვა ნამუშევრებიც, რომლებშიც საბჭოური რეჟიმის მიმართ შეფარვით მაინც მჟღავნდება მისი კრიტიკული დამოკიდებულება. 2022 წელს სამინისტროს პროექტით - „შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმის ახალი და თანამედროვე ქართული ხელოვნების ფონდის შევსება“- შესაძლებელი გახდა დიდი ქართველი მხატვრის, სერგო ქობულაძის, 73 ნამუშევრის შესყიდვაც.

1970/1980-იანი წლების მიჯნა ქართულ მხატვრობაში გარდატეხის ხანად და ახალი ეტაპის დასაწყისად ითვლება. შემთხვევით როდია, რომ სამეცნიერო თუ პოპულარულ ლიტერატურაში გაჩნდა ტერმინი - 80-იანელთა თაობა. სწორედ ამ თაობის ხელოვანებმა ქართულ სამხატვრო სივრცეში შემოიტანეს სრულიად ახალი სოციო-კულტურული ნაკადი. ამიტომ გადაწყდა, უპირველესად, ამ თაობის ხელოვანთა ნამუშევრებით გაემდიდრებინათ ხელოვნების მუზეუმის კოლექციები. 1970-იანი წლების დასასრულ და 1980-იანი წლების დასაწყისში „ახალგაზრდა მხატვართა მიერ პირველად გაცხადდა, რომ მხატვრობა გაცილებით მეტია არსებულ დოგმატურ ჩარჩოებში მოქცეულ წარმოდგენაზე მის შესახებ: პირველად გაჩნდა სურვილი მხატვრობის ენით, მისი მეშვეობით გაცილებით მეტის გამოსახვისა, ვიდრე „ფერწერული“ პრობლემადიკით მანიპულირება იყო“, - წერდა კარლო კაჭარავა. 1980-იანი წლების ქართულ მხატვრობაზე თვალის ერთი გადავლებისთანავე იკვეთება, თუ შეიძლება ითქვას, ორი ტალღა: პირველი უფრო ადრეულია და მასში ის მხატვრები ერთიანდებიან, რომლებიც სამოღვაწეო ასპარეზზე 1970-იანი წლების მიწურულსა და 1980-იანი წლების I ნახევარში გამოვიდნენ (ირაკლი ფარჯიანი, გია ბულაძე, ლევან ჭოლოშვილი, ქეთი მატაბელი, მერაბ აბრამიშვილი და სხვები); მეორე ტალღა კი უშუალოდ მოჰყვა პირველს (მამუკა ცეცხლაძე, ნიკო ცეცხლაძე, ოლეგ ტიმჩენკო, ლია შველიძე, გია ლორია, გოგა მაღლაკელიძე და სხვები). 80-იანი წლების პირველი ტალღის მხატვართა ფიგურატიულ მხატვრობაში ორი ძირითადი ტენდენცია გამოიკვეთა: პირველს, რომელსაც პირობითად დრამის ხაზი ვუნოდეთ, მხატვრები: ირაკლი ფარჯიანი, ლევან ჭოლოშვილი, გია ბულაძე და სხვები წარმოადგენენ. მეორე ტენდენცია, რომელიც ასევე მკაფიოდ იკვეთება ამ ეტაპზე, მხატვართა უფრო მრავალრიცხოვან ჯგუფს აერთიანებს. ესენი არიან: მერაბ აბრამიშვილი, ირაკლი სუთიძე, ლევან ლალიძე, ბესიკ არბოლიშვილი, შალვა მატუაშვილი, გელა მანჯავიძე და სხვ.

რედაქტორ-შემდგენელი ალექსანდრა გაბუნია
შესავალი ტექსტის ავტორები: ალექსანდრა გაბუნია, მარიამ გაჩეჩილაძე
მხატვართა შესახებ ანოტაციების ავტორები: ალექსანდრა გაბუნია, მარიამ გაჩეჩილაძე, მაკა ბეჟუაშვილი, მაია ჩიკვაიძე, რუსუდან მერაბიშვილი, ლელა წინუაშვილი, ნანა შერვაშიძე, ბაია წიქორიძე, ხათუნა ხაბულიანი

სტილისტ-რედაქტორი ნინო ნადარაია
მთარგმნელი მარიამ დვალი
ფოტოგრაფი იური სკრინნიკოვი
დიზაინერები: კახაბერ ხუბუნაიშვილი, ირაკლი ხუციშვილი

Editor-compiler Alexandra Gabunia
Authors of the introductory text: Alexandra Gabunia, Mariam Gachechiladze
Authors of annotations about the artists: Alexandra Gabunia, Mariam Gachechiladze, Maka Bezhushvili, Maia Chikvaidze, Rusudan Merabishvili, Lela Tsitsuashvili, Nana Shervashidze, Baia Tsikoridze, Khatuna Khabuliani
Style-editor Nino Nadaraia
Translator Mariam Dvali
Photographer Yuri Skrinnikov
Designers: Kakhaber Khukhunaishvili, Irakli Khutsishvili

ISBN 978-9941-9754-9-3
© დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნული გალერეა/Dimitri Shevardnadze National Gallery, 2022

ამ მხატვრებისთვის სახასიათო ასახულის მიღმა საკრალურის ძიება, მაგრამ თითოეულის დამოკიდებულება საკრალურისადმი სრულიად ინდივიდუალურია, რამეთუ საკრალური ესთეტიკურის ფარგლებში ექცევა და, ძირითადად, დეკორატიული მხატვრული ხერხებით გამოისახება. მეორე ტენდენციაში, შესაბამისად, დრამატულის ნაცვლად წინა პლანზე საკრალურის ესთეტიკური ხატია.

80-იანი წლების პირველი ტალღის წარმომადგენელ მხატვართა - გია ეძვერაძის, ილია ზაუტაშვილისა და სხვებისთვის სახასიათო კიდევ ერთი ტენდენცია: ისინი მკვეთრად არიან ორიენტირებული თანადროულ დასავლურ ხელოვნებაზე და მათი შემოქმედება, უმეტესად, ნონფიგურატიული მხატვრობის ფარგლებში ექცევა, თუმცა აქაც რამდენიმე არსებითი ნაკადის გამოყოფა შეიძლება. ოდნავ მოგვიანებით ტიპურ კონცეპტუალურ ნამუშევრებს ქმნიდნენ კოკა რამიშვილი, მამუკა ჯაფარიძე და სხვები. თუმცა, ამ პერიოდში კონცეპტუალურიზმსა და აბსტრაქციას შორის არც იყო ძალიან მკაფიო ზღვარი და ეს მხატვრები, ამავე დროს, აბსტრაქციასაც მიმართავდნენ. ამ თაობის ახალგაზრდა მხატვრებისათვის აბსტრაქტული ექსპრესიონიზმი ჩვეულებრივ მხატვრულ მიმართულებაზე ბევრად მეტი იყო. აბსტრაქტული ექსპრესიონიზმი იმ პერიოდში აღიქმებოდა ახალი ხელოვნების საერთაშორისო ენად არა მხოლოდ როგორც ფერწერული სტილი, არამედ როგორც ცხოვრების წესი ხელოვნებაში. ამგვარად, 80-იანი წლების პირველი ტალღის ქართულ მხატვრობაში ორი ძირითადი მიმართულება შეიძლება გამოვყოთ: ფიგურატიულობა და ნონფიგურატიულობა. როგორც დავინახეთ, ფიგურატიულ მხატვრობაში, თავის მხრივ, ორი მხატვრული ტენდენცია გამოიკვეთა: პირობითად მათ ესთეტიკური და დრამატული ვუნოდეთ, ხოლო ნონფიგურატიულში ამ პერიოდში, ძირითადად, აბსტრაქცია და კონცეპტუალური ხელოვნება იკვეთება.

1990-იანი წლები საქართველოს ისტორიის ერთ-ერთი დრამატული მონაკვეთია და, შესაბამისად, მხატვრული ფორმებით მის გადმოსაცემადაც რთული. მეტიც, იმ დროში საკმაოდ რთული იყო იმის რაციონალურად გადაზრებაც კი, სად ვიმყოფებოდით, თუმცა არტისტული აქტივობები დაშლილი სისტემის ყოფილ ცენტრებში მაინც მიმდინარეობდა და პარადოქსულად აქტიურიც კი ჩანდა უმძიმესი სოციალური ფონის პირობებში. ესაა დრო, როცა პოსტსაბჭოთა სივრცის ხელოვანთა უმეტესობა მიმართავს პერფორმანსს, აქციის ფორმატს და ამ ყველაფრის დოკუმენტად ქცევას ცდილობს სხვადასხვა მედიუმის საშუალებით. როგორც ხელოვნების თეორეტიკოსები აღნიშნავენ, 90-იან წლებში შემოქმედებით ასპარეზზე გამოსული მხატვრები „ბოლო საბჭოთა თაობის“ მხატვრები არიან, რომელთა შერჩევის კრიტერიუმია მათი ალტერნატიულობა და თანადროულ საგამოფენო პროცესებში აქტიური მონაწილეობა (დავით ალექსიძე, მიშა გოგრიჭიანი, მიშა შენგელია, კოტე სულაბერიძე, მურთაზ შველიძე და სხვები) გახდა. 2021-2022 წლებში ამ ხელოვანთა ნამუშევრების შესყიდვით გვსურდა ყველაზე რთული პერიოდის ქართული არტსცენის პრეზენტაცია. წინამდებარე კატალოგიც ამ პროცესის ერთგვარი ნაწილია. ერთი მხრივ, მაღლიერებაა ამ მხატვრების მიმართ, რომლებსაც არ შეუწყვეტიათ მუშაობა რთულ დროსაც კი და, მეორე მხრივ, ევროპაში ინტეგრირების თანდათანობითი და არცთუ მარტივი პროცესი, რომელიც საუკუნოვანი იზოლაციიდან თავდაღწევის შემდეგ საკმაოდ ფორსირებულად ხდებოდა და ხდება... და აჩვენებს უკვე უშუალოდ ქართულ სივრცეში მიმდინარე რეფლექსიას. ქართული მხატვრობის სპექტრი, რაც ამ კოლექციამ აჩვენა, ინდივიდუალურ არტისტულ არჩევანთა კრებულაა, რომელიც გვაძლევს საშუალებას გავიგოთ, რომელი გზა აირჩია თითოეულმა მხატვარმა ლოკალური კონტექსტის შეზღუდვების გადასალახავად, საკუთარი გამოცდილების დასაკავშირებლად თანამედროვე ტენდენციებთან. ეს სურათი საკმაოდ მრავალფეროვანი ჩანს ქართული არტსცენისთვის, სადაც აღმოჩნდა ადგილი მრავალი ტენდენციის გასაზიარებლად.

სახელოვნებო სფეროში ტერმინის - საბჭოთა ნონკონფორმისტული ხელოვნება - დამკვიდრება ამერიკელ ეკონომისტს, ჰარვარდის უნივერსიტეტის ფილოსოფიის დოქტორს, ნორთონ დოჯს მიენერება. ის ცნობილია როგორც საბჭოთა არაოფიციალური ხელოვნების ერთ-ერთი პირველი კოლექციონერი. ნორთონ დოჯი ყიდულობდა 60-იანელ მხატვართა სურათებს და არალეგალურად გაჰქონდა საბჭოთა კავშირიდან. ფაქტობრივად, მან გააცნო დასავლეთს ენ. საბჭოთა ანდერგრაუნდის ხელოვნება, რომლის 20 000-მდე ნიმუშია დაცული მის კოლექციაში. მათ შორისაა ქართველ ნონკონფორმისტ ავტორთა ნამუშევრებიც. საქართველოში ნონკონფორმისტულ მოძრაობას ფრაგმენტული და სპონტანური ხასიათი ჰქონდა. სახელოვნებო სფეროში იმ დროს დამკვიდრებული ოფიციალური იდეოლოგიის უარმყოფელ მხატვართა პოზიცია ინვევდა საბჭოთა ხელისუფლების გააფთრებას. ამიტომ ის ყველა საშუალებას მიმართავდა ხელოვნებაში მაშინდელი რეჟიმისათვის არასასურველი ტენდენციების კონტროლისა და აღკვეთისათვის: იკრძალებოდა გამოცემები, გამოფენები, შემოქმედს უცხადებდნენ საყვედურს, აპატიმრებდნენ, მის წინააღმდეგ ახორციელებდნენ სადამსჯელო ოპერაციებს. ასეთ ატმოსფეროში მხატვარს, როგორც პიროვნებას, უნდა გაეკეთებინა არჩევანი - კომპარტიის, მხატვართა თუ აკადემიური ოლიგარქიის კავშირთა წევრობას, სოცრეალიზმის სულისკვე-

თებით გამსჭვალულ შემოქმედებას, მმართველი იდეოლოგიის მსახურებასა და შემოქმედებით თავისუფლებას, თვითმყოფადობასა და მსოფლიოს წინაშე პირად პასუხისმგებლობას შორის. შემოქმედებითი თავისუფლებისა და პირადი ღირსების სასარგებლოდ არჩევანის გაკეთების შემთხვევაში კი იგი კარგავდა მატერიალურ პრივილეგიებს, საზოგადოებრივ, სოციალურსა და უფლებრივ გარანტიებს, მმართველთა კეთილგანწყობას, რაც, ფაქტობრივად, საკუთარი თავისა და ახლობლების კანონგარეშე სივრცეში გადაყვანას მოასწავებდა.

1960/70-იან წლებში ნონკონფორმისტული აქტიურობით მხატვრებმა - ავთო ვარაზმა, ოთარ ჩხარტიშვილმა, თემო ჯაფარიძემ, ამირ კაკაბაძემ, ვახტანგ (ვატია) დავითაშვილმა, ავთო მესხმა, კარლო გრიგოლიამ, ზურაბ სეხნიაშვილმა საფუძველი ჩაუყარეს თანამედროვე არაოფიციალურ ხელოვნებას საქართველოში, რაც წინწადა ახალი კულტურის ეპოქის დასაწყისს. ხელოვნების მუზეუმის კოლექცია გამდიდრდა ოთარ ჩხარტიშვილის, თემო ჯაფარიძის, ვახტანგ (ვატია) დავითაშვილის, ავთო მესხის, ზურაბ სეხნიაშვილის ნამუშევრებით, რომელთა შესყიდვა უშუალოდ სიღნაღის ისტორიულ-ეთნოგრაფიულ მუზეუმში 2021 წლის 5 ნოემბერს გამართულ ქართველ ნონკონფორმისტ მხატვართა გამოფენიდან მოხდა.

შალვა ამირანაშვილის სახელობის საქართველოს ხელოვნების მუზეუმის ფონდისთვის ქართველ გრაფიკოს მხატვართა ნამუშევრების შესაძენად არჩევანი შეჩერდა მხატვრებზე, რომლებმაც თავიანთი შემოქმედებით თვალსაჩინო წვლილი შეიტანეს ეროვნული გრაფიკული ხელოვნების განვითარებაში. საბედნიეროდ, ქართველ გრაფიკოსთა რიცხვი არცთუ ცოტაა და ჩვენ წინაშე დასმული ამოცანა, შეგვეჩრია მხატვრები, რომელთა ნამუშევრებითაც გრაფიკის დარგში გაცნობიერებული ადამიანი ისურვებდა სამუზეუმო ფონდის გამდიდრებას, ძალზე რთული აღმოჩნდა. შესაბამისად, ამ პროცესის დასაწყისში მთავარ კრიტერიუმად ავიღეთ გარკვეული მოცემულობა, ანუ მრავალ რჩეულთა შორის ყურადღება შევაჩერეთ ისეთ ხელოვანებზე, რომელთა ნამუშევრებიც ძალზე მცირე რაოდენობით იყო წარმოდგენილი (წოდარ და მამია მალაზონია, ლალი ზამბახიძე, ლორეტა შენგელია, მანანა თუმანიშვილი, ზაურ დეისაძე, გოგი წერეთელი, კარლო ფაჩულია, მედეა ჯაბუა, ნანა ცინცაძე, ლალი ლომთაძე) ან საერთოდ არ იხსებოდა (გიორგი როინიშვილი, თამარ კარბელაშვილი, გივი ვაშაკიძე, ნუგზარ მემარიაშვილი, მალხაზ კუხაშვილი, რუსუდან გაჩეჩილაძე, ნინო ზაალიშვილი, ნანა ჭურღულია, მარინე ივანიშვილი, თამაზ ვარვარიძე, სოფიო კინწურაშვილი, ია გიგოშვილი) შალვა ამირანაშვილის სახელობის საქართველოს ხელოვნების მუზეუმის გრაფიკის ფონდში. გარდა ამისა, მხატვრები შეირჩა თაობათა თანმიმდევრობის მიხედვით, უფრო სწორად, იმის მიხედვით, რომელ წლებში იწყება შემოქმედებით ასპარეზზე მათი აქტიური გამოსვლა და თავის დამკვიდრება, ასევე გათვალისწინებულ იქნა მათი წვლილი ქართული სახვითი ხელოვნების ისტორიის განვითარების პროცესში. სასიხარულოა, რომ სამუზეუმო ფონდების შევსების დასაწყისშივე გაჩნდა თბილისის სამხატვრო აკადემიის პირველკურსდამთავრებულთა თაობის ორი უმნიშვნელოვანესი წარმომადგენლის - სერგო ქობულაძისა და ირაკლი თოიძის ნამუშევრების შექმნის შესაძლებლობაც, იმ მხატვრებისა, რომლებმაც პედაგოგების - იოსებ შარლემანისა და ევგენი ლანსერეს მიერ გაკვალილი გზა გააგრძელეს და გრაფიკის დარგი ქართული სახვითი ხელოვნების ერთ-ერთ ნამყვან მიმართულებად აქციეს.

ზემოთ ნახსენები მხატვრები კი უკვე მათ მიერ აღზრდილი გრაფიკოსებია, 1950/70-იანელთა თაობა, რომელმაც თავისი სიძლიერითა და პროფესიონალიზმით ქართული გრაფიკის ხელოვნების ყველა მიმართულებას მრავალგზის მოუპოვა წარმატება: იქნება ეს დაზღური თუ წიგნის გრაფიკა, პლაკატი, ექსლიბრისი თუ თანამედროვე ტექნოლოგიური მიღწევების გამოყენებით (კომპიუტერული გრაფიკა) შესრულებული ნაწარმოებები. თითოეული მათგანის შემოქმედების გარეშე კი დღეს შეუძლებელი იქნებოდა იმ მაღალი დონის მიღწევა, რაც ქართული გრაფიკის დარგში არსებობს, რომლის მნიშვნელოვნება და მხატვრული ღირებულება აღიარებულია როგორც ჩვენს ქვეყანაში, ისე მის ფარგლებს გარეთ. ამაზე მეტყველებს ის მრავალი ჯილდო და ნოდება, რაც ამ მხატვრებს თავისი მოღვაწეობის განმავლობაში მიენიჭათ ადგილობრივსა და საერთაშორისო გამოფენებზე, კონკურსებსა თუ ბიენალეებზე. აღნიშნული მხატვრების შემოქმედებაზე გარკვეული წარმოდგენის შექმნა კი კატალოგში მოცემული მწირი ინფორმაციითაა შესაძლებელი.

კატალოგში ასევე მოხვდა იმ ავტორთა (ილია პატაშური, ტატო ახალკაციშვილი და სხვათა) საჩუქრად გადმოცემული სურათები, რომელთა გამოფენები გაიმართა 2021 წლის ოქტომბრიდან დღემდე დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეაში. ნამუშევრები გადაეცა საქართველოს შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმის ახალი და თანამედროვე ქართული ფერწერისა და გრაფიკის ფონდს.

NEW COLLECTION OF THE MUSEUM OF FINE ARTS

2021-2022

After many decades, the Ministry of Culture, Sports, and Youth Affairs of Georgia was able to purchase works of contemporary Georgian art to replenish the Collections of the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts only in 2021–2022. The aim of the project of the Ministry - Maintaining the Unity of Private Collections Important for Georgian Culture/Replenishing Museum Collections - was to update and expand the museum collections. Therefore, from September to December 2021 and from January to March 2022, the Ministry purchased and donated (at the request of the owners) 722 works by 113 distinguished Georgian artists to the Museum of Fine Arts, which previously were not owned by the Museum or were represented in an insufficient number. The newly acquired artworks represent an impressive picture of the development of Georgian art: the new collection of drawings by the so-called artists from the 1950s to 1970s; paintings of the 1980s -1990s; and the works of non-conformist artists, the purchase of which was conditioned by the first group exhibition of more than 53 paintings and drawings, sculptures, collages, assemblages, and objects by Georgian non-conformist artists held at the Signaghi Historical-Ethnographic Museum from November 5, 2021, to May 5, 2022, supported by the Ministry of Culture. In addition, in 2021, the Ministry of Culture, Sports and Youth Affairs of Georgia purchased 425 works created in the 1930s by prominent Georgian artist Valerian Sidamon-Eristavi, including the paintings and drawings depicting the construction of the Baku Industrial Zone. Also, a series of paintings and drawings. In them, Sidamon-Eristav depicted the Red Army invasion and Sovietization of Georgia in a radically different manner. For this purpose, he applied topical Russian neo-romanticism of the late 19th and early 20th centuries. The latter can be felt in his portraits as well. However, the paintings of the Baku period have a so-called definite abundance of geometric features. In this collection, he has drawings on religious themes and other works, which indirectly reflect his critical attitude toward the Soviet regime.

In 2022, within the framework of the project of the Ministry of Culture - "Replenishment of the Collections of contemporary Georgian paintings and drawings of the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts" - it became possible to purchase 73 works by the great Georgian artist Sergo Kobuladze.

The verge of the 1970s and 1980s is considered a turning point in Georgian painting and the beginning of a new stage. It is no coincidence that the term "80s Generation" has appeared in scientific or popular literature. The artists of this generation were the ones who introduced a completely new socio-cultural flow to the Georgian art space. Therefore, the decision was, first and foremost, to enrich the collections of the Museum of Fine Arts with the works of this generation of artists. In the late 1970s and early 1980s, "Young artists were the first to proclaim that painting was much more than an existing, dogmatic perception of it: for the first time, there was a desire to express much more through the language of painting than to manipulate with "painting" problems," wrote Karlo Kacharava. One might claim that there are two waves in Georgian art from the 1980s: the first one is earlier and unites the artists who appeared in the field in the late 1970s and the first half of the 1980s (Irakli Farjiani, Gia Bugadze, Levan Chogoshvili, Katevan Matabeli, Merab Abramishvili, and others); The second wave followed the first one (Mamuka Tsetskhladze, Niko Tsetskhladze, Oleg Timchenko, Lia Shvelidze, Gia Loria, Goga Maglakelidze, and others). In the figurative art by the artists of the first wave from the 80s, two main tendencies were standing out: the first, which we named the "Drama Line", is represented by artists: Irakli Farjiani, Levan Choghoshvili, Gia Bughadze, and others. The second tendency, which is also clearly defined at this stage, unites a larger group of artists; they are Merab Abramishvili, Irakli Sutidze, Levan Lagidze, Besik Arbolishvili, Shalva Matuashvili, Gela Manjavidze, and others. It is typical for these artists to search for something sacral beyond the depiction, but the attitude of each of them toward the sacral is completely individual because the sacral is expressed within the framework of aesthetics and mainly through decorative artistic means. As a result, in the second trend, the aesthetic icon of the sacral takes precedence over the dramatic. Gia Edzgeradze, Ilia Zautashvili, and others representing the first wave of the 1980s are characterized by one additional tendency: they are clearly focused on contemporaneous Western art and mostly non-figurative. A little later, Koka Ramishvili, Mamuka Japaridze, and others created typical conceptual artworks. However, there was not a very clear line between conceptualism and abstractionism during this period. At the same time, these artists also worked in abstraction. For young artists of this generation, than the usual art movement. At that time, Abstract Expressionism was perceived as the international language of the new art, not only as a painting style but also as a way of life in art.

Therefore, in the Georgian painting of the first wave of the 1980s, we can distinguish two main tendencies: figurative and non-figurative art. As we have observed, figurative painting, per se, has two artistic tendencies: we named them aesthetic and dramatic, and during this period, non-figuration mainly intersected with abstraction and conceptual art.

The 1990s were one of Georgia's most dramatic periods in history, and as a consequence, it was difficult to capture it in artistic form. Furthermore, at that time, it was even quite hard to rationally analyze where we were, however, artistic activities were still taking place in the former centres of the collapsed system and seemed paradoxically active even in the harshest social context. Most post-Soviet artists addressed performances and demonstrations at this time and tried to document it all through various media.

As art theorists point out, the artists who entered the creative arena in the 90s are the artists of the "Last Soviet Generation", whose selection criteria are their alternativeness and active participation in the processes of the contemporaneous exhibitions (Davit Aleksidze, Misha Gogrichiani, Misha Shengelia, Kote Sulaberidze, Vakho Bughadze, and others). By purchasing the works of these artists in 2021–2022, we wanted to present the most complex Georgian art scene. This catalogue is also part of this process. On the one hand, there is gratitude for these artists who have continued to work despite hardship, and on the other hand, there is the long and complicated process of integration into Europe, which was and continues to be rather forceful after centuries of isolation. And reflects Georgia of that time. The range of Georgian paintings that this collection has demonstrated is a collection of individual artistic choices that allow us to understand which path each artist has chosen to overcome the limitations of the local context to connect his/her own experience with contemporary tendencies. This picture looks fairly diverse for the Georgian art scene, which happened to be a melting pot of many various tendencies.

In the field of art, the statement of the term "Soviet Nonconformist Art" is connected to Norton Dodge, an American economist and Doctor of Philosophy at Harvard University. He is famous as one of the first collectors of Soviet unofficial art. In the 1960s, Norton Dodge bought the artists' works and smuggled them out of the Soviet Union. In fact, he introduced the art of the so-called Soviet underground to the West, preserving up to 20,000 works in his collection. Georgian nonconformist artists' works are among them. In Georgia, the nonconformist movement was fragmented and spontaneous. The Soviet authorities were outraged by artists' rejection of the official ideology that had been formed in the art field at the time. As a result, they used all measures in their power to control and suppress anti-regime trends in the arts: banning publications, and exhibitions, reprimanding authors, detaining them, and carrying out punitive operations against them. In this atmosphere, the artist had to choose between membership in Communist Party unions, artists' or academic oligarchy, social realism-inspired creativity, serving the governing ideology, and creative freedom, identity, and personal responsibility to the world. The artist would lose material benefits, public, social, and legal guarantees, and the rulers' benevolence when he/she chose to pursue artistic freedom and personal dignity, which would lead him/her and his/her loved ones into an unsafe realm.

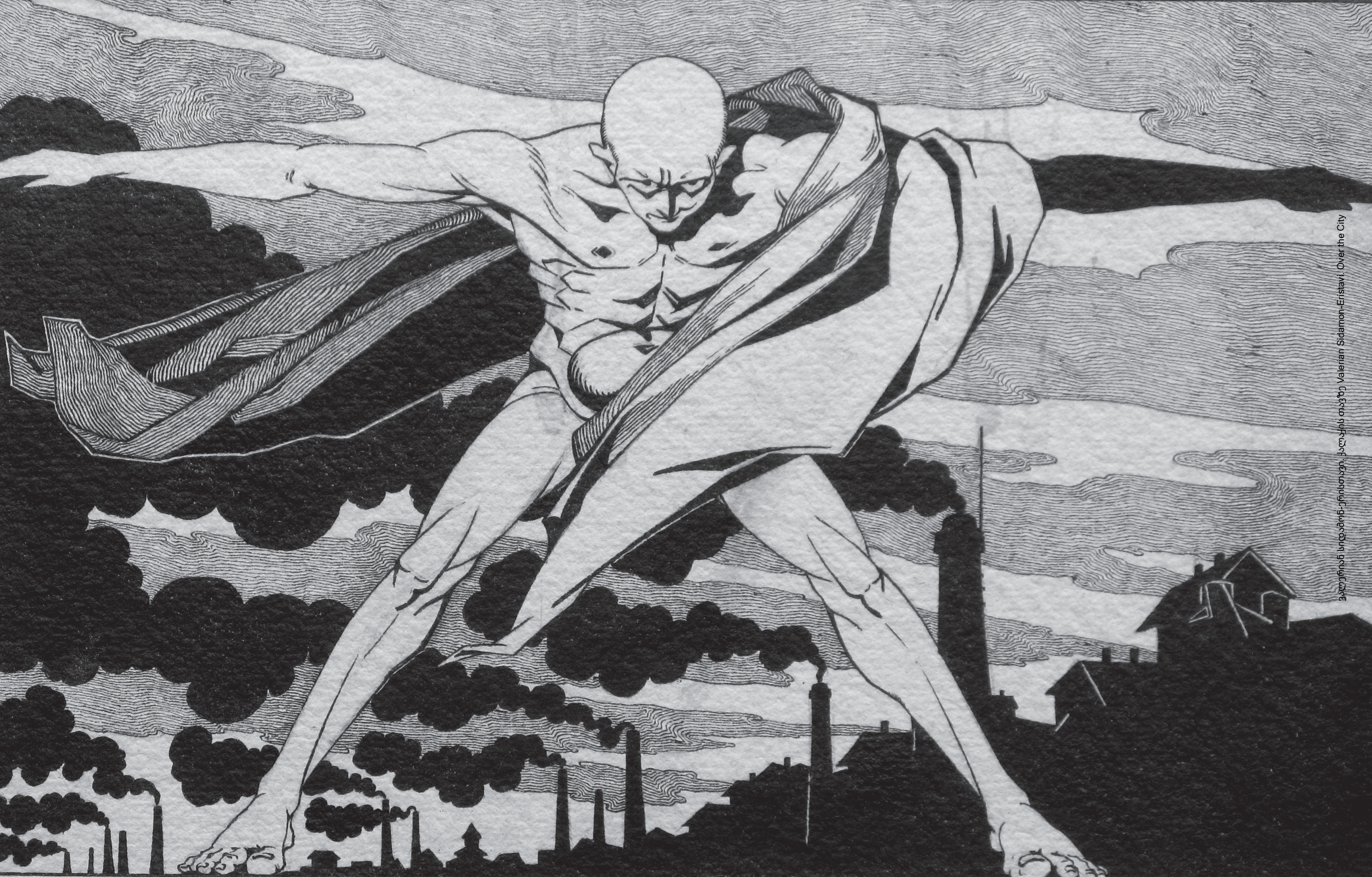
In the 1960s and 1970s, nonconformist artists like Avto Varazi, Otari Chkhartishvili, Temo Japaridze, Amir Kakabadze, Vakhtang (Vatia) Davitashvili, Avto Meskhi, Karlo Grigolia, and Zurab Sekhniashvili laid the foundation for unofficial art in Georgia, which marked the beginning of an era of a new culture. The works of Otari Chkhartishvili, Temo Japaridze, Amir Kakabadze, Vakhtang (Vatia) Davitashvili, Avto Meskhi, and Zurab Sekhniashvili enriched the collection of the Museum of Fine Arts, which were purchased directly at the Historical-Ethnographic Museum of Signaghi on November 5, 2021, during the Exhibition of Georgian Non-Conformist Artists.

The works of artists who have made a visible contribution to the development of Georgian graphic art have been selected to be purchased for the collections of the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts. Fortunately, the number of Georgian graphic artists is not small, and the task ahead of us - selecting painters whose works a graphics connoisseur would like to add to the museum collections - proved difficult. As a result, at the beginning of this process, we considered relevant data as the primary criterion, focusing on artists whose works were presented in small quantities (Nodar and Mamia Malazonia, Lali Zambakhidze, Loreta Shengelia, Manana Tumanishvili, Zaur Deisadze, Gogi Tsereteli, Karlo Pachulia, Medea Jadze, Lali Lomtadze), or was not presented at all (Giorgi Roinishvili, Tamar Karbelashvili, Givi Vashakidze, Nugzar Medzmariashvili, Malkhaz Kukhashvili, Rusudan Gachechiladze, Nino Zaalishvili, Nana Churgulia, Marine Ivanishvili, Tamaz Varvaridze, Sophio Kintsurashvili, Ia Gigoshvili), at the Collection of the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts. In addition, the artists were chosen according to the sequence of generations, or rather, according to the years in which they began to actively participate in the creative field and establish themselves, as well as according to their contribution to the development of the history of fine arts of Georgia. It is gratifying that right at the beginning of the project there was an opportunity to purchase the works of Sergo Kobuladze and Irakli Toidze, two of the most important representatives of the first generation of Tbilisi State Academy of Arts first-year graduates who followed in the footsteps of their teachers – Iosif Charlemagne and Eugene Lanceray – and made graphic art one of the leading fields of fine arts in Georgia.

The artists mentioned above are from the generation of the '50s and '70s, brought up by Sergo Kobuladze and Irakli Toidze who evolved in all directions of Georgian drawing art with their strength and professionalism, whether it is graphic or book illustration, poster, Ex-libris, or works created using current technologies (computer graphics).

The high level of Georgian graphic art that exists today would be impossible to achieve without the creativity of each of them, the significance and artistic value of which are recognized both in our country and abroad. This is evidenced by the many awards and titles that these artists have won during their participation at local and international exhibitions, competitions, or biennials. The brief information provided in the catalogue can be used to introduce the works by these artists.

Artworks donated by the authors (Ilia Patashuri, Tato Akhalkatsishvili, and others) whose exhibitions have been held at the Dimitri Shevardnadze National Gallery since October 2021 are also included in the catalogue. The works were donated to the collection of the New and Contemporary Georgian Paintings and Graphics of the Shalva Amiranashvili State Museum of Fine Arts of Georgia.

გაბრიელ სიდამონ-ქრისტოფი, ქალაქის თავზე, Valerian Sidamon-Eristavi, Over the City

ვალერიან სიდამონ-ერისთავი
VALERIAN SIDAMON-ERISTAVI
 1889-1943

ვალერიან სიდამონ-ერისთავი ქართული მოდერნიზმის მნიშვნელოვანი ფიგურა – დარგობრივი და ჟანრული მრავალფეროვნებით გამორჩეული მხატვარია. დიდი ვალერიან სიდამონ-ერისთავის წვლილი ქართულ ხელოვნებაში ისტორიული ჟანრის ფერწერის, კინომხატვრობისა თუ სცენოგრაფიის ისტორიისთვის. XX საუკუნის 20-იან წლებში კოტე მარჯანიშვილი სწორედ ვალერიან სიდამონ-ერისთავს იწვევს თეატრში სამუშაოდ და, ფაქტობრივად, ასე იწყება ქართული პროფესიული თეატრის მხატვრობის ისტორია. შემდგომ იგი საოპერო დადგმების გამფორმებლადაც გვევლინება... მას „საბჭოთა კინოხელოვნების პიონერსაც“ უწოდებენ. სამშობლოს გასაბჭოების შემდეგ, სხვა მხატვართა მსგავსად, ვალერიან სიდამონ-ერისთავსაც მოუწია იდეოლოგიური რეჟიმისთვის ხარკის გაღება. ე.წ. სოცრეალიზმს ის განსაკუთრებული „ხმამალალი“ ფერებით ახმოვანებს, ხაზგასმულად სანახაობრივი და დადგმულია ეს ნამუშევრები, სარკაზმნარევი და ირონიულია მათში ასახული საბჭოური რეალობა.

Valerian Sidamon-Eristavi, a key character in Georgian modernism, distinguishes out for his genre variety, distinctive color palette, and compositional abilities. He made significant contributions to the evolution of the historical painting genre, Georgian scenography, and film production design: in the 1920s, Georgian modernist theatre and film director Kote Marjanishvili invited him to work in the theatre, and thus the history of Georgian professional scenography began. Sidamon-Eristavi was also interested in filmmaking and is regarded as the pioneer of Georgian film production design. He also spent a lot of time working on opera projects. Following the Sovietization of his motherland, Sidamon-Eristavi, like other artists, was compelled to adhere to the party line on art. While forced to work within the framework of Socialist Realism, he created works that were defined by "loud" colors. These works are spectacular and staged, and the Soviet reality depicted in them is sarcastic and ironic.

ვალერიან სიდამონ-ერისთავი. წითელ ცხენოსანთა შეტევა. 1921. ტილო, ზეთი. 174x300 სმ
 Valerian Sidamon-Eristavi, Attack of the Red Cavalry, 1921, oil on canvas, 174x300 cm

ვალერიან სიღამონ-ერისთავი. წითელი მთესველები. 1920-იანი წლები. ტილო, ზეთი. 27,5x36,3 სმ
Valerian Sidamon-Eristavi, The Red Sowers, 1920s, oil on canvas, 27.5x36.3 cm

ვალერიან სიღამონ-ერისთავი. თბილისი. ასფალტის ქარხანა. 1935. ტილო, ზეთი (ორმხრივი). 40,5x23,5 სმ
Valerian Sidamon-Eristavi, Tbilisi, Asphalt Plant, 1935, oil on canvas (double sided), 40.5x23.5 cm

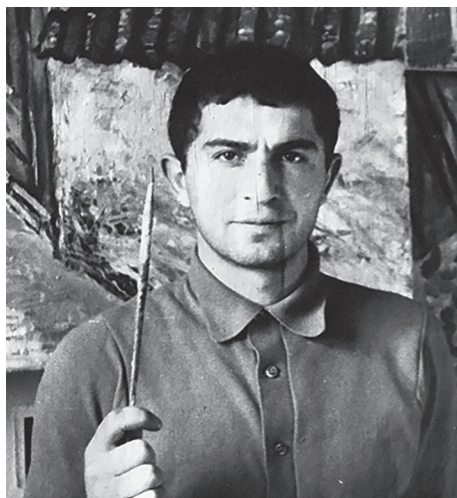
ოთარ ჩხარტიშვილი
OTAR CHKHARTISHVILI
1938-2006

ოთარ ჩხარტიშვილი 1970-იან წლებში თავი დაიმკვიდრა წამყვან ქართველ ნონკონფორმისტ მხატვრად. ის მონაწილეობდა 1974 წლის ე. წ. ბულდოზერის გამოფენაში, ასევე ალექსანდრე გლეზერისა და ევგენი რუხინის ბინებში მოწყობილ არასანქცირებულ გამოფენებში. ოთარ ჩხარტიშვილის მჭიდრო კავშირმა მოსკოვის „ანდეგრაუნდის“ მხატვართა წრესთან და 1977 წელს ზიმერლის მუზეუმის მიერ (ნიუ-ჯერსი, აშშ.) მისი კოლაჟის – „სპილოს“ შექმნამ სუკის ყურადღება მიიპყრო. „1960-იანი წლების ბოლოდან 1990 წლამდე ვზიდე ანტისაბჭოთა მხატვრის ჯვარი და ამიტომ ჩემი ხელოვნება ტოტალიტარიზმისა და ათეიზმის წინააღმდეგ საბრძოლო იარაღი გახდა“, – ვკითხულობთ მხატვრის ავტობიოგრაფიაში. ოთარ ჩხარტიშვილის მხატვრულ მემკვიდრეობაში აღსანიშნია კონცეპტუალური სერია „წელიწადის ოთხი დრო. ჩემი ეზო“. სერია თვრამეტი წლის მანძილზე შექმნილ ასეულობით ფერწერულ ნამუშევარს მოიცავს და რუსთაველი მხატვრის საცხოვრებელი ბინის ფანჯრიდან დანახულ ეზოს ხედებს ასახავს. აქ პირველად ჩნდება ქართულ ხელოვნებაში ხელოვნებისადმი ანტიფორმალისტური მიდგომა, როცა ესთეტიკური ასპექტი მეორეხარისხოვნად იქცა კონცეფციასთან შედარებით.

Otar Chkhartishvili (1938-2006) established himself as a leading Georgian nonconformist artist. He participated in the so-called "Bulldozer" exhibition in 1974, as well as in the unsanctioned exhibitions arranged in the apartments of Alexander Glazer and Evgeny Rukhin. Otar Chkhartishvili's close connections with the Moscow Underground Artists' Circle and the purchase of his collage "Elephant" by the Zimmerli Art Museum (New Jersey, USA.) in 1977 attracted the attention of the KGB. "From the late 1960s to the 1990s, I bore the cross of the anti-Soviet artist, and that's why my art became a weapon against totalitarianism and atheism..." – wrote the artist in his autobiography. The conceptual series by Otar Chkhartishvili "Four Seasons - My Yard" (1980-1998) comprises hundreds of paintings created over the course of eighteen years and represents the views of the yard from the window of the artist's apartment in the city of Rustavi (Georgia). The anti-formalist approach to art first appears in Georgian art in this series, when the aesthetic aspect becomes secondary to the concept.

ოთარ ჩხარტიშვილი. აღმოსავლეთ საქართველოს მთები. 2003. ტილო, ზეთი. 58x66 სმ
Otar Chkhartishvili, Mountains of Eastern Georgia, 2003, oil on canvas, 58x66 cm

ვახტანგ (ვატია) დავითაშვილი
VAKHTANG (VATIA) DAVITASHVILI
 1946-2000

ვახტანგ (ვატია) დავითაშვილი ცხოვრობდა თელავში, სწავლობდა კიევის საავიაციო უნივერსიტეტში, დაუახლოვდა იმ დროს კიევეში მცხოვრებ კინორეჟისორ სერგო ფარაჯანოვს. სწორედ ამ პერიოდიდან იწყება მისი გატაცება მხატვრობით. მან ფარაჯანოვთან გაიცნო საბჭოთა არაოფიციალური ხელოვნების წარმომადგენლები და თბილისში დაბრუნების შემდეგ ავტო ვარაზის სახელოსნოში დაიწყო მუშაობა. ვატია დავითაშვილი მემამბოხედ, თავისუფალ ადამიანად შედგა. ერთი შეხედვით, მისი ნაიჭური, ჭრელი და გადატვირთული ნატურმორტები თუ პეიზაჟები დავითაშვილის გამორჩეულად პერსონალურ მხატვრულ სამყაროს ქმნის.

Vakhtang (Vatia) Davitashvili was born in Telavi. He attended Kyiv Aviation University and befriended Sergo Parajanov, a film director who was living in Kyiv at the time. During this time, he developed an interest in art. He returned to Tbilisi after meeting with representatives of Soviet unauthorized art at Parajanov's and began working in Avto Varazi's workshop. Vatia Davitashvili developed into a rebellious and free man. At first glance, Davitashvili's uniquely personal artistic world appears to be comprised of naive, vibrant, and overloaded still lifes or landscapes.

ვატია დავითაშვილი. პეიზაჟი. 1991. ზეთი, ორგალიტი. 71x69 სმ
 Vatia Davitashvili, Landscape, 1991, oil on orgalite, 71x69 cm

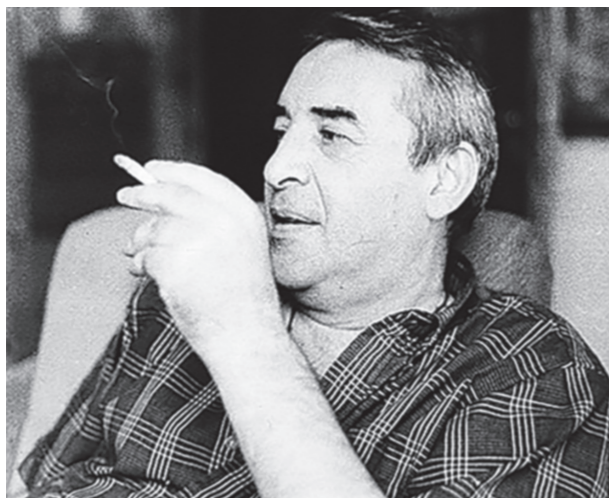
ავთო მესხი
AVTO MESKHI
1946-2016

ავთო მესხი ბავშვობიდან ხატავდა... „არ გამომდიოდა ისე ხატვა, როგორც ხალხს მოსწონდა. ვუხსნიდი, რომ მთა მთა იყო და ქვემოთ რომ არაფერი ეხატა, ასე იყო საჭირო“, – იხსენებდა მხატვარი. ავთო მესხის შინაგანი პროტესტი იმდროინდელი პოლიტიკური წყობის მიმართ მეტად მძაფრი იყო, რამაც განაპირობა მისი ჩამოყალიბება ნონკონფორმისტად. ის 13-14 წლის ასაკში ავთო ვარაზს უახლოვდება და სწორედ მასთან ეცნობა დასავლურ ხელოვნებას. ავთო მესხის ნამუშევრები ინდივიდუალური ხელნერით გამოირჩევა და სრულიად განსხვავდება საბჭოთა პერიოდის ნონკონფორმისტებისგანაც კი. ის სხვადასხვა ტექნიკისა და მასალის გამოყენებით მხატვრულ ზედაპირზე „ახალ რეალობას“ ქმნის. მისი შემოქმედება თანადროული ქართული ხელოვნებისთვის უცხო მხატვრულ მეთოდებსა და მიმართულებებს ასახავს, როგორებიცაა კოლაჟი, კუბიზმი, კონსტრუქტივიზმი თუ აბსტრაქციონიზმი.

Avto Meskhi has been painting since he was a child... "I couldn't paint the way everyone wanted me to paint. I was explaining that it was a mountain and that if nothing was painted below, it was necessary..." recalls the artist. Avto Meskhi's internal protest against the political establishment was quite strong at the time, which led to his formation as a nonconformist artist. He approached Avto Varazi when he was 13-14 years old and became acquainted with Western art. The artist's work reflects artistic methods and directions not commonly seen in modern Georgian art, including collage, Cubism, constructivism, and abstractionism. His distinct artistic style was soon identified. There is a growing interest in medieval frescoes and oriental miniatures, as well as monumental forms and exquisite embellishment.

ავთო მესხი. კომპოზიცია #1. 1987. ქაღალდი, გუაში. 60x40 სმ
Avto Meskhi, Composition #1, 1987, gouache on paper, 60x40 cm

ზურაბ სეხნიაშვილი
ZURAB SEKHNIASHVILI
1945-2021

ზურაბ სეხნიაშვილი განათლებით არქიტექტორ-რესტავრატორი იყო. მას აღდგენილი აქვს 60-ზე მეტი ისტორიული ძეგლი, მონაწილეობდა სვეტიცხოვლისა და დავით გარეჯის სარესტავრაციო სამუშაოებში. მის მხატვრად ჩამოყალიბებაზე დიდი ზეგავლენა მოახდინა ავთო ვარაზმა. ზურაბ სეხნიაშვილმა ხატვა აბსტრაქციით დაიწყო, რაც მისი პროტესტის ერთგვარი ფორმა იყო. მიუხედავად ამისა, მისი ხელოვნება უფრო ესთეტიკურ ჭრილში განიხილება, ვიდრე რეფორმატორულ-ბუნტარულად. აქტიური პიროვნული პოზიციის მიუხედავად, იგი ხელოვნებაში, უმეტესად, სიმშვიდეს ეძიებდა. მისი თქმით, „ალბათ, დრო უნდა გავიდე... არ მგონია, რომ თავს ვარიდებდეთ რამეს, ალბათ უფრო დამცავი მექანიზმი მუშაობს, ღია ჭრილობებზე საუბარი ძნელია...“

Zurab Sekhniashvili was an architect-restorer. He has restored more than 60 historical monuments, including Svetitskhoveli Cathedral and Davit-Gareja. Avto Varazi had a great influence on his formation as an artist. He started working with abstraction, which was a form of his protest. Nevertheless, Zurab Sekhniashvili's art is considered more aesthetically than reformist-rebellious. Despite his active personal position, he sought most tranquillity in art. He said, "Perhaps time must pass... I do not think we can avoid anything, perhaps a more protective mechanism works, it is difficult to talk about open wounds..."

ზურაბ სეხნიაშვილი. Le Roi a Paris. 1985. ხე, ლითონი. შერეული ტექნიკა. 70x30 სმ
Zurab Sekhniashvili, Le Roi a Paris, 1985, wood, metal, mixed media, 70x30 cm

თემო ჯაფარიძე, აღდგომის შემთხვევაში, 17-ე საუკუნე

თემო ჯაფარიძე
TEMO JAPARIDZE
 1937-2012

თემო ჯაფარიძის შემოქმედება მრავალშრიანია. იგი ფერწერული ნამუშევრების გარდა, ესეებს, პროზას და პოეტურ ნაწარმოებებსაც ქმნიდა. მხატვრის პირველი გამოფენა 1964 წელს თსუ-ის სააქტო დარბაზში შედგა და ოფიციალურად ის „ფორმალიზმსა და ბურჟუაზიულ ხელოვნებასთან“ გააიგივა. საბჭოეთში მისი ხელოვნება ნონკონფორმისტულად მიიჩნეეს. ქართულ სახვით ხელოვნებაში თემო ჯაფარიძის მიერ ნახატი-ობიექტების, ასამბლაჟების, სივრცობრივი ობიექტებისა თუ კონცეპტუალური ხელოვნებისთვის დამახასიათებელი სხვა ნიშნების დანერგვა ნოვატორულია. მის ნამუშევრებში მუდმივად თანაარსებობს ნაიფურობა, ფსიქოლოგიზმი, ლირიკული რეალიზმი, ეგზისტენციალიზმი, ექსპრესიონიზმი და, იმავდროულად, კონსერვატორული ხედვა.

Temo Japaridze's artwork is varied, comprising essays, prose, and poetry in addition to paintings. The artist's first show was held at the Assembly Hall of Tbilisi State University in 1964, and it was equated with "formalism and bourgeois art" by official bodies. In the Soviet Union, his art was considered as non-conformist. Drawing objects, assemblages, spatial objects, or other signs featured in conceptual art by Temo Japaridze are regarded as innovative in Georgian fine art. Temo Japaridze's works constantly coexist with naivety, psychology, lyrical realism, existentialism, expressionism and, at the same time, conservative vision.

თემო ჯაფარიძე, ნატურმორტი ბაჩით. 1975. ტილო, ხეტი, ხე. 40x50 სმ
 Temo Japaridze, Still Life with a Baby's Shoe, 1975, oil, wood on canvas, 40x50 cm

მერაბ აბრამიშვილი
MERAB ABRAMISHVILI
 1957-2006

მერაბ აბრამიშვილი 80-იანელთა თაობას ეკუთვნის. მან 1981 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. მერაბ აბრამიშვილის პერსონალური მხატვრული ფორმა იმთავითვე განისაზღვრა. ინტერესი შუა საუკუნეების ფრესკისა და აღმოსავლური მინიატიურისადმი, მონუმენტური ფორმისა და რაფინირებული დეკორატიულობისადმი... და საოცრად ნიჭიერად განხორციელებული სინთეზი მონუმენტურის, დეკორატიულისა და სახვითი გამომსახველობის... ასე გამოიყურება მერაბ აბრამიშვილის მხატვრული კრედო და მთელი მისი შემოქმედება თითქოს სხვადასხვა ფორმის რეპლიკაა ერთხელ არჩეულ ამ შემოქმედებით გზაზე. მხატვარმა შუა საუკუნეებში დამკვიდრებულ ლევკასის ტექნიკას მიმართა და დაზგურ მხატვრობაში ფრესკისათვის დამახასიათებელ ხატოვნებას მიაღწია. მერაბ აბრამიშვილის ნამუშევრები პირველად 2013 წელს გამოჩნდა სოთბის აუქციონზე, მხატვრის წარმატება საერთაშორისო დონეზე შედგა და მას შემდეგ ის სისტემატურად ფიგურირებს სხვადასხვა საერთაშორისო აუქციონზე.

Merab Abramishvili belonged to the 1980s generation. He graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1981. His distinct artistic style was soon discerned. The fascination with medieval frescoes and eastern miniatures, as well as monumental forms and exquisite embellishment... And a masterful fusion of monumental, decorative, and delicate imagery, this is Merab Abramishvili's artistic credo, and all of his creations appear to be replicas of the various forms he has chosen on his creative path. Abramishvili applied the Medieval Period levkas technique to achieve the characteristic depiction of a fresco in easel painting. For the first time, Merab Abramishvili's works were featured at a Sotheby's auction in 2013. The artist's success has been recognized worldwide.

მერაბ აბრამიშვილი. გეთსემანის ბაღი. 2006. ფირფიცარი, ტემპერა. 50x76 სმ
 Merab Abramishvili, The Garden of Gethsemane, 2006, tempera on plywood, 50x76 cm

ირაკლი ფარჯიანი
IRAKLI PARJIANI
 1950-1991

ირაკლი ფარჯიანი სვანეთში დაიბადა. მან 1974 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. ირაკლი ფარჯიანის მხატვრული ესთეტიკა და ხელწერა ხელოვნებაში ინდივიდუალობისა და ტრადიციის ურთიერთმიმართების უალრესად საინტერესო ნიმუშია. მისი შემოქმედების მთავარი თემა სახარებაა. თემატური და ჟანრობრივი მრავალფეროვნების მიუხედავად, ირაკლი ფარჯიანის ყოველი სურათი მხატვრული სამყაროს ერთი დიდი ხატია. იქნებ ამიტომაც მხატვარი ბუნებრივად აფართოებს ერთი ჟანრის ფარგლებს და, მაგალითად, პეიზაჟში ნატურმორტის ელემენტები შეაქვს... ირაკლი ფარჯიანის მხატვრობის ძირითადი მახასიათებლები – მდიდარი ფერწერული კონკრეტული საგანგათავისუფლებისა და განზოგადებისაკენ სწრაფვის ტენდენცია მისეული მხატვრული სამყაროს უცვლელი კანონებითაა განპირობებული. ის იკვლევს სახვითი ხელოვნების ისეთ ძირეულ პრობლემებს, როგორებიცაა სინათლისა და ჩრდილის, სივრცისა და სიბრტყის ურთიერთმიმართება. მიღწეული შედეგი შთამბეჭდავია და, შუასაუკუნოვანი ქრისტიანული ხელოვნების მსგავსად, XX საუკუნის ფერწერა ტრანსცენდენტურზე, საკრალურზე გესაუბრება.

Irakli Parjiani was born in Mestia, Svaneti. In 1974 he graduated from the Tbilisi State Academy of Arts. The artistic aesthetics and style of Irakli Parjiani provide an interesting example of the connection between individuality and tradition in art. The central theme of his oeuvre is the Gospel. Regardless of theme or genre variation, each of Irakli Farjiani's paintings is a major artistic icon. Perhaps this is why the artist intuitively expands the scope of a single genre, such as by putting still-life components into a landscape painting. The immutable laws of Irakli Parjiani's artistic world condition the primary elements of his painting – rich painting, the tendency to liberate from the concrete and generalize. He explores fundamental issues in fine art, such as the interaction of light and shadow, as well as space and flatness. The result is impressive because twentieth-century painting, like medieval Christian art, appeals to the transcendental and sacred.

ირაკლი ფარჯიანი. ბერლინის ციკლი - აბსტრაქცია. 1987. ტილო, ზეთი. 99,5x65 სმ
 Irakli Parjiani, The Berlin Cycle – Abstraction, 1987, oil on canvas, 99.5x65 cm

ლევან ჭოღოშვილი
LEVAN CHOGOSHVILI

ლევან ჭოღოშვილი (დ.1953) 1973 წლიდან, ფაქტობრივად, არაოფიციალური მხატვარი ხდება და სხვა მხატვრებთან ერთად მონაწილეობს არაოფიციალურ გამოფენებში: ვალერიან სიდამონ-ერისთავის დის ბინაში (1976), თეატრალური საზოგადოების (ე.წ. სტელას) დარბაზში (1977-1978), საბურთალოს სამედიცინო კლინიკის საგამოფენო სივრცესა (1979) და ა.შ. მანამდე კი ყალიბდება ლევან ჭოღოშვილის კონტრპოზიცია - მხატვრულ-ინტელექტუალური, ისტორიულ-პოლიტიკური, კონცეპტუალური დაპირისპირება საბჭოთა იდეოლოგიზირებულ გარემოსა და სახელოვნებო რეალობასთან. ჯერ კიდევ 1973 წლიდან იქმნება მისი ყველაზე ცნობილი სერია, ე. წ. ფერწერა-ფოტოებიდან, სურათები-ფოტოებიდან, სადაც ის უკვე მიზანმიმართულად იყენებს ანექსია-გასაბჭოებამდე დოკუმენტებს საოჯახო ფოტოსურათებს. 1975 წელს მხატვარი ქმნის „ზურაბ არაგვის ერისთავის მკვლელობის“ პირველ ვერსიას. ასე შემოდის ლევან ჭოღოშვილის შემოქმედებაში ისტორიული დრო და პერსონაჟი - XVII საუკუნის საქართველო. სერია „განადგურებული არისტოკრატია“ (1973-1989) პოლისტილურია, რადგან ერთ მთლიანობად აერთიანებს სხვადასხვა მხატვრულ მეთოდს: თბილისური და ყაჯარული პორტრეტების, არაბული, სპარსული, სომხური მინიატიურის, პოლონურ-სარმატულის, ადრემოტლანდიური პორტრეტის, მოდერნიზმის ენასა და ა.შ. ადამიანები ამ სერიაში ჩვეულებრივნი, მინიერნი, როგორც დიმიტრი თუმანიშვილი წერს, „არადროითობაში“ არსებობენ და ამით ლევან ჭოღოშვილი თითქოს „დროს აუქმებს“.

Levan Chogoshvili (b.1953) became an informal artist in 1973 and participated in several unofficial exhibitions held in the apartment of the sister of Valerian Sidamon-Eristavi (1976), in the so-called Stella Hall of the Theatre Society Union (1977), and in the exhibition space of Saburtalo Medical Clinic (1979), among many others. Levan Chogoshvili had already established his definite counter-position, which is an artistic, intellectual, historical, political, and conceptual conflict with the Soviet ideological environment and artistic reality prior to this. In 1973, he created his most famous series of artworks – painted from photographs – in which he purposefully employed photographs and documentation of Georgian aristocracy from the pre-Sovietization period. The earliest version of "The Assassination of Zurab Aragvi Eristavi" was created by the artist in 1975... This is how Levan Chogoshvili became interested in historical painting and 17th-century characters. The Exterminated Georgian Aristocracy (1973-1989) is a stylistically diverse series that combines several inspirations and methods, such as Tbilisi portraiture, Qajar paintings, Arabic, Persian, and Armenian miniatures; Polish – Sarmatian and early Scottish portraits; or modernism. Levan Chogoshvili "cancels time," according to Dimitri Tumanishvili, because real characters in the series exist in an "out of temporal mode."

ლევან ჭოღოშვილი. სერიიდან განადგურებული ქართული არისტოკრატია. 2014. ტილო, ტემპერა. 105x90 სმ
Levan Chogoshvili, From the series - Exterminated Georgian Aristocracy, 2014, tempera on canvas, 105x90 cm

ქეთევან მატაბელი
KETEVA MATABELI

ქეთევან მატაბელმა (დ.1953) 1978 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის ფერწერის ფაკულტეტი. ის ფერწერული და გრაფიკული ნამუშევრების, კოლაჟებისა და ასამბლაჟების ავტორია. მხატვრის მიერ შექმნილი ფოლიანტები, სხვადასხვა მასალით დატვირთული კოლაჟები, წიგნის ილუსტრაციები ხელოვანის ინდივიდუალური ხელწერითაა აღბეჭდილი. ქეთევან მატაბელის ცნობილი ფერწერული სერია „ძველი თბილისი“ 1984 წელს შეიქმნა. მხატვრის შემოქმედებაში განსაკუთრებული მნიშვნელობისაა ილუსტრაციები „ვეფხისტყაოსნისათვის“, რომელზეც მუშაობა მან 2009 წელს დაიწყო. 2014 წელს კი მხატვრის მიერ დასურათებული „ვეფხისტყაოსანი“ ებრაულ ენაზეც გამოიცა. ქეთევან მატაბელმა თავის სტუდენტებთან ერთად საქართველოში პირველად მოაწყო გამოფენა ბრაილის ანბანის გამოყენებით, სადაც ობიექტებზე შეხებით ხდება სამყაროს აღქმა და შეგრძნება მხედველობადაქვეითებულთა ან სრულიად უსინათლო ადამიანებისთვის.

Ketevan Matabeli (b.1953) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1978. She is a distinguished artist, who creates graphics, collages and assemblages, which are decorated with various materials and has original style. In 1984 she created a series of paintings "Old Tbilisi". The illustrations for the poem "The Knight in the Tiger's Skin", which she began working on in 2009, are particularly significant in her oeuvre. The book was published three times: in 2009 and 2012, and in Hebrew in 2014. Ketevan Matabeli and her students organized the first exhibition in Georgia using the Braille alphabet, allowing those who are blind or visually challenged to experience art through touching the artifacts.

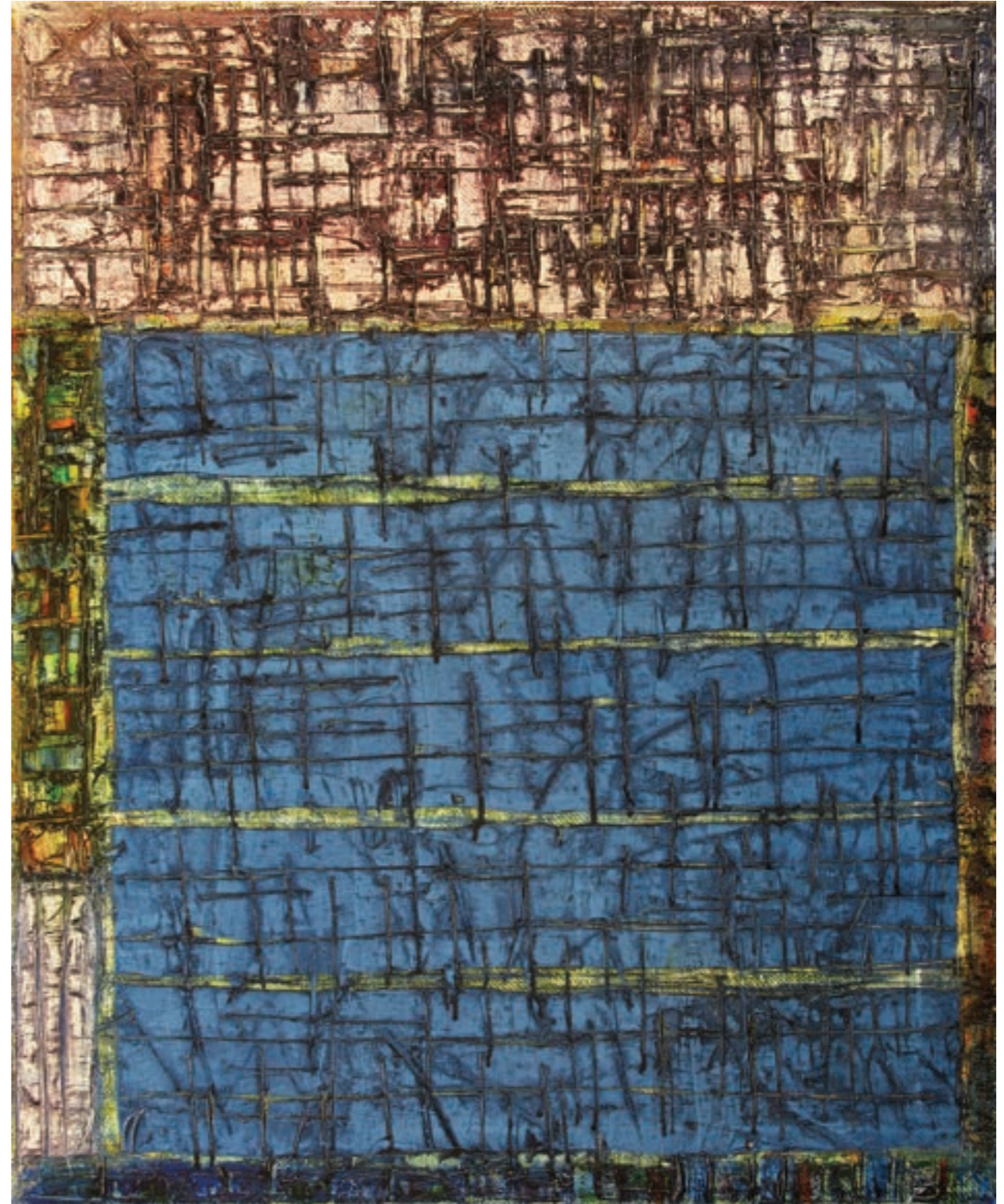
ქეთევან მატაბელი. ქაშვეთის ეკლესია. 1985. ტილო, ზეთი. 160x73 სმ
Ketevan Matabeli, Kashveti Church, 1985, oil on canvas, 160x73 cm

ლევან ლაღიძე
LEVAN LAGIDZE

ლევან ლაღიძე (დ. 1958) 80-იანელთა თაობის ქართველ მხატვართა წარმომადგენელია. სამეცნიერო თუ პოპულარულ ლიტერატურაში ტერმინის – „80-იანელთა თაობის“ შემოტანა ლევან ლაღიძის სახელს უკავშირდება. მან 1981 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. ლევან ლაღიძის თქმით, „მხატვრობა იწყება არა მაშინ, როცა შეგიძლია ხატო, არამედ, როცა არ შეგიძლია, არ ხატო...“ – ეს ზუსტი ფორმულაა ბევრი ხელოვანის შემთხვევაში და ეს ლევან ლაღიძის შემთხვევაცაა. ლევან ლაღიძე გამორჩეული პერსონალური ფერწერული დისკურსით ეწევა ქართულ არტსივრცეში, ხელოვანი, რომელთანაც ჰარმონიულად ერწყმის რაციონალური და მეტაფიზიკური... ის თანმიმდევრულია შემოქმედებით გზაზე, თანმიმდევრულია გაცნობიერებული, რაფინირებული აზროვნების წესით, მარადიული საიდუმლოს ძიების მუდმივად ცოცხალი მუხტით. მისთვის მხატვრობა შემეცნების ფორმაა. მის ტილოებთან განმარტოება გინდება... როცა ცხადად შეიგრძნობ, რომ შემეცნების პროცესის მთავარი ხიბლი საიდუმლოების განცდაა. 2011 წელს თბილისში მხატვარმა საკუთარი გალერეა – "Lagidze Gallery" გახსნა. 2018 წლიდან ლევან ლაღიძე თანამშრომლობს ბრიტანეთში მოღვაწე ამერიკელ კურატორ ქეთრინ ლევინთან და ყოველწლიურად ლონდონში მისი სოლო გამოფენები იმართება.

Levan Lagidze (b. 1958) is a representative of Georgian artists of the '80s generation. The introduction of the term "generation of the 80s" in scientific and popular literature is connected with the name of Levan Lagidze. He graduated from Tbilisi State Art Academy in 1981. The Georgian art scene recognizes Levan Lagidze for his individual painting discourse, which harmoniously combines the rational and the metaphysical in his work. He is consistent on the creative path, with a mindful, refined way of thinking and the never-ending endeavor of discovering an eternal mystery. For him, art is a means of enlightenment. A viewer desires to be alone with his paintings... Once they realize that the feeling of mystery is the major draw of the cognition process. Since 2018, Levan Lagidze has been collaborating with the American curator Kathryn Levin, who works in the UK. His solo exhibitions are held annually in London.

ლევან ლაღიძე. კომპოზიცია. 2021. ტილო, ზეთი. 73x60 სმ
Levan Lagidze, Composition, 2021, oil on canvas, 73x60 cm

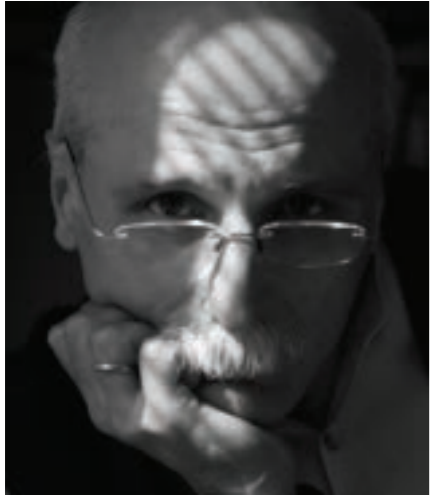
გელა მანჯავიძე
GELA MANJAVIDZE

გელა მანჯავიძე (დ.1958) ქართველ მხატვართა 80-იანელთა თაობას ეკუთვნის. მან 1980 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. „როგორც წითლიდან იისფერამდე, ცხოვრება მხატვრის ნაირფერია“ – ეს ფერმწერ გელა მანჯავიძის განაცხადია. გელა მანჯავიძის თაობის მხატვრებმა ქართული ფერწერის ისტორიის ახალი ფურცელი შექმნეს. „რკინის ფარდა“ გაიხსნა და დასავლეთმა აღმოაჩინა სამყარო (ქართველი მხატვრები) განსხვავებული ისტორიითა და შემოქმედებითი პოტენციალით. გელა მანჯავიძე დასავლელი კურატორების რჩეულ ხელოვანთა შორის აღმოჩნდა. საქართველოს საგამოფენო სივრცეების პარალელურად მხატვრის შემოქმედებითი მოღვაწეობა იმლება საქართველოს საზღვრებს მიღმა. 1990 წელს მხატვრის ხელოვნება იფინება პარიზში, ლუქსემბურგში, სიეტლში, ჩიკაგოში, ტაკომაში, 1993 წელს-ტურინში, 1994 წელს-ბონსა და ელ-ქუევიტოში და ა.შ. დროთა განმავლობაში იცვლება გელა მანჯავიძის მხატვრული სტილი, პალიტრა. უცვლელი რჩება შემოქმედებითი კრედო-ფერწერის მეტყველება თავისი სახვით-გამომსახველობითი მრავალფეროვნებით.

Gela Manjavidze (b.1958) belongs to the generation of Georgian artists of the '80s. He graduated from Tbilisi State Art Academy in 1980. "The life of an artist is colorful, like a spectrum of colors spanning from red to purple", the artist claims. Artists of Gela Manjavidze's generation have written a new chapter in history of Georgian painting. Georgian artists were shown to the West as a world with a unique history and creative potential once the "Iron Curtain" was open. Gela Manjavidze has become one of the Western curators' favorite artists. Parallel to Georgian exhibition spaces, the artist's creative activity expanded beyond Georgian borders. The artist's works were shown in Paris, Luxembourg, Seattle, Chicago, and Takoma in 1990; in Turin, in 1993; Bonn and Kuwait in 1994, etc. Over time, Gela Manjavidze evolves his artistic style and color palette. His creative credo - the language of painting with its variety of the imagery expressions - remains unchanged.

გელა მანჯავიძე. დასი. 1985. ტილო, ზეთი. 160x190 სმ
Gela Manjavidze, Troupe, 1985, oil on canvas, 160x190 cm

გია ბუღაძე
GIA BUGADZE

გია ბუღაძე (დ.1956) ზედმინევენით პიროვნული მხატვარია. მას შეუძლია მიმართოს ნებისმიერ სტილს და გამოხატოს ამ სტილის ძირითადი არსი. იგი შეიძლება იყოს მშვიდი ნეორომანტიკოსი, თუ მას ასე სურს, ან ექსპრესიონისტი, ან რომანტიკოს-მისტიკოსი. იგი შეიძლება მოგვევლინოს საჯარო მხატვრად, რომელსაც ახასიათებს საჯარო პოლიტიკური გამოსვლები ან ითამაშოს იდუმალი ფსევდოისტორიებით, ან მოგვევლინოს ინტიმისტად, რომელსაც აინტერესებს პირადი დეტალები, ან თავის ხელოვნებაში შემოიტანოს რელიგიური თემატიკა. გია ბუღაძის შემოქმედების მრავალ განსხვავებულ თვისებას შორის უნდა აღინიშნოს ის, რომ ის თავის ნამუშევარს ყოველთვის მთლიანობაში აღიქვამს, არ თამაშობს რაიმე მარტივ კონცეპტუალურ თამაშს, არ უარყოფს თავის არც ერთ მიდგომას იმის განცხადებით, რომ ახლა დაკავებულია აქციონიზმით ან ქუჩის ბანერის გაკვრით, ან კედლის ალუზიებით. „გია ბუღაძე შემოქმედების მნიშვნელობას ანთროპოლოგიური ჭრილიდან განსაზღვრავს: შემოქმედება – ეს უმძაფრესი ინტენციიაა თანამედროვე ადამიანისა, რომელსაც სურს, რომ გადარჩეს როგორც ფიზიკურად, ასევე სულიერად, პიროვნულად და ნაციონალურად, ხოლო რაც შეეხება „end art“-ს, იგი აპოკალიფსურ დასასრულს კი არ მიუთითებს, არამედ სვამს უკანასკნელ, მარადიულსა და აბსოლუტურ შეკითხვებს ადამიანისა და კაცობრიობის წინაშე“ (ხათუნა ხაბულიანი. ჟურნალი „აპრილი“. #15(160).

Gia Bugadze (b.1956) is recognized as a remarkable individual artist. He can apply to any style and express the main essence of that style. At different stages of his artistic life he has revealed himself as either a calm neo-romanticist, expressionist or romantic-mystics. Gia Bugadze is a public artist, known for his politically charged speeches or plays with mysterious pseudo-histories; at times, he may appear as an intimist, only interested in personal details or integrating religious themes into his work. Among many different features, it should be noted that Gia Bugadze perceives his painting as a whole. He does not play any simple conceptual game; he does not reject any of his approaches by claiming that he is engaged in activism, in sticking banners or in mural painting. "Gia Bugadze defines the importance of creativity from an anthropological point of view: Creativity – this is the strongest intention and endeavor of a contemporary human, who wants to survive both physically and spiritually, individually and nationally" and with regard to "the end of art", he does not point out to the apocalyptic end, but asks the last, eternal and absolute questions concerning a human being and mankind (Khatuma Khabuliani. Magazine – Aril, #15 (160).

გია ბუღაძე. სერიიდან - ოდესლაც, საფლავად დადება. 2017. ტილო, ზეთი. შერეული ტექნიკა. 120x180 სმ
Gia Bugadze, From the series – Olim, The Entombment of Christ, 2017, oil, mixed media on canvas, 120x180 cm

მამუკა ცეცხლაძე
MAMUKA TSETSKHLADZE

მამუკა ცეცხლაძე (დ.1960) 1980-1986 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში. 1984 წელს მამუკა ცეცხლაძე მხატვრებთან – კარლო კაჭარავასთან, გია ლორიასა და გოგა მაღლაკელიძესთან ერთად აყალიბებს ჯგუფ „არქივარიუსს“. 1985 წელს, თბილისის სამხატვრო აკადემიის მეათე სართულზე მამუკა ცეცხლაძისთვის დროებით დათმობილ სახელოსნოში, ყალიბდება ახალგაზრდა მხატვრების არაფორმალური გაერთიანება „X სართული“. 1987 წელს „X სართულის“ ჯგუფი სამუშაოდ გადადის მარჯანიშვილის თეატრის სახელოსნოში, სადაც მამუკა ცეცხლაძე მხატვარ-დეკორატორად იწყებს მუშაობას. სხვა მხატვრებზე უერთდებიან ჯგუფს და ის „მარჯანიშვილის სახელოსნოს“ სახელით ხდება ცნობილი (1991 წლის ჩათვლით). 1987 წელს შედგა ჯგუფის წევრების პირველი გასვლითი გამოფენა ბერლინში (აღმოსავლეთი ბერლინი). 1996 წელს იყო თბილისის თანამედროვე ხელოვნების I საერთაშორისო ბიენალეს კურატორი და მონაწილე. 2008 წელს დაასურათა ლევან გველესიანის წიგნი – „მოგითხრობთ შოთა რუსთაველის ვეფხისტყაოსანს“. პოემის გამოცემისათვის შეიქმნა სხვადასხვა ზომის 90-მდე ილუსტრაცია. „ფენომენალურია მამუკა ცეცხლაძე – მაშინვე წარმოუდგენელი ტექნიკა ჰქონდა. საიდან შეეძლო აეთვისებინა ეს XVII ან XIX საუკუნის მხატვრული ხერხები ასეთ ზომამდე, ასეთი უცდომელობით, საერთოდ ვერ ვხვდები – ნანახიც არ ექნებოდა; სად უნდა ენახა?! ის სურათები საბჭოთა მუზეუმებშიც კი არ იყო! მაშინ ჰოლანდიაში უნდა წასულიყო და, ზუსტად ვიცი – არ წასულა“, – ნანყვეტი დიმიტრი თუმანიშვილის წიგნიდან „XX საუკუნის ქართული ხელოვნება და მისი ისტორიული კონტექსტი“. მამუკა ცეცხლაძის ნამუშევრები დაცულია საქართველოს, უნგრეთის, გერმანიის, საფრანგეთის, აშშ-ის, რუსეთის, თურქეთის კერძო და სახელმწიფო კოლექციებში.

Mamuka Tsetskhladze (b.1960) studied at the Tbilisi State Academy of Arts from 1980 to 1986. In 1984, he formed the group "Archivarius" along with artists Karlo Kacharava, Gia Loria, and Goga Maghlaelidze. In 1985, on the tenth floor of the academy, in the studio, which was temporarily given to Mamuka Tsetskhladze, "10th Floor" - an informal union of young artists was formed. In 1987, the group "10th Floor" moved to the Marjanishvili Theatre's workshop, where Mamuka Tsetskhladze started working as an artist-decorator. Other artists joined the group, which then became known as "Marjanishvili's Workshop" (till 1991). The first international exhibition of the group took place in Berlin (East Berlin) in 1987. He was a curator and participant of the First Tbilisi International Biennale of Contemporary Art in 1996. In 2008, he illustrated Levan Gvelesian's book – "Story about Shota Rustaveli's The Knight in the Panther's Skin". For the publication, up to 90 illustrations of various sizes were created. "Mamuka Tsetskhladze is an exceptional artist; he has amazing technique from the beginning. I'm baffled as to how he was able to demonstrate such assurance in his mastery of those seventeenth or nineteenth century creative techniques; he couldn't have seen it; where could he have seen it? Even Soviet museums did not display those images! Then he should have traveled to Holland, but I know for sure – he didn't." – Excerpt from the book "Dimitri Tumanishvili – Georgian Art of the XX Century and it's Historical Context". Mamuka Tsetskhladze's works are preserved in private and public collections in Georgia, Hungary, Germany, France, the USA, Russia, and Turkey.

მამუკა ცეცხლაძე. თბილისი. 2015. ტილო, აკრილი. 300x200 სმ
Mamuka Tsetskhladze, Tbilisi, 2015, acrylic on canvas. 300x200 cm

ნიკო ცეცხლაძე
NIKO TSETSKHLADZE

ნიკო ცეცხლაძე (დ.1959) 1980-იან წლებში იყო ხელოვანთა არაფორმალური ჯგუფების – „X სართულისა“ და „მარჯანიშვილის სახელოსნოს“ წევრი. ამავე წლებიდან მონაწილეობს სხვადასხვა სახელოვნებო პროექტსა და გამოფენაში. ძალიან დიდი მუხტის მქონე 1990-იანი წლების დასაწყისში ნიკო ცეცხლაძემ და ოლეგ ტიმჩენკომ ღია, საჯარო სივრცეში – მიწისქვეშა გადასასვლელში აჩვენეს საქართველოში ერთ-ერთი პირველი პერფორმანსი. ნიკო ცეცხლაძე აწყობდა გამოფენებს „ქარვასლის“ ახალგაზსნილ საგამოფენო დარბაზებში, შემდეგ კი იყო ბერლინი, როცა პუბლიცისტ და მთარგმნელ ეკე მაასის სახლში აწყობდა ექსპრესიონისტული ნახატების გამოფენებს. რამდენიმე ნამუშევარი ნიკო ცეცხლაძემ და სერგო ფარაჯანოვმა ერთად შექმნეს და დღეს ისინი სომხეთში, სერგო ფარაჯანოვის მუზეუმში, ინახება. ნიკო ცეცხლაძის ცხოვრებაში ძალიან ბევრი საინტერესო პერფორმანსი იყო. აღსანიშნავია ე. წ. „ქარვასლის პერფორმანსი“, რომელიც საბჭოთა ფულის გაუქმებისა და გაუფასურების თემას ეხებოდა; პერფორმანსი ბალტიისპირეთში, ნარვაში, ბელორუს მხატვარ იგორ კაშკურევიჩთან ერთად. ნიკო ცეცხლაძე თემურ ნოვიკოვთან, ოლეგ კატელნიკოვსა და სხვა ხელოვანებთან ერთად აწყობდა საინტერესო პერფორმანსებს პეტერბურგში. მისი ნახატები მონტენეგროს ბიენალეზე ცნობილი მოსკოველი მხატვრების, მათ შორის, კონცეპტუალისტ მხატვარ ილია კაბაკოვის ნამუშევრებთან ერთად იფინებოდა. იყო გამოფენები ბერლინში, ნანტში, პარიზში... 2009 – „დაბადებული საქართველოში“, კობრას მუზეუმი, ამსტერდამი, ჰოლანდია; 2007 – სტამბულის ბიენალე, გალერეა Siemens Sanat, თურქეთი; 1998 – „ტრანსფორმაცია“, Friedrichgalerie, კიოლნი, გერმანია. 1997 – გალერეა ifa, ბერლინი, გერმანია. დღეს ნიკო ცეცხლაძე ცხოვრობს და მუშაობს თბილისში.

In the 1980s, Niko Tsetskhladze (b.1959) was a member of the unofficial groups of artists – "10th Floor" and "Marjanishvili's Workshop". Since that period, he has been participating in various art projects and exhibitions. In the early 1990s, Niko Tsetskhladze and Oleg Timchenko conducted one of the first performances in Georgia in an open, public space, in the underground passage. Niko Tsetskhladze organized exhibitions in the newly opened exhibition halls of Caravanserai and then went to Berlin, where he arranged exhibitions of expressionist paintings at the home of publicist and translator Eke Maas. Niko Tsetskhladze and Sergo Parajanov have created several works together. Currently, the works are kept at the Sergo Parajanov Museum in Armenia. There were many interesting performances in Niko Tsetskhladze's life. It is worth noting that the so-called "Caravanserai Performance", which was about the abolition and devaluation of the Soviet currency, was held in the Baltic country, Narva, with Belarusian artist Igor Kashkurevich. Niko Tsetskhladze, with Temur Novikov, Oleg Katelnikov, and other artists, organized fascinating performances in St. Petersburg. His paintings were exhibited at the Montenegro Biennale, along with works by famous artists from Moscow, including conceptualist Ilya Kabakov, followed by exhibitions in Berlin, Nantes, Paris, etc. In 2009, "Born in Georgia" at the Cobra Museum of Modern Art in Amsterdam, the Netherlands; in 2007, at the 10th International Istanbul Biennial; in 1998, at the "Siemens Sanat Art Gallery" in Turkey; and in 1997, at the "ifa Gallery" in Berlin, Germany. Niko Tsetskhladze lives and works in Tbilisi.

ნიკო ცეცხლაძე. იზოლაციაში/27.03.-31.05. კვადრიფტიკი. 2020. ტილო, აკრილი. შერეული ტექნიკა. 187×135 სმ
Niko Tsetskhladze, In isolation/March 27-May 31, 2020, quadriptych, acrylic, mixed media on canvas, 187×135 cm

ოლეგ ტიმჩენკო
OLEG TIMCHENKO

ოლეგ ტიმჩენკო (დ.1957) ერთ-ერთი წევრია 1980-იანი წლების დასასრულისა და 1990-იანი წლების დასაწყისში მოქმედი ავანგარდული ჯგუფისა, რომელიც „X სართული“ სახელითაა ცნობილი. ამ ჯგუფის წევრებმა პოსტ-მოდერნისტული ხელოვნების გააზრება და საკუთარ კონტექსტში მისი წარმოდგენა დაიწყეს ცვლილებებისკენ მიმართული „პერესტროიკის“ პერიოდში. მაშინ ქართველი აუდიტორია არ იცნობდა ფორმატებს – არტისტულ აქციას ან პერფორმანსს. აბსტრაქტული მხატვრობაც მხოლოდ დისიდენტურ პოზიციასთან ასოცირდებოდა. ოლეგ ტიმჩენკო ერთ-ერთი პირველი იყო, რომელიც ამ ფორმატებს სთავაზობდა ქართველ საზოგადოებას. აქტუალურსა და პრობლემურ თემებზე არტისტული რეაქციების პარალელურად ოლეგ ტიმჩენკოს მხატვრობაში მუდმივ თემად რჩება ისტორია, ლიტერატურა, რომანტიზმისა და სიმბოლიზმის მემკვიდრეობა. მისი შემოქმედების მოყვარულთათვის განსაკუთრებულ ადგილას დგას ემოციურად დატვირთული, ერთგვარად განწყენებული მდგომარეობები, სადაც მედიტაციური ტრანსი ვიზუალურ გამოსახულებად ქცეული და ბუნებასთან განუყოფლობას, მისი ენის „ცოდნასა“ და ერთგვარ უსასრულო არსებობას აჩვენებს. ამგვარია „დუმბილი“, როცა არყის ხეების ტყე მუსიკალურ ჟღერადობას იძენს თავისი რიტმითა და, ამავე დროს, მარადიულთან შეხებით, ისევე, როგორც ბუნებასთან სრულად შერწყმული წყვილი „ლილილოების მინდორზე“. ოლეგ ტიმჩენკო არის მხატვარი, რომელიც რომანტიკულ-სიმბოლისტური ხილვების პარალელურად კონცეპტუალურ პერფორმანსს წარმოგვიდგენს ან სრულიად დეკორატიულ-ზღაპრულ სერიას მისთვის სახასიათო მსუბუქი იუმორით მოსავს.

Oleg Timchenko (b.1957) was a member of the avant-garde group of the late 1980s and early 1990s, known as the "10th Floor." Members of this group began to comprehend postmodernist art and express it in their own context during the time of "Perestroika", which was aimed at change. The Georgian public was unfamiliar with the formats – artistic activism or performance - at the time. Abstract painting was also only associated with a dissident position. Oleg Timchenko was one of the first to introduce these formats to Georgian society. As artistic responses to contemporary and problematic issues, Oleg Timchenko's work includes history, literature, romanticism, and symbolism. For admirers of his work, a special place is occupied by emotionally charged, somewhat isolated conditions, in which the meditative trance is transformed into a visual image and demonstrates the inseparability from nature, the "knowledge" of its language, and a kind of infinite existence. Such is the "Silence" in the forest of birch trees, that gains a musical tone with its rhythm and a touch of eternity, as well as a couple, merged with nature in "At the Field of Cornflowers". Oleg Timchenko is a conceptual performer, who also creates romantic symbolist visions or entirely decorative fairytale series with his characteristic light humour.

ოლეგ ტიმჩენკო. ბრმები. 2021. ტილო, აკრილი. 155x200 სმ
Oleg Timchenko, The Blinds, 2021, acrylic on canvas, 155x200 cm

კარლო კაჭარავა
KARLO KACHARAVA
 1964-1994

კარლო კაჭარავამ – მხატვარმა, პოეტმა და არტკრიტიკოსმა 1986 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის ხელოვნებათმცოდნეობის ფაკულტეტი. 1986-1994 წლებში იყო გიორგი ჩუბინაშვილის სახელობის საქართველოს ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი. 1988-1990 წლებში მონაწილეობდა საერთაშორისო სიმპოზიუმებში, სემინარებსა და ფესტივალებში (ბაკურიანი, ნარვა, პალანგა, სენეჟი, პარიზი, ბარსელონა). ხელოვნების ისტორიის ინსტიტუტში მუშაობის პარალელურად 1989 წელს იყო ჟურნალ „ლიტერატურა და ხელოვნების“ რედაქციის წევრი; 1990 წელს – ხელოვნების კრიტიკოსთა ასოციაციის გამგეობის წევრი; 1991 წელს კი მუშაობდა ფრანსუაზა ფრიდრიხის გალერეაში (კიოლნი, გერმანია). გამოქვეყნებული აქვს 30 სამეცნიერო ნაშრომი. მონაწილე იყო (სიცოცხლეში და გარდაცვალების შემდეგაც) 40-მდე გამოფენისა. გარდაცვალების შემდეგ საქართველოსა და ქვეყნის ფარგლებს გარეთ (თბილისი, ნიუ-იორკი, მარბურგი) ჩატარდა მისი 14 პერსონალური გამოფენა. 1997 წელს ქართული ხელოვნებათმცოდნეობის განვითარებაში შეტანილი წვლილისათვის მიენიჭა გიორგი ჩუბინაშვილის სახელობის სახელმწიფო პრემია. 2006 წელს გამოიცა კარლო კაჭარავას ნაშრომების ორტომეული. 2012 წელს – მისი სურათების ალბომი და რჩეული ლექსების კრებული – „ასი ლექსი“. იმავე წელს გოეთეს ინსტიტუტმა გამოსცა კარლო კაჭარავას კიოლნის დღიურების ალბომის ფაქსიმილე; 2014 წელს გამოიცა მისი ლექსების კრებული „მონოლოგი“, ასევე „მგზავრობის ანგელოზი“, „დღიურები“, ხოლო გოეთეს ინსტიტუტმა ითავა გამოცემა კარლო კაჭარავას ქართულ-გერმანული ალბომისა „კარლო და გერმანია“.

Karlo Kacharava – an artist, a poet, and an art critic – graduated from the Faculty of Art History and Theory of the Tbilisi State Academy of Arts in 1986. He worked as a researcher at the Giorgi Chubinashvili Institute of Georgian Art History from 1986 to 1994. From 1988 to 1990, he participated in international symposiums, workshops, seminars, and festivals (Bakuriani, Narva, Palanga, Senezh, Paris, and Barcelona). In 1989, he was a member of the editorial board of the magazine "Literature and Art", while working at the Institute of Art History; 1990 – Member of the Board of the Art Critics Association; In 1991, he worked at the "Fransuaza Friedrichs Gallery" (Cologne, Germany). Karlo Kacharava had published 30 scientific papers. Up to 40 exhibitions featured his works. After his death, 14 of his solo exhibitions were organized in Georgia and abroad (Tbilisi, New York, Marburg). He was awarded the Giorgi Chubinashvili State Prize in 1997 for his contribution to Georgian Art History. A two-volume set of Karlo Kacharava's works was published in 2006, and in 2012, his picture album and collection of favourite poems "One Hundred Poems". The Goethe Institut published a facsimile of Karlo Kacharava's Cologne Diary Album and Georgian-German album "Karlo and Germany"; in 2014, a collection of his poems "Monologue", "Angel of Journey", "Diaries" were published.

კარლო კაჭარავა. LEBEN, LEBEN, LEBEN. 1987. მუყაო, ტუში, ტემპერა, ზეთი. შერეული ტექნიკა. 62x42 სმ
 Karlo Kacharava, LEBEN, LEBEN, LEBEN, 1987, oil, ink, tempera, mixed media, cardboard, 62x42 cm

გია ედგვერაძე
GIA EDZGVERADZE

გია ედგვერაძე (დ.1953) 1989-1996 წლებში ცხოვრობს და მუშაობს მიუნხენში (გერმანია). 1996 წლიდან კი საცხოვრებლად გადადის დიუსელდორფში (გერმანია). გია ედგვერაძის სამუშაო მედიუმი მრავალფეროვანია – ფერწერა, სკულპტურა, პერფორმანსი, ვიდეო, ფოტოგრაფია, ტექსტი. მისი ნამუშევრები ასახავს მხატვრის მჭიდრო კავშირს ხელოვნების ისტორიასთან, ფილოსოფიასთან, პოლიტიკასა და თეორიასთან. 1980-იანი წლებიდან, აბსტრაქციებთან ერთად, ის ქმნის ე.წ. შავ-თეთრ სერიას, ტიპურ კონცეპტუალისტურ ნამუშევრებს, სადაც ის უარყოფს ნამუშევრის გრძნობად, ემოციურ აღქმას და აქცენტი გადააქვს მის ინტელექტუალურად გაცნობიერებაზე, ნამუშევრის აღქმიდან მისი იდეის მიღებაზე. ამ სერიის შესახებ კარლო კაჭარავა შენიშნავს: „გია ედგვერაძემ უკვე 80-იანი წლების დასაწყისში მიაგნო თეთრ ფონზე შავით თითქმის კალიგრაფიულად წერის მისთვის უნივერსალურ მეთოდს, როგორც საშუალებას კონცეპტუალური ნიშნებისა და იდეების აქტუალიზაციისათვის“. 1990-იანი წლების დასაწყისიდან გია ედგვერაძე აქტიურად იფინება როგორც საქართველოში, რუსეთში, ასევე ევროპაში, აშშ-ში, ტეიტ მოდერნი (ლონდონი), ვენეციის ბიენალე, კერძო და სამუზეუმო გამოფენები – ბერლინი, შტუტგარტი, ამსტერდამი, ბუდაპეშტი... „როგორც ჩანს, კონცეპტუალური სიურრეალიზმის სტილის, რომელიც მთელ მსოფლიოში გავრცელდა როგორც საერთო ენა მონიწივე ხელოვნებისა, მთავარი სათქმელი უფრო კიდევებშია გადანაწილებული, ვიდრე ცენტრში. მათ შორის, ვინც შეინარჩუნა და განავრცო დუშამის ტრადიციის კომიკური, მხიარული მხარე, არის ქართველი მხატვარი გია ედგვერაძე. იგი გვთავაზობს უმი სტაფილოსა და მარცვლეულის სუფთა, არომატულ ინსტალაციას. შესაძლოა, იმიტომ, რომ საზოგადოებებში „მოდერნიზმის“ პოზიცია, რომ აღარაფერი ვთქვათ „პოსტმოდერნიზმზე“, გარკვეულწილად ჯერ კიდევ აბსურდულია და თითქოს მათი ხელოვნებაც ამაცია თავისი აბსურდულობით“ (ნიუ იორკერი – The New Yorker. 14.07.1997).

Gia Edzgeradze (b.1953) 1989-1996 Lives and works in Munich (Germany). In 1996 he moved to Düsseldorf (Germany). Gia Edzgeradze's working medium is diverse - painting, sculpture, performance, video, photography, text. Gia Edzgeradze's work comes out of a rigorous engagement with art history, philosophy, politics and theory. Since the 1980s, along with abstractions, he has been creating so-called black-and-white series, typical conceptual works, where he rejects the sensual, emotional perception of the work and focuses on the idea and its intellectual comprehension. Karlo Kacharava notes about this series: "Gia Edzgeradze found an almost universal method of painting almost calligraphically with black on a white background in the early 1980s, as means of actualizing conceptual signs and ideas". Since the beginning of the 1990s, Gia Edzgeradze has been actively exhibiting in Georgia, Russia, as well as in Europe and USA, the Tate Modern, the Venice Biennale, private and museum exhibitions - Berlin, Stuttgart, Amsterdam, Budapest. "The theme is that the style of conceptual surrealism which has spread throughout the world as the common language of advanced art seems to have more juice and spice along the edges than in the centre. Among those who seem to have kept alive the comic, larksome side of the Duchampian tradition is Georgian artist Gia Edzgeradze, who offers a neat, fragrant installation of raw carrots and grain. Perhaps it is because the situation of a "modern", let alone a postmodern, artist in those societies is still in some ways absurd that their art still seems proud of its absurdity", - The New Yorker, July 14, 1997.

გია ედგვერაძე. Twilight – Coming the Narrow Door. 2021. ქაღალდი, ზეთი. 60x40 სმ
Gia Edzgeradze, Twilight – Coming the Narrow Door, 2021, oil on paper, 60x40 cm

ილია ზაუტაშვილი ILIA ZAUTASHVILI

ილია ზაუტაშვილი (დ.1952) – მულტიმედური არტისტი, მრავალი ლოკალური, საერთაშორისო გამოფენისა და სახელოვნებო ღონისძიების მონაწილე ნიუ-იორკიდან სეულამდე, შემოქმედებითი ჯგუფებისა და ინსტიტუციური ინიციატივების დამფუძნებელი, საკურატორო პროექტებისა და კრიტიკული ესეების ავტორი, თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის მონვეული პროფესორი. ადამიანური განზომილება, მეტაფიზიკური კვლევა და მუდმივი ტრანსფორმაცია ილია ზაუტაშვილის შემოქმედების სამი ძირითადი პერსპექტივაა. პირველი იმ რეალობის კვლევაა, რომელიც უშუალოდ ადამიანს უკავშირდება, მეორე ემპირიული სამყაროს მიღმა არსებული რეალობით ინტერესდება, ხოლო მესამე სამყაროს მუდმივ ცვალებადობას ეხმაურება. განსხვავებული კონტექსტების გამოყენების ფონზე მხატვარი თავისუფლად მანიპულირებს მულტიმედური საშუალებებით. ტექსტი, ობიექტი, იმიჯი, სივრცე, საუნდი მისთვის ერთნაირად მნიშვნელოვანია. თავის ნამუშევრებში ზაუტაშვილი ცდილობს გააღრმავოს და განავრცოს თანამედროვე ესთეტიკა, რათა თქვას უფრო მეტი, ვიდრე მხოლოდ ემპირიული ან ემოციური გამოცდილებაა. „ხელოვნება არ არის სოციუმის მონა“, – ამბობს ილია ზაუტაშვილი და ცდილობს, თავისი შემოქმედება ზედაპირული სოციალური კლიშეებისგან დაიცვას. ის ადამიანის საქმიანობის მოსაზღვრე ტერიტორიების ინტეგრალურ კვლევას მიმართავს კონტექსტში – „ხელოვნება-საზოგადოება-პიროვნება“. ეს ნიშნავს რეფლექსიას რეალობაზე იმ ახალი იდეებისა და დამოკიდებულებების აღმოსაჩენად, რასაც ხელოვანი საზოგადოებას სთავაზობს.

Ilia Zautashvili (b.1952) is a multimedia artist who has participated in numerous local and international exhibitions and art events, from New York to Seoul. He is the founder of many creative groups and institutional initiatives, as well as the author of critical essays. He is also an invited professor at the Tbilisi State Academy of Arts. The three main perspectives of Ilia Zautashvili's oeuvre are the human dimension, metaphysical research, and constant transformation. The first is research into the reality that is related to a human being. The second is interested in reality beyond the empirical world. And the third responds to the constant change of the world. The artist experiments with multimedia possibilities while involving various contexts. For him, text, object, image, space, and sound are all essential. Zautashvili's works attempt to enrich and extend modern aesthetics beyond empirical or emotional experience. Ilia Zautashvili says, "Art is not a slave of society", thus trying to protect his art from superficial social clichés. Instead, he prefers the integral research of bordering territories of human activity. It means investigating reality by tracking down new ideas in the context of "art-society-personality". It means reflecting on reality to discover new ideas and attitudes that the artist offers to society.

ილია ზაუტაშვილი. ტრანსცენდენტული ჩრდილი. 1987. ტილო, ზეთი. შერეული ტექნიკა. 98x120 სმ
Ilia Zautashvili, Transcendental Shadow, 1987, oil, mixed media on canvas, 98x120 cm

ლუკა ლასარეიშვილი (ლაზარი)
LUKA LAZAREISHVILI (LUCA LAZAR)

ლუკა ლასარეიშვილი/ლუკა ლაზარი (დ.1957) 1982 წლიდან როგორც დამოუკიდებელი პროფესიონალი მხატვარი მონაწილეობს გალერეებსა და მუზეუმებში გამართულ მრავალ პერსონალურსა და ჯგუფურ გამოფენებში; მუშაობს სხვადასხვა მედიუმში: ფერწერა, ინსტალაცია, ობიექტი და ვიდეოარტი. 1989 წელს ხელოვანი ცხოვრობდა კასელში, გერმანიაში როგორც ფრიდერიციანუმის მუზეუმის რეზიდენტი მხატვარი. 2003 წლიდან დღემდე კი ცხოვრობს და მუშაობს ნიუ-იორკში. 1990-იანი წლების დასასრულ მხატვარი გატაცებულია მინიმალისტურ-აბსტრაქტული ხელოვნებით, რის შედეგად ლაზარმა შექმნა ნამუშევართა სერიები „თეთრი ფარდა“ და "One-liners". ამ პერიოდიდან ლუკა ლაზარმა დაიწყო საკუთარი მხატვრული სტილის განვითარება, რომელიც ეფუძნებოდა მინიმალისტურ, აბსტრაქტულ, გეომეტრიულსა და ოპტიკურ ხელოვნებებს და რომელიც შეიცავდა ექსპრესიონიზმის სახიერ ნიშნებსაც. შედეგად, შეიქმნა ნამუშევრები, რომლებიც არ გვაგონებს რომელიმე არსებულ მხატვრულ მიმდინარეობას ან სტილს. ისინი გამოსახავს სივრცეში უწყვეტი მოძრაობის შეგრძნებას. აქედან მომდინარეობს მათი სახელწოდება „მოძრავი კადრები“. ლუკა ლაზარის პერსონალური თუ ჯგუფური გამოფენები იმართება მსოფლიოს მრავალ ქალაქში: მოსკოვში, პარიზში, ბაზელში, ჰამბურგში, მიუნხენში, კასელში, კილში, ვარშავაში, ბერლინში, დალასში, ნიუ-იორკში...

Luka Lasareishvili/Luca Lazar (b.1957) is an independent professional artist who has participated in numerous solo and group exhibitions in galleries and museums since 1982. He works in a variety of media: painting, installations, objects, and video art. Lazar spent 1989 as an artist-in-residence at the Museum Fridericianum in Kassel, Germany. He has lived and worked in Cologne, Germany, and since 2003, in New York, USA. By the late 1990s, Lazar started to concentrate mainly on geometrical art, which was followed by minimalistic abstract explorations, resulting in a series titled "The White Curtain" and a series titled "One-liners". From this point on, Lazar started to develop his own style, based on minimalistic abstract art, geometric art, and optical art and containing important undertones of expressionist art, which resulted in works that are unlike any existing art direction or style. These works provide a sensation of continuous flowing movement in space, hence their title "Moving Stills". Luca Lazar's exhibitions are held in many cities around the world: Moscow, Paris, Basel, Hamburg, Munich, Kassel, Kiel, Warsaw, Berlin, Dallas, New York, etc.

ლუკა ლაზარი. #020821. 2021. ტილო, აკრილი. 145x145 სმ
 Luca Lazari, #020821, 2021, acrylic on canvas. 145x145 cm

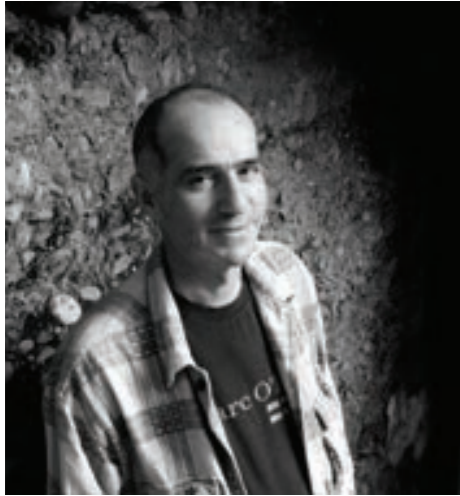
გელა ზაუტაშვილი
GELA ZAUTASHVILI

გელა ზაუტაშვილი (დ.1961) 1980-იანი წლებიდან აქტიურად მონაწილეობს საქართველოსა და უცხოეთის სხვადასხვა გამოფენაში. დავასახელებთ რამდენიმეს: „თაობა 80“ (მხატვრის სახლი, თბილისი. 1986), „თანამედროვე ქართული ხელოვნების რეტროსპექტივა“ (მხატვართა ცენტრალური სახლი, მოსკოვი, სსრკ. 1987), „ქართული ფიგურატიული ხელოვნება“ (ერმიტაჟის ბაღი, მოსკოვი. 1987), „ქართული აბსტრაქტის პირველი ჯგუფური გამოფენა“ (სახელმწიფო სამხატვრო გალერეა. თბილისი. 1987), „ავანგარდი-88“ (თბილისის მუზეუმი. 1988), „Eidos: იდეა პლასტიკური და სოციალური“ (გალერეა პეტროვკაზე. 1988), „საბჭოთა ავანგარდი. 1920-1980 წწ.“ (ხელოვნების სასახლე, მინსკი.1989), „ავანგარდი საბჭოთა რუსეთში. 1970-1980“ (ფონდი „Vasarely“. ექს-ან-პროვანსი. საფრანგეთი. 1989), ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენა (ჩიკაგო, აშშ. 1989), საბჭოთა მხატვრების ნამუშევრების გამოფენა (გალერეა „Bodenshatts“, ბაზელი, შვეიცარია. 1989), „ხელოვნება“ (მელბურნი, ავსტრალია. 1990), „ART MIF 2“, ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენა (ცენტრალური საგამოფენო დარბაზი. მანეჟი, მოსკოვი. 1991). „...გელა ზაუტაშვილის ფერწერა ფერწერაა. დაე, ნუ შეგვაშინებს ეს ტავტოლოგია. მისი შემოქმედება XX საუკუნის მუსიკისა და პლასტიკური ხელოვნებების ურთიერთშეხების ტრადიციას აგრძელებს, რაც ისეთი კორიფეების შემოქმედებითაა წარმოდგენილი, როგორებიც არიან სკრიაბინი, კანდინსკი, კლეე, შონბერგი, მონდრიანი, კეიჯი, პოლოკი, ნუნო და სხვა შესანიშნავი ხელოვნები“, - წერს ლეონიდ ბაჟანოვი, მოსკოვის თანამედროვე ხელოვნების ცენტრის ხელმძღვანელი.

Since the 1980s, Gela Zautashvili (b.1961) has actively participated in various exhibitions in Georgia and abroad. Including: "Generation of the '80s" (Artist House, Tbilisi, 1986); "Retrospective of modern Georgian Art" (Central House of Artists, Moscow, USSR 1987); "Georgian Figurative Art" Hermitage Garden, Moscow, USSR and "The First Group Exhibition of Georgian Abstract Painting" at State Art Gallery, Tbilisi, Georgia (1987); "Vanguard - 88" at the Museum of Tbilisi, Georgia and "Eidos: the Idea of Plastic and Social" Gallery on Petrovka, Moscow, USSR (1988); "The Soviet Avant-Garde 1920-1980", Arts Palace, Minsk, Belarus, (1989); Avant-Garde in Soviet Russia 1970-1980", Foundation Vasarely, Aix-en-Provence, France (1989); East Wave "Red and White" Warsaw, Amsterdam (1989); "International Art Fair" Chicago. U.S (1989); Exhibition of Works of Soviet Artists, Gallery Bodenshatts, Basle, Switzerland, (1989); "Art" Melbourne, Australia (1990); and "ART MIF 2" Moscow International Art Fair, Central Exhibition Hall "Manege", Moscow (1991). "...And though the painting of Gela Zautashvili is a painting, let's be free from being spellbound from such kind of tautology. His work continues the high tradition of musical and plastic art's mutual contiguity in the twentieth century, represented by coryphaei such as Scriabin, Kandinsky, Klee, Schoenberg, Mondrian, Cage, Pollock, Nuno, and other great artists". - Writes Leonid Bazchanov, Head of the Center of Art Culture of Moscow.

გელა ზაუტაშვილი. სატორი. 2021. ტილო, ზეთი. 100x50 სმ
 Gela Zautashvili, Satori, 2021, oil on canvas. 100x50 cm

გია ლორია
GIA LORIA

გია ლორია (დ.1960) სწავლობდა იაკობ ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებელში, 1981-1987 წლებში კი – თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში. 1980-იანი წლებიდან იყო ჯგუფ „არქივარიუსის“ წევრი, ამავე თაობის ხელოვანებთან ერთად მუშაობდა სამხატვრო აკადემიაში ე. წ. „X სართულისა“ და მარჯანიშვილის თეატრის სახელოსნოებში. მონაწილეობდა მხატვრების მიერ თავიანთ სახლებსა და სახელოსნოებში მოწყობილ ე.წ. სახლის გამოფენებში. 1980-1990 წლებში გია ლორია მონაწილეობდა თბილისის მხატვრის სახლში, „ქარვასლაში“, გალერეა TMS-სა და „მერანი“ გამართულ გამოფენებში. 1987-1988 წლებში მონაწილეობა მიიღო ლენინგრადში, რუსულ მუზეუმში გამართულ ქართული ავანგარდის გამოფენაში. 1990-იანი წლებიდან მას გერმანიისა და საფრანგეთის არაფორმალურ საგამოფენო სივრცეებში ჰქონდა პერსონალური გამოფენების სერია. მხატვარს ჰქონდა რამდენიმე სხვა პერსონალური გამოფენაც, მათ შორის: 1996 წელს გამოფენა სახელწოდებით - „ის, რაც ჩვენ გვახსოვს“ თანამედროვე ხელოვნების ცენტრში; 2002 -2003 წლებში – გამოფენები „ძველ გალერეასა“ და გალერეა „უნივერსში“; 2010 წელს – სამხატვრო აკადემიის დიდ საგამოფენო დარბაზში სახელწოდებით - „რაც გვესიზმრება, როცა არ გვძინავს“. 2012 წელს ლორიას ნამუშევრები წარმოდგენილი იყო დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის საქართველოს ეროვნულ გალერეაში გამოფენაზე – „1980-1990-იანი წლების ქართული ხელოვნება“. მისი ნამუშევრები დაცულია სხვადასხვა კერძო კოლექციაში: აშშ-ში, გერმანიაში, საფრანგეთში, ჰოლანდიაში, რუსეთში, შვეიცარიაში და საქართველოში.

Gia Loria (born 1960) studied visual art from 1975 to 1979 at the Iakob Nikoladze Art School and from 1981 to 1987 at the Tbilisi State Academy of Arts. Loria was a member of the group "Archivarius" beginning in the 1980s, and he worked at the "10th Floor" and the "Marjanishvili Theatre Workshop" with artists of the same generation. He participated in several home exhibitions, where artists showed their works in their own apartments or workshops. In the 1980s and 1990s, Loria participated in group shows in Tbilisi Artists' House, "Gallery TMS", and "Merani". From 1987 to 1988, Loria participated in the group show "Georgian Avantgarde" at the Leningrad State Museum. In the 1990s, the artist had solo exhibition series in Germany and France in informal exhibition spaces; in 1996, solo show "What We Remember", Contemporary Art Centre, Tbilisi; 2002-2003 solo shows in "Old Gallery" and gallery "Universe"; 2010 solo show "What we Dream about when we are Awake", exhibition hall of Tbilisi State Academy of Arts. Loria's works were part of the exhibition "Reframing the '80s - Georgian Art in the 1980s-1990s" at the Dimitri Shevardnadze National Gallery in Tbilisi.

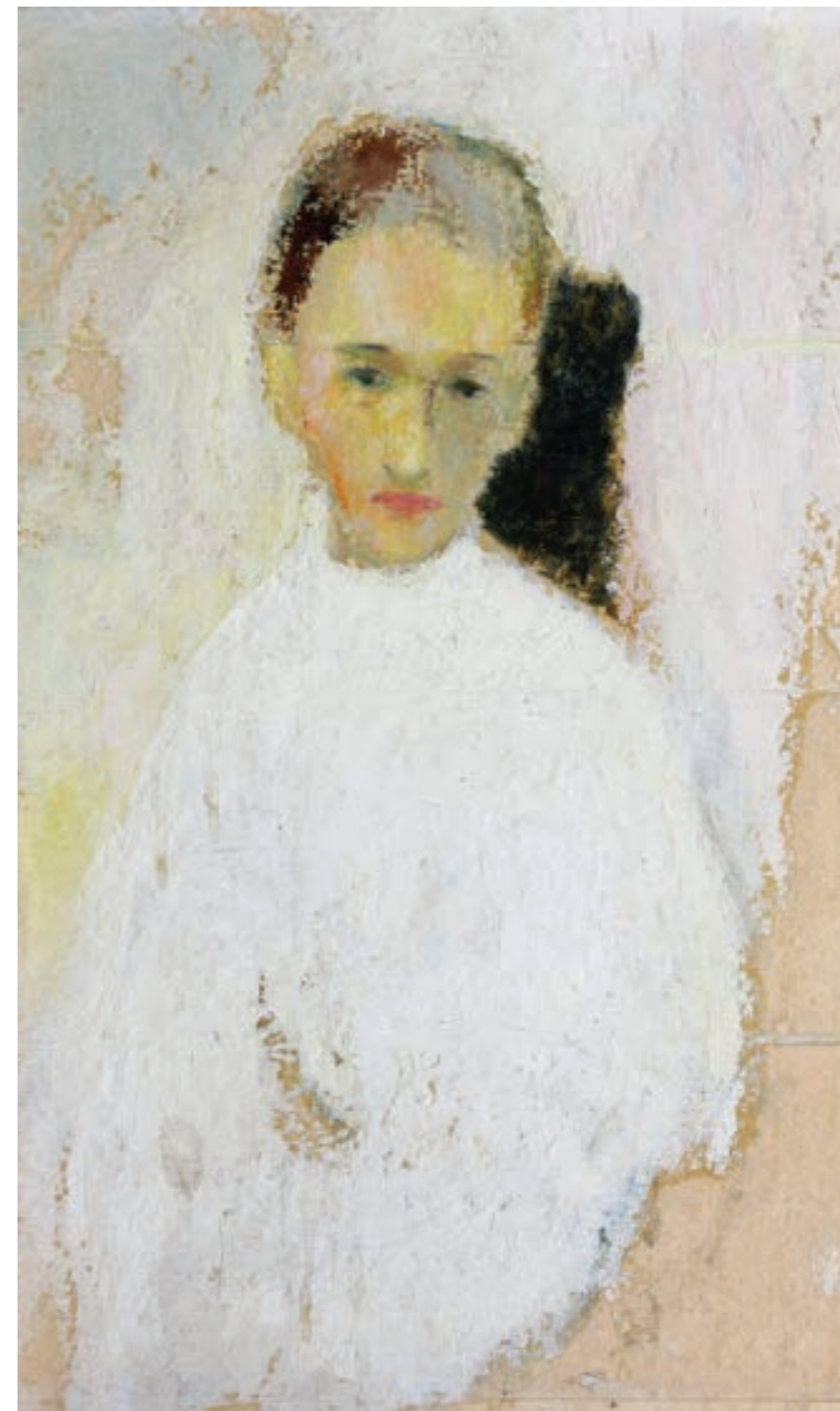
გია ლორია. იერუსალიმში შესვლა. 2005. ტილო, ზეთი. 90x115 სმ
Gia Loria, Triumphant Entry into Jerusalem, 2005, Oil on canvas, 90x115 cm

გოგა მაღლაკელიძე
GOGA MAGLAKELIDZE

გოგა მაღლაკელიძე (დ.1962) 1981-1987 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში. 1984 წლიდან იყო მხატვართა ჯგუფ „არქივარიუსის“ წევრი. 1987-88 წლებში ხელოვანის ნამუშევრები ე.წ. „X სართულისა“ და „მარჯანიშვილის სახელოსნოს“ არაფორმალური ჯგუფების მხატვრებთან ერთად ექსპონირებული იყო ლენინგრადში, რუსულ მუზეუმში ქართული ავანგარდისა და ნარვაში თანამედროვე ხელოვნების ფესტივალის ფარგლებში მოწყობილ გამოფენებში. მან 1990 წლებში დაიწყო ახალი ქრისტიანული ესთეტიკის ძიება, შექმნა მინიატიურები, მუშაობდა ლევკასისა და ტემპერის ტექნიკითაც. 2000/2010-იან წლებში ხელოვნებამცოდნეებთან თანამშრომლობით მაღლაკელიძემ მონუმენტური მხატვრობის ნიმუშები შექმნა. 2014 წელს მოხატა ჭიათურის სოფელ ვეჭევის წმ. გიორგის ეკლესია. იგი დაჯილდოებულია მედლებითა და პრემიებით: 2007 წელს მიიღო პრემია „პარნასი“ წლის საუკეთესო ნამუშევრებისათვის; 2000 წელს - იუნესკოს ჯილდო წლის საუკეთესო ილუსტრაციისათვის. გოგა მაღლაკელიძის ნამუშევრები ინახება მუზეუმებსა და კერძო კოლექციებში: თბილისში, მოსკოვში, პეტერბურგში, ტოლიატიში, კიოლნში, მიუნხენში, ვენაში, ბრიუსელში, პარიზში, ბოსტონსა და ათენში.

Goga Maglakelidze (b.1962) studied at the Tbilisi State Academy of Arts (1981-1987). He was a member of the group of artists "Archivarius" since 1984. Goga Maglakelidze, with the artists of the "10th Floor" and "Marjanishvili" informal groups, was involved in the exhibitions of the Georgian avant garde held in 1987-1988 at the Russian Museum in Leningrad and the Contemporary Art Festival in Narva. Goga Maglakelidze embarked on a new journey into Christian aesthetics in the 1990s. Goga Maglakelidze created miniatures. He worked on the techniques of levkas and tempera. From 2000 to 2010, the artist created paintings in collaboration with art critics, according to the principles of mural painting. In 2014, he painted the Church of St. George in the village of Vechevi, Chiatura. He was awarded medals and premiums: 2007-Best Work of the Year, "Parnasi", 2000 - UNESCO Award, Best Illustration of the Year. His paintings are kept in museums and private collections in Tbilisi, Moscow, Petersburg, Tolyatti, Köln, Munich, Vienna, Brussels, Paris, Boston, and Athens.

გოგა მაღლაკელიძე. თეთრი პორტრეტი. 1985. მუყაო, ზეთი. 60,5×38 სმ
 Goga Maglakelidze, White Portrait, 1985, oil on cardboard, 60,5×38 cm

თემურ იაკობაშვილი
TEMUR IAKOBASHVILI (AHARON YAKOBSON)
 1958-2018

თემურ იაკობაშვილი (Aharon Yakobson) ფერწერას ჯერ შალვა მატუაშვილის სახელოსნოში, შემდეგ კი ჯიბსონ ხუნდაძესთან ეუფლებოდა. 1991 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. 1985 წლიდან იყო თბილისში ჩამოყალიბებულ ახალგაზრდა ქართველ მხატვართა ჯგუფ „X სართულის“ წევრი და ერთ-ერთი სულისჩამდგმელი. აქტიურად მონაწილეობდა გამოფენებში საქართველოში, გერმანიაში, შვეიცარიაში და იტალიაში. თემურ იაკობაშვილი ბიბლიური და ებრაული თემატიკით დაინტერესდა, შექმნა მრავალი სურათი ძველი და ახალი აღთქმის სიუჟეტებზე. 1992 წელს, მოსკოვში ქართველი მხატვრების გამოფენაზე, წარმოდგენილი იყო თემურ იაკობაშვილის სურათი „მოსე“, იმავე წელს მოსკოვში, გამოფენაზე – „ებრაელი მხატვრები ბავშვებისთვის“, ექსპონირებული იყო მისი 4 ნამუშევარი ციკლიდან „იერუსალიმი – ჩემი სიყვარული“, სადაც მისი ნამუშევრები მარკ შაგალის, ფალკისა და სხვა ცნობილი მხატვრების ნამუშევრებთან ერთად იყო წარმოდგენილი. ერთი ნამუშევარი „გამოსვლა“ აშშ-ის გენერალურმა მდივანმა ჰენრი კისინჯერმა შეიძინა. 1993 წელს თემურ იაკობაშვილი ოჯახთან ერთად ისრაელში გადავიდა საცხოვრებლად, იმავე წელს ისრაელის მხატვართა კავშირში მიიღეს და უკვე იქ განაგრძო აქტიური შემოქმედებითი საქმიანობა. 2006 წელს თბილისში ისრაელის დამოუკიდებლობის 58-ე წელთან დაკავშირებით მოეწყო გამოფენა „ებრაული თემატიკა ქართველი მხატვრების შემოქმედებაში“, სადაც წარმოდგენილი იყო თემურ იაკობაშვილის ნამუშევრებიც.

Temur Iakobashvili (Aharon Yakobson) studied painting first at the studio of Shalva Matuashvili, and later – Jibson Khundadze. In 1991 he graduated from Tbilisi State Academy of Arts. From 1985 Iakobashvili was a founding member of an artist's group "10th Floor". Actively participated in group exhibitions in Georgia, Germany, Switzerland and Italy. Temur Iakobashvili became interested in Biblical and Hebrew themes, and created many works on Old and New Testament stories. In 1992, Temur Iakobashvili's painting "Moses" was presented at the exhibition of Georgian artists in Moscow. In the same year in Moscow, at the exhibition – "Jewish Artists for Children", his 4 works from the cycle "Jerusalem – My Love" were exhibited, where his paintings were on display together with the works of Mark Chagall, Falk and other famous artists. One of the works "Speech" was purchased by US Secretary of State Henry Kissinger. In 1993 Temur Iakobashvili moved to Israel with his family, at the same year joined the Israeli Artists' Union, and has been actively working there. In 2006 his works were presented at the exhibition "Jewish Themes in the Works of Georgian Artists" which was held in Tbilisi to celebrate the 58th anniversary of Israel's Independence.

თემურ იაკობაშვილი. ქორწილი. 2014. ტილო, ზეთი. 60x80 სმ
 Temur Iakobashvili, The Wedding, 2014, oil on canvas. 60x80 cm

გია დოლიძე
GIA DOLIDZE
1959-2017

გია დოლიძე 1977-1981 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. აქტიურად ხატავდა 1989 წლიდან და „X სართულის“ მხატვართა ჯგუფთან ერთად მონაწილეობდა თანადროულ გამოფენებში. გია დოლიძე ფერს უაღრესად სიმბოლურ დატვირთვას ანიჭებს, მისტიკური განწყობის შესაქმნელად სურათის ჩაბნელებულ ფონზე იყენებს ოქროსფრის მდიდარ პალიტრას და თამამად უსადაგებს მის მიერ წარმოსახული სიმბოლოებისა და ზღაპრული პერსონაჟების იდუმალ სამყაროს.

From 1977 to 1981 Gia Dolidze studied at the Tbilisi State University. Since 1989, he has been painting and actively taking part in contemporary exhibitions together with other artists of the group "10th Floor". Gia Dolidze gives color a highly symbolic meaning, uses a rich golden palette against the dark background of the image to create a mystical mood, and combines it with the mysterious world and fairy tale characters of his imagination.

გია დოლიძე. გოგონა და ვირი. 1990. ტილო, ზეთი. 80x100 სმ
Gia Dolidze, Girl and Donkey, 1990, oil on canvas. 80x100 cm

ლია შველიძე
LIA SHVELIDZE

ლია შველიძემ (დ.1959) თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია 1984 წელს დაამთავრა. 80-იანელ მხატვართა თაობის წარმომადგენელი ლია შველიძე იყო ხელოვანთა არაფორმალურ ჯგუფ „მარჯანიშვილის სახელოსნოს“ წევრი. ლია შველიძის თქმით, მისი მხატვრული ინდივიდუალობის ჩამოყალიბებაში განსაკუთრებული მნიშვნელობისა იყო 1987 წლიდან სწორედ კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრის სახელოსნოში მუშაობა. ის პირველი ქართველი მხატვარი ქალია, რომელმაც ძლიერად წარმოაჩინა გენდერული თემატიკა. მას გამორჩეული ხელწერა აქვს განზოგადებული, მონუმენტური მეტყველების ფერწერით. მხატვარმა თავისი შემოქმედებითი მოღვაწეობის განმავლობაში 16 სოლო გამოფენა გამართა, რომელთა შორის განსაკუთრებულია „ძველ გალერეაში“ გამართული აქცია-გამოფენების სერიები სახელწოდებით - „დაჯექი!“ (2000-2003), ასევე შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმსა (1994) და ბაქოს თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში (2016) წარმოდგენილი მისი ექსპოზიციები. მხატვრის აქტიურ შემოქმედებით მოღვაწეობასთან ერთად აღსანიშნია მისი პრაქტიკული პედაგოგიური საქმიანობა. 2007 წელს ლია შველიძემ დააარსა „მხატვრობის ხელშემწყობთა ასოციაცია“ და მასთან არსებული „სამხატვრო სტუდია ყველასათვის“.

Lia Shvelidze (b.1959) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts (1984). Lia Shvelidze is a representative of the so-called "Generation of the '80s". She was a member of the informal group of artists "Marjanishvili Theatre Workshop". According to Lia Shvelidze those years played a crucial role in the forming of her artistic style gender-themed, generalized and monumental in type and manner. Up to now, the artist has held 16 solo exhibitions, including a series of action-exhibitions at "The Old Gallery", titled "Sit Down!" (2000-2003) and her shows at the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Art (1994) and the Museum of Contemporary Art in Baku (2016). Along with active artistic practice, she conducts teaching activities. In 2007 Lia Shvelidze founded "The Association for the Support of Artists" and the "The Art Studio for Everyone".

ლია შველიძე. ავტობორტრეტი 1920-იან წლებში. 2019. ტილო, აკრილი. 180x145 სმ
Lia Shvelidze, Self-portrait in the 1920s, 2019, acrylic on canvas, 180x145 cm

მამუკა ჯაფარიძე
MAMUKA JAPARIDZE

მამუკა ჯაფარიძე (დ.1962) აკადემიური სამხატვრო განათლების მიღებიდან მალევე, 1987 წლიდან, კონცეპტუალურ პროექტებზე იწყებს მუშაობას. მისი ნამუშევრების მედიუმი იცვლება კონტექსტიდან, სივრცის სპეციფიკიდან გამომდინარე და მოიცავს ჰეფენინგს, საგნებისა და სურათების კოლექციებსა და დიდი ხნის განმავლობაში შეგროვებულ ფოტოარქივს, ვიდეოპროექციებს, ფოტოგრაფიას, ლინგვისტურ მანიპულაციებს, ნახატებს, ხმოვან რიგსა და პრინტებს. მისი ნამუშევარი „ARTRA“ წარმოდგენილი იყო საქართველოს პავილიონში 1999 წელს ვენეციის 48-ე ბიენალეზე. იმავე წელს მისი ვიდეოპროექციის – „Eye Trees“ ჩვენება მოეწყო ატლანტაში (აშშ). არტისტის ნამუშევრები რამდენჯერმე იქნა ექსპონირებული საქართველოს ეროვნულ მუზეუმში, მათ შორის, „Reframing the 80-s“ (2012) და „Re:Museum“ (2014). ნიუ-იორკში, გალერეა „Art in General“-ში, 2016 წელს მოეწყო გამოფენა „Beyond Credit“-ი, სადაც სხვა ქართველი მხატვრების ნამუშევრებთან ერთად მამუკა ჯაფარიძის ინსტალაცია იქნა დემონსტრირებული. „მე ვიკვლევ, თუ როგორ არსებობენ ობიექტები დროის ცალკეულ მონაკვეთებში/სამყაროში ადამიანის მიერ ინტერპრეტირებული უტილიტარული დროის/ობიექტის მიღმა. ერთ-ერთ ძირითად პრინციპს წარმოადგენს კვლევა იმ მიჯნისა, რომელიც ხელოვნებასა და „არახელოვნებას“ შორის არსებობს და ნამუშევრის ოთხგანზომილებიანი (სივრცე, დრო/მეტაფიზიკური) ასპექტები მოვლენებისა მოცემულ მომენტში ჩემთვის უმნიშვნელოვანესია სიღრმისეული რეალიზაციისათვის.“ – ასე წარმოგვიდგენს მხატვარი თავის შემოქმედებით ხედვას. მამუკა ჯაფარიძე ცხოვრობს და მუშაობს თბილისსა და ლონდონში.

Mamuka Japaridze (b.1962) since 1987, has been working on conceptual projects. The medium of his works changes according to the context and environment and includes happenings, collections of objects and images, video projections, photography, linguistic games, drawings, prints, and photo archives collected over a long period. His work "ARTRA" was presented at the Georgian Pavilion, the 48th Venice Biennale, 1999. In the same year a video projection, "Eye Trees" was presented in Atlanta. The artist's works were exhibited at Georgian National Museum several times, including "Reframing the '80s" in 2012 and "Re: Museum" in 2014. With the works by other Georgian artists, Mamuka Japaridze's installation was featured in the exhibition "Beyond Credit" at "Art in General", in New York. "I am investigating the way that objects exist in a separate time/world beyond human's utilitarian interpretation of time/object. One basic principle is an investigation of the threshold between an art event and a non-art. And how the four-dimensional (space, time/metaphysical) aspects of the work in the actual moment of the event, are for me the deep points of realisation." This is how the artist expresses his artistic vision. Mamuka Japaridze lives and works in Tbilisi and London.

მამუკა ჯაფარიძე. Rolex. 1993. ტილო. შერეული ტექნიკა. 94x75 სმ
Mamuka Japaridze, Rolex, 1993, mixed media on canvas, 94x75 cm

კოკა რამიშვილი KOKA RAMISHVILI

კოკა რამიშვილი (დ.1956) მუშაობს სხვადასხვა მედიაში – სახვითი ხელოვნება, ფოტოგრაფია, ქანდაკება, ინსტალაცია, ვიდეოარტი. მისი ნამუშევრები ეფუძნება პოეტურ-სტრუქტურულ პლატფორმასა და ინტერ-დისციპლინურ პრაქტიკას, რაც გულისხმობს არა მხოლოდ ესთეტიკურ ფილოსოფიას, არამედ ერთმანეთში გადაკვეთილ მეცნიერებას-კვანტურ ფიზიკას, მედიცინას, სოციალურ დისციპლინებს. ბოლო დროს უპირატესობას ანიჭებს ფოტოგრაფიასა და აკვარელს. მისი ფოტოები – სინათლის ფენომენის, აკვარელი კი ფერის კვლევის დოკუმენტაციაა. კოკა რამიშვილმა 1980-იანი წლების დასაწყისში დაიწყო მუშაობა ჯარჯი ბალანჩივაძესთან, ჩართული იყო სინთეზური თეატრის საქმიანობაში. მისი შემოქმედების მნიშვნელოვანი ეტაპია 1987 წლიდან „მარჯანიშვილის სახელოსნოს“ მხატვართა ჯგუფში მოღვაწეობა. 1991 წელს მან შექმნა თორმეტი შავ-თეთრი ფოტოსაგან შემდგარი დოკუმენტური სერია „ომი ჩემი ფანჯრიდან“, რომელიც თბილისში მიმდინარე ომს ასახავდა. 1991-1994 წლებში ის მუშაობდა ვოლფგანგ პლატცის სახელოსნოში (მიუნხენი, გერმანია), 1994 წელს თბილისის თანამედროვე ხელოვნების ცენტრის თანადამაარსებელი იყო, 1997 წელს კი დააფუძნა ვიზუალური ლაბორატორია და ჟურნალი „სიგნალი“. 1997 წელს მან ვიდეოინსტალაციისთვის „სიგნალი“ მიიღო ჯილდო ბაუჰაუსის სახელოვნებო სკოლისა და შტუტგარტის სახვითი ხელოვნების სახელმწიფო აკადემიისაგან. ხელოვანი მჭიდროდ თანამშრომლობს გერმანიის, ინგლისის, ბელგიის, ჰოლანდიის, საფრანგეთისა და შვეიცარიის გალერეებთან. მათ შორისაა: „Tate Modern“ (ლონდონი, დიდი ბრიტანეთი), „MAMCO“ (ჟენევა, შვეიცარია), გოეთეს ინსტიტუტი (ბერლინი, გერმანია), „Musée des Beaux-Arts“ (ნანტი, საფრანგეთი), „M KHA“ - თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმი (ანტვერპენი, ბელგია), კობრას მუზეუმი (ამსტერდამი, ჰოლანდია). 2009 წელს მან საქართველო წარმოადგინა ვენეციის 53-ე ბიენალეზე. კოკა რამიშვილი 2000 წლიდან ცხოვრობს და მუშაობს ჟენევაში.

Koka Ramishvili (b.1956). He works in various media: fine art, photography, sculpture, installation, and video art. His works are based on a poetical structural platform and interdisciplinary praxis. This implies not only aesthetic philosophy but also intersecting science-quantum physics, medicine, and social disciplines. Recently, he has developed an interest in photography and watercolor. His photographs document his research on the phenomena of light, as well as watercolor – on color. Koka Ramishvili began working with Jarji Balanchivadze in the early 1980s and became involved in synthetic theatrical activities. He has been a member of the "Marjanishvili Theatre's Workshop" group of artists since 1987. In 1991, he created the documentary series "War From My Window", which consisted of twelve black-and-white photographs depicting Tbilisi's ongoing war. From 1991 to 1994, he worked in Wolfgang Platz's studio in Munich, Germany; in 1994, he co-founded the Tbilisi Center for Contemporary Art; and in 1997, he founded a visual laboratory and the magazine "Signal". For his video installation "Signal," he received the Bauhaus School of Arts and the Stuttgart State Academy of Fine Arts Award in 1997. The artist had exhibitions in Germany, England, Belgium, the Netherlands, France, and Switzerland. Among them are Tate Modern (London, UK), MAMCO (Geneva, Switzerland), Goethe-Institut (Berlin, Germany), Musée des Beaux-Arts (Nantes, France), M KHA - Modern Museum of Art (Antwerp, Belgium), and Cobra Museum (Amsterdam, Netherlands). In 2009, he represented Georgia at the 53rd Venice Biennale. Koka Ramishvili has lived and worked in Geneva, since 2000.

კოკა რამიშვილი. ბორჯომი. 2011. ტილო, ზეთი. 90x70 სმ
Koka Ramishvili, Borjomi, 2011, oil on canvas. 90x70 cm

თემო ჯავახიშვილი (ჯავახი)
TEMO JAVAKHISHVILI (JAVAKHI)

თემო ჯავახიშვილი (ჯავახი) (დ.1951) 1976 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის დიზაინის ფაკულტეტი. პარალელურად, 1974 წელს სწავლა დაასრულა კინოსტუდია „ქართულ ფილმთან“ არსებულ სამსახიბო სტუდიაში. 1995 წლამდე მუშაობდა თბილისის სახელმწიფო მარიონეტების თეატრში. თემო ჯავახი როგორც მხატვარი 1976 წლიდან მონაწილეობდა საქართველოსა და უცხოეთში მონყოილ არაერთ გამოფენაში. მათ შორისაა საფოსტო ხელოვნების გამოფენა იტალიაში (1994), გამოფენები პორტუგალიაში (1995), თურქეთში (1995), ზაარბრიუკენში (გერმანია. 1998), პერსონალურ გამოფენა „One man Exhibition“ (სან-დიეგო, აშშ. 1989), გამოფენები „აღმოსავლეთიდან დასავლეთისაკენ“ (თბილისი. 1999). თემო ჯავახის მრავალმხრივი მოღვაწეობიდან უნდა აღინიშნოს მისი მონაწილეობა ვიზუალური ხელოვნების ინტერნაციონალურ ფორუმებში („აპენდიქსი“, „კავკასიის ხელოვნება“, 2004). თემო ჯავახი არის მხატვართა ე.წ. 80-იანელთა თაობის წარმომადგენელი, თაობისა, რომელიც ავითარებდა ავანგარდულ, ექსპერიმენტულ ხელოვნებას. მისი სახელოვნებო პრაქტიკები მოიცავს ვიდეოარტს, ნახატ ობიექტს, პოეზიას, ფერწერასა და კონცეპტუალურ ინსტალაციას. ამ ხელოვნების მედიუმები მასალის ექსპერიმენტთან ერთად ყოველთვის კონცეპტუალურ შრეებს აერთიანებს და, ამდენად, წარმოგვიდგენს მას როგორც მოაზროვნეს, დამკვირვებელსა და გარემოს კრიტიკულად შემფასებელს.

Temo Javakhi (b.1951) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts' Faculty of Design in 1976, and from Georgian Film's acting studio in 1974. He worked at the Tbilisi State Puppet Theater until 1995. Temo Javakhi has participated in numerous exhibitions in Georgia and abroad as an artist since 1976: "Mail Art Exhibition" in Italy (1994), Portugal (1995), Turkey (1995), Saarbrücken (Germany. 1998), solo exhibition "One Man Show" (San Diego, USA, 1989), and the exhibition "East to West" (Tbilisi, 1999). He participated in international forums of visual art ("Appendix", "Caucasus Art", 2004). Temo Javakhi is one of the representatives of the "Generation of the 80s", the one that developed experimental art. His artistic practices include video art, drawing, poetry, painting, and conceptual installation. The media of Temo Javakhi always combine conceptual layers with material experimentation and, thus, represent him as an observer and a critical thinker.

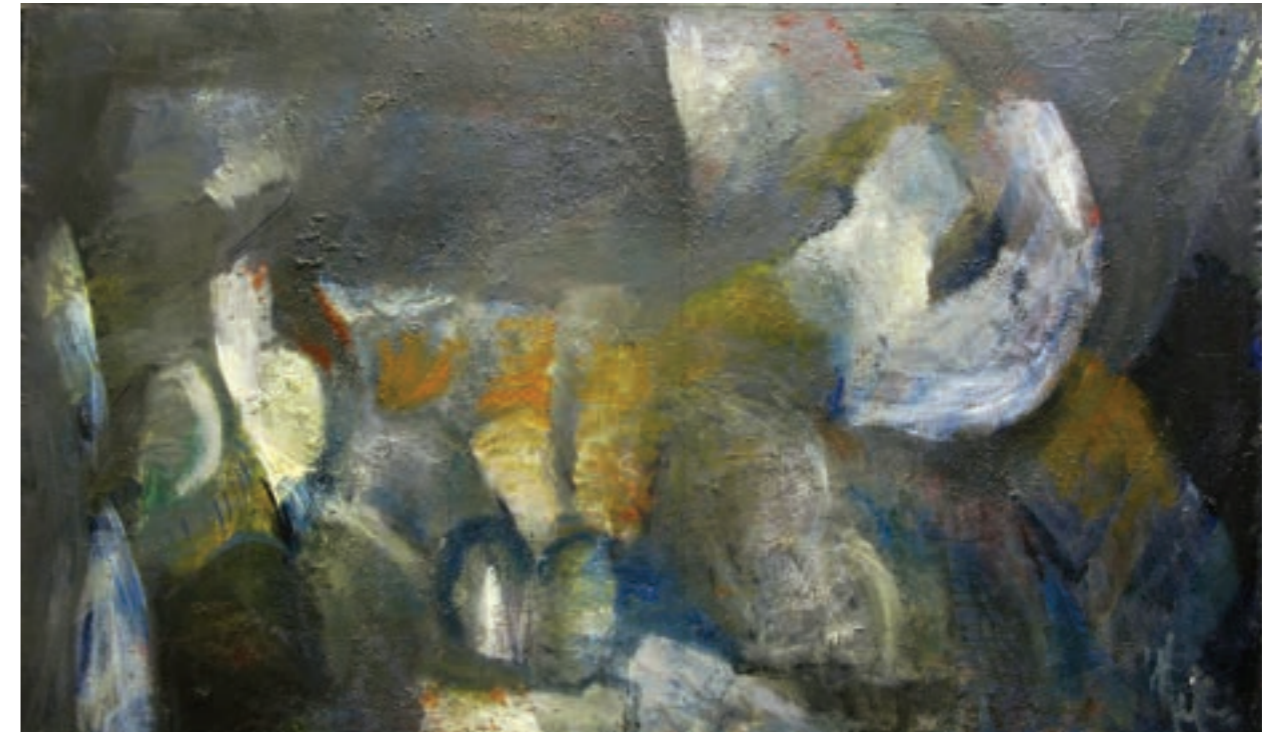
თემო ჯავახიშვილი. გასაღები. 1983. თაბაშირი. შერეული ტექნიკა. 40x50 სმ
 Temo Javakishvili, The Key, 1983, gypsum, mixed media, 40x50 cm

უშანგი ხუმარაშვილი
USHANGI KHUMARASHVILI

უშანგი ხუმარაშვილი (დ.1948) 1967-1973 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტზე, რომლის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა თელავის დრამატულ თეატრში. 1970-იანი წლებიდან მონაწილეობს გამოფენებში. მისი პირველი პერსონალური გამოფენა 1994 წელს სურათების ეროვნულ გალერეაში შედგა. პერსონალური გამოფენების გარდა, იგი მონაწილეა მრავალი ჯგუფური გამოფენისა და საერთაშორისო ბიენალესი. მათ შორის იყო: თეატრისა და კინოს მხატვართა გამოფენა (თბილისი, მოსკოვი. 1979), საერთაშორისო გამოფენა-სიმპოზიუმი (სოჭი. 1994), თანამედროვე ხელოვნების ბიენალე (თბილისი. 1996), საერთაშორისო ბიენალე „წრდილი“ (თბილისი. 1996), გამოფენა „N“ გალერეაში (თბილისი. 1998), გამოფენა „შეხვედრა ფიროსმანთან“ თანამედროვე გერმანელ მხატვრებთან ერთად თბილისის ისტორიის მუზეუმში (2006), საერთაშორისო ბიენალე (განჯა, აზერბაიჯანი. 2006). მხატვარს მიღებული აქვს გრან-პრი წლის საუკეთესო ნამუშევრისათვის (2001). 2019 წელს კი საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებით დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეაში უშანგი ხუმარაშვილის საიუბილეო გამოფენა „უშანგი ხუმა 70“ შედგა. უშანგი ხუმარაშვილს 1980-იანი წლებიდან დღემდე არასდროს შეუქმნია იდეოლოგიური ხასიათის სურათები. ის ერთგულია კლასიკური ავანგარდისა და მის ტრადიციებზე დაყრდნობით უცვლელად ზეთის ტექნიკით მუშაობდა. ესაა სხვადასხვა ადგილის, ადამიანების, მიმართულებების, დღის მონაკვეთებისა თუ, უბრალოდ, ფერების ექსპრესიული აბსტრაქციები.

Ushangi Khumarashvili (b.1948) Studied at the Tbilisi State Academy of Arts' Faculty of Fine Arts from 1967 to 1973. Following that, he began working at the Telavi Drama Theater. Since the 1970s, he has regularly participated in exhibitions. He had his first solo exhibition in 1994 at the National Gallery of Pictures. In addition to his solo exhibitions, he has taken part in various group exhibitions and international biennials: "Exhibition of Theater and Cinema Artists" (Tbilisi, Moscow. 1979), International Exhibition-Symposium (Sochi, 1994), "In the Shadow" International Biennale (1996); "Gallery N" (1998), Tbilisi, Georgia; Germany (1999); Seminar "Paper" (2001, 2006) at the International Biennale, Ganja, Azerbaijan; "Meeting with Pirosmani" (2006), Tbilisi History Museum, Tbilisi, Georgia. The artist received the Grand Prix for the Best Work of the Year (2001). In honour of his anniversary date, the artist's works were exhibited at D. Shevardnadze National Gallery in 2019. Since the 1980s, Ushangi Khumarashvili has never developed ideological images. He primarily creates oil paintings, upholding the traditions of the classic avantgarde and staying true to them. These are abstract depictions of various locations, individuals, directions, days of the week, or just colors.

უშანგი ხუმარაშვილი. ნირვანა. 1987. ტილო, ზეთი. 145x170 სმ
Ushangi Khumarashvili, Nirvana, 1987, oil on canvas, 145x170 cm

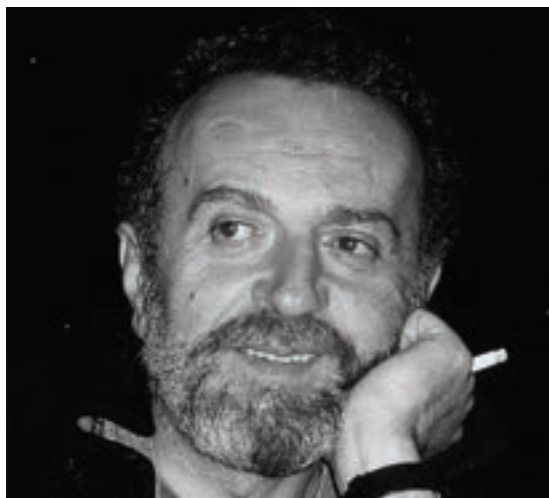
ჯემალ კუხალაშვილი JEMAL KUKHALASHVILI

ჯემალ კუხალაშვილი (დ.1952) 1978 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია და 1980-იან წლებში დაიწყო შემოქმედებითი მოღვაწეობა. მისი შემოქმედება განსაკუთრებული პერსონალურობით გამოირჩევა. ხატავს ყოველდღიურობას მთელი თავისი მრავალფეროვნებითა და მრავალწახნაგოვნებით. მხატვრისეული სამყაროს აღქმა კი იმდენად ინტენსიური და მძაფრია, რომ თითქოს ვერ იტევს და ვერც ტილოზე ატევს. ჯემალ კუხალაშვილის სამყაროს მოდელში ერთი „დიდი აურზაური და ქაოსია...“ და აქ თავს იჩენს მხატვრის საოცარი ნიჭი, საოცარი ფლობა სახვით-გამომსახველობითი ხერხების, ნახატისა თუ ფერადოვანი კომპოზიციისა, რაც ნამუშევრებში მხატვრულ წესრიგს განაპირობებს, წესრიგს, რომელსაც წესები არ აქვს და რომელიც ირაციონალური შემოქმედებითი პროცესის შედეგია. „ჩემთვის სურათი მკაფიოა და ფილოსოფიურ დატვირთვას არ ემსახურება. მე ისე ვხატავ, როგორც გარე სამყარო მკარნახობს. ვიცი, ჩემს სეანსს მაყურებელი შეუერთდება და როგორც დაამცირებს, ისევე აღიარებს... არასდროს ვიცი ბოლო შედეგით, ნოეს კიდობნისა არ იყოს, სად გამრიყავს გადარჩენისა და დამკვიდრების გაუნელებელი სურვილი,“- წერს საკუთარ თავსა და შემოქმედებაზე ჯემალ კუხალაშვილი.

Jemal Kukhalashvili (b.1952) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1978 and began his creative career in the 1980s. His creative work is characterized by a distinct personality. He depicts everyday life in all its complexities and variety. The artist's perception of the world is so intense and sharp that it appears to be unable to fit anywhere, even on the canvas. In Jemal Kukhalashvili's world model, there is one "big fuss and chaos..." and it is here that the artist's amazing talent is revealed; the amazing mastery of fine art, painting, or color composition that determines the artistic order in the works, the order that has no rules and is the result of an irrational creative process. Jemal Kukhalashvili wrote about himself and his art – "The picture is clear to me and serves no philosophical purpose. I create in response to what happens around me. I am confident that the audience will attend my session and will both appreciate and despise... I never know where my desire for establishment and survival may sweep me, like Noah's Ark", – Jemal Kukhalashvili writes about himself and his work.

ჯემალ კუხალაშვილი. ამაღლება. 1994. ტილო, ზეთი. 50x100 სმ
Jemal Kukhalashvili, Feast of the Ascension, 1994, oil on canvas, 50x100 cm

ბესიკ არბოლიშვილი
BESIK ARBOLISHVILI

ბესიკ არბოლიშვილი (დ.1955) 1981 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტი, 1983-1986 წლებში – საკავშირო აკადემიის შემოქმედებითი სახელოსნო (მოსკოვი, სსრკ). ჟანრობლივ მრავალფეროვნებაში იკვებება მხატვრის მიერ ფორმისა და ფერის მუდმივი ძიება და გამორჩეული ხელწერა. ქალის სილამაზე, ნატიფი და დახვეწილი სხეული, ფერისა და შუქის თამაში განსაკუთრებულ ესთეტიკურობასა და რომანტიკულობას ანიჭებს მის პორტრეტებსა და კომპოზიციებს. შემოდგომისა თუ გაზაფხულის კახეთის მრავალფეროვანი პეიზაჟები, ბაკურიანის თითქმის მონოქრომული თოვლიანი კომპოზიციები, კონტრასტული ფერებით შესრულებული ნატურმორტები, გამოკვეთილი დეკორატიულობით გამოხატავს მხატვრის ინდივიდუალურ სტილს. ბესიკ არბოლიშვილი 1984 წლიდან მონაწილეობს საქართველოსა და მის ფარგლებს გარეთ – თურქეთში, აზერბაიჯანში, რუსეთში, ქუვეთში, დიდ ბრიტანეთში, საფრანგეთში, გერმანიასა და ამერიკის შეერთებული შტატებში გამართულ გამოფენებში. მისი ნამუშევრები დაცულია დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეაში, ოტო პანკოკის მუზეუმსა და დიუსბურგის კულტურულ-ეკუმენის ფონდში (გერმანია), თანამედროვე ხელოვნებისა და აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების მუზეუმებში (მოსკოვი, რუსეთი), მხატვრის სახლში (მოსკოვი, რუსეთი), ასევე სხვადასხვა ქვეყნის კერძო კოლექციებში.

Besik Arbolishvili (b.1955) graduated from the faculty of Fine Arts of the Tbilisi State Academy of Arts, in 1983-1986 worked in Soviet Regional Art Studio (Moscow, USSR). His wide range of genres shows his continuous quest for color, form, and distinctive style. The beauty of woman, carved and exquisite forms of the body, the play of the color and shadow gives very special ethaesthetics and romantic touch to his portraits and compositions. Diverse landscapes of autumn or spring Kakheta, snowy almost monochrome compositions of Bakuriani landscapes, still lifes with contrast colors with explicit decorativeness features the individual style of artist. Starting from 1984 Besik Arbolishvili participates in exhibitions in Georgia as well as abroad – Turkey, Azerbaijan, Russia, Kuwait, Great Britain, France, Germany and the United States. His works are preserved in the Dimitri Shevardnadze National Gallery, the Otto Pankok Museum and the Duisburg Cultural Foundation (Germany), the Museums of Contemporary Art and Oriental Art (Moscow, Russia), the Artist's House (Moscow, Russia), as well as private collections in various countries.

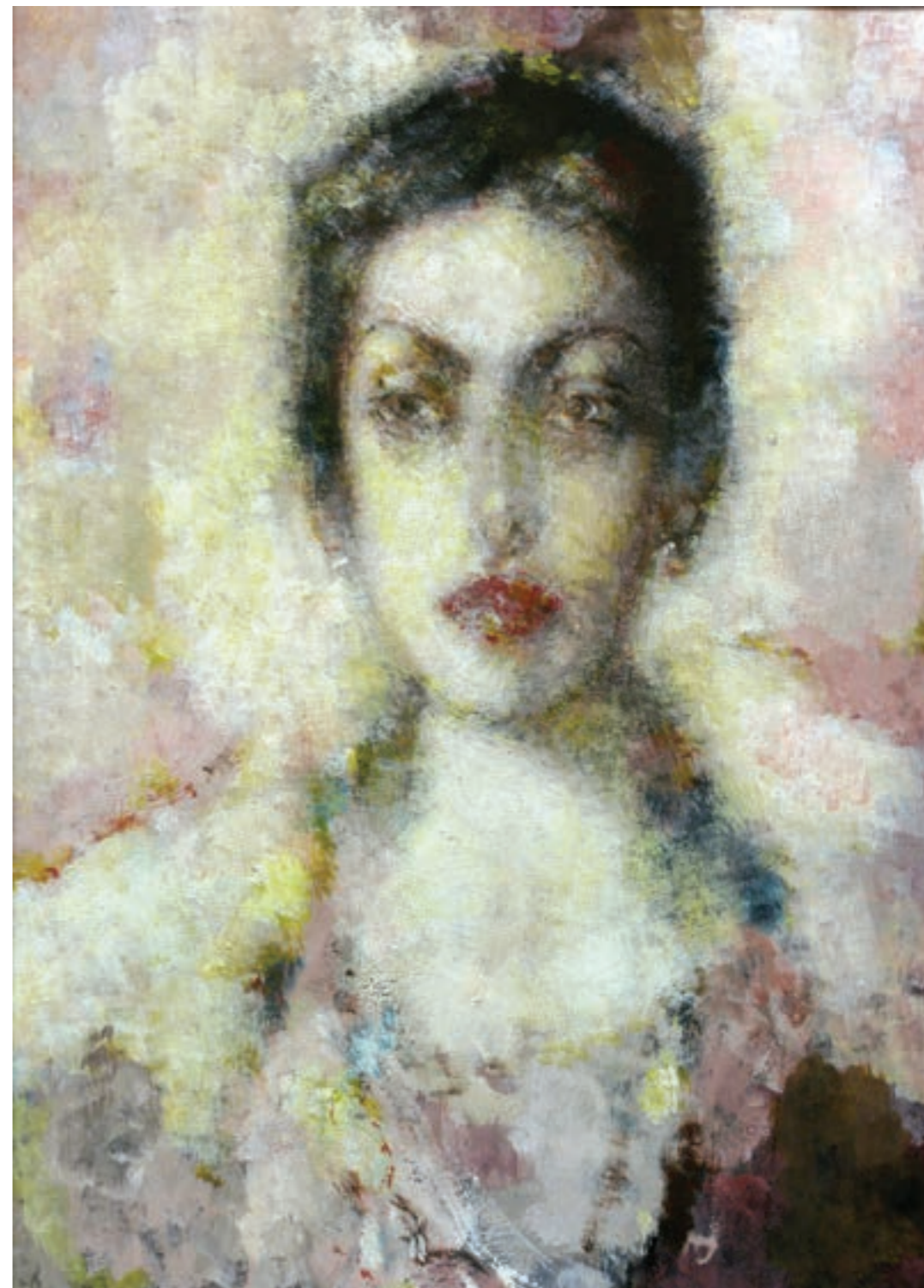
ბესიკ არბოლიშვილი. პიანინოსთან. 1982. ტილო, ზეთი. 130x100 სმ
Besik Arbolishvili, At the Piano, 1982, oil on canvas, 130x100 cm

შალვა მათუაშვილი
SHALVA MATUASHVILI

შალვა მათუაშვილი (დ.1958) 1980 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. 1987 წლიდან ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას, 2007 წლიდან – ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტში. შალვა მათუაშვილი – ფერმწერი და გრაფიკოსი ფიგურატიული მხატვრობის გამორჩეული წარმომადგენელია, ინტელექტუალი, მუდმივი შემოქმედებითი ძიების პროცესში დიდი მხატვრების შედეგებისგან მიღებულ ინსპირაციას საკუთარი აზროვნების პრიზმაში ატარებს, მხატვრობას განსაკუთრებული პროფესიონალიზმითა და პასუხისმგებლობით უდგება. ლესირებისა და სფუმატოს მეთოდი, ფერთა და შუქით შექმნილი მრავალფენოვანი ფერწერული ფაქტურა, დახვეწილი მანერა და ინდივიდუალური ხელწერა გამოარჩევს შალვა მათუაშვილის სხვადასხვა ჟანრის ნამუშევრებს, იქნება ეს ნატურმორტი, პეიზაჟი, ჟანრული სცენა, ქალის ნატიფი და დახვეწილი პორტრეტები თუ ფიგურატიული კომპოზიციები, სადაც ქალის სხეულის სილამაზე და პლასტიკა განსაკუთრებული ჰარმონიითა და მელოდიურობით მეტყველებს. შალვა მათუაშვილი 1987 წლიდან მონაწილეობს საქართველოსა და საზღვარგარეთ მოწყობილ გამოფენებში. მისი ნამუშევრები დაცულია დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეაში; თანამედროვე სახვითი ხელოვნების მუზეუმში (თბილისი); ტრეტიაკოვის სახელმწიფო გალერეასა და აღმოსავლეთის ხალხთა მუზეუმში (მოსკოვი, რუსეთი), ასევე კერძო კოლექციებში: გერმანიაში, მიუნჰენში - ოლივერ მიხაელ ჰასბელისა და ბოდო შმიციის კოლექციებში; თურქეთში – ჰიქმეთ ოზდან ოღლის კოლექციაში, ასევე პარიზის, მოსკოვის, ბერლინის, ნიუ-იორკის კერძო მფლობელებთან.

Shalva Matuashvili (b.1958) graduated Tbilisi State Academy of Arts in 1980. Gives lessons in painting since 1987. Since 2007 – Ilia State University, since 2017. Shalva Matuashvili – painter and graphic artist is a distinguished representative of figurative painting, an intellectual. In the process of constant creative search, he gets inspiration from the masterpieces of great artists and through the prism of his own thinking, he paints with special professionalism and responsibility. The method of Glazing and Sfumato, variety of textures created by color and light, exquisite and individual style make Shalva Matuashvili paintings outstanding. He works in various genres: still lifes, landscapes, genre scenes, delicate portraits of women or figurative compositions, where the beauty and plasticity of a woman's body speak with special harmony and melody. Shalva Matuashvili has been participating in exhibitions in Georgia and abroad since 1987. His works are preserved in the Dimitri Shevardnadze National Gallery, Museum of Contemporary Fine Arts (Tbilisi); Tretyakov State Gallery and Museum of Oriental Peoples (Moscow, Russia), as well as private collections: in Germany, in Munich-Oliver Michael Hasbel and Bodo Schmidz collections; In Turkey - in the collection of Hikmet Ozdan Oglu, as well as with private owners in Paris, Moscow, Berlin, New York.

შალვა მათუაშვილი. ანა იოსელიანის პორტრეტი. 1996. მუყაო, გუაში. 50x36 სმ
Shalva Matuashvili, Portrait of Anna Ioseliani, 1996, gouache on cardboard, 50x36 cm

გია გუგუშვილი
GIA GUGUSHVILI

გია გუგუშვილი (დ.1952) 1977 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია და 80-იან წლებში დაიწყო შემოქმედებითი საქმიანობა და არა მხოლოდ შემოქმედებითი... ის სხვადასხვა პერიოდში იყო სამხატვრო აკადემიის პრორექტორი. 2014 წელს გია გუგუშვილი თბილისის სამხატვრო აკადემიის რექტორად აირჩიეს. მხატვრის ნაწარმოებების დათვალიერებისას დრო განიცდება არაერთმნიშვნელოვნად. ჩვენ თვალწინ ცოცხლდება ადამიანის უშუალო შთაბეჭდილებები ფერადი, ფარებანთებული მანქანების, ჰაერში მოსრიალე თვითმფრინავების, ვერტმფრენებისა თუ სხვა კონკრეტული გამოსახულებების მეშვეობით. ამასთან, მხატვარი იმდენად კი არ „ხატავს“ მათ, რამდენადაც ფერწერის ენით აღწერს მათგან მიღებულ უშუალო შთაბეჭდილებებს. ამიტომ ეს გამოსახულებები ჩვენ თვალწინ თანდათან კარგავს მატერიალურ ფორმას. კონკრეტული საწყისიდან განზოგადებული მხატვრული ფორმის შექმნის ტრადიცია, საზოგადოდ, ქართული მხატვრობის ერთ-ერთი მთავარი თავისებურებაა. გია გუგუშვილი ამ ტრადიციის ერთგულია და მომხიბვლელი უშუალოებით ახერხებს მაყურებლის ჩართვას დახვეწილი სტილისტიკის მქონე ნაწარმოებების შექმნის პროცესში.

Gia Gugushvili (b.1952) received his education from the Tbilisi State Academy of Arts and began his artistic career in the 1980s. He held the positions of Dean of the Faculty of Fine Arts, Full Professor at Tbilisi State University, and Vice-Rector of the Tbilisi State Academy of Arts. Gia Gugushvili was chosen to serve as the Rector of the Tbilisi State Academy of Arts in 2014. When viewing his works, time is experienced ambiguously. Through precise visuals of lighted, colorful cars, gliding aircraft, helicopters, etc., direct human impressions are brought to life. But rather than actually "drawing" them, the artist only employs the language of painting to convey the impressions he had of them. Thus, the materiality of these images is gradually fading. The primary characteristic of Georgian painting is the tradition of developing a generalized artistic form from a particular origin. Gia Gugushvili adheres to this tradition while also masterfully incorporating the viewer into the creative process.

გია გუგუშვილი. ნაპირი. 2019. ტილო, ზეთი. 140x180 სმ
Gia Gugushvili, Shore, 2019, Oil on canvas, 140x180 cm

ნინო მორბედაძე, საგანგებო მდგომარეობა Nino Morbedadze, State of Emergency

ნინო მორბედაძე NINO MORBEDADZE

ნინო მორბედაძე (დ.1957) თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია გრაფიკოსის სპეციალობით დაამთავრა. მხატვრის დებიუტი საერთაშორისო აუქციონზე 2020 წელს შედგა, როდესაც ლონდონში „ფილიპის“ აუქციონზე, გაიყიდა მისი ტილო „დროის ფარგლებს გარეთ“. ის მეორედაც, 2021 წელსაც, „ფილიპის“ აუქციონში („XX საუკუნისა და თანამედროვე ხელოვნება“) წარმატებით მონაწილეობდა – გაიყიდა მისი სურათი „ზღაპარი“. თავისი კარიერის განმავლობაში ნინო მორბედაძე აქტიურად მუშაობდა კინომხატვრად რეჟისორებთან – მიხეილ კობახიძესთან, ბესარიონ გიორგობიანთან, ნოდარ მანაგაძესა და გიგა აგლაძესთან. ამ უკანასკნელის ფილმის – „სხვა მე“ აღმასრულებელი პროდიუსერი დევიდ ლინჩი იყო. ნინო მორბედაძის ათი ტილო ნიუ-ჯერსის (აშშ) ზიმერლის ხელოვნების მუზეუმში, ნორტონ და ნენსი დოჯების კოლექციაშია დაცული. მისი ნამუშევრები იფინება, იყიდება, ინახება საქართველოს, ევროპისა და აშშ-ის კერძო კოლექციებში.

Nino Morbedadze (b.1957) studied at the Graphic Art Faculty of the Tbilisi State Academy of Art. Nino Morbedadze made her international auction debut when her artwork Beyond Time was successfully sold at Phillips in London in July 2020. Her second auction sale took place in April 2021, when The Fairy Tale was successfully sold during the 20th Century & Contemporary Art Day Sale at Phillips, London. Throughout her career, she has worked extensively as a film production designer. She collaborated with Georgian directors Mikheil Kobakhidze, Besarion Giorgobiani, Nodar Managadze, and Giga Agladze on the movie The Other Me, which was executive produced by David Lynch.

ნინო მორბედაძე. საგანგებო მდგომარეობა. 2020. ქალაქი, ტუმი, აკრილი. 88x62 სმ
Nino Morbedadze, State of Emergency, 2020, ink, acrylic, paper, 88x62 cm

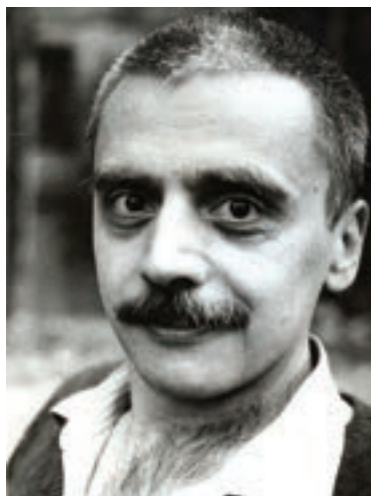
იური ბერიშვილი
YURI BERISHVILI

იური ბერიშვილი (დ.1958) 80-იანელთა თაობის მხატვარია. მისი ნაირფერი აბსტრაქციები ყოველთვის საცნობია, საცნობია თავისი ემოციური გამომსახველობით, მეტაფიზიკურად შეგრძნობილი სამყაროს სურათით. მხატვარი ხატავს ჟღერადი „სუფთა“ ფერებით. კომპოზიციები ლოკალური სიბრტყეებისა და თითქოს სპონტანურად მიმოფანტული წერტილ-ლაქების ათასგვარი კომბინაციით იქმნება. სპონტანურობა, ამავედროულად, განონა-სწორებულ, ჰარმონიულ მთლიანობაში ეწერება. ფორმატი განსხვავებულია... ყველაზე მცირე ზომის ნამუშევრებშიც პანორამულობის შეგრძნებაა. იური ბერიშვილის მხატვრობა ხელოვანის ემოციურ პრიზმაში გატარებული სამყაროს ასახვაა, რეფლექსიაა გარე სამყაროზე, ანმყოზე... ოლონდ სამყაროცა და ანმყოც თითქოს ლანდშაფტზე დაიყვანება. „მხატვრული ფორმის შემოქმედებითი განვითარების პროცესს სული აძლიერებს“, - ამბობს მხატვარი და სულიერებას პროფესიულ კეთილსინდისიერებასთან აიგივებს. პროფესიონალიზმი კი მუდმივ წვრთნას, მცდელობას ან, როგორც თვითონ მხატვარი ამბობს, „ზემცდელობას“ მოითხოვს.

The artist of the 1980s generation, Yuri Berishvili (b.1958), received his education at the Tbilisi State Academy of Arts. His emotional expression and depiction of a metaphysically sensed world make his abstract artworks always distinguish. The artist paints with vivid, "pure" colors. His compositions are created by thousands of combinations of flat surfaces and spontaneously scattered spots. At the same time, spontaneity is produced in a well-balanced harmonious whole. Even in the smallest works, there is a sense of panorama due to the distinct format. The artworks of Yuri Berishvili are a reflection of the outside world and the present as seen through the artist's emotional prism. However, it appears that the world and the present have been reduced to the landscape. According to the artist, "the soul strengthens the process of creative development of an art form", and "spirituality" is equivalent to "professional honesty".

იური ბერიშვილი. პეიზაჟი. 2015. ტილო. ზეთი. 100x80 სმ
Yuri Berishvili, Landscape, 2015, oil on canvas, 100x80 cm

ზაზა ბერძენიშვილი
ZAZA BERDZENISHVILI

ზაზა ბერძენიშვილი (დ.1956) 1975 წელს დაამთავრა იაკობ ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებელი. მას, როგორც XX საუკუნის ქართველი მხატვრების „ოთხმოციანელთა“ თაობის წარმომადგენელს, ქართულ თანადროულ მხატვრობაში სახისმეტყველების საკუთარი სისტემა შემოაქვს: ფერადი ფიგურატიული იდეოგრამები მისი მხატვრობის „ტექსტს“ ქმნის და ვარიაციულად მეორდება სხვადასხვა ფერწერული მოდელით. მხატვარი ფერით განსაცვიფრებელ ეფექტს აღწევს. ფერის გრადაციის შესაძლებლობის გამოვლენა და ჰარმონია კონტრასტით მხატვრის სტილის უპირატესობაა. მისი ზედმინევი ფაქიზი ფერწერა ესთეტიზმისა და დეკორატიულობის ორიგინალურ ვარიანტს გვთავაზობს. მისი შემოქმედება სამყაროსა და ადამიანის განუყოფელ ერთიანობას, მწუხარებისა და სიხარულის კანონზომიერ თანაარსებობას, ოცნებათა გარდუვალობას – ჩვენი არსებობის ყველაზე სათუთ სიღრმეებს ეხება. ამიტომ მის მხატვრობაში სამყაროს აღქმის ნაივური მოდელი უცნაურად უკავშირდება უძველეს არქეტიპულ კოსმოგონიურ სისტემებს. მხატვრის შემოქმედება ზრდასრული ადამიანის ცდაა, შეინარჩუნოს და აღიდგინოს „ბავშვად ყოფნის“ ბედნიერება. მისი ნიუანსური ფერწერა ამ ბედნიერების იმიტაციის მოდელია და მას ბავშვობის თვალისმომჭრელი ელვარება ახლავს.

Zaza Berdzenishvili (b.1956) graduated from Iakob Nikoladze Art School in 1975. Berdzenishvili, as one of the representatives of the Georgian artists' generation of the 1980s, develops his distinctive style in contemporary Georgian painting with his vivid figurative ideograms, which serve as the "text" of his paintings, and are repeated in variations with different pictorial models. The artist achieves a stunning coloristic effect. His artworks are characterized by the harmony of contrasts and color gradations. His meticulous paintings offer an original variant of the harmony of the aesthetics and the characteristic features of decorative art. His works, which deal with the inseparable unity of the world and the human being, sorrow and joy, and the inevitability of dreams, thus touch the tender depths of our existence. As a result, the naive perspective of the world in his paintings is curiously related to ancient archetypal cosmogonic systems. Berdzenishvili's creative work is an adult's attempt to maintain and recapture the joy of childhood. His delicate artwork, which serves as an example of imitating this joy, is accompanied by the captivating radiance of childhood.

ზაზა ბერძენიშვილი. პეიზაჟი. 1990. ტილო, ზეთი. 60x60 სმ
Zaza Berdzenishvili, Landscape, 1990, oil on canvas, 60x60 cm

თემურ თათანაშვილი
TEMUR TATANASHVILI

თემურ თათანაშვილი (დ.1955) დაიბადა კასპის რაიონში. 1975 წელს დაამთავრა თბილისის ი.ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებელი. მხატვარი 1979 წლიდან სისტემატურად მონაწილეობს საგაზაფხულო, საშემოდგომო, საკავშირო და საერთაშორისო გამოფენებში. თემურ თათანაშვილის ფერწერული ტილოები განზოგადებული ფერწერის ენით მეტყველებს. რელიგიური თუ ყოფითი ცხოვრების ამსახველ სცენებში გამომსახველობა ფერადოვანი ლაქებისა თუ სიმბოლურ გამოსახულებებად გარდაქმნილი ფორმების ურთიერთმიმართებებსა და მათ ჰარმონიულ სინთეზზე იგება. 1989 წელს ფერწერის საკავშირო გამოფენაზე, მოსკოვში, მხატვარს მიენიჭა III პრემია საუკეთესო ნამუშევრისთვის. 1998 წელს მხატვარი დაჯილდოვდა საქართველოს მხატვართა კავშირის პრემიითა და მედლით წლის საუკეთესო ნამუშევრისთვის. თემურ თათანაშვილის ნამუშევრები დაცულია საქართველოს ეროვნულ მუზეუმსა და მოსკოვის ტრეტიაკოვის სახელობის სურათების გალერეაში.

Temur Tatanashvili (b.1955) was born in the Kaspi region of Georgia. He graduated from Tbilisi Iakob Nikoladze State Art School in 1975. Since 1979, the artist of the 1980s has been an active participant in Spring, Autumn, Soviet Republics, and international exhibitions. Temur Tatanashvili's paintings convey the language of generalization. Interrelations and harmonic synthesis of colorful spots or depictions of symbolic forms create expressiveness in scenes representing religious or everyday life. The artist received the 3rd Prize for best painting at the Soviet Republics exhibition in Moscow in 1989. In 1998, he was awarded the Georgian Artists' Union Award and a medal for the best artwork of the year. Temur Tatanashvili's works are preserved in the collections of the Georgian National Museum and Tretyakov Gallery, Moscow.

თემურ თათანაშვილი. ჯებირი. 2005. ტილო, ზეთი. 68x91,5 სმ
Temur Tatanashvili, The Levee, 2005, oil on canvas, 68x91.5 cm

ლეილა შელია
LEILA SHELIA

ლეილა შელია (დ. 1953) 80-ანელთა თაობის მხატვარია. მან 1978 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. ლეილა შელიას სახელი, უპირველესად, აბსტრაქციასთან ასოცირდება. თუმცა მის შემოქმედებაში ნატურმორტებსაც ნახავთ და ნიუსაც... ქმნის ფერწერულსა და გრაფიკულ ნამუშევრებს. „შინაგანი განწყობა... ბუნება... კმაყოფილი ვარ, როდესაც არ ვფიქრობ და ისე გამოდის ნამუშევარი. მინდა, გადმოვცე ირეალური, არდანახული“, – ამბობს მხატვარი და ძირითად მონახაზს ერთ სეანსში, ერთი ამოსუნთქვით ქმნის. ზოგჯერ ასე ასრულებს, ზოგჯერ კი უბრუნდება და, შესაძლოა, ხანგრძლივი დრო შეალოოს ერთი ნამუშევრის დასრულებას. უმეტესად, თემა ხატვის პროცესში მოდის, ქვეცნობიერს ემორჩილება... აბსტრაქტული აზროვნება, როგორც მთავარი ნიშანი, ლეილა შელიას შემოქმედების ადრინდელ ეტაპზევე გამოიკვეთა, როცა სახვითი საგანი ჯერ კიდევ ფიგურირებდა მის კომპოზიციებში. დროთა განმავლობაში მხატვარი მეტი განზოგადებისა და აბსტრაგირების გზით მიდის. კომპოზიციები სულ უფრო მინიმალისტური ხდება. ხშირად მონოქრომული კომპოზიციები, იმავდროულად, დინამიკური, ემოციურად ღრმა და დახვეწილია.

Leila Shelia (b.1953) is a contemporary artist from the 1980s. In 1978, she graduated from the Tbilisi State Academy of Arts. Her name is associated primarily with abstraction. Her works, on the other hand, include still lifes and nudes, as well as paintings and graphic works. "Inner state... nature... I'm satisfied when the artwork is created without having to think much. I want to convey the unreal, the unseen", says the artist, who draws the main outline in one session, with one breath. But sometimes it can take a long time to finish a single piece of work. The theme usually emerges during the process as a result of the subconscious... Abstract thinking was obvious early in Leila Shelia's work, while figures were still present in her compositions. The artist becomes more and more generalized and abstract. Compositions are becoming increasingly minimalistic. Monochrome compositions are often dynamic, emotional, and sophisticated.

ლეილა შელია. სათაურის გარეშე. 2019. ტილო, ზეთი. 93x102 სმ
Leila Shelia, Untitled, 2019, oil on canvas, 93x102 cm

დათო-არჩილ სულაკაური
DATO-ARCHIL SULAKAURI

დათო-არჩილ სულაკაურმა (დ.1952) 1978 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. საკმაოდ მრავალფეროვანია მისი შემოქმედებითი გზა: 1986 წელს გამოსცა სამეცნიერო ნაშრომი „მხატვრისა და მასალის ურთიერთდამოკიდებულება“; 1987 წელს იყო ქართული თოჯინური ფილმების სცენარისტი და მხატვარი; 1989 წელს – ერთ-ერთი სცენარისტი ფილმისა „ანემია“; 1989-2010 წლებში შეასრულა კედლის მხატვრობა საქართველოს რეგიონებისა და უცხოეთის რამდენიმე ეკლესიაში - ღვთისმშობლის სახელობის ბერძნულ ტაძარში (ნალკა. 1989), მიქაელ მთავარანგელოზის სახელობის რუსულ ეკლესიაში (პრივოლნოე, სომხეთი. 1992); მილუოქის შარმან პარლის ლუთერანული ეკლესიის შეკრების დარბაზში (აშშ.1997); მოციქულ თომას მიერ მაცხოვრის გვერდის განხილვის სახელობის ეკლესიის ეკვდერში (ახალქალაქი. 2010). დათო სულაკაურის შემოქმედებაში ევროპული და აღმოსავლური ხელოვნების, ასევე ქართული მონუმენტური მხატვრობის ვიზუალური ხატები ახალი შინაარსით იტვირთება, ექსპრესიული მხატვრული სამყაროს სახით ყალიბდება და ქვეყნისა და თანამედროვეთათვის სოციალურად მწვავე თემებს ეხმიანება. სხვადასხვა მასალითა და ტექნიკით ექსპერიმენტირება მის ფერწერულსა და გრაფიკულ ნამუშევრებს პლასტიკურთან ერთად განსაკუთრებულ ფაქტურულ გამომსახველობასაც სძენს. სულაკაურის პეიზაჟები, პორტრეტები, მრავალფიგურიანი და რელიგიური ხასიათის კომპოზიციები შთაბეჭდილია თავისი მონუმენტურობით, კომპოზიციური სტრუქტურის ორიგინალობითა და მხატვრულ სახეთა ექსპრესიულობით. მისი ნამუშევრები ინახება შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმში, აგრეთვე საქართველოს, ავსტრიის, შვეიცარიის, საფრანგეთის, დიდი ბრიტანეთისა და აშშ-ის კერძო კოლექციებში.

Dato-Archil Sulakauri (b.1952) graduated in 1978 from the Tbilisi State Academy of Arts. His creative path is quite multiform and diverse: in 1986 he published the scientific work "The Relationship between Artist and Material"; in 1987 he worked as a screenwriter for Georgian puppet films; in 1989 he became one of the screenwriters of the film "Anemia"; from 1989 to 2010, he created mural paintings in several churches throughout Georgia and abroad: the Greek Church of the Nativity of the Virgin (Tsalka. 1989); the Russian Church of the Archangel Michael (Privolnoe, Armenia. 1992); the Assembly Hall of the Sharman Parley Lutheran Church in Milwaukee (the USA in 1997); and the Church of the Examining by Doubting Thomas of the Savior's Holy Side Wound (Akhalkalaki. 2010). Visual icons of European and Oriental art, as well as Georgian monumental paintings, are imbued with new content. Dato Sulakauri's works create an expressive artistic world while responding to socially acute themes of his motherland and contemporaries. Experimenting with different materials and techniques, the artist gives a special plastic and textural expression to his graphic works and paintings. Sulakauri's landscapes, portraits, and multi-figure and religious compositions are impressive for their monumentality, originality of the compositional structure, and expressiveness of artistic images. His works are kept in the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts as well as in private collections in Georgia, Austria, Switzerland, France, Great Britain, and the United States.

დათო სულაკაური. ნუთისოფელი. 2017. ტილო, ზეთი. 150x230 სმ
 Dato Sulakauri, The Earthly Life, 2017, oil on canvas, 150x230 cm

ვახტანგ თოფურიძე
VAKHTANG TOPURIDZE
1960-2007

ვახტანგ თოფურიძე 1979-1985 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტზე (კინო-ტელე მიმართულება). იყო პროფესიონალი მთამსვლელი, აფხაზეთის ომის მონაწილე, მუშაობდა ფერწერასა და გრაფიკაში, იყო კინოს მხატვარიც. 1980-იანი წლებიდან მონაწილეობდა ჯგუფურ გამოფენებში საქართველოსა და უცხოეთში. 1996, 2005, 2007 წლებში მოეწყო მისი სამი პერსონალური გამოფენა, ერთი-გარდაცვალების შემდეგ. მისი ნამუშევრები დაცულია შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმში, თბილისის სამხატვრო აკადემიის მუზეუმში, ასევე კერძო კოლექციებში საქართველოსა და მის ფარგლებს გარეთ.

Vakhtang Topuridze studied at the Faculty of Fine Arts at the Tbilisi State Academy of Arts from 1979 to 1985. (Cinema /TV direction). He was a professional mountaineer, a participant in the War in Abkhazia, a painter and graphic artist, and a film painter. He has participated in group exhibitions in Georgia and abroad since 1980. Vakhtang Topuridze had solo exhibitions in 1996, 2005, and 2007, one of which was held after his death. His works are preserved in the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts, Apolon Kutateladze Tbilisi State Academy of Art Museum, and private collections in Georgia and abroad.

ვახტანგ თოფურიძე. კინგი. 1987. ტილო, ზეთი. 58x78 სმ
Vakhtang Topuridze, King, 1987, oil on canvas, 58x78 cm

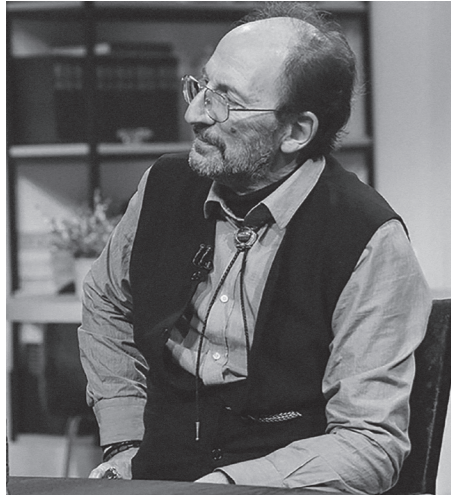
ზაალ ბაჩანაშვილი
ZAAL BACHANASHVILI

ზაალ ბაჩანაშვილი (დ.1954) 80-იანელთა თაობის მხატვარია. მან 1980 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. ზაალ ბაჩანაშვილმა როგორც მხატვარმა თავის შემოქმედებაში საკუთარი კომპოზიციური მოდელი შექმნა. მხატვარი თითქმის ყველა ნამუშევრის ზედა ნაწილში თეთრ წრეს, უფრო ხშირად კი, თეთრი წრის მცირე სეგმენტს გამოსახავს. თითოეული ნამუშევარი ცხოვრებისეულ კონკრეტულ მოვლენას უკავშირდება, რომლის არსი როგორც მინიერისა და ყოფითისა, მხატვრის თქმით, ზეციურის თანაზიარია. მინიშნებები ნამუშევართა სათაურებშია... სწორედ ზეციური ნათლის სიმბოლოებია თეთრი წრეები მის ტილოებზე. ზეციური ნათელი კომპოზიციის დამასრულებელი და, ამავდროულად, სურათის მოჩარჩოების საზღვრის გამრღვევია, ყველაფრის საფუძველი, მიზანი თუ არსი, როგორც იმედი და მარადისობა...

Zaal Bachanashvili (b.1954) represents an 80s generation of painters who graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1980. Bachanashvili developed his unique compositional model in his paintings. In practically every work, the artist paints a white circle, but more commonly a little segment of a white circle. Their essence is earthly and "co-celestial", according to the artist. The titles of the works provide hints... The white circles on his canvases are symbols of heavenly light. The heavenly light is the composition's culmination and, at the same time, it extends beyond the picture frames. It is the core, the purpose, or the essence of everything, just like hope and eternity...

ზაალ ბაჩანაშვილი. მაგიური ხმები. 2012. ტილო, ზეთი. 100x150 სმ
Zaal Bachanashvili, Magical sounds, 2012, oil on canvas, 100x150 cm

გიორგი გეგეჩკორი GIORGI GEGECHKORI

გიორგი გეგეჩკორმა (დ.1958) 1983 წელს დაამთავრა თბილისის სამხატვრო აკადემიის ფერწერის ფაკულტეტი. გიორგი გეგეჩკორი არის ფერწერის რეალისტური სკოლის მიმდევარი. შემოქმედების მთავარი თემაა პორტრეტი. მან სახელი გაითქვა ქართველ მეფეთა, საზოგადო მოღვაწეთა და ქართული თეატრის ცნობილ მსახიობთა პორტრეტული სერიებით. 1990-იანი წლებიდან აქტიურად მუშაობს სცენოგრაფიაშიც. გაფორმებული აქვს ოცზე მეტი სპექტაკლი. 1993 წელს ქუთაისის ლადო მესხიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში ალბერ კამიუს პიესა „კალიგულას“ მიხედვით დადგმული სპექტაკლის სცენოგრაფიისთვის მიენიჭა კოტე მარჯანიშვილის სახელობის პრემია. მისი პირველი პერსონალური გამოფენა გაიმართა 1990 წელს საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა საგამოფენო დარბაზში. მომდევნო გამოფენათაგან აღსანიშნავია სოლო-ექსპოზიციები საქართველოს პარლამენტის ეროვნულ ბიბლიოთეკაში (1999), თბილისის ხელოვნების სასახლეში (2017, 2019). მნიშვნელოვანი იყო სანტა ბარბარას სასახლეში (მადრიდი, ესპანეთი) გამართული მისი მონაწილეობით დუო-ექსპოზიცია - „ამონარიდები ორი იბერიის ისტორიიდან“ ესპანელ მხატვარ აუგუსტო ფერერ დალმასთან ერთად. გოგი გეგეჩკორის მიერ შესრულებული პორტრეტები გამოფენილია საქართველოს პარლამენტის, იუსტიციის სამინისტროს, დადიანების სასახლის (ზუგდიდი), ეროვნული ბანკისა და სხვა სახელმწიფო დაწესებულებების ინტერიერებში. 2017 წლიდან დღემდე კი იგი საქართველოს თეატრალური საზოგადოების თავმჯდომარეა.

Giorgi Gegetchkori (b.1958) in 1983, graduated from the Academy. Giorgi Gegetchkori, a representative of the realistic painting school, established himself primarily as a portraitist. He portraits Georgian rulers and other prominent figures, as well as famous actors from the Georgian theatre. He has been active in the field of stage design since the 1990s; His theatre work includes over 20 productions. The Kote Marjanishvili Prize was presented for his set design for Albert Camus' Caligula at the Kutaisi Drama Theatre. In 1990, he had his first solo show in the Union of Georgian Theatre Society's venue. The other notable exhibitions include solo shows at the National Library of the Parliament of Georgia (1999), and the Tbilisi Art Palace (2017, 2019). Among them, the duo exhibition titled "Excerpts from the History of Two Iberians" with the Spanish artist Augusto Ferrer Dalmau at the Palace of Santa Barbara (Madrid, Spain) was of special importance. The portraits painted by Giorgi Gegechkori are exhibited in the Parliament of Georgia, the Ministry of Justice, Dadiani Palace (Zugdidi), the building of the National Bank of Tbilisi, and other state institutions. Since 2017, he has been the chairman of the Union of Georgian Theatre Society.

გიორგი გეგეჩკორი. ივანე მუხრან-ბატონის პორტრეტი. 2017. ტილო, ზეთი 70x50 სმ
Giorgi Gegechkori, Portrait of Ivane Mukhran-Batoni, 2017, oil on canvas, 70x50 cm

ეკატერინე გელოვანი
EKATERINE GELOVANI

ეკატერინე გელოვანი (დ.1957) 1983 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია მხატვარ-ფერმწერ-პედაგოგის კვალიფიკაციით. ეკატერინე გელოვანი მიეკუთვნება მხატვართა იმ რიცხვს, რომელთათვისაც ფერით წერა საუკეთესო საშუალებაა ადამიანებთან, თანამედროვეობასთან ურთიერთობისათვის. სწორედ ამ პროცესში აფიქსირებს იგი სიახლის დაბადებას. მხატვრის აღნიშნულ კონცეფციას ადასტურებს თუნდაც ის, რომ პერსონალურზე მეტად უპირატესობას ანიჭებს თემატურ, ჯგუფურ გამოფენებს. მისთვის განმსაზღვრელია გამოფენების გამართვის ადგილი როგორც საქართველოში, ისე მის ფარგლებს გარეთ. ჟანრული სპეციფიკის მიუხედავად, ავტოპორტრეტების სერია „დიალოგი“ მაყურებელთან საუბრის მკაფიო მაგალითია, რაც, ამავედროულად, მხატვრის პიროვნული მახასიათებლის მნიშვნელოვანი ფსიქოლოგიური შტრიხია. განსხვავებული დამოკიდებულება ვლინდება სერიაში „ღამის თამაშები“. აქ მხატვარი ცდილობს ღამის ენერგეტიკული ველის ემოციურ დახასიათებას, როცა საგნები და მოვლენები კარგავს ჩვეულ ფორმას, ფერსა და შესაბამისად – შინაარსს. ეკა გელოვანი მუდმივად ძიების პროცესშია. მხატვრის თქმით, „ხელოვანისთვის მნიშვნელოვანია ცხოვრების შეუქცევადი რიტმი... მან უნდა აღმოაჩინოს თავის თავში ახალი და თანაგანიცადოს ის, რაც იბადება და იქმნება დღეს“.

Eka Gelovani (b. 1957) is a painter and teacher who graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1983. Eka Gelovani is one of the artists for whom painting represents the best way to communicate with people and contemporaneity. It is in this process that she captures the birth of novelty. This attitude of the artist is confirmed even by the fact that she prefers thematic group exhibitions to solo exhibitions. Eka Gelovani's exhibitions were held both in Georgia and abroad. Despite the specifics of the genre, a series of self-portraits titled "Dialogue" demonstrates a clear example of a conversation with the viewers, which, at the same time, is an important psychological feature of the artist's characteristics. A different attitude is revealed in a series of "The Night Games". Here the artist deals with the emotional characterization of the night's energy, which makes objects and events lose their usual form, color, and consequently, content. Eka Gelovani is constantly on the search. According to the artist, "the irreversible rhythm of life is important to the artist; he or she must constantly discover the novelty and experience what is being born and created today".

ეკატერინე გელოვანი. ბერსაბე. 2002. ტილო, ზეთი. 47x105 სმ
Ekaterine Gelovani, Bathsheba, 2002, oil on canvas, 47x105 cm

მალხაზ დათუკიშვილი
MALKHAZ DATUKISHVILI

მალხაზ დათუკიშვილი (დ.1956) 1981-1987 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტზე. მალხაზ დათუკიშვილი მუშაობს შერეულ მედიაში, ქმნის კოლაჟებს, ზეთის ფერწერას, გრაფიკას. 1990-იანი წლებიდან ინტენსიურად იფინება. გამოფენათაგან გამოვყოფთ რამდენიმეს: პერსონალური გამოფენა (რუსთავი. 1988), „ARGENTEUIL HOTEL DES VENTES“ (აუქციონი. პარიზი, საფრანგეთი. 1990), ჯგუფური გამოფენა „ქართული ფერები“ (ბერლინი, გერმანია. 1990), ჯგუფური გამოფენა „MGC GRADEC“ (ზაგრები, იუგოსლავია.1991), ჯგუფური გამოფენა (ქართული კულტურის ცენტრი „მზიური“. მოსკოვი. 1991), ჯგუფური გამოფენა „BAD SALAZUFLEN. KLAUS-DIETEN WOLF“ (გერმანია. 1998), პერსონალური გამოფენა (პროკრედიტ ბანკი, თელავი. 2007). სამყაროს უსასრულობა და მეზობელი ადამიანი მალხაზ დათუკიშვილის ძირითადი თემაა. მხატვრის შემოქმედებითი ბუნება მაღალი პლასტიკური კულტურის მქონე აბსტრაქტულ ფერწერაში ვლინდება. მისეული აბსტრაქტული ფორმების იდეა კვლავ ბუნებას უბრუნდება. მხატვრის თანდაყოლილი „არა-ფორმალური“ ინტერპრეტაციის უნარი ფერწერაში ვლინდება როგორც ფსიქიკური იმპროვიზაციის ხელოვნება. სხვადასხვა მასალასთან დაკავშირებული ექსპერიმენტები აერთიანებს მხატვრის მიერ შექმნილ ფიგურულსა და აბსტრაქტულ ელემენტებს. მალხაზ დათუკიშვილის ნამუშევრები ინახება შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმსა და კერძო კოლექციებში.

Malkhaz Datukishvili (b.1956) studied at the Tbilisi State Academy of Fine Arts' Faculty of Fine Arts from 1981 to 1987. Malkhaz Datukishvili creates collages and works in mixed media, oil paintings, and graphics. Since the 1990s, he has participated in numerous exhibitions in Georgia and abroad, including a solo exhibition in Rustavi (1988) and the "ARGENTEUIL HOTEL DES VENTES" Auction in Paris, France (1990), and group exhibitions: "Georgian Colours" in Berlin, Germany (1990), "MGC GRADEC" Zagreb, Yugoslavia (1991), Georgian Cultural Center "Mziuri", "BAD SALAZUFLEN. KLAUS-DIETEN WOLF" in Germany (1998), and a solo exhibition in Telavi in 2007. The infinity of the world and a fighting man are two of Malkhaz Datukishvili's main themes. Abstract painting with a high plastic culture reveals the artist's creative nature. His abstract form concept returns to nature. Painting is the art of mental improvisation that expresses the artist's intrinsic "informal" capacity to interpret. Experimentation with diverse materials combines the artist's figurative and abstract aspects. The works of Malkhaz Datukishvili are kept in the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts.

მალხაზ დათუკიშვილი. გოგონა ზღვის ფონზე. 2018. ტილო, აკრილი, შერეული ტექნიკა. 85,5×80,5 სმ
Malkhaz Datukishvili, Girl at the beach, 2018. acrylic, mixed media on canvas, 85,5×80,5 cm

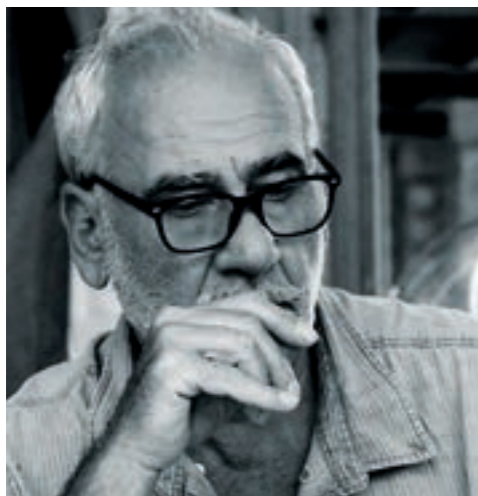
კოკა ცხვედიანი
KOKA TSKHVEDIANI

კოკა ცხვედიანი (დ.1957) 1975-1980 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. მუშაობს სხვადასხვა მედიამში. 1990-იანი წლებიდან მონაწილეობს საქართველოსა და უცხოეთში გამართულ გამოფენებში, მათ შორისაა: „კარტეზიანული ფიქრები და გულისტქმა“ (მოსკოვის საერთაშორისო არტბაზრობა. 1996), თანამედროვე ქართული ხელოვნების გამოფენა (ზაარლენდის რადიო, ზაარბრიუკენი, გერმანია. 2008), „DEVA HOLDING“ („Art Gallery“, სტამბული, თურქეთი. 2008), თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო ფორუმი, არტისტერიუმი IV (თბილისი. 2011), „ფერით წერა“ (თანამედროვე ხელოვნების ცენტრი, თბილისი. 2012), „ATB-Tbilisi“ (ჰასკონსულტინგის ოფისი, ალტნაუ, შვეიცარია. 2012). „კოკა ცხვედიანის ესთეტიკურ პოზიციას განსაზღვრავს შემოქმედებითი პროცესი. ეს არის მედიუმითა და ფერის თვისებებით აღფრთოვანების მდგომარეობა. ისტორიულად განსაზღვრულ ნებისმიერ ხერხსა და გამოსახვის მანერას კოკა ცხვედიანი საკუთარი სიუჟეტების გამოსახვის, არტისტული სტრუქტურების მისეული ინტერპრეტაციების გამოვლენის საშუალებად აქცევს. ის აკრილითა და ზეთის საღებავებით სხვადასხვა ზედაპირზე - ტილოზე, ხესა თუ მუყაოზე მუშაობს. მისი ინტერესი მედიუმისკენაა მიმართული, რომელშიც თავს იყრის ინფორმაცია ფერის, ტექსტურისა და მასალის შესახებ. აქედან გამომდინარე, ის არ იმორჩილებს მედიუმს, არ ზღუდავს მას სხვადასხვა, წინასწარ მოფიქრებული სტრუქტურითა და ფორმით. პირიქით, ყველა კომპონენტი თავად მედიუმის შესაძლებლობების შესაბამისადაა გამოვლენილი“, - წერს ილია ზაუტაშვილი ცხვედიანის ხელოვნების შესახებ.

Koka Tskhvediani (b.1957) studied at Tbilisi State University from 1975 to 1980. He works in various media. Since 1990 he has participated in various exhibitions in Georgia and abroad, including: "Cartesian Thoughts and Intuition" Moscow International Art Fair, 1996; Exhibition of Contemporary Georgian Art, Saarland Radio, Saarbrücken, Germany, 2008; "DEVA HOLDING", "Art Gallery", Istanbul, Turkey, 2008; International Forum of Contemporary Art, Artisterium IV, Tbilisi, 2011; "Color Writing" Center for Contemporary Art, Tbilisi, 2012; "TB-Tbilisi" Haas Consulting Office, Altnau, Switzerland, 2012. "Koka Tskhvediani's aesthetic position is determined by the creative process. This is a state of admiration for the medium and the features of color. Koka Tskhvediani uses any historically defined way and style of painting as a means of depicting his own stories, revealing his interpretations of artistic structures. With oil or acrylic paint, he works on various surfaces - canvas, wood, or cardboard. His interest is focused on the medium, which gathers information about color, texture, and material. Therefore, he does not obey the medium and does not limit it to different, premeditated structures and forms. On the contrary, all the components are identified according to the capabilities of the medium itself". Iliia Zautashvili about Tskhvediani's art.

კოკა ცხვედიანი. მსახური. 2013. ტილო, ზეთი. 49x43 სმ
Koka Tskhvediani, A Servant, 2013, oil on canvas, 49x43 sm

ყარამან ქუთათელაძე
KARAMAN KUTATELADZE

ყარამან ქუთათელაძემ (დ.1959) 1983 წელს სწავლა დაასრულა თბილისის სამხატვრო აკადემიის ფერწერის ფაკულტეტზე უჩა ჯაფარიძის სახელოსნოში. სამხატვრო აკადემიის დასრულებისთანავე იგი შეუდგა აქტიურ პედაგოგიურ საქმიანობას. სხვადასხვა დროს ფერწერას ასწავლიდა თბილისის სამხატვრო აკადემიის კინოს, რესტავრაციისა და გრაფიკის ფაკულტეტებზე. მუშაობდა სახვითი ფაკულტეტის დეკანად. იყო უჩა ჯაფარიძის, შემდგომ კი - კოკა იგნატოვის თანაშემწე. ყარამან ქუთათელაძე არის მხატვართა დინასტიის წარმომადგენელი. პაპა დედის მხრიდან თბილისური ავანგარდის ერთ-ერთი შემომქმედი კირილე ზდანევიჩია, მამა – ფერმწერი და თბილისის სამხატვრო აკადემიის რექტორი აპოლონ ქუთათელაძე. ყარამან ქუთათელაძე საბჭოთა დროს მონაწილეობდა უამრავ საგაზაფხულო და საშემოდგომო გამოფენაში. 1988 წელს თბილისის მუსიკალურ ცენტრში ვივალდის „წელიწადის დროების“ შესრულების პარალელურად (დირიჟორი ვ. სპივაკოვი) მოეწყო ყარამან ქუთათელაძის ამავე სახელწოდების პერსონალური ექსპოზიცია – ცენტრის ფოიეში გამოიფინა მხატვრის 12 ნამუშევარი. 1991 წელს ქ. სიეტლში (აშშ) გაიმართა საქართველოს დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილი მისი პერსონალური გამოფენა. ამას გარდა, სხვადასხვა წელს მხატვრის არაერთი სოლო-ექსპოზიცია მოეწყო პარიზში. ყარამან ქუთათელაძის თაოსნობით 2008 წელს შიდა ქართლის სოფელ გარიყულაში დაარსდა თანამედროვე ხელოვნების რეგიონული ცენტრი, სადაც ყოველ წელს ძმები ზდანევიჩების სახელობის თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალი „ფესტინოვა“ ("Fest I Nova") იმართება და მოქმედებს არტისტული რეზიდენცია. მხატვრის ნამუშევრები დაცულია შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმსა და კერძო კოლექციებში.

Karaman Kutateladze (b.1959) in 1983, graduated from the Faculty of Painting of the Tbilisi State Academy of Arts in Ucha Japaridze's studio. After graduating from the Academy, he began his active pedagogical activities. During different periods, he taught painting at the faculties of film, restoration, and drawing at the Tbilisi State Academy of Arts. He served as the Dean of the Faculty of Fine Arts. He was Ucha Japaridze's and, later, Koka Ignatov's assistant. Karaman Kutateladze is descended from a well-known artistic family. His grandfather, Kirill Zdanevich, on his mother's side, was one of the founders of the Tbilisi Avant-Garde; his father, Apollon Kutateladze, was a prominent Georgian artist and rector of the Tbilisi State Academy of Art. During the Soviet times, Karaman Kutateladze took part in several Spring and Autumn exhibitions. "The Four Seasons", a solo exhibition by Karaman Kutateladze, was organized in 1988, during a performance of Vivaldi's "The Four Seasons" (conductor: V. Spivakov) at the Tbilisi Music Center, the exhibition featured the artist's 12 works in the centre's foyer. In 1991, his solo exhibition dedicated to the Independence Day of Georgia was held in Seattle (USA). In addition, several solo exhibitions of the artist were held in Paris in different years. Under the direction of Karaman Kutateladze, a regional centre for contemporary art was established in 2008 in the Shida Kartli, the village of Garikhula, where the Zdanevich Brothers International Festival of Contemporary Art Festival "Fest I Nova" is held each year and serves as an artistic residence.

ყარამან ქუთათელაძე. სამოთხე. ჩვენ მივდივართ გურჯაანში. 2021. ტილო, ზეთი, შერეული ტექნიკა. 100x200 სმ
Karaman Kutateladze, Paradise. We are going to Gurjaani, 2021, oil, mixed media on canvas, 100x200 cm

მამუკა მიქელაძე
MAMUKA MIKELADZE

მამუკა მიქელაძემ (დ.1959) სამი ათწლეულის განმავლობაში მოაწყო 15 პერსონალური გამოფენა, მონაწილეობა მიიღო 30-ზე მეტ ჯგუფურ ექსპოზიციაში, მოხატა 10 ეკლესია საქართველოში და ერთი საფრანგეთში (პარიზის წმინდა თამარ მეფის სახელობის ტაძარი). პერსონალური გამოფენები გაიმართა აშშ-ში, კანადაში, საფრანგეთში, გერმანიაში, აზერბაიჯანში, რუსეთში, იტალიაში, ავსტრიაში, შვეიცარიაში, დიდ ბრიტანეთში. მამუკა მიქელაძის მხატვრობა ხასიათდება სტილიზებული მისტიკური გამოსახულებებით, რაც იდუმალების შეგრძნებას აღძრავს, ფერთა მონაცვლეობა კი მოცულობისა და სივრცის ილუზიას ქმნის. ხშირად გამოსახავს ცხოველებს, რომელთა ფონად იყენებს მცენარეულსა და გეომეტრიულ მოტივებს. ინსპირაციის საფუძველი ხშირად მითოლოგიაზე, ბიბლიასა და ყოველდღიურობაზე დაფუძნებული ინფორმაციაა. დეფორმაციის, განზოგადების, ექსპრესიულობისა და ორიგინალური კომბინაციების წყალობით, ნამუშევრები ზოგჯერ არარეალური და მისტიკური განწყობითაც ხასიათდება. მხატვრის პრინციპი სიმბოლოთა სიჭარბე და სტილური მრავალფეროვნება – პოლისტილურობაა (არა ეკლექტიურობა). მის ნამუშევრებში მრავლად ვხვდებით პოზიტიური ენერჯის მატარებელ ცხოველთა სამყაროს, მითოსურსა და ბიბლიურ პერსონაჟებს. ნების განმავლობაში კედლის მხატვრობაზე მუშაობისას შეძენილი გამოცდილება მის დაზგურ ნამუშევრებშიც იგრძნობა. ძნელია მამუკა მიქელაძის ხელოვნება რომელიმე კონკრეტულ მიმდინარეობას მიაკუთვნო, მისი ნამუშევრები არც ერთ სტილთან არ ასოცირდება. ის სრულიად გამორჩეულია. მხატვარი არ მიჰყვება ერთხელ არჩეულ გზას. მის ყოველ სურათში სიახლე და აღმოჩენა, ფერთა განსხვავებული აქცენტებია. ის მუდმივად ინდივიდუალური გამოხატვის საშუალებათა ძიებაშია.

Over three decades, Mamuka Mikeladze (b.1959) has organized 15 solo exhibitions, participated in more than 30 group exhibitions, and painted ten churches in Georgia and one in France - St. Tamar's Georgian Orthodox Church in Paris. His exhibitions have been held in the USA, Canada, France, Germany, Azerbaijan, Russia, Italy, Austria, Switzerland, and Great Britain. Mamuka Mikeladze's painting is characterized by stylized mystical images, which evoke a sense of mystery, and the alternation of colors creates the illusion of volume and space. He often depicts animals using plant and geometric motifs as a background. His inspiration is often based on mythology, the Bible, and everyday life. Due to his deformation, generalization, expressiveness, and unique combinations, some of his works are characterized by an unreal and mystical atmosphere. The principle of the artist is the abundance of symbols and stylistic diversity; polystylism (not eclecticism). In his works, he depicts animals, mythical and biblical characters, and all of them are full of positive energy. His works reflect the years of experience he gained while working on murals. Mamuka Mikeladze's art is difficult to categorize; his works do not fit into any style. The artist does not take the well-trodden path. Each of his works demonstrates the novelty and creation of new. He is always searching for innovative ways to express himself.

მამუკა მიქელაძე. არწივი. 2015. ტილო, აკრილი. 90x150 სმ
Mamuka Mikeladze, An Eagle, 2015, acrylic on canvas. 90x150 cm

გიორგი გუგუშვილი
GEORGE GUGUSHVILI

გიორგი გუგუშვილი (დ.1957) 1986 წელს დაამთავრა თბილისის სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტი. 1985-1986 წლებში იყო ფოთის სახელმწიფო თეატრის მთავარი მხატვარი. გაფორმებული აქვს სპექტაკლები: „კოლხეთის დაბლობი“, „სამანიშვილის დედინაცვალი“, „თეთრი ბაირალები“. 1991-1993 წლებში სატელევიზიო გადაცემების დამდგმელი მხატვარი იყო, 2007-2012 წლებში კი – თბილისის სამხატვრო აკადემიაში საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის, პროექტებისა და საგამოფენო დარბაზ „აკადემია HALL“-ის – კურატორი. ის დამდგმელ მხატვრად იქნა მიწვეული ფესტივალებისა და დიზაინერული შოუების გასაფორმებლად, რომელთა შორისაა: "Kent Fashion Show" (1995), "Sisley - Benetton - Polo" (1995), „ART UNDERGROUND – ტერორიზმის წინააღმდეგ“ (2005). გიორგი გუგუშვილის ნამუშევრები ყოველთვის გამოირჩეოდა ლაკონიურობით, ექსპრესიულობითა და მონუმენტურობით. პორტრეტების სერია, რომლებიც შესრულებულია ავტორისეული ექსპრესიული და მკვეთრად ინდივიდუალური სტილით, გიორგი გუგუშვილის შემოქმედების ადრეულსა და შუა ეტაპებს ეკუთვნის.

George Gugushvili (b. 1957) graduated from the Faculty of Graphic Art of the Tbilisi State Academy of Arts in 1986. From 1985 to 1986, he was the chief set designer at Poti State Theatre. He has produced several plays, including "Kolkheti Plain", "Samanishvili's Stepmother", and "White Flags". He was a television program director from 1991 until 1993. From 2007 to 2012, he was the curator of the Public Relations Service, Projects, and Exhibition Space "Academy HALL" at the Tbilisi State Academy of Arts. He has directed festivals and design exhibits such as the Kent Fashion Show in 1995, the Sisley-Benetton-Polo shows in 1995, and the "ART UNDERGROUND" against terrorism in 2005. George Gugushvili's artworks have always been distinguished by their conciseness, expressiveness, and monumentality. The portrait series, done in the author's expressive and distinct style, dates from the early and middle periods of Giorgi Gugushvili's career.

გიორგი გუგუშვილი. პორტრეტი #90. 2016. მუცაო,ზეთი, აკრილი. 100x70 სმ
George Gugushvili, The Portrait #90, 2016, oil, acrylic on cardboard, 100x70 cm

ოლგა ფლორენსკაია
OLGA FLORENSKAYA

ოლგა ფლორენსკაია (დ.1960) - ფერმწერი, გრაფიკოსი, კერამიკოსი და მოქანდაკე დაიბადა ლენინგრადში, მხატვრების ოჯახში. 1982 წელს დაამთავრა ვერა მუხინას სახელობის უმაღლესი სამხატვრო-ტექნიკური სასწავლებლის კერამიკის განყოფილება. მეუღლე ალექსანდრ ფლორენსკისთან ერთად არის ჯგუფ „Митьки“-ს შექმნის ერთ-ერთი ორგანიზატორი (1985), პეტერბურგის მხატვართა კავშირის წევრი (1988). ალექსანდრ ფლორენსკისთან ერთად განახორციელა არაერთი მასშტაბური შემოქმედებითი პროექტი. მათ შორის, ანიმაციური ფილმები: „ამბავი ყველაზე დიდი“ და „ნაალაფარი ფილმები“. მიღებული აქვს რუსეთში გამართული საერთაშორისო კინოფესტივალების მრავალი ჯილდო. ოლგა ფლორენსკაიამ სახელი გაითქვა ქალაქისა და ქსოვილისგან შექმნილი კოლაჟებით. მის პერსონალურ გამოფენებს მასპინძლობდნენ როგორც კერძო გალერეები, ასევე სახელმწიფო მუზეუმები. მათ შორის: ნატიფ ხელოვნებათა აკადემიის მუზეუმი (პეტერბურგი), „Galerie Vallois Sculpture“ (პარიზი), „OAT gallery“ (თბილისი), „Totibadze Galerie“ (მოსკოვი). მისი ნამუშევრები ინახება რუსული მუზეუმის, ერმიტაჟის, ტრეტიაკოვის გალერეის, პუშკინის სახელობის სახვითი ხელოვნების, მოსკოვის თანამედროვე ხელოვნების ცენტრის, ლონდონის „VICTORIA & ALBERT“-ისა და შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმების კოლექციებში. მხატვარი ცხოვრობს და მუშაობს სანკტ-პეტერბურგსა და თბილისში.

Olga Florenskaya (b.1960) is a painter, graphic artist, ceramicist, and sculptor. She was born in Leningrad, into a family of artists. In 1982, she graduated from the ceramics department of the Vera Mukhina Higher Art and Technical School. Together with her spouse, Alexander Florensky, she organized a group of artists called "Митьки" ("Mit'ki") (1985). She has been a member of the St. Petersburg Artists' Union since 1988. Together with Alexander Florensky, she has carried out several large-scale creative projects. Among them are the animated films "The Story of the Greatest of the Miracles" and "The Trophy Films". She has been awarded several awards at international film festivals in Russia. Olga Florenskaya primarily made a name for herself with collages made of paper and fabric. Her solo exhibitions have been hosted by both private galleries and state museums. Among them is the Museum of the Academy of Fine Arts (St. Petersburg, Russia); "Galerie Vallois Sculpture" (Paris, France); "OAT Gallery" (Tbilisi); and "Totibadze Gallery" (Moscow, Russia). Her works are kept in the collections of the Russian Museum, the Hermitage, the Tretyakov Gallery, the Pushkin Museum of Fine Arts, the Moscow Center for Contemporary Art, the Victoria & Albert Museum in London, and the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts. The artist lives and works in St. Petersburg and Tbilisi.

ოლგა ფლორენსკაია. ბანაობა აკრძალულია. 2020. ტილო, ზეთი. 60x80 სმ
Olga Florenskaya, Swimming is prohibited, 2020, oil on canvas, 60x80 cm

ალექსანდრ ფლორენსკი
ALEXANDER FLORENSKY

ალექსანდრ ფლორენსკი (დ.1960) - ფერმწერი, გრაფიკოსი, კერამიკოსი. დაიბადა ლენინგრადში, მხატვრების ოჯახში. 1982 წელს დაამთავრა ლენინგრადის ვერა მუხინას სახელობის უმაღლესი სამხატვრო-სამრეწველო სასწავლებლის კერამიკის განყოფილება. არის მხატვართა გაერთიანება „Митьки“-ს შექმნის ერთ-ერთი ორგანიზატორი (1985), პეტერბურგის მხატვართა კავშირის გრაფიკის სექციის წევრი (1988). 1997-2005 წლებში იყო გალერეა „Митьки - ВХУТЕМАС“-ის კურატორი. ამას გარდა, მუშაობდა თანამედროვე ხელოვნების განყოფილების ხელმძღვანელად სახელმწიფო მუზეუმში (ცარსკოე სელოს კოლექცია, რუსეთი). არის კოლექციონერი. აგროვებს ქართული და რუსი თანამედროვე მხატვრების ნამუშევრებს. მეუღლე ოლგა ფლორენსკაიასთან ერთად განახორციელა არაერთი სახელოვნებო და საგამომცემლო პროექტი. ალექსანდრ ფლორენსკის ნამუშევართა ექსპოზიციებს სხვადასხვა დროს მრავალი კერძო გალერეა და სახელმწიფო მუზეუმი მასპინძლობდა. მათ შორისაა: „Totibadze Gallery“ (მოსკოვი, რუსეთი), არტცენტრი „ВИНЗАВОД“ (მოსკოვი, რუსეთი), სახელმწიფო რუსული მუზეუმი (პეტერბურგი, რუსეთი), ტრეტიაკოვის გალერეა (მოსკოვი, რუსეთი) და ერმიტაჟი (პეტერბურგი, რუსეთი). ალექსანდრ ფლორენსკის ნამუშევრები ინახება რუსული მუზეუმის, ერმიტაჟის, ტრეტიაკოვის გალერეის, პუშკინის სახელობის სახვითი ხელოვნების, მოსკოვის თანამედროვე ხელოვნების ცენტრისა და შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმის კოლექციებში.

Alexander Florensky (b.1960): painter, graphic artist and ceramicist, Alexander Florensky was born in Leningrad, in the family of artists. In 1982 he graduated from the Ceramics Department of the Vera Mukhina Higher Art and Industrial School in Leningrad. He was one of the founders of the Union of Artists "Митьки" (Mit'ki), (1985), and member of the graphic section of the St. Petersburg Artists' Union (1988). In 1997-2005 he acted as a curator of the gallery "Митьки - ВХУТЕМАС" and worked as head of the department of contemporary art at the State Museum (Tsarskoe Selo Collection, Russia). The painter is an avid collector of works of Georgian and Russian contemporary artists. Together with his wife Olga Florenskaya, he has implemented a number of art and publishing projects. Exhibitions of the artist's works have been hosted by numerous private galleries and state museums at various times. These include the Totibadze Gallery at the VINZAVOD Art Center (Moscow, Russia), the Russian State Museum (St. Petersburg, Russia), the Tretyakov Gallery (Moscow, Russia), and the Hermitage (St. Petersburg, Russia). The works of Alexander Florensky are kept in the collections of the Russian Museum, the Hermitage, the Tretyakov Gallery, the Pushkin Museum of Fine Arts, the Moscow Center for Contemporary Art and the Shalva Amiranashvili Museum of Art.

ალექსანდრ ფლორენსკი. ანბანი. 2020. ტილო, ზეთი. 18x24 სმ (33 ნამუშევარი)
Alexander Florensky, Alphabet, 2020, oil on canvas, 18x24 cm (33 artworks)

გელა წულაძე
GELA TSULADZE

გელა წულაძე (დ.1959) გასაბჭოების შემდგომ საფრანგეთში ემიგრირებული ოჯახის შთამომავალია. 1977-1980 წლებში თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში სწავლობდა. შემდეგ საცხოვრებლად პარიზში გადავიდა და სწავლა განაგრძო პარიზის სახვითი ხელოვნების ეროვნულ სკოლაში (École des Beaux-Arts). აქ გაიცნო და დაუახლოვდა მხატვართა გაერთიანება „თავისუფალი ფიგურაციის“ წევრებს. მათთან ერთად მისი ნამუშევრები იფინებოდა სხვადასხვა გალერეაში. გელა წულაძემ თბილისსა და ბათუმში „სტრიტ-არტის“ ფორმატი და თანამედროვე ურბანული ქანდაკებების იდეები შემოიტანა. მისი წარდგინებითა და კურირებით თბილისში დაიდგა კონცეპტუალისტი მხატვრის, ჟან დიუპის, სკულპტურა „ანაციკლისტი“ და ბათუმში – „WHERE“. ხოლო ბათუმის თანამედროვე ხელოვნების ცენტრში მოეწყო მარგარეტ და ემე მაგების ფონდის აბრეშუმის შარფების კოლექციის გამოფენა. გელა წულაძე არის არაერთი პოპულარული ურბანული სკულპტურის ავტორი. ესენია: ლითონის ქანდაკება „ყირამალა“, „მე მიყვარს ბათუმი“, „ვარიაციები სიყვარულზე“, „ლოკოკინა“. მისი შექმნილია საქართველოს დროშა, სადაც ჯვრების ნაცვლად გულებია გამოსახული და სხვ.

Gela Tsuladze (b.1959) is the descendent of a Georgian immigrant family who, after Georgia's Sovietization, left the homeland for France. From 1977 to 1980, Gela Tsuladze studied at the Tbilisi State Academy of Arts. He then moved to Paris, where he continued his education at the "Ecole des Beaux-Arts". Here he became acquainted with members of the Artists' Union of "Free Figuration" (Figuration Libre). Gela Tsuladze introduced Street Art in Tbilisi and Batumi and realized many ideas for contemporary urban sculpture. With his presentation and curatorial work, the conceptual artist Jean Dupuy set up two sculptures: "Anacyclist" in Tbilisi and "Where" in Batumi. He also curated the exhibition "Les Foulards de la Galerie Maeght" at the Batumi Contemporary Art Center which featured silk scarves based on artist sketches from the collections of Marguerite and Aime Maeghts. Gela Tsuladze is the author of several well-known urban sculptures, including "Upside Down", "I Love Batumi", "Variations on the Theme of Love" and "The Snail". He created the design of the Georgian flag, which features red hearts instead of red crosses.

გელა წულაძე. სიყვარული მძიმეა. 2021. ტილო, აკრილი. 131x106 სმ
Gela Tsuladze, Love is Heavy, 2021, acrylic on canvas, 131x106 cm

გიორგი ღაზარაშვილი
GIORGI LAZARASHVILI

გიორგი ღაზარაშვილი (დ.1946) 1969 წელს დაამთავრა თბილისის ტექნიკური უნივერსიტეტი, 1976 წელს კი – თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია (სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტი), რომლის პედაგოგია იგი 1985 წლიდან; არის საიალქნო სპორტის ოსტატი, მწვრთნელი, საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონი. გიორგი ღაზარაშვილი 1976 წლიდან მონაწილეობს გამოფენებში. გამართული აქვს პერსონალური გამოფენები: მირზაანი (1985), თბილისსა და მოსკოვში (1989); ჰანოვერში (გერმანია), თბილისში (1994), მიუნჰენში („ბოდო შნიდის“ გალერეა, გერმანია. 1996), აისბერგენსა (გალერეა „სპიგელ“, გერმანია. 2002) და პეტერს-ჰაგენში (კულტურის ცენტრი, გერმანია. 2006). მიღებული აქვს თბილისის მხატვართა საერთაშორისო არტფესტივალის III (1999) და I (2001) ხარისხის პრემიები. გიორგი ღაზარაშვილის აბსტრაქციები ძალზე ექსპრესიული, ფერადოვანი და კონცეპტუალურია, გამოირჩევა უკიდურესი დაძაბულობით ტილოზე. მისი ნამუშევრები ინახება ტრეტიაკოვის გალერეაში (მოსკოვი, რუსეთი), კერძო კოლექციებში საქართველოში, გერმანიაში, საფრანგეთში, ფინეთში, კანადაში, აშშ-ში, ნიდერლანდებში, შვეიცარიაში, იტალიაში, საბერძნეთში, ესპანეთში, იაპონიაში, ირანში, ისრაელში, უნგრეთში, თურქეთში, ქუვეითში, ბელგიასა და დიდ ბრიტანეთში.

Giorgi Lazarashvili (b.1946) graduated in 1969 from Tbilisi Technical University and in 1976 from the Tbilisi State Academy of Arts (Faculty of Fine Arts), where he has been teaching since 1985. He is a master of sailing, a coach, and a champion of Georgia. Giorgi Lazarashvili has participated in various exhibitions since 1976. Solo exhibitions were held in Mirzaani (1985), Tbilisi and Moscow (USSR) (1989), Hanover, Germany, and Tbilisi (1994), "Bodo Schnids Gallery", Munich, Germany, (1996), "SPIEGEL Gallery", Eisbergen, Germany, (2002), and the Cultural Center, Peter Hagen, Germany, (2006.). He was awarded the International Art Festival's III (1999) and I Prizes (2001). The abstractions of Giorgi Lazarashvili are expressive, vibrant, and conceptual, with high tension on the canvas. His works are in private collections in Georgia, Germany, France, Finland, Canada, the United States, the Netherlands, Switzerland, Italy, Greece, Spain, Japan, Iran, Israel, Hungary, Turkey, Kuwait, Belgium, and the United Kingdom.

გიორგი ღაზარაშვილი. აქ და ახლა. 2021. მუყაო, ზეთი. შერეული ტექნიკა. 76x76 სმ
 Giorgi Lazarashvili, Here and Now, 2021, oil, mixed media on cardboard, 76x76 cm

ლევან ურუშაძე
LEVAN URUSHADZE

ლევან ურუშაძე (დ.1960) 1990 წელს თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის დამთავრებისთანავე იწყებს საგამოფენო საქმიანობას საქართველოში და ქვეყნის ფარგლებს გარეთ – აშშ-სა (ნიუ-იორკი) და ევროპის სხვადასხვა ქვეყნის ქალაქებში (ბერლინი, ციურხი, ლისაბონი, მონაკო, ამსტერდამი, რომი, მოსკოვი). მისი გამოფენების არასრული ნუსხა ასეთია: ჯგუფური გამოფენა თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში (თბილისი. 1991); გამოფენა „Совинцентр“-ში (მოსკოვი, რუსეთი.1992); გამოფენა „სამი სუბიექტი“ გალერეა „25 კადრში“ (მოსკოვი, რუსეთი. 2009); სოლო გამოფენა გალერეა „Colorida“-ში (ლისაბონი, პორტუგალია.2010); გამოფენა მე-13 საერთაშორისო არტბაზრობა „Art Zurich“-ზე (ციურხი, შვეიცარია. 2011); გამოფენა „Zurich Art Fair“ (ციურხი, შვეიცარია. 2012); გამოფენა „Art Monaco“ (მონტე კარლო, მონაკოს სამეფო. 2012); გამოფენა „Отражение“ მხატვრის სახლში (მოსკოვი, რუსეთი. 2013). ერთი ამონარიდი ლევან ურუშაძის შემოქმედების შესახებ წერილიდან, რომელიც ჯ. სანდერს იტონმა გამოაქვეყნა ნიუ-იორკში გამოცემულ ჟურნალ „Gallery & Studio“-ის ნომბრის ნომერში: „... ლევან ურუშაძის ექსპრესიის საშუალებებს, მთლიანად როგორც მის თანმიმდევრულ ნამუშევრებს, ასვია მისი ინდივიდუალური მგრძობელობის ერთგვარი უნიკალური ბეჭედი, რომელიც გადაფარავს მის ეკლექტიკას და მძლავრად მჟღავნდება ტილოს თითოეულ შტრიხში...“

Levan Urushadze (b. 1960) After graduating from the Tbilisi State Academy of Arts in 1990, he started his exhibition activity in Georgia and abroad in the United States (New York) and various European cities (Berlin, Zurich, Lisbon, Monaco, Amsterdam, Rome, Moscow). He participated in numerous exhibitions; among them were: a group exhibition in Vienna, Austria, 1990; at the Museum of Contemporary Art in Tbilisi, 1991; an exhibition in "Sovincentr", Moscow, Russia, 1992; an exhibition in "Three Subjects" Gallery "25 frames", Moscow, Russia, 2009; a solo exhibition at the Gallery "Colorida", Lisbon, Portugal, 2010; Exhibition at the 13th International Art Market "Art Zurich", Zürich, Switzerland, 2011; Exhibition "Zurich Art Fair" Zurich, Switzerland, 2012; Exhibition "Art Monaco", Monte Carlo, Kingdom of Monaco, 2012; Exhibition "Reflection" at the artist's house, Moscow, Russia, 2013. One extract from a letter about Levan Urushadze's work, written by J. Sanders Eaton and published in the November issue of the New York-based magazine Gallery & Studio: "Levan Urushadze's means of expression, as well as all his consistent works, bear a unique seal of his sensitivity, which overlaps his eclecticism and is strongly revealed in each line of the canvas..."

ლევან ურუშაძე. ძველი ქუჩა. 2021. ტილო, ზეთი. 60x50 სმ
Levan Urushadze, old street, 2021, oil on canvas, 60x50 cm

ლევან ჭიჭინაძე
LEVAN CHICHINADZE

ლევან ჭიჭინაძე (დ.1961) – ფერმწერი, თეატრის მხატვარი, პედაგოგი. მან 1986 წელს დაამთავრა თბილისის სამხატვრო აკადემიის სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტი თეატრის მხატვრობის მიმართულებით. გაფორმებული აქვს სპექტაკლები თბილისის ახმეტელის სახელობისა (თამაზ ბაძაგუას პიესის „ლუზა ჩაუშვი, ანგელოზო!“ მიხედვით დადგმული სპექტაკლი) და კოტე მარჯანიშვილის სახელობის თეატრებში, ასევე სარდაფისა და ილიაუნის თეატრებში. მისი პერსონალური გამოფენები სხვადასხვა დროს მოეწყო თბილისის გალერეებში-გალერეა TMS-ში, „ვერნისაჟში“. ლევან ჭიჭინაძის ნამუშევრები დაცულია საქართველოს, გერმანიისა და ამერიკის შეერთებული შტატების კერძო კოლექციებში. წლეულს მისი ნამუშევარი პირველად შეისყიდა სახელმწიფომ შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმისთვის.

Levan Tchitchinadze (b.1961) - painter, scenographer, lecturer. In 1986 graduated from Tbilisi Fine Arts Academy, Fine Arts faculty with the specialty of a scenographer. He has created scenography at the Akhmeteli Theater in Tbilisi (a play based on Tamaz Badzagua's play "Cast Anchor, Angel!"), at the Kote Marjanishvili Theater, as well as in the Basement and Iliuani Theaters. His personal exhibitions were held at different times in Tbilisi galleries – "Gallery TMS", "Vernissage". Levan Tchitchinadze's works are preserved in private collections in Georgia, Germany and the United States. This year, his work was purchased by the ministry for Shalva Amiranashvili Art Museum for the first time.

ლევან ჭიჭინაძე. სკვერი. 2011. ტილო, ზეთი. 123x80 სმ
Levan Chichinadze, Square, 2011, oil on canvas. 123x80 cm

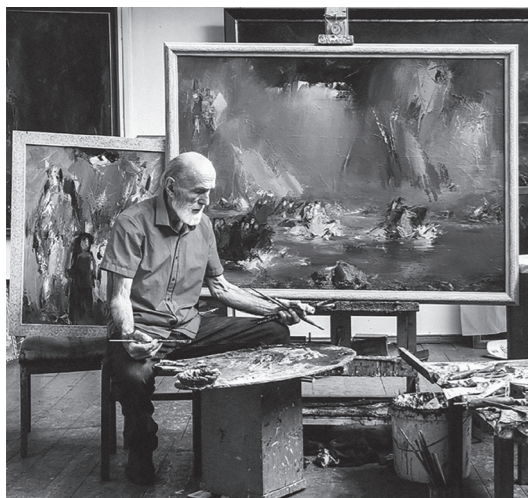
გიორგი მირზაშვილი
GIORGI MIRZASHVILI

გიორგი მირზაშვილი (დ.1961) მხატვართა 80/90-იანელთა თაობის წარმომადგენელია. მან 1984 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. „ფერწერულ ნამუშევარზე მუშაობისას ჩემი პირველადი მიზანია, მივალწიო კომპოზიციისა და ფერის ერთიანობას, ვცდილობ, ჩემი სურათი გავხადო ფერში ინტენსიური და ექსპრესიული ნახატში... მე მჯერა, რომ ფერწერაში მთავარი მოძრაობაა, დინამიკა, რომელიც ტრანსფორმირდება სტატიკაში... ჩემთვის დასრულებული ფერწერული ტილო არის დინამიკური სტატიკა, კონტრასტისა და ოპოზიციის აგებული ჰარმონია“, – ამბობს მხატვარი. გიორგი მირზაშვილი არაჩვეულებრივად პროდუქტიული მხატვარია. შემოქმედებითი პროცესი კი მხატვრული ნაწარმოების ჰარმონიულ მთლიანობაში კონტრასტისა და ოპოზიციების გამძაფრების გზაა. რაც უფრო მძაფრდება კონტრასტი, მიღწეული ჰარმონია უფრო გამომსახველია... ფერწერის სამეტყველო ენაც ვითარდება და თითქოს თავიდანვე მიღწეული სასურველი სიზუსტეც დაუსრულებლად იხვეწება.

Giorgi Mirzashvili (b.1961) is an artist from the 1980s and 1990s who graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1984. "My primary goal when working on a painting is to achieve the unity of composition and color. I try to make my painting's colors intense and its image expressive... The most important element in the painting, in my opinion, is movement, a dynamic that is transformed into statics... the finished painting is dynamic statics, a harmony built on contrast and opposition", says the artist. Giorgi Mirzashvili is a particularly prolific artist. And the creative process is a way of emphasizing contrasts and oppositions within the harmony of the artistic work. The more contrast there is, the more expressive the harmony... Painting's language evolves as well, and it appears that the desired accuracy obtained from the beginning is infinitely refined.

გიორგი მირზაშვილი. ნატურმორტი. 2021. ტილო, აკრილი. 50x40 სმ
Giorgi Mirzashvili, Still Life, 2021, acrylic on canvas, 50x40 cm

ილია პატაშური ILIA PATASHURI

ილია პატაშური (დ.1939) 1960-იან წლებში გამოდის სამხატვრო ასპარეზზე. 1939 წელს ხევშაში დაიბადა და, თუ მის შემოქმედებას გადავავლებთ თვალს, ნათელი გახდება, რომ ქართული მითის კოსმოგონია მუდმივად თან სდევს. თითქოს ის მუდმივად მითოლოგიზებულ დროში ცხოვრობს. ასე იყო, როდესაც ბავშვობაში ნახშირით ქვის ლოდებსა და სახლის კედლებზე ხატავდა დევეებს და ასეა ახლაც, ათეული წლების შემდეგ, როდესაც ასრულებს აბსტრაქტულ ფერადოვან სურათებს. ილია პატაშურის შემოქმედება ჟანრულად მრავალფეროვანია. უმთავრესად, ესაა ტრადიციული ჟანრები - ისტორიული, პეიზაჟი, პორტრეტი, ნატურმორტი, ყოფითი სცენები. ყველა ამ ჟანრის სურათები შესრულებულია ინტენსიურ ფერთა შეხამებით. ფერი მასთან მითოლოგიის გამოხატველია. ილია პატაშურის ნამუშევართა ხილვა ნათელს ხდის, რომ ფერის ძიებამ ის აბსტრაქციებამდე მიიყვანა. იმის თქმაც შეიძლება, რომ აბსტრაქციული მხატვრული აზროვნებისაკენ მიდრეკილება მხატვრის ადრეულ შემოქმედებაშიც ჩანს, თუმცა აქ აბსტრაქცია ამ სიტყვის პირველადი მნიშვნელობით კი არაა, არამედ ეს პატაშურისეული აბსტრაქციაა. ამ „ფერთა მენყერშიც“, როგორც დავით ანდრიაძე უწოდებს პატაშურის შემოქმედებას, ჩანს რაციონალური, თუნდაც აკადემიური მიდგომა. მხატვარს მრავანლიანი და ნაყოფიერი შემოქმედებითი მოღვაწეობისათვის მიღებული აქვს არაერთი ჯილდო და ნოდება, მათ შორის, 1975 წელს – საქართველოს კულტურის სამინისტროს პრიზი წლის საუკეთესო ნამუშევრისთვის - „მწყემსის ოჯახი“, 1982 წელს მიენიჭა საქართველოს დამსახურებული მხატვრის ნოდება, ხოლო 2001 წელს გახდა საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, 2012 წელს ქართულ კულტურაში განსაკუთრებული ღვაწლისთვის მხატვარს გადაეცა თბილისის მერიის საპატიო სიგელი, 2018 წელს კი - ღირსების ორდენი.

Ilia Patashuri (b.1939) was born in the village of Khevsha and first appeared on the art scene in the 1960s. Moreover, if we look through his works, it becomes evident that the Georgian mountain cosmogony always follows him, as if he lives in a constantly mythologized time. As a child, he painted Georgian mythological creatures "Devis" with coals on the walls of houses, many decades later, he does the same, when he performs abstract colored compositions. The works of Ilia Patashuri are diverse in genres, mainly traditional, historical genres, everyday scenes, landscapes, portraits, and still lifes. They are made in a combination of rich colors; the color itself is an expression of mythology. The works of Ilia Patashuri make it evident that the quest for color led him to abstraction. The tendency toward abstract artistic thinking is also observed in the artist's early works. However, in this case, abstraction does not imply the common sense of the word but rather Patashuri's original abstraction. Even in this "landslide of colors" – as Davit Andriadze calls Patashuri's work - there seems to be a rational and even academic approach. The artist has received numerous awards and titles for his many years of fruitful creative work, including the 1975 Prize of the Ministry of Culture of Georgia for the best composition of the year, "Family of Shepherd"; in 1982, he was awarded the title of Honored Artist of Georgia. In 2012, the artist was awarded an honorary diploma from Tbilisi City Hall for his special contribution to Georgian culture, and in 2018 – the Order of Honor.

ილია პატაშური. პეიზაჟი. 2019. ტილო, ზეთი. 67x76 სმ
Ilia Patashuri, Landscape, 2019, oil on canvas, 67x76 cm

აღექსანდრე (ავტო) მოსიაშვილი
ALEKSANDRE (AVTO) MOSIASHVILI

ალექსანდრე (ავტო) მოსიაშვილი (დ.1939) დაიბადა დუშეთში. სწავლობდა თბილისის იაკობ ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებელში ფერწერის განხრით. სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ სწავლა გააგრძელა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში. ავტო მოსიაშვილი გამოფენებში მონაწილეობას იღებს 1969 წლიდან. 1986 წელს ტოკიოში მხატვართა საერთაშორისო გამოფენაზე დაჯილდოვდა ოქროს მედლით, 1990 წელს მიენიჭა საქართველოს დამსახურებული მხატვრის წოდება, 2018 წელს კი დაჯილდოვდა ღირსების ორდენით. 1990 წელს გაიმართა ავტო მოსიაშვილის პირველი პერსონალური გამოფენა ქ.მოსკოვში. 2004 წელს დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნულმა გალერეამ უმასპინძლა მხატვრის პერსონალურ გამოფენას. 2009 წელს მოეწყო მისი პერსონალური გამოფენა გალერეა „დი-არტში“. იგი მონაწილეობდა ჯგუფურ გამოფენებშიც: პოლონეთში, ლიტვაში, ლატვიაში, ბულგარეთსა და რუსეთში. ავტო მოსიაშვილის მკვეთრად ინდივიდუალური ხედვა და ოსტატობის მაღალი დონე ყველაზე უკეთ მის აბსტრაქციებში აისახა. მისი ნამუშევრები დაცულია შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმში, ტრეტიაკოვის გალერეასა და აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების მუზეუმში (მოსკოვი, რუსეთი)

Aleksandre (Avto) Mosiashvili (b.1939) was born in Dusheti. He continued his studies at the Tbilisi State Academy, majoring in Fine Arts, after completing his studies at Iakob Nikoladze Art School. He has been participating in exhibitions since 1969. In 1986 he received a gold prize at the International Exhibition of Artists in Tokyo. In 1990, Mosiashvili was named an Honored Artist of Georgia. The artist was given a Medal of Honor in 2018 after being nominated by the Artists Union of Georgia. His solo exhibitions were held at the Dimitri Shevardnadze National Art Gallery in 2004 and the "D-Art" Gallery in 2009. He has also taken part in group shows in Poland, Lithuania, Latvia, Bulgaria, and Russia. Avto Mosiashvili's boldly individual vision and high level of mastery were best reflected in his abstractions. His works are preserved at the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts, the Tretyakov Gallery, and the Museum of Oriental Art in Moscow, Russia.

ავტო მოსიაშვილი. ნოსტალგია. 2010. ტილო, ზეთი. 150x150 სმ
Avto Mosiashvili, Nostalgia, 2010, oil on canvas, 150x150 cm

დათო კრანაშვილი
DATO KRATSASHVILI
 1963-1980

დათო კრანაშვილს პატარა გენიოსი შეარქვეს. წერდა, ხატავდა, მღეროდა. 17 წლისა გარდაიცვალა. დათოს ამ სტრიქონებში ჩანს, რომ იგი თავის ნაადრევ გარდაცვალებასაც წინასწარმეტყველებდა: „გასვენების დღეს იქნება წვიმა, წვიმის წვეთებიც დამიტირებენ, დამასვენებენ თბილისის მიღმა და, ალბათ, სამუდამოდ, დამივიწყებენ“... დათო კრანაშვილმა დაამთავრა ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიასთან არსებული სამუსიკო ათწლედის ფორტეპიანოს განხრით. ამავე წელს ჩაირიცხა თბილისის იაკობ ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებლის ფერწერის განყოფილებაზე. 1979 წელს თბილისის ხელოვნების მუშაკთა სახლში მოწყობილ ჯგუფურ გამოფენაზე დათო დაჯილდოვდა სიგელითა და პრიზით („ვენერა“) საუკეთესო კომპოზიციისათვის „წვიმიანი დღე“. ეს მისი პირველი და სიცოცხლეში ერთადერთი აღიარება იყო. დათომ დატოვა 1000-მდე ფერწერული და გრაფიკული ნამუშევარი, 35 ლექსი და 10-მდე დღიური. დათოს პირველი პერსონალური გამოფენა მისი გარდაცვალების შემდეგ, 1981 წელს, მოეწყო შავნაბადაზე ახალგაზრდული ქალაქის საგამოფენო დარბაზ „ფიროსმანში“, რასაც მოჰყვა საქართველოსა თუ უცხოეთის სხვადასხვა ქალაქში გამართული პერსონალური თუ ჯგუფური გამოფენები, მაგალითად, გამოფენა კინოთეატრ „თბილისის“ საგამოფენო დარბაზში (მოსკოვი. 1982), ბავშვთა სამხატვრო გალერეაში (თბილისი. 1982), ნამუშევართა ექსპოზიცია (სანკტ-პეტერბურგი. 1983), 20 ნამუშევრის გამოფენა (ახალგაზრდობის მე-12 მსოფლიო ფესტივალი. მოსკოვი. 1985). 1988 წელს საერთაშორისო ფესტივალზე – „მშვიდობის დროშა“ დათოს ნამუშევრებს გაეცნო ბულგარეთი. მოგვიანებით, თი-ბი-სი ბანკის საგამოფენო დარბაზში დათოს 72 ტილო გამოიფინა (თბილისი. 2007), სილნალში კი – 65 ნამუშევარი (სილნალის ისტორიულ - ეთნოგრაფიული მუზეუმი. 2009). 17 წლის მხატვრის ფენომენალური შემოქმედებითი ნიჭის გამო 1988 წელს აშშ-ის სმიტსონის საერთაშორისო ასტრონომიულმა ცენტრმა 3146 ნომრით ცნობილ პლანეტას უწოდა „დათო“. „ეს ბიჭი გენიოსი იყო და მადლობა შევწიროთ ღმერთს, რომ დათომ ჩვენს ალტაცებაში მოსაყვანად თავისი გენიის ნაწილი დაგვიტოვა“, - წერდა ამერიკელი ხელოვნებათმცოდნე მაქს გეიტორი.

Dato Kratsashvili was called a "little genius". He used to write, paint, and sing. His poem reveals that he predicted his untimely death: "It will rain on the day of the funeral; even the raindrops will mourn me; they will bury me outside Tbilisi and, probably, I will be forgotten forever". Dato Kratsashvili graduated from the ten-year piano school at the Vano Sarajishvili State Conservatory. In the same year, he enrolled in the painting department of the Iakob Nikoladze Art School in Tbilisi. In 1979, at a group exhibition organized at the House of Art Workers in Tbilisi, the artist was awarded a diploma and a prize ("Venus") for the best composition, "Rainy Day". It was his first and only acknowledgement in life. The artist left up to 1,000 paintings and drawings, 35 poems, and up to 10 diaries. Dato Kratsashvili's first solo exhibition after his death took place in 1981 at the Shavnabada, City of Youth, exhibition hall "Pirosmani", and was followed by solo and group exhibitions in various cities in Georgia and abroad, including the exhibition in the exhibition hall of the Cinema Tbilisi (Moscow, USSR, 1982); the Children's Art Gallery (Tbilisi, 1982); an exhibition of works in St. Petersburg, USSR. (1983); and an exhibition of 20 works at the 12th World Festival, Moscow, USSR. (1985). In 1988, Dato Kratsashvili's works were exhibited at the international festival "Peace Flag" in Bulgaria. Later, his 72 paintings were exhibited in the exhibition hall of TBC Bank (Tbilisi, 2007), and 65 works at the Sighnaghi Historical-Ethnographic Museum (2009). Due to the phenomenal creative talent of the 17-year-old artist, in 1988 the Smithsonian International Astrophysical Observatory in the USA named the planet known as 3146 m "Dato". "This boy was a genius, and thank God that Dato left us part of his greatness to impress us". - wrote American art critic Max Gaitor.

დათო კრანაშვილი. წვიმიანი დღე. 1979. ქალაქი. შერეული ტექნიკა. 110x70 სმ
 Dato Kratsashvili, Rainy Day, 1979, mixed media on paper, 110x70 cm

ზურაბ გიკაშვილი. სკამები Zurab Gikashvili, Chairs

ზურაბ გიკაშვილი
ZURAB GIKASHVILI

ზურაბ გიკაშვილი (დ. 1961) სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში (1986-1992). ჯერ კიდევ სტუდენტობისას, 1991 წელს, მან მოიგო სამხატვრო კონკურსი და მხატვარ მარკუს ლიუპერცისთან ერთად დაჯილდოვდა იტალიის ქალაქ ჯიბელინაში, ხმელთაშუა ზღვის პირველ ატელიეში, მუშაობის უფლებით. კონკურსი ორგანიზებული იყო აკილე ბონიტო ოლივას მიერ. ზურაბ გიკაშვილი თანამშრომლობდა „The Studio Francesco Messina Museum“-ის დამფუძნებელთან, მხატვარ კარლა აკარდისა და მოქანდაკე ფრანჩესკო მესინასთან. მუშაობდა რუსეთის სამხატვრო აკადემიის პრეზიდენტ ზურაბ ნერეთლის სტუდიაშიც. ზურაბ გიკაშვილის ნამუშევრები ინახება ჯიბელინას (იტალია) თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში, ასევე აღმოსავლური ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმში (მოსკოვი, რუსეთი). 2000 წელს მისი ნამუშევრები გამოიფინა ლონდონის სამეფო აკადემიაში. გამოფენა ოფიციალურად გახსნა საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ. 2010 წელს კი ის საქართველოს წარადგენდა პრატის ბიენალეზე. მისი ნამუშევრები სხვადასხვა კოლექციის, მაგალითად, „Huma Kabakci“-ის ნაწილია. 2013 წლიდან ხელოვანი მუშაობდა გერმანელ მოქანდაკე ანატოლ ჰერცფელდთან. 2015 წელს ჰაგენში, კარლ ერნსტ ოსტჰაუსის მუზეუმში, მოეწყო ზურაბ გიკაშვილის პერსონალური გამოფენა. 2017 წელს მან შექმნა საქსოფონის სკულპტურა „The Moers Jazz Festival“-ისთვის.

Zurab Gikashvili (b.1961) studied at the Tbilisi State Art Academy (1986-1992). He won an art competition in 1991 and was allowed to work in the first Mediterranean atelier in Gibellina, Italy, with the artist Marcus Luperzi. The competition was organized by Aquile Bonito Oliva. Zurab Gikashvili has collaborated with abstract artist Carla Accardi and sculptor Francesco Messina, the founder of "The Studio Francesco Messina Museum". He also worked in the Moscow studio of Zurab Tsereteli, President of the Russian Academy of Arts (Russia). Zurab Gikashvili's artworks are kept at the Gibellina Civic Museum of Contemporary Art and the State Museum of Oriental Art in Moscow, Russia. The artist's works were displayed at the Royal Academy of London Summer Exhibition in 2000. The exhibition was inaugurated by Georgian President Edward Shevardnadze. In 2010, Georgia was represented by Zurab Gikashvili at the Prague Biennale. His works are part of various collections, including "Huma Kabakci". Since 2013, the artist has collaborated with the German sculptor Anatol Herzfeld. In 2015, Zurab Gikashvili's solo exhibition was held at the Karl Ernst Osthaus Museum in Hagen. In 2017, he created a saxophone sculpture for the Moers Jazz Festival.

ზურაბ გიკაშვილი. ნატურმორტი. 2010. ტილო, ზეთი, აკრილი. 145x125 სმ
Zurab Gikashvili, Still life, 2010, oil, acrylic on canvas, 145x125 cm

ლევან ხარანაული
LEVAN KHARANAULI

ლევან ხარანაულმა (დ. 1963) 1986 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. მხატვარი ჯგუფურ გამოფენებში მონაწილეობას იღებს 1983 წლიდან. პერსონალური გამოფენები გამართული აქვს თიანეთის მხარეთმცოდნეობის, შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნებისა და ქართული ლიტერატურის მუზეუმებში, თბილისის კერძო გალერეებში – „TMS“-სა და „ძველ გალერეში“. სხვადასხვა წელს მისი სოლო გამოფენები მოეწყო ნანტში, პარიზსა (საფრანგეთი) და ბოლონიაში (იტალია). ლევან ხარანაულს დასურათებული აქვს თავისი მამის – ბესიკ ხარანაულის პოეზიის კრებულები, მარიამ ხუცურაულის „სანათას წიგნი“; კინორეჟისორ გოდერძი ჩოხელის პროზაული კრებული „ბინდისფერი ხეობიდან ცამდე“. 1988 წელს ამავე რეჟისორის ფილმში – „აღდგომის ბატკანი“ მან მთავარი როლი შეასრულა. ლევან ხარანაულის ნამუშევრების უმეტესობა ინახება იტალიის, გერმანიის, საფრანგეთის, ესპანეთის, ლუქსემბურგისა და საქართველოს კერძო კოლექციებში. ხარანაულის ფერწერული შემოქმედების მთავარი მოტივებია პორტრეტები, მშობლიური თიანეთის პეიზაჟები და ნატურმორტები. მისი მოდელები, უმეტესად, საკუთარი თავი, ოჯახის წევრები და მეგობრები არიან. ნატურმორტებში ის უბრალო საგნებით – ჭიქებითა თუ ბავშვების ფეხსაცმელებით, საკუთარი ოჯახის ყოველდღიური გარემოსა და ოჯახისავე ისტორიის ამსახველ ხატებს ქმნის. ოჯახთან ერთად ცხოვრობს და მუშაობს დაბა თიანეთში.

Levan Kharanauli (b.1963) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1986. The artist has participated in group exhibitions since 1983. He had solo exhibitions at the Tianeti Local Museum, the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts, the Giorgi Leonidze State Museum of Literature, and the "Gallery TMS" and "Old Gallery" in Tbilisi, Nantes, Paris (France), and Bologna (Italy). Levan Kharanauli has illustrated his father, Besik Kharanauli's poem collections; Mariam Khutsurauli's "Sanata's Book"; film director and novelist Goderdzi Chokheli's collection of verses "Village of Twilight Colour". In 1988, Levan Kharanauli played the leading role in the same director's film "Easter Lamb". The majority of Levan Kharanauli's works are held in private collections in Italy, Germany, France, Spain, Luxembourg, and Georgia. Portraits, landscapes, and still lifes of the native Tianeti are the main themes in Kharanauli's paintings. His models are mainly his family and friends. In his still lifes, he creates icons of his family's everyday life and family history using ordinary objects such as cups or children's shoes. He lives in Tianeti with his family and works there.

ლევან ხარანაული. მხატვარ მიხეილ ნონიკაშვილის პორტრეტი. 1988. ზეთი, დაპრესილი ხე. 92x81 სმ
Levan Kharanauli, Portrait of artist Mikheil Nonikashvili, 1988, oil, pressed wood, 92x81 cm

დავით ალექსიძე
DAVID ALEXIDZE

დავით ალექსიძე (დ.1966) 1990-იან წლებში იწყებს საკუთარი ხელოვნების დემონსტრირებას. მას დიდი ძალისხმევა არ დასჭირვებია აქტიურ სახელოვნებო სივრცეში დამკვიდრებისათვის, სადაც სამხატვრო აკადემიის დამთავრებისთანავე (1988-1991) აღმოჩნდა. ის იყო „ვუნდერკინდი“ ხელოვნებაში, რომელმაც ადრეულ ასაკშივე სრულიად ჩამოყალიბებული მხატვრული სისტემა შექმნა საკუთარი ფილოსოფიითა და კრიტიკული აზროვნებით. დავით ალექსიძის ხელოვნებას, შესაძლოა, ყველაზე ზუსტად მისტიკური რეალიზმი განსაზღვრავდეს. მის მხატვრობაში შეიძლება გამოიყოს ოთხი ხაზი: შავ ფონზე წყლის საღებავებით შესრულებული გრაფიკული ნამუშევრები; შავ ფონზე (ზოგჯერ ფაქტურულ ზედაპირზე) ფიგურატიული ფერწერული ნამუშევრები; ყვითელი სერია და შავ-თეთრი აბსტრაქციები, რომლებიც ერთიანად საგნის ასახვის უტრირებით ხაზგასმულ პოზიციას ამჟღავნებს და გაურბის რეალობას. იდეა კი რეალობას მონყვეტილი მაინც არაა. XX საუკუნის დასასრულსა და XXI საუკუნის დასაწყისში შექმნილი მისი ნამუშევრები რეალური შეგრძნებების კრებულთა, რომელიც, ფერადოვნების მიუხედავად, საკმაოდ მუქია, თუმცა ამ წყვილადში არ იკარგება მაცურებელი. ეს კი ერთგვარი თამაშია ან იდეა თამაშზე, რაც თანამედროვე ქართულ მხატვრობაში სრულიად ახალია.

Artist David Alexidze (b.1966) first presented his works to the public in the 1990s. It did not take him much effort to get established within the Georgian artistic society, where he found his place right after graduation from the Tbilisi State Academy of Arts (1988-1991). He was a "Wunderkind" in arts, having created in his early years a sophisticated artistic system through active philosophical and critical thinking. David Alexidze's art can most precisely be described as mystic realism. In general four trends can be identified in Davit Alexidze's art: graphical works created with water-based paints on black background, figurative paintings on a black background (sometimes on the textured surface), yellow series and black-and-white abstractions, which altogether demonstrate the underlined position by exaggerated imaging of an object, avoid the reality and even depicting creatures. But the concept here is still not isolated from reality. David Alexidze's art created in the late 20th and early 21st centuries is a collection of real senses, which regardless of the richness of colors, is quite dark, although the viewer does not get lost in this gloom; This is a brand-new game or idea about the game in contemporary Georgian painting.

დავით ალექსიძე, ჯვარცმა. 1992. ტილო, ზეთი. 85x95 სმ
David Alexidze, The Crucifixion, 1992, oil on canvas, 85x95 cm

მურთაზ შველიძე
MURTAZ SHVELIDZE

მურთაზ შველიძემ (დ.1965) თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია 1992 წელს დაამთავრა. მისი შემოქმედებითი ცხოვრების გზის დაწყება დიდ პოლიტიკურ ქარტეხილებს დაემთხვა. 1990-იანი წლების თბილისი, როგორც პოსტსაბჭოთა სივრცის ნაწილი, „პერესტროიკის“ პერიოდის წინააღმდეგობებით სავსე გარემოა. „მხატვრობა ყოველთვის იყო ჩემი ცხოვრების უმნიშვნელოვანესი ნაწილი, რაც საქართველოსთვის იმ გარდამტეხ დროს დამეხმარა, ჩემი სათქმელი მხატვრულ ფორმაში გამომეხატა და დღემდე ასე გრძელდება“, – ამბობს მურთაზ შველიძე. მისთვის საინტერესოა ერთი საკითხის განსხვავებულ რაკურსში დანახვა, მხატვრული ფორმებით ექსპერიმენტირება. ის ხშირად მიმართავს სერიულ პრინციპს. ხელოვანის თქმით, მხატვრული ფორმითა თუ შინაარსით განსხვავებული ნამუშევრები ყოველთვის დაკავშირებულია მისი ცხოვრების სხვადასხვა ეტაპთან. ის ძირითადად მუშაობს ფერწერის დარგში, თუმცა 1999 წელს შექმნილი ინსტალაცია „ძველი ტელევიზორები“ (გამოფენა „ხიზლი“) სერიოზული განაცხადი იყო ქართულ თანამედროვე ხელოვნებაში. მხატვრის პერსონალურ გამოფენათაგან გამორჩეული იყო მისი პირველი გამოფენა „Landscapes“ „ძველ გალერეაში“ (თბილისი. 1997). ბოლო პერიოდში კი აღსანიშნავია „Dedicace Gallery“-ისთან თანამშრომლობით ორგანიზებული გამოფენები „თვალთვალი“ და „Detectio“.

Murtaz Shvelidze, (b.1965) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1992. Murtaz Shvelidze's path toward an independent creative life began at a time of immense political upheaval: in the 1990s, Tbilisi, which was a part of the post-Soviet space, witnessed post-Perestroika conflicts and clashes between paramilitary groups. According to Murtaz Shvelidze: "Painting has always been the most important part of my life. It helped me greatly at that turning point for Georgia to express my feelings in artistic form and thus it continues to this day". He attempts to examine the same topic from several perspectives and experiment with artistic styles. He applies the seriality principle. According to the artist, his works, which vary in form and content, always relate to different stages of his life. He primarily works in painting, although his 1999 installation "Old TVs" made a significant statement in the field of Georgian contemporary art. Among the artist's shows, "Landscapes" at the "Old Gallery" in 1997, and "Spying" and "Detectio", organized in collaboration with the Dedicace Gallery, are noteworthy.

მურთაზ შველიძე. აეროპორტი. 2005. ტილო, ზეთი. 110x140 სმ
Murtaz Shvelidze, The Airport, 2005, oil on canvas, 110x140 cm

კოტე სულაბერიძე
KOTE SULABERIDZE

კოტე სულაბერიძე (დ.1968) მხატვრების 90-იანელი თაობის წარმომადგენელია. კოტე სულაბერიძის ნამუშევრები 1990-იანი წლების დასასრულს გამოჩნდა. ჯერ კიდევ მის სადიპლომო ნამუშევარში გამოვლინდა ვიზუალური და ვერბალური ინფორმაციის სინთეზირების მცდელობა. კოტე სულაბერიძის ისტორია უცნაურად იწყება: როდესაც აკადემიაში აბარებდა, მას ჯანმრთელობის ცნობა მოსთხოვეს. თვალის ექიმმა მხატვარი დალტონიზმის დიაგნოზით გამოისტუმრა, გადამოწმებისას კი ფერადოვანი მხედველობის დარღვევა დაუდასტურეს. დალტონიზმის თემაზე მხატვარმა ნამუშევრებიც შექმნა სახელწოდებით „დალტონიკის თვალებით“. ნამუშევარი „დალტონიზმით დაავადებულის თვალთა ხედვით“ (2012 წ.) გალერეა „ბაიას“ დაკვეთით „Sotheby's“-ის გამოფენისთვის შეიქმნა. აღსანიშნავია, რომ ამავე დასახელების ინსტალაცია ავტორმა 1999 წელს შექმნა პროექტისთვის „ხიბლი“. ეს ნამუშევარი მხატვრის მიერ ფერთა შესწავლის შემდგომი ეტაპია. დიპტიქის ორი ნაწილი ურთიერთუარყოფაა. მათში გადმოცემულია, თუ როგორ ხედავს სამყაროს დალტონიკი და ჩვეულებრივი ადამიანი. ნამუშევარი კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს ხედვის ნორმატივებსა და სამყაროს ჩვენებურ აღქმას. კოტე სულაბერიძის ხელოვნება მრავალშრიანობით გამოირჩევა. მხატვრის ნამუშევრები გარკვეულ ვიზუალურ ისტორიებს ასახავს და ყოველდღიურობის ვიზუალური ხატებია. მის ხელოვნებაში დაცულია ხატოვანი აზროვნების ვიზუალური გამოსახულებებით თხრობის საუკეთესო ქართული ტრადიციები.

Kote Sulaberidze (b.1968) is a representative of the 1990s generation of artists. His works first were shown in the late 1990s. Kote Sulaberidze's diploma work demonstrated attempts to synthesize visual and verbal information. Kote Sulaberidze's story begins unusually: when enrolling in the academy, he was asked for a health certificate; an optometrist diagnosed the artist with color blindness during the examination. The artist has created a diptych on the theme of color blindness, titled "By Eyes of the Colorblind". The Baia Gallery commissioned "By Eyes of the Colorblind" (2012) for the Sotheby's exhibition. It is important to note that the artist created an installation of the same name for the project "Khibli" (Charm) in 1999. The work is a further development in Sulaberidze's research of color. The two parts of the diptych are negations of each other and reflect the world through the eyes of a color blind person and one with regular vision. The work questions the normative of vision and our visual perceptions of the world. Kote Sulaberidze's art is distinguished by its multi-layered nature. Kote Sulaberidze's works signify certain visual histories and represent visual icons of everyday life. The best Georgian traditions of storytelling with visual images of artistic thinking are kept in his art.

კოტე სულაბერიძე, წინანდლის ბაღი, 2018. ტილო, ზეთი. 70x100 სმ
Kote Sulaberidze, The Garden in Tsinandali, 2018, oil on canvas, 70x100 cm

მიშა გოგრიჭიანი
MISHA GOGRICHIANI

მიშა გოგრიჭიანი (დ.1967) თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია დაამთავრა. 1990-იანი წლების დასაწყისში მისი ნამუშევრები გამოჩნდა ქართულ საგამოფენო დარბაზებში და დამთვალეირებულს თავი ფერწერული მინიმალისტური, ნაივური ხელნერით დაამახსოვრა. 1990-იანი წლების დასასრულ მხატვარი საცხოვრებლად გადავიდა ამერიკის შეერთებულ შტატებში, სადაც 90-იანი წლების საქართველო ამერიკულ ყოველდღიურობას „შეაზავა“ და შექმნა ნოსტალგიური ხასიათის სურათების სერიები ყველაფერ ამერიკულზე. საქართველოში დაბრუნებული მიშა გოგრიჭიანი თანამშრომლობს „დედიკას გალერეასთან“ და მისი ნამუშევრები აქტიურად იფინება. 2010 წელს გაიხსნა მისი პირველი გამოფენა „მამაჩემის მონადირე ძაღლები“. ამას მოჰყვა გამოფენები: „ალპინისტის დღიური“ (2013), „სცადეთ კიდევ ერთხელ“ (2014), „პროცენტები“ არტისტერიუმის ფარგლებში (2015), „მხატვრის სახლი“ (2016), „კლასი/ბედნიერი ბავშვობა“ (2017), „თუ არ შეგიძლია ფრენა, ისწავლე ვარდნა“ (2018). 2019-2020 წლებში კი მიშა გოგრიჭიანი მონაწილეობდა „დედიკას გალერეაში“ მონყობილ ჯგუფურ გამოფენებში სახელწოდებით „პერ ასპერა“ და „მიყვარს ყავა, მიყვარს ჩაი.“ გარდა ამისა, ხელოვანი აქტიურად მონაწილეობს ედინბურგის, ვაშინგტონის, პარიზის, ლონდონისა და სხვა ქალაქების ჯგუფურსა თუ სოლო გამოფენებში.

Misha Gogrichiani (b.1967) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1992. His paintings first appeared in Georgian exhibition spaces in the early 1990s, and viewers remember him for his minimalist, naive painting style. The artist moved to the United States in the late 1990s. He creates a series of nostalgic images about everything American, where the Georgia of the 1990s is "fused" with American everyday life. Misha Gogrichiani collaborates with "Dédicace Gallery" after returning to Georgia, and his works are actively exhibited. "My Father's Hunting Dogs", his first exhibition, was held in 2010. The following shows: "Alpinist's Diary" in 2013, "Try Once Again" (2014), "Interest" within the Artisterium (2015), "Artist's House" (2016), "Class/ Happy Childhood" (2017), and "If You Can't Fly, Learn to Fall" (2018). Misha Gogrichiani took part in two group exhibitions at the "Dédicace Gallery" in 2019-2020: "Per Aspera" and "I Love Coffee, I Love Tea". Furthermore, the artist actively participates in group and solo shows in Edinburgh, Washington, Paris, and London, among other cities.

მიშა გოგრიჭიანი. გალოთებული ინტელიგენტი. 2008. ტილო, ზეთი. 120×90 სმ
Misha Gogrichiani, White Collar Alcoholic, 2008, oil on canvas, 120×90 cm

მიშა შენგელია
MISHA SHENGELIA
 1959-2020

მიშა შენგელია დაიბადა მეცნიერთა ოჯახში. მისი პაპა - ბოტანიკოსი ნიკო კეცხოველი 1945-1953 წლებში თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი იყო. დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გეოლოგიის ფაკულტეტი. 1982-1989 წლებში მუშაობდა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის გეოლოგიის ინსტიტუტში. ხატვა შეისწავლა დამოუკიდებლად. მასზე დიდი გავლენა იქონიეს მოდერნისტმა მხატვრებმა, რომელთა ნამუშევრების რეპროდუქციები ნახა ლენინგრადის ბუკინისტურ მაღაზიაში ნაყიდ წიგნში „Modern Painting. Contemporary Trends“. მხატვრის სიტყვით, სწორედ ეს წიგნი გახდა მისი სახელმძღვანელო. მხატვარი თავის ნამუშევრებს ყიდდა ქუჩაში, რუსთაველის გამზირზე. იგივე გააგრძელა ქალაქ ათენში, სადაც ხელოვნებით დაინტერესებული საზოგადოების ყურადღება მიიპყრო და კუნძულ როდოსზე მისი პერსონალური გამოფენაც მოეწყო. თბილისში მიშა შენგელიას პირველი პერსონალური გამოფენა გაიმართა გალერეა „ბაიაში“ 1995 წელს. ამის შემდგომ ის თბილისის სამხატვრო წრეების განუყოფელი წევრი გახდა. 1999 წელს გლაზგოს თანამედროვე ხელოვნების ცენტრის მიწვევით რამდენიმე სხვა ქართველ მხატვართან ერთად მან სამთვიან სარეზიდენციო პროგრამაში მიიღო მონაწილეობა და გლაზგოში ორი პერსონალური გამოფენა მოაწყო. ლონდონში ნანახმა საფოსტო ურიკამ წარწერით – „Royal Mail“ მხატვარს შთაგონება მისცა, შეექმნა საფოსტო ბარათების ფერწერული სერია, რომელსაც „Replica Gallery“ დაარქვა. მეორე პერსონალური გამოფენა „Royal Mail“ კვლავ გალერეა „ბაიაში“ გაიმართა 2007 წელს. მხატვრის ნამუშევრები გაფანტულია მსოფლიოს უამრავ კერძო კოლექციაში. განსაკუთრებით ბევრი ნახატი ინახება არჩილ დარჩიას, ალექსანდრ და ოლგა ფლორენსკების, ლენა და დერეკ მიულერების კოლექციებში. 2022 წელს მიშა შენგელიას ნამუშევრები, კულტურის სამინისტროს ინიციატივით, შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმისთვის შეიძინეს, ხოლო კოლექციონერებმა ლენა და დერეკ მიულერებმა მუზეუმს ორი ნამუშევარი უსასყიდლოდ გადმოსცეს.

Misha Shengelia was born into the family of scientists. His grandfather – botanist Niko Ketskhoveli, was the rector of Tbilisi State University in 1945-1953. Alumnus of the Geology Department of the Tbilisi State University, he worked for some time at the Institute of Geology of the Georgian Academy of Sciences (1982-1989). He studied painting and drawing independently and was greatly influenced by modernist artists, whose works he saw for the first time in the book "Modern Painting. Contemporary Trends" which he happened to purchase in Leningrad from a secondhand bookseller. According to the artist, this book became his art-guide and tutor. At the beginning, the artist was selling his works on the streets – mostly on Rustaveli Avenue in Tbilisi. The same continued in the city of Athens, where he attracted the attention of the public interested in art and his personal exhibition was organized on the island of Rhodes. Misha Shengelia's first solo exhibition was held at the "Baia Gallery" in 1995 in Tbilisi. After that he established himself as an integral member within the Tbilisi artistic circles. In 1999, at the invitation of the Glasgow Center for Contemporary Art, he participated in a three-month residency program with several other Georgian artists and organized two solo exhibitions there. While travelling to London the mail carts with the inscription of "Royal Mail" caught his attention. That inspired him to create a series of postcard-paintings called "Replica Gallery". The latter became the theme for his second solo exhibition titled "Royal Mail" that was held again at the "Baia Gallery" in 2007. The artist's works are scattered in numerous private collections around the world. Great number of his paintings are kept in the private collections. In 2022, Misha Shengelia's works were purchased for the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts at the initiative of the Ministry of Culture, while Lena and Derek Mueller donated two works to the Museum.

მიშა შენგელია. God Save the Queen. 2010. ტილო, შერეული ტექნიკა. 58x38 სმ
 Misha Shengelia, God Save the Queen, 2010, mixed media on canvas, 58x38 cm

კოტე ჯინჭარაძე
KOTE JINCHARADZE

კოტე ჯინჭარაძე (დ.1962) თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის დასრულების შემდეგ 1992 - 1996 წლებში ცხოვრობდა და მუშაობდა სანკტ-პეტერბურგში; 1996-1997 წლებში კი-მოსკოვში. 2001 წლიდან კოტე ჯინჭარაძე თბილისის სამხატვრო აკადემიის პროფესორია. 2000-იანი წლების განმავლობაში სხვადასხვა სახელწოდებით მხატვრის გამოფენები მოეწყო არაერთ სახელოვნებო სივრცეში: „OBJECT SPACE“. Rouin გალერეა (ჟენევა, შვეიცარია. 2011), „დუმილი თანხმობის ნიშანია“. პერფორმანსი (პონტ-ნეფი, პარიზი, საფრანგეთი. 2011). კოტე ჯინჭარაძე მუშაობს კონცეპტუალური ხელოვნების მიმართულებით. მისი პროექტებისა და გამოფენების მთავარი თემაა მნიშვნელოვანი ეპოქალური გამოგონებები. ეს გამოგონებები პირველყოფილი ადამიანის ცეცხლის ასანთები ნაკეთობა თუ თანამედროვე ურთულესი მექანიზმები მინიმალისტური გამომსახველობითი საშუალებებით მის მიერ შესრულებულ ფერწერულსა და გრაფიკულ ნახატებში მოგვაცონებს ნაცნობსა თუ უცნობ დანადგარებსა და საგნებს. მხატვრის მიერ ამ ფორმით შემოთავაზებული პროექტები მნახველს აძლევს ფიქრისა და განსჯის საშუალებას. საინტერესოა მისი პოლიტიკურ-სოციალური აქცია-პერფორმანსებიც, მაგალითად, 2013 წელს ლიტვაში, ქალაქ ვილნიუსში, ჩატარებული აქცია-პერფორმანსი „დუმილი თანხმობის ნიშანია“ ან 2014 წელს თბილისში კანცელარიის შენობასთან მუშათა უფლებების დასაცავად მოწყობილი პერფორმანსი „წყლის ნაყვა“. კოტე ჯინჭარაძემ 2005 წელს რაჭაში პირველი საერთაშორისო თანამედროვე ხელოვნების ფესტივალი „არტრა“ დააფუძნა და რეგიონის მუზეუმებსა და სახელოვნებო დაწესებულებებთან თანამშრომლობით ყოველწლიურ ღონისძიებებს მასპინძლობს.

Kote Jincharadze (b. 1962), after graduating from the Tbilisi State Academy of Arts, lived and worked in St. Petersburg (1992-1996) and Moscow (1996-1997). Since 2001, he has been a professor at the Tbilisi State Academy of Arts. During the 2000s, exhibitions of the artist were held under various titles in several art spaces: "OBJECT SPACE" at the Rouine Gallery, Geneva, Switzerland, 2011; "Silence Is a Sign of Consent" performance, Pont Neuf, Paris, France, 2011, etc. Kote Jincharadze mostly works in the field of conceptual art. The main theme of his projects and exhibitions are important epoch-making inventions that have fundamentally changed human life in general. Significant inventions - from primitive man's fire-making devices to the most complex modern mechanisms - represented in minimalist paintings and graphic works evoke memories of familiar and strange devices, equipment, items, and things. The projects presented in this particular form will encourage viewers to think, analyze, and judge. His political and social performances are also interesting. For example, "Silence is a Sign of Consent" held in 2013 in Vilnius, Lithuania, or the performance "Water Grinding" organized in 2014 to protect the rights of workers near the State Chancellery in Tbilisi. In 2005, Kote Jincharadze established the first International Contemporary Art Festival, "Artra", in Racha. The annual event is co-hosted by the region's museums and art institutes.

კოტე ჯინჭარაძე, თევზის ისტორია. 1998. მუშაობა, აკრილი. 150x180 სმ
Kote Jincharadze, A history of a Fish, 1998, acrylic, oilcloth, 150x180 cm

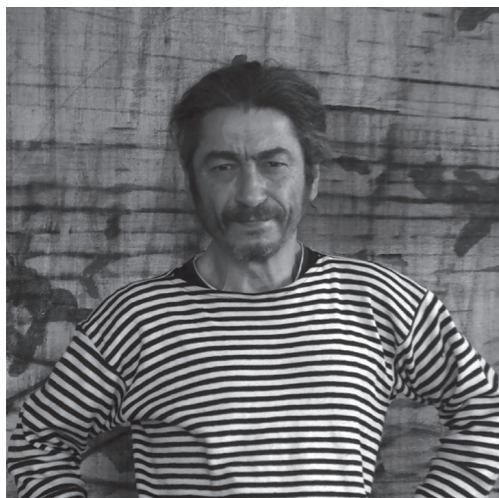
ვახო ბუღაძე
VAKHO BUGHADZE

ვახო ბუღაძე (დ.1964) 1982-1991 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში. 1990-იანი წლების საქართველოში არსებული რთული პოლიტიკურ-სოციალური სიტუაცია, ბუნებრივია, აისახა კულტურაზეც. ასეთ ვითარებაში მხატვარი ხელოვნებას გადარჩენის ზონად კი აღარ აღიქვამს, არამედ, პირიქით, ხელოვნების ენით ხმამაღლა აცხადებს თავის დამოკიდებულებას ეპოქალური პრობლემებისადმი. რთულია განისაზღვროს ვახო ბუღაძის მხატვრული სტილი, რადგან ის აბსტრაქციისა და ფიგურატიულობის ძალიან სპეციფიკური სინთეზია და მაცურებელში მუდმივად საზღვრის წინ დგომის განცდას ბადებს. მხატვარმა ქართულ სახვით ხელოვნებაში შემოიტანა და დამკვიდრა სრულიად სხვა ესთეტიკა. კატაკლიზმურსა და აგრესიულ სამყაროში თვითიდენტობის ძიებისა და შენარჩუნების პრობლემა უკიდურესად მწვავედ აღიქმება მის მიერ და, შესატყვისად, მისი სახვითი ენაც ექსპრესიულ ფორმადქმნადობას ეფუძნება. მხატვრის ინსპირაციის წყაროა ძველი ფოტოსურათები და ბავშვობისდროინდელი მოგონებები, ქვეცნობიერში დაღეღილ გამოსახულებათა ბუნდოვანი სილუეტები. ვახო ბუღაძე, ძირითადად, პერსონაჟთა მხატვრული სახეებით ოპერირებს, რომლებიც, ერთდროულად, ბრუტალურნიც არიან და თან თითქოს უსხეულონიც, სურათის ფერწერულ სტრუქტურაში გამქრალ-მიკარგულები. იმპროვიზაცია და მასალის სპეციფიკა, შემთხვევითის, ირაციონალურის, თამაშის ფაქტორის გაძლიერება ავტორისთვისაც კი საბოლოოდ მოულოდნელ შედეგს იძლევა, როდესაც გამოსახულება თითქოს ჩვენ თვალწინ იშლება. ეს ამბივალენტობა - ფიგურების რეალურისა და აბსტრაგირაბულის მიჯნაზე ყოფნა კიდევ უფრო აძლიერებს ვახო ბუღაძის შემოქმედებაში ექსპრესიულობისა და დაძაბული ემოციურობის განცდას.

Vakho Bugadze (b.1964) studied at the Tbilisi State Academy of Arts from 1982 to 1991. Georgia experienced challenging political and social conditions throughout the 1990s, which had an impact on the culture as well. In this case, the artist no longer considered art as a means of survival but instead used the language of art to voice their attitude towards major events and challenges of the time. The art of Vakho Bugadze is hard to categorize since it is a very specific combination of abstraction and figurativeness that gives the viewer the impression that they are always in front of the border. Bugadze introduced and established a novel conception of aesthetics in Georgian fine arts. Since the artist perceives the challenge of searching for and maintaining self-identity in a cataclysmic and aggressive world as extremely acute, correspondingly his visual language is based on expressive forms. Even for the artist, the improvisation, the material's specificity, the randomness, and the intensification of play, all combine to receive an unexpected result. The ambivalence and positioning of figures on the borderline between the real and abstract further enhance the sense of expressiveness and deep emotionality in Vakho Bugadze's works.

ვახო ბუღაძე. ნეგატივა. 2021. ტილო, აკრილი, პიგმენტი, ზეთი. 180x150 სმ
Vakho Bugadze, Negativa, 2021, acrylic, pigment, oil, canvas, 180x150 cm

ზურა აფხაზი
ZURA ABKHAZI

ზურა აფხაზი (დ.1968) თბილისის სამხატვრო აკადემიის დამთავრების (1996) შემდეგ რამდენიმე წლის განმავლობაში მუშაობდა უფლისციხეში ხატვის მასწავლებლად. არის ქართულ-გერმანული საზოგადოების წევრი. მის შემოქმედებაზე დიდი გავლენა მოახდინა ახალი ექსპრესიონისტული გერმანული მხატვრობისთვის სახასიათო ბრუტალიზმამ, დიდმა ფორმატებმა და აქცენტებმა ტექსტურაზე. თუმცა მხატვარმა შეძლო მათი განვითარება ორიგინალურ მრავალფეროვნებად მასშტაბურ სერიებში, რომლებშიც მკაფიოდ ვლინდება მისი ინდივიდუალური ხედვა. ზურა აფხაზის სამხატვრო სტუდია უფლისციხის არქაული მონუმენტურობისა და შთაბეჭდავი პეიზაჟების გარემოცვაშია განთავსებული. აქ შეიძლება იმ მოტივების ამოცნობა, რაც ქმნის მისი ნამუშევრების ენას. კოსმოსის შავ-თეთრი სურათების გავლენით შექმნილი სერიები ისეთივე იდუმალია, როგორც თავად კოსმოსი. ამ ხელოვანის მხატვრული ამოცანა ვერბალურად რთული გადმოსაცემია. თავადაც არ ცდილობს თეორიული განსაზღვრება მისცეს საკუთარ ძიებებს. მისთვის ეს საქმეა, რომელიც, ზოგადად, არსებობასთან, სიცოცხლესთანაა გათანაბრებული. მხატვარი ტილოებსა თუ სხვა ზედაპირებზე მუდმივი ექსპერიმენტების შედეგად აგებს მრავალმხიანსა და ერთმანეთისაგან სრულიად განსხვავებულ ფაქტურებს. მისი ნებისმიერი ახალი ნამუშევარი, ასე ვთქვათ, ექსპერიმენტულ ლაბორატორიაში შეთხზულ ცალკეულ ისტორიას გადმოსცემს, სადაც შეიძლება ჭვარტიდან პიგმენტების მიღებას მოჰყვეს უცნაური მინარევების მთელი წყება და, საბოლოოდ, გამოსახულება, რომლის „შიგნითაც უამრავი რამე ხდება“. ზურა აფხაზი „კოსმოსის რუკების“ მხატვარია და ხშირად მიმართავს გეომეტრიულ სხეულებს, მანდალას მოტივებს და შავ-თეთრის უსასრულო კომბინაციებით მათ მრავალფეროვან გამოსახულებებად აქცევს.

Zura Abkhazi (b.1968) after graduating from the Tbilisi State Academy of Arts in 1996, worked as a teacher in the Uplistsikhe village for several years. He is a member of the Georgian – German Society. His art was greatly influenced by the brutality of German Neo-Expressionist painting, as well as its large-scale formats and focus on texture. However, the artist was able to develop them into the original diversity in his large-scale series, where individual vision is revealed. The atmosphere of Zura Abkhazi's Art Studio is filled with archaic monuments and beautiful landscapes of Uplistsikhe. The motives that comprise the language of his works can be identified here. The series, which was inspired by black and white space pictures/photographs, is as mysterious as Space itself. His artistic task is difficult to convey verbally. He does not attempt to define his quest theoretically. Work is generally related for Zura Abkhazi with existence and life. His persistent experimenting on canvases or other surfaces results in multi-layered and unique textures. Each of his new pieces, in a sense, tells a different story that was developed in an experimental laboratory where the soot pigment extraction process can produce a variety of weird impurities and, ultimately, an image in which a lot of things happen within. The "Space Map" artist Zura Abkhazi often uses geometric shapes and bodies, Mandela symbols, and an infinite of black and white color combinations to create a variety of pictures.

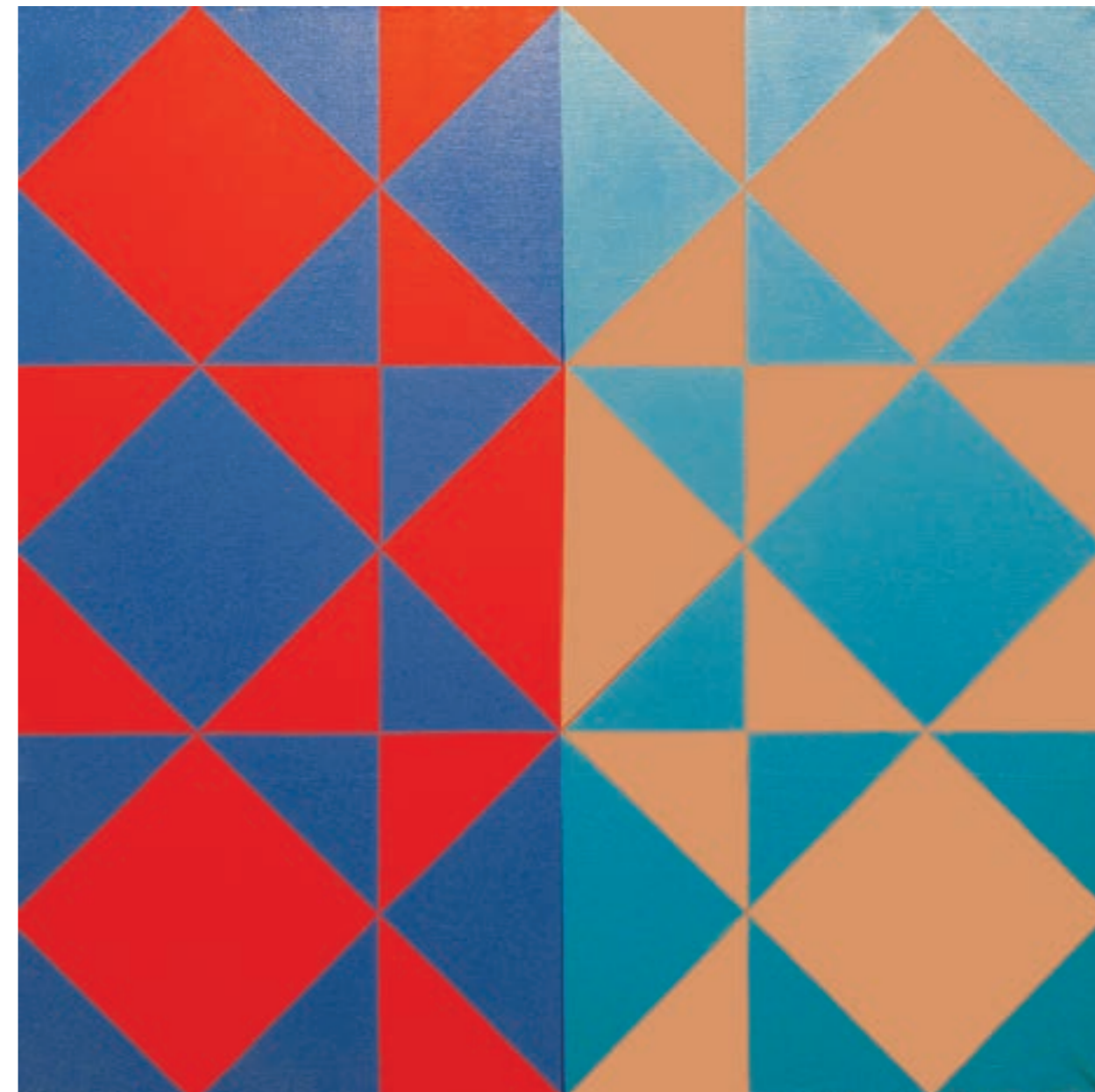
ზურა აფხაზი. უსათაურო. 2020. ტილო, პიგმენტი, ბინტი. 145x96 სმ
Zura Abkhazi, Untitled, 2020, pigment, canvas, bandage, 145x96 cm

ირაკლი მაისურაძე
IRAKLI MAISURADZE
 1963-2010

ირაკლი მაისურაძემ 1990 წელს დაამთავრა თბილისის სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტი. 1988 წლიდან აქტიურად მონაწილეობდა ჯგუფურსა და სოლო გამოფენებში საქართველოში, რუსეთსა და ევროპის ქვეყნებში. აღსანიშნავია მისი კონცეპტუალური აქცია „ლოკალური კათარზისი“ (თბილისის თანამედროვე ხელოვნების გალერეა. 1993). მხატვარმა 2008 წელს დაიწყო ხატვნა. ირაკლი მაისურაძე 1997 წლიდან ამიერკავკასიის მხატვართა გილდიის წევრი იყო, 1998 წლიდან - საქართველოს ხელოვნთა საერთაშორისო ფედერაციის წევრი, 1998 წლიდან კი - საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრი. გარდაცვალების შემდეგ მოეწყო მისი რეტროსპექტიული გამოფენა (თბილისის ისტორიის მუზეუმი. 2011), სადაც ექპონირებული იყო მისი გეომეტრიული აბსტრაქციები. „ჩემი მხატვრობა სევდისა და ტკივილის ემანაციაა, ჩემი მხატვრობა მისტიკური სიმღერაა სამყაროს სპონტანურ ძალებზე, მე უბრალოდ, ვხატავ სულს, ცხოვრებას სულისას. მე მინდა, ვაჩვენო გზა ნეოკათარზისისა“, - წერს მხატვარი თავის შემოქმედებაზე (ამონარიდი მხატვრის „ღია ვარდისფერი მანისფესტიდან“).

Irakli Maisuradze graduated from the Sulxhan-Saba Orbeliani Pedagogical Institute in Tbilisi in 1990. Since 1988, he has actively participated in group and solo exhibitions in Georgia, Russia and European countries. Notable is his conceptual action "Local Catharsis" (Tbilisi Gallery of Modern Art, 1993). In 2008, he started to paint icons. Irakli Maisuradze has been a member of the Transcaucasian Artists Guild since 1997. Since 1998 – Member of the International Federation of Artists of Georgia, and since 1998 – Member of the Union of Artists of Georgia. His retrospective exhibition was organized after his death at Tbilisi History Museum in 2011, exhibition featured the artist's geometric abstractions. "My painting is an emanation of sadness and pain, my painting is a mystical song about the spontaneous forces of the world, I just paint the soul, life of the soul. I want to show the neo-catharsis way", – Irakli Maisuradze, extract from the artist's "Light Pink Manifesto".

ირაკლი მაისურაძე, სერიიდან - დიდი გამოცდა. 1992. ტილო, ზეთი. 150x150 სმ
 Irakli Maisuradze, From the series - The Great Challenge, 1992, oil on canvas, 150x150 cm

თამარ მელიქიშვილი
TAMAR MELIKISHVILI

თამარ მელიქიშვილი (დ.1965) სწავლობდა ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ქიმიის ფაკულტეტზე, პარალელურად ლევან ჭოლოშვილის სახელოსნოში ეუფლებოდა ფერწერას. 1989 წელს კი დაამთავრა თბილისის სამხატვრო აკადემიის ხელოვნების ისტორიისა და თეორიის ფაკულტეტი. მხატვარი 1990-იანი წლებიდან მუშაობს კინოსა და ვიდეოარტის მიმართულებით, აფორმებს თანამედროვე ქართველი მწერლების წიგნებს. ვიდეოარტისა და ინსტალაციების გარდა, ამზადებს კერძო სახლების ინტერიერებისათვის ვიტრაჟულ ესკიზებს, ასევე ქმნის საოფისე შენობებისთვის ლითონის ფასადის დიზაინს. ხელოვანი ძირითადად მუშაობს ზეთის საღებავებით ტილოზე, ბრინჯის ხელნაკეთ ქაღალდსა და მუყაოზე. 2000 წლიდან მონაწილეობს გამოფენებში საქართველოსა და მის ფარგლებს გარეთ. სხვადასხვა წელს მონაწილეობდა პეკინის ბინალეში, თბილისისა და ერევნის ხელოვნების ბაზრობებში. მისი ნამუშევრები მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის კერძო კოლექციების ნაწილია.

Tamuna Melikishvili (b.1965) studied at Ivane Javakhishvili Tbilisi State University's Faculty of Chemistry while also taking painting classes at Levan Chogoshvili's workshop. In 1989, she graduated from the Tbilisi State Academy of Arts with a degree in the Faculty of Art History and Theory. Since the 1990s, she's been working as a movie and video art director and has designed and illustrated the books of contemporary Georgian writers. Apart from video art and installations, she is the author of vitrage sketches for the interiors of several private houses and a metal facade design for an office building. Her primary medium is oil paint – oil on canvas, hand-made rice paper, and cardboard. Since the year 2000, she has had numerous solo and group exhibitions in Georgia and abroad and has participated in the Beijing Biennale, Tbilisi, and Yerevan art fairs. Her works are part of private collections worldwide.

თამუნა მელიქიშვილი. ემიგრაცია. 2020. ტილო, ზეთი. 100x130 სმ
 Tamuna Melikishvili, Emigration, 2020, oil on canvas, 100x130 cm

კაკო თოფურია
KAKO TOPURIA

კაკო თოფურიას (დ.1960), პროფესიით ხელოვნების ისტორიკოსის, ცოდნა გამდიდრებულია ტრადიციული ქართული მონუმენტური ფერწერის, ქანდაკების პლასტიკის, ჭედურობის, მინანქრისა და კერამიკის დარგების ცოდნითაც. ქართულ ემოციურ რეალიზმსა და ამ რეალობის სუბიექტურ მიდგომაზე დაფუძნებული მხატვრის ფერწერული კულტურა დამოუკიდებელი, საუცხოო სტილით ვლინდება და ლიტერატურული ქვეტექსტით პრიმიტივიზმს, „ინფანტილიზმს“ და იუმორსაც შეიცავს. იგი ორგანოზომილებიან სივრცეს გვთავაზობს, სადაც სტატიკაა გამეფებული და მხოლოდ ჭრელი, ფერადოვანი შეგრძნებებია თანაბარუფლებიანი, რომლებიც იერარქიის მიღმა არსებობს. სხვა დანარჩენი ოპტიკური ილუზიაა. მშვიდ, ნეიტრალურ ფონზე დაკვირვებისას აღმოვაჩინო, რომ მას გააჩნია ფორმა და ლოკალიზაცია, რომლებიც გადაზრდილია ფერადოვან პორტრეტებსა და ფიგურატიულ კომპოზიციებში. მხატვარი დიდი ხანი ცხოვრობდა საფრანგეთში. „კაკო თოფურიას უკლებლივ ყველა ნამუშევარს სამკაულივით ამშვენებს ავტორისეული ხელმოწერა ქართული ასოებით – „კაკო“ როგორც უცხოური, საკუთარი წერის სისტემის ერთგვარი ეტიმოლოგიური გზავნილი, ერთგვარი ინფორმაცია ისტორიული მეხსიერებიდან, რომელიც გარკვეულ კულტურულ დისტანციაზე აღიქმება როგორც ორნამენტი და ყველა შესაძლო ინტერპრეტაციით აცდუნებს მაყურებლის წარმოსახვას ჯერ კიდევ ბოლომდე ამოუცნობი პატარა ქვეყნის კულტურულ სამყაროზე შავი ზღვისპირეთიდან“ (ალექსანდრა გაბუნია. Lisette Alibert-ის გალერეა. პარიზი. 2008).

Kako Topuria (b.1960) is an art historian, with knowledge of traditional Georgian monumental painting, sculpture, embossing, enamel, and ceramics. Based on Georgian emotional realism and a subjective approach to reality, the demonstration of Kako's pictorial culture is revealed in an individual, exquisite style and involves primitivism, "infantilism", and humour in a literary subtext. He creates two-dimensional compositions where statics dominates and only the various, vivid sensations that exist outside of hierarchy are equal. The rest is an optical illusion. A calm, neutral background has a form and localization that is transformed into colorful portraits and figurative compositions. The artist lived a long time in France. "Almost all of Kako Topuria's works are adorned with the author's signature, in Georgian letters – "Kako", like "Jewels", as a kind of writing system, etymological message of a foreigner, and information from historical memory. At a certain cultural distance, "Kako" is perceived as an ornament, and with all of its possible interpretations, it tempts the viewer's imagination about the cultural world of a small country from the Black Sea." (Alexandra Gabunia. Gallery LISETTE ALBERT. Paris. 2008)

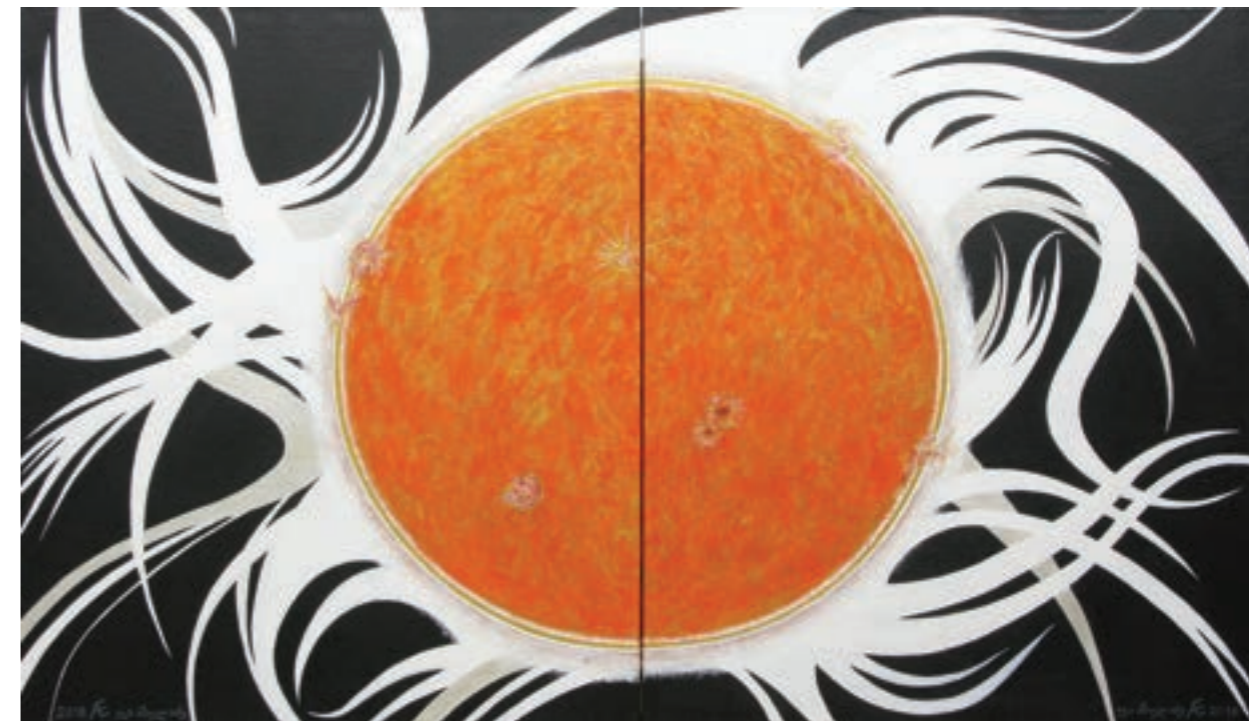
კაკო თოფურია. პანა. 2019. ტილო, ზეთი. 81x54 სმ
Kako Topuria, Hannah, 2019, oil on canvas, 81x54 cm

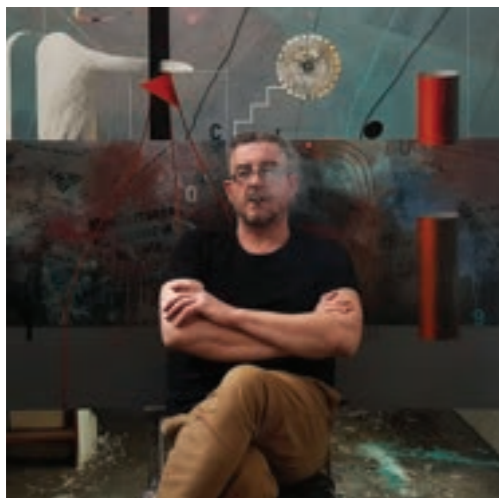
ეკა აბულაძე
EKA ABULADZE

ეკა აბულაძე (დ.1964) მხატვრების 90-იანელთა თაობის წარმომადგენელია. 1990 წლიდან ის აქტიურად იფინება. ეკა აბულაძე, როგორც მხატვარი, შთაგონებას მეცნიერებაში ეძებს. მის მიერ შემოთავაზებული კოლექციები კონცეპტუალური სახელწოდებითაა წარმოდგენილი: „ელემენტარული ნაწილაკები – სტანდარტული მოდელი“, „ელექტრომაგნიტიზმი“, „დიფრაქცია“, „სპექტრული დიაპაზონები“, „ანბანი, როგორც კაცობრიობის იდენტიფიკაცია“, „ტრანსმუტაცია“ და სხვ. მიუხედავად იმისა, რომ აქ მეცნიერებაც და მხატვრობაც გნოსეოლოგიურ ხასიათს ატარებს და მათი აღრევა, ერთი შეხედვით, არ ღირს, ეკა აბულაძე ამ აღრევას ისე აკეთებს, რომ მაყურებელს არ აგრძნობინებს. ზოგიერთ გადანყვეტილებას მხატვარი ინტუიციურად იღებს და „სამყაროს გავლით“ უფრო კონკრეტულ ხასიათს სძენს მას, ატარებს პიროვნულ-სუბიექტურ ხაზს. მხატვარი დაგროვებული ინფორმაციის გენერირებას ახდენს საკმაოდ თამამი, ფერადოვანი გეომეტრიული ლაქების საშუალებით და გამოხატავს იდეას, ძირითად არსს. მხატვრობის ოპტიკურ ყალიბში მოქცეული მატრიცა – სტრუქტურა განაპირობებს მისი ხელოვნების რაობას და ერთგვარად ხსნის მას შინაარსობრივადაც, მეტაფორულადაც, გადატანითი მნიშვნელობითაც, აღქმითაც და შემეცნებითაც.

Eka Abuladze (b.1964) is a representative of the 1990s generation of Georgian artists. 1990 was also the time when her artistic activities started. Eka Abuladze seeks her inspiration in science. The collection offered by her is presented under the conceptual titles "Elementary Particles-Standard Model", "Electromagnetics", "Diffraction", "Spectral Ranges", "Alphabet as Identification of Humanity", and "Transmutation", etc. Although science and painting are epistemologically related and should not be infused at first glance, Eka Abuladze achieves an unnoticeable fusion of both. Some decisions are made intuitively by the artist, and "through the world" narrows her focus, drawing a personal-subjective line. The accumulated information is generated by the artist through bold, colorful geometric stains that express the basic idea, the essence. The matrix is depicted as an optical painting: the structure determines the existence of her art and explains it in terms of content, metaphorically, figuratively, perceptually, and cognitively.

ეკა აბულაძე. ელექტრომაგნიტიზმი. 2018. ტილო, აკრილი. 100x172 სმ
Eka Abuladze, Electromagnetism, 2018, acrylic on canvas, 100x172 cm

ალექსანდრე ბერდიშევი ALEXANDER BERDYSHEFF

ალექსანდრე ბერდიშევი (დ.1964) – გრაფიკოსი, ფერმწერი, დიზაინერი და ფოტოხელოვანი. მან 1988 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. 1990 წელს სტაჟირება გაიარა გლაზგოს უმაღლესი ხელოვნების (მაკინტოშის) სკოლაში (შოტლანდია). ალექსანდრე ბერდიშევი შექმნა სრულიად ორიგინალური მხატვრული სამყარო, რომელშიც მოდერნისტული მიმდინარეობების უცნაური ნაზავია. მხატვრის ნამუშევრები ყოველთვის საცნობია... უჩვეულო, სიურრეალისტური გამოსახულებები ვიზუალურად ყოველთვის მონეს-რიგებულ, ფერითა თუ ფორმით დახვეწილ კომპოზიციებში ეწერება. მხატვარი აქტიურ შემოქმედებით მოღვაწეობს ეწვეა საქართველოსა და მის ფარგლებს გარეთ. ვრცელია მისი გამოფენების ჩამონათვალი ავსტრიის, ესპანეთის, დიდი ბრიტანეთისა და შოტლანდიის სხვადასხვა ქალაქში.

Alexander Berdysheff (b.1964): draftsman, painter, designer and photographer, graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1988. In 1990 he completed an internship at Glasgow School of the Arts (Macintosh) (Scotland). Alexander Berdysheff created a completely original artistic world with a strange mix of modernism tendencies. The works of the artist are always recognizable... Unusual, surreal images are included into ordered compositions with exquisite colors and forms. Artist actively works in Georgia and abroad. He had numerous exhibitions in different cities of Austria, Spain, Great Britain and Scotland.

ალექსანდრე ბერდიშევი. სადღაც წარსულში. 2019. ტილო, ზეთი. 46x46 სმ
Alexander Berdysheff, Somewhere in the Past, 2019, oil on canvas, 46x46 cm

დავით გაგოშიძე
DAVID GAGOSHIDZE

დავით გაგოშიძემ (დ.1960) 1982 წელს დაამთავრა ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტი, 1984 წელს კი – მოსკოვის გრაბარის სარესტავრაციო ცენტრი შუა საუკუნეების მხატვრობის კოპირების სპეციალობით, 1985-1990 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის ფერწერის ფაკულტეტზე, 1990-1991 წლებში – უჩა ჯაფარიძის სახელობის შემოქმედებითი სტუდიის ფერწერის სახელოსნოში. მუშაობს ფერწერის, გრაფიკისა და მინიატიურის დარგებში. დავით გაგოშიძეს ხშირად უწევდა შუა საუკუნეების მონუმენტური მხატვრობის რესტავრაცია-კოპირება, რამაც, როგორც თვითონ აღნიშნავს, მის ნამუშევრებზე გავლენა იქონია. „კომპოზიციაში გამოსახულ ადამიანებს, ცხოველებს, ლანშაფტსა თუ მცენარეებს შორის არ არის ძირითადი და მეორეხარისხოვანი ფიგურა. ფორმა სიბრტყეზეა გაკეთებული და არ ქმნის საგნის მოცულობითი, მესამე განზომილების ილუზიას. ამდენად, ნახატში მკაცრად დაცულია და არ ირღვევა ორგანოზომილებიანი სიბრტყე, რის აღქმასაც ასევე ხელს უწყობს ნეიტრალური ფონი. გარკვეული ტექნოლოგიის გამოყენებით ფაქტურა ტილოზე კედლისმაგვარია, მშრალი და ხაოიანი“, – წერს მხატვარი. დავით გაგოშიძე 1989 წლიდან მონაწილეობს ჯგუფურსა და სოლო გამოფენებში, ადგილობრივსა თუ საერთაშორისო პროექტებში. 1989 წელს მონაწილეობდა მხატვრის სახლში ქართული ხელოვნების IV საერთაშორისო სიმპოზიუმისადმი მიძღვნილი შუა საუკუნეების კედლის მხატვრობის ასლებისა და ასლი-რეკონსტრუქციების გამოფენაში; 2008/2009 წლებში – ლონდონის „The Chambers Gallery“-ში მოწყობილ ქართველი მხატვრების ჯგუფურ გამოფენაში. 2013 წელს კი პარიზში ექსპონირებულ იქნა სამი მხატვრის – ზეზვა არჩემაშვილის, ფილიპ ქარონისა და დავით გაგოშიძის შემოქმედება.

Davit Gagoshidze (b.1969), painter and restorer, graduated from the Ivane Javakhishvili Tbilisi State University-the Faculty of Geography and Geology in 1982 and continued his studies at the Grabar Restoration Center in Moscow in 1984, specializing in copying medieval paintings. From 1985-1990, he studied at the Faculty of Painting at the Tbilisi State Academy of Arts. In 1991, he received the painter's diploma for the work created at the Ucha Japaridze Artistic Studio. He has extensive experience in the fields of painting, drawing, and miniature; his art is influenced by Georgian medieval monumental paintings. The artist writes: "In the composition, there are no primary or secondary figures among the painted humans, animals, landscape, or plants. The shapes of the figures are made planar and do not create the illusion of a voluminous, third-dimensional object. Thus, the two-dimensional plane is strictly preserved in the drawing and is not violated; the neutral background usually enhances the two-dimensionality". By using a certain technology, Gagoshidze creates a wall-like texture on the canvas that is dry and chaotic. Davit Gagoshidze participated in group exhibitions and had significant solo exhibitions at both the local and international levels; in 1989, at the exhibition of copies and reconstructions of medieval wall paintings dedicated to the IV International Symposium of Georgian Art at the Artist's House in Tbilisi; in 2008/2009, a group exhibition of Georgian artists was organized at The Chambers Gallery in London; in 2013, the works of three artists - Zezva Archemashvili, Philip Charon, and Davit Gagoshidze – were exhibited in Paris.

დავით გაგოშიძე. ნამონლოლი. 2017-2019. ტილო, ზეთი. 60x110 სმ
David Gagoshidze, Lying, 2017-2019, oil on canvas, 60x110 cm

გელა პატიაშვილი
GELA PATIASHVILI

გელა პატიაშვილი (დ. 1964) 1986 წელს სწავლა დაასრულა თბილისის პოლიტექნიკურ უნივერსიტეტში. ხატვა, რომლითაც ბავშვობიდან იყო გატაცებული, საბოლოოდ, მისი პროფესია გახდა. ტექნიკურმა განათლებამ, უპირველესად კი, მათემატიკამ, მხატვრის თქმით, მას სივრცის აღქმის უნარი განუვითარა და მეოთხე განზომილების არსებობაში დაარწმუნა. 1992 წელს თავისუფალი მსმენელის სტატუსით ხელოვნების ისტორიის ლექციებს ესწრებოდა პარიზის სორბონის უნივერსიტეტში. გელა პატიაშვილი 30 წელი იცხოვრა საფრანგეთში. მუშაობდა კლაველის თეატრთან, მილიმაჟის, დარგოსა და სხვა ცნობილ ანიმაციურ სტუდიებთან. 2018 წლიდან კვლავ საქართველოშია და აქ აგრძელებს შემოქმედებით საქმიანობას. მონაწილეობდა საქართველოსი და საზღვარგარეთ გამართულ პერსონალურსა და ჯგუფურ გამოფენებში: 2018 წელი - *Blowing*, Savickas gallery, ვილნიუსი, ლიტვა; 2018 - *Field of Harmony and Agitation*, საქართველოს საკონსულო ნიუ-იორკში, აშშ; 2018 - *Home Sweet Home*, „გამრეკელის“ გალერეა, თბილისი; 2017 - *Couleur Couleur*, გალერეა „მარლიე“, ნიცა, საფრანგეთი; 2015 - *პორტრეტები, ანჟელინა პიზანუს საგამოფენო სივრცე, კანი, საფრანგეთი*; 2015 - „ენჯელ არტ გალერეა“, ანდორა ლა ველა, ანდორა.. ცხოველები, განსაკუთრებით კი ძაღლი, გელა პატიაშვილის შემოქმედების მთავარი თემაა. ბიბლიურ სიუჟეტებზე შექმნილ ნამუშევრებში ადამიანები მან ძაღლებით ჩაანაცვლა.

Gela Patiashvili (b.1964) graduated from Tbilisi Polytechnic University in 1986. Painting, which he had been fond of since childhood, eventually became his profession. Technical education – primarily mathematics, according to the artist, enabled him to develop the skill of spatial perception and convinced him of the existence of a fourth dimension. In 1992, as a free listener, he attended lectures on art history at the Sorbonne in Paris. Gela Patiashvili lived in France for 30 years. He worked with the Clavel, Millime, and D'Argo theatres, and other well-known animation studios. He has been in Georgia since 2018 and continues his creative activity here. He has participated in solo and group exhibitions in Georgia and abroad. 2018-*Blowing*, Savickas Gallery, Vilnius, Lithuania; 2018-*Field of Harmony and Excitement*, Consulate of Georgia in New York, USA; 2018 - *Home, sweet home*, Gamrekeli Gallery, Tbilisi, Georgia; 2017 - *Couleur Couleur*, Marly Gallery, Nice, France; 2015 - *Portraits, Angelina Pisanou Exhibition Space, Cannes, France*; 2015 - *Angela Art Gallery, Andorra la Vela, Andorra*. Animals, especially dogs, are the central theme of Gela Patiashvili's art. In works based on biblical stories, he replaced people with dogs.

გელა პატიაშვილი. ვარდისფერი წინასწარმეტყველის დაბადება. 2020. ტილო, ზეთი. 130x195 სმ
 Gela Patiashvili, Birth of the Pink Prophet, 2020, oil on canvas, 130x195 cm

მაია ცეცხლაძე
MAIA TSETSKHLADZE

მაია ცეცხლაძე (დ.1965) 1990 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. მუშაობს ფერწერის, გრაფიკისა და გამოყენებითი ხელოვნების დარგებში. „მხატვრობაში მსურს, გადმოვცე მისტიკურ-რომანტიკული სამყარო, რომელიც სულის წიაღიდან გაღწევას ცდილობს, ცდილობს, სამყარო სილამაზითა და ჰარმონიით შეავსოს... ნამუშევრებში ხშირად დომინირებს პორტრეტები და ანგელოზები, რომლებიც ერთმანეთთან სინთეზით, მისტიკურ-ჰარმონიულ განწყობას ქმნიან,“ – წერს მაია ცეცხლაძე. მაია ცეცხლაძემ 5 ხელნაკეთი წიგნი შექმნა. 2001-2004 წლებში მას საინტერესო შემოქმედებითი პრაქტიკა ჰქონდა გერმანიაში. იყო ბერლინის თეატრში სპექტაკლ „ობლომოვის“ მხატვარ-დეკორატორი და ბერლინის „მოხუცთა სახლის“ ხატვის პედაგოგი.

Maia Tsetskhladze (b.1965) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1990. She works in the fields of painting, graphics, and applied arts. "In painting, I want to convey the mystical-romantic world, which tries to escape from the depths of the soul, tries to fill the world with beauty and harmony... Portraits and angels frequently dominate the works, which synthesize together to create a mystical-harmonious mood". – Maia Tsetskhladze. Maia Tsetskhladze handcrafted five books. Between 2001 and 2004, she had an interesting creative practice in Germany. She worked as an artist-decorator for the Berlin Theatre's production of Ivan Goncharov's "Oblomov" and as a painting instructor at Berlin's "Nursing Home".

მაია ცეცხლაძე. მოგზაურობა ანგელოზებთან. 2020. ტილო, ზეთი. 150x180 სმ
Maia Tsetskhladze, Traveling with Angels, 2020, oil on canvas, 150x180 cm.

გია ხუციშვილი GIA KHUTSISHVILI

გია ხუციშვილი (დ.1966) დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტი 1989 წელს. მისი შემოქმედება 30 წელს ითვლის. იგი არის მრავალი საგამოფენო პროექტის, ნიგნისა და სამხატვრო ალბომის ავტორი, მკვლევარი, მთარგმნელი და შემდგენელი. გია ხუციშვილი ერთადერთია XX საუკუნის 90-იან წლებში შემოქმედებით ასპარეზზე გამოსულ მხატვართა შორის, რომელმაც თავის ხელოვნებაში ჭარბად შემოიტანა მითოსი და ამით პირობითობის დონე საკმაოდ აამაღლა. გია ხუციშვილის ხელოვნება არის დიდი აბსტრაქცია, სადაც მეტაფორა განმსაზღვრელია, მეტიც, მეტაფორა მისი ფერწერის ალგორითმია. მისი ნამუშევრები ინახება საქართველოსა და მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის როგორც სამუზეუმო, ასევე კერძო კოლექციებში.

Gia Khutsishvili (b. 1966) graduated from the Tbilisi State Academy of Fine Arts in 1989. Gia Khutsishvili has been creating art for 30 years. He is the author and compiler of many exhibition projects and events, as well as books and art albums. Gia Khutsishvili is also a researcher and a translator. He is the only artist from the 1990s who used mythos extensively in his work, raising the level of conditionality to a high level. His art is a great abstraction where metaphor plays a defining role. Moreover, the metaphor is an algorithm in his paintings. His artworks are kept in museums and private collections, not only in Georgia but in many countries around the world.

გია ხუციშვილი. გამომშვიდობება ანდრომაქესთან (Hom. II - 6). 2001. ტილო, ზეთი. 65x75 სმ
Gia Khutsishvili, The Farewell to Andromache (Hom. II - 6), 2001, oil on canvas, 65x75 cm

ლევან მარგიანი
LEVAN MARGIANI

ლევან მარგიანი (დ.1965) - ფერმწერი, მინიატიურისტი. მან 1989 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის ფერწერის რესტავრაციის ფაკულტეტი. 1994 წლიდან დღემდე გამართული აქვს ოცამდე პერსონალური გამოფენა, მათ შორის, პარიზის „Cour des Saits-Perez-16“-ის საგამოფენო სივრცეში, EXPO 2000-ის გენერალური კომისრის საპატიო სტუმართა დარბაზსა (ჰანოვერი, გერმანია) და 2001 წელს მერაბ აბრამიშვილთან ერთად ნიქოზიაში, ჰილტონის საგამოფენო დარბაზში (Exhibition Hall of Hilton Hotel, Nicosia, Syprus). ლევან მარგიანი, მერაბ აბრამიშვილის მსგავსად, თავის შემოქმედებაში საეკლესიო კედლის მხატვრობისა და ხატწერის ტექნიკებს იყენებს. მისი ნამუშევრები, რომლებიც, უმეტესად, ახალი აღთქმის კანონიკურ მოტივებს ასახავს, ლევკასის გრუნტზე ტემპერითაა დახატული და მხატვრისავე დიზაინით შექმნილი მოვერცხლილი ან ტონირებული სპილენძის ჩარჩოებითაა გაფორმებული. მხატვრის ნამუშევრები დაცულია კერძო კოლექციებსა და შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმში.

Levan Margiani (b.1965), a miniaturist and painter, graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1989. His teachers were Otar Japaridze and Shota Kuprashvili. Since 1994, he has held nearly twenty solo exhibitions, including the exhibitions at "Cour des Saint-Peres-16" exhibition space in Paris; at the Lounge of the General Commissioner at EXPO 2000, Hannover, Germany; and his joint exhibition with Merab Abramishvili at the Exhibition Hall of the Hilton Hotel in Nicosia, Cyprus (2001). Levan Margiani, like Merab Abramishvili, employs church mural and icon painting techniques in his work. His works, which mostly depict New Testament canonical motifs, are painted in tempera on levkas ground and framed in silver or tinted copper frames made by the artist himself. The artist's works are preserved in the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts as well as private collections.

ლევან მარგიანი. ხე კეთილი, ხე ბოროტი. 2021. აკრილი, ლევკასი, ოქრო, მოვერცხლილი თითბერი. 38x33 სმ
 Levan Margiani, A Tree of Kindness, a Tree of Evil, 2021, acrylic, levkas, gold, silver brass, 38x33 cm

ნუგზარ ნათენაძე
NUGZAR NATENADZE

ნუგზარ ნათენაძე (დ.1971) 2000-2005 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში. 1990-იანი წლებიდან აქტიურად მონაწილეობს პროექტებსა და ჯგუფურ გამოფენებში, თბილისში იმართება მისი პერსონალური გამოფენებიც, მათ შორის, 1999-2003 წლებში „ძველ გალერეაში“ ეწყობა მისი ნამუშევრების ექსპოზიციები. გალერეა „ვანდაში“ (2004), გალერეა „ვერნისაჟსა“ (2005) და გალერეა „გამრეკელი“ (2006) მნახველმა იხილა მისი ძველი და ახალი შემოქმედება. ნუგზარ ნათენაძე, ძირითადად, მუშაობს ზეთის ტექნიკით. უკლებლივ მის ყველა ნამუშევარში იკვეთება ფერებისა და ფორმების შემოქმედებითი ძიების მისეული ხელწერა. ცხოვრობს და მუშაობს რუსთავში.

Nugzar Natenadze (b.1971) studied at the Tbilisi State Academy of Arts from 2000–2005. Since 1990, he has actively participated in projects and group exhibitions. His exhibitions are held in Tbilisi: "Old Gallery", 2004; "Vanda", 2005; Gallery "Vernisage", 2006; and gallery "Gamrekeli". Nugzar Natenadze mostly employs oil painting techniques in his work. Each of his works reflects a unique aesthetic quest for form and color. He lives and works in Rustavi.

ნუგზარ ნათენაძე. სიხარული. 2020. ტილო, ზეთი. 100×80 სმ
 Nugzar Natenadze, Joy, 2020, oil on canvas, 100×80 cm

რუსუდან ფეტვიაშვილი
RUSUDAN PETVIASHVILI

რუსუდან ფეტვიაშვილი (დ.1968) ბავშვობიდან გამოავლინა მხატვრობის განსაკუთრებული ნიჭი. მცირე ასაკის მიუხედავად, აღმოჩნდა მსოფლიოს ინტელექტუალური და სამხატვრო სამყაროს ყურადღების ცენტრში. მაგალითად, მისი შემოქმედების ფენომენისადმი მიძღვნილი კონფერენცია ჩატარდა საფრანგეთში, ქალაქ სენტ-იორში 1981 წელს. ასაკის მატებასთან ერთად არ ნელდება ინტერესი მისი მხატვრობისადმი, რომელიც გამორჩეული და თვითმყოფადი ხელწერით ხასიათდება. ხშირად გამოსახავს ირეალურ პერსონაჟებს, ისინი ხან ციურ სხეულებს ასახიერებენ, ხან კი-ტიტანური ბუნების ადამიანებს, რომლებსაც სრულიად კოსმოსი საკუთარი ქედით უჭირავთ. ინდური მეღვინეთა თუ ტუშით ის ერთიანი სამყაროს გადმოცემას იწყებს, გადადის გმირებისა და მათი თავგადასავლების თხრობაზე, ხაზი უწყვეტია და რთულია, გაარჩიო, სად მთავრდება ის ერთიანი სიმბოლური ქსოვის ხლართში. მდიდარი წარმოსახვისა და წერის დახვეწილი მანერის წყალობით, იგი 16 წლის ასაკში აღმოჩნდა იმ მხატვართა რიცხვში, რომელთაც წილად ხვდათ პატივი, დაესურათებინათ „ვეფხისტყაოსანი“. ილუსტრირების პროფესიული გამოცდილების გათვალისწინებით, ფეტვიაშვილს ანდეს ხელმძღვანელობა ქართველ მხატვართა ჯგუფისა, რომელსაც უნდა შეექმნა მინიატიურები ძველქართულით პერგამენტზე დანერილი ყველაზე დიდი ზომის ბიბლიისთვის.

Rusudan Petviashvili (b. 1968) had a special talent for painting since her childhood, and despite her youth, she found herself at the centre of intellectual and artistic attention. Just like in 1981, in St.Yorre, a press conference was held to discuss the phenomenon known as Rusudan Petviashvili's paintings. Interest in her paintings, which are distinguished by a distinctive and original style, does not wane with age. Surreal characters are often depicted by the artist, and they occasionally represent celestial bodies. In her works, Titans appear from time to time, holding the entire world on their upper back. She depicts unified world in Indian ink or ink, then moves on to the narration of characters and their adventures; the line is continuous, and it is difficult to discern where she ends up in the knot of symbolic weaving. She became one of the artists who had the honour of illustrating "The Knight in the Panther's Skin" at the age of 16 thanks to her rich imagination and refined drawing style. Petviashvili led a group of Georgian artists who had to create miniatures for the largest Gospel written in ancient Georgian script on parchment.

რუსუდან ფეტვიაშვილი. საქართველო ევროპისა და აზიის გზაჯვარედინი და აბრეშუმის ქვეყანა. 2015. ქალაქი, აკვარელი, ტუში. 90x90 სმ
 Rusudan Petviashvili, Georgia is a Crossroads of Europe and Asia and the Silk Road Country, 2015, watercolor, ink on paper, 90x90 cm

დიმიტრი ანთაძე
DIMITRI ANTADZE

დიმიტრი ანთაძე (დ.1963) 1888 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. საქართველო-სათვის რთულ 90-იან წლებში ახალგაზრდა მხატვარი განგებამ იაპონიასთან დააკავშირა. იღბლიანი შემთხვევითობა ნაცოფიერი გამოდგა პროფესიული გამოცდილების გაღრმავების გზაზე. იაპონური კულტურა საოცრად ახლობელი აღმოჩნდა დიმიტრი ანთაძესთვის მისმა შემოქმედებამ სრულიად ახლებური გამომსახველობა შეიძინა და წარმატებაც ხვდა წილად-მხატვრის 9 პერსონალური გამოფენა შედგა იაპონიაში. დიმიტრი ანთაძის მხატვრულ სამყაროში მთავარი თემა ზღაპარია. მხატვრის თქმით, ზღაპარი თავად საოცრებაა, უპირველესად, თავისი წარმოშობით, ყოვლისმომცველობით... და, რაც მთავარია, ზღაპარი ადამიანს აღქმის თავისუფლებას ანიჭებს. „მხატვრობა ჩემთვის არაჩვეულებრივი განცდაა. ის რეალური ცხოვრების პარალელური სამყაროა, სადაც სივრცის, ფერისა და ხაზის საშუალებით მხატვარი ცდილობს, აღმოაჩინოს ან გამოხატოს საკუთარი თავი“, – წერს დიმიტრი ანთაძე.

Dimitri Antadze (b.1963) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1888. During the difficult times of the 1990s in Georgia, fate brought the young artist to Japan. A fortunate coincidence proved fruitful on the path to broadening professional experience. In Japan, the work of Dima Antadze took on a new life, where he had nine solo exhibitions. A fairy tale is the main theme in Dima Antadze's artistic world. The fairy tale itself, according to the artist, is a miracle, first and primarily for its origin, comprehensiveness... and, most importantly, because it gives a person freedom of perception. "Painting gives me an unusual feeling. It's a parallel world to real life, where the artist uses space, color, and line to discover or express himself". – Dimitri Antadze.

დიმიტრი ანთაძე. შემობინდება. 2019. ტილო, ზეთი. 60x60 სმ
Dimitri Antadze, Nightfall, 2019, oil on canvas, 60x60 cm

კახაბერი ტატიშვილი KAKHABER TATISHVILI

კახაბერ ტატიშვილი (დ.1964) 1992 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია. მისი ფერწერა, სახვითი თუ აბსტრაგირებული კომპოზიციები, პეიზაჟები თუ ნატურმორტები დახვეწილი ფერადონებით, ლაკონური ფორმებითა და მაჟორული განწყობით გამოირჩევა. „თემატურად და შესრულების მხრივაც ვცდილობდი და ვცდილობ მრავალფეროვანი იყოს ჩემი შემოქმედება. იგი ძირითადად ასახავს ჩემს ხედვას და დამოკიდებულებას ამა თუ იმ საგნის, მოვლენის, პიროვნების ან სიტუაციის მიმართ. ყოველთვის მინდოდა, ეს ნამუშევრები ავტორისული გამორჩეული ხედვის შედეგი ყოფილიყო. ამიტომაც ჩემი შემოქმედების პერიოდები განსხვავებულია ერთმანეთისგან“, – ასე ახასიათებს კახაბერ ტატიშვილი თავის შემოქმედებას.

Kakhaber Tatishvili (b.1964) graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1992. His paintings, figurative or abstract compositions, landscapes, and still lifes are distinguished by their subtle colors, laconic forms, and joyous moods. "I've experimented with themes and performance, and I'm attempting to diversify my work. It essentially expresses my vision and attitude toward this or that object, event, person, or situation. I've always wished that these works would reveal the author's unique vision. As a result, my work periods vary". This is how Kakhaber Tatishvili describes his work.

კახაბერ ტატიშვილი. პეიზაჟი. 2015. ტილო, ზეთი. 150x182 სმ
Kakhaber Tatishvili, Landscape, 2015, oil on canvas, 150x182 cm

ჰანს ჰეინერი ბური
HANS HEINER BUHR

გერმანელი მხატვარი ჰანს ჰეინერი ბური (დ.1965) 1986-1990 წლებში სწავლობდა დრეზდენის უმაღლეს სამხატვრო სასწავლებელში. 1990-1993 წლებში მან ამსტერდამში, გერიტ რიტველდის სამხატვრო აკადემიაში, გააგრძელა სწავლა. 1993-1996 წლებში კი გერმანიაში, ბერლინში დაბრუნდა. 1990 -იანი წლებიდან მონაწილეობდა გერმანიის სხვადასხვა გალერეაში მონყობილ გამოფენებში, მათ შორის, ბერლინში (1992) როსტოკის გალერეა „G+S“-ში (1993), ასევე გალერეა „Bauerfeind“ -სა (1994) და გალერეა „Parzifal“-ში გამართულ გამოფენებში (1995). 1996 წელს მიეცა შესაძლებლობა, დამოუკიდებელ საქართველოში ემუშავა გერმანულის მასწავლებლად. აქ მან აღმოაჩინა მისთვის უცნობი საქართველო. ბერი იმოგზაურა ხევსურეთში, თუშეთში, კახეთში, მცირე კავკასიონსა და ჯავახეთში. დაუმეგობრდა ქართველ მხატვრებსა და გალერისტებს - ოთარ ლალიაშვილს, მალხაზ დათუკიშვილს, არჩილ დარჩიას, ნუგზარ ნათენაძეს, ავთო მესხს, მურთაზ და ლია შველიძეებს, მამუკა და ლუკა ცეცხლაძეებს. 1998 წელს მან ოთარ ჩხარტიშვილთან ერთად დიდფორმატიანი ნახატების გამოფენა მოაწყო თბილისის ეროვნულ გალერეაში. 2001 წელს გალერისტ არჩილ დარჩიას „ძველ გალერეაში“ მოეწყო მისი ფერწერული ტილოების პერსონალური გამოფენა „კავკასიური ბაროკო“. 2007 წელს თბილისში, გალერეა „ბაიაში“, გაიმართა მისი კიდევ ერთი პერსონალური გამოფენა „ცხენების ქურდი საიათნოვას ქუჩიდან“. აღსანიშნია 2008 და 2010 წლებში მისი ნახატების გამოფენები „New Art Gallery“-ში და სტუდიური გამოფენა ნუგზარ ნათენაძესთან ერთად (2011). 2012 წელს მონაწილეობდა თბილისის Artisterium-ში, 2013 წელს კი გაიმართა მისი პერსონალური გამოფენა „თურქი მხედარი“ გალერეა „გამრეკელიში“. „...მე ვაგრძელებ გერმანულ ფესვებსა და საქართველოში ჩემს ცხოვრებას შორის შემოქმედებითი ბალანსის ძიებას“, - წერს მხატვარი. ჰანს ჰეინერი ბურს ჰყავს ქართველი მეუღლე, ცხოვრობს და მუშაობს თბილისში, საგურამოსა და ბერლინში.

Hans Heiner Buhr, the German artist (b.1965) studied painting at the Higher School of Art in Dresden. From 1990 to 1993, he studied at the Gerrit Rietveld Academy of Arts in Amsterdam. From 1993 to 1996, he continued his creative work in Berlin, taking part in numerous exhibitions at various German galleries, including the "G+S Gallery" in Rostock, Berlin (1992), and the "Bauerfeind Gallery" (1994) and "Parzifal" (1995). In 1996, he was allowed to work as a German teacher in independent Georgia. Here he discovered a beautiful country. He travelled to the regions of Khevsureti, Tusheti, Kakheti, and Javakheti. He befriended Georgian artists and gallery owners - Otar Laliashvili, Malkhaz Datukishvili, Archil Darchia, Nugzar Natenadze, Avto Meskhi, Murtaz and Lia Shvelidzes, Mamuka and Luka Tsetskhladzes. In 1998, together with Otar Chkhartishvili, he organized an exhibition of large-format paintings at the Tbilisi National Gallery. In 2001, Archil Darchia's "Dzveli Galerea" (Old Gallery) hosted his solo exhibition titled "Caucasian Baroque". In 2007, his personal exhibition "Horse Thief from Sayatnova Street" was held at the Baia Gallery in Tbilisi. His notable exhibitions were held in 2008 and 2010 at the New Art Gallery. In 2012, he participated in the Tbilisi Artisterium. In 2013, his personal exhibition "Turkish Rider" was held in Tbilisi, at the "Gamrekeli gallery". "...I continue to search for a creative balance between my German roots and my life in Georgia", - Hans Heiner Buhr. Hans Heiner Buhr has a Georgian wife and lives and works in Tbilisi and Saguramo as well as in Berlin.

ჰანს ჰეინერი ბური. საჯოგავე ცხენები ნიუ-იორკი 2012. ტილო, ზეთი. 151x111 სმ
Hans Heiner Buhr, Packhorses New York, 2012, oil on canvas, 151x111 cm

ტატო ახალკაცისვილი
TATO AKHALKATSISHVILI

ტატო ახალკაცისვილი (დ.1979) ფერწერულ ნამუშევრებთან ერთად ქმნის ინსტალაციებს, ობიექტებს, კოლაჟებსა და ვიდეოარტს. იგი ქართველი მხატვრების იმ თაობას ეკუთვნის, ვინც 2000-იანი წლების დასაწყისში გაიცნო დამთვალიერებელმა. 2004 წელს შექმნილი „ფიგურატიული ხელოვნების სახელოსნოს“ წარმომადგენელ ახალგაზრდა ხელოვანთა ჯგუფი თავისი დროის მძიმე სოციალურ-კულტურული თემების გააზრებით დაკავდა და სხვადასხვა პროექტით შეეხო კოლექტიური მეხსიერების პრობლემასაც. ამ ჯგუფის წევრი იყო ტატოც, რომელიც თანამოაზრეებთან ერთად სწავლობდა თანამედროვე მხატვრობის განმსაზღვრელ ტენდენციებს და მუშაობდა „ახალი ფიგურატიულობის“ ქართულ ვერსიაზე. მოგვიანებით მის ნამუშევრებში გაჩნდა მულტიმედიური ინსტალაციის ფორმატი ობიექტებით, ვიდეონამუშევრებით, კოლაჟებით, ფერწერულ კომპოზიციებში ჩართული ფოტოფრაგმენტებით. ტატო ახალკაცისვილი სამხატვრო კარიერის დასაწყისშივე იაზრებდა პეიზაჟს როგორც თავისი მხატვრობის ცენტრალურ ნაწილს. ენიგმატური პეიზაჟი წლების განმავლობაში სხვადასხვა ტექნოლოგიური და კონცეპტუალური ექსპერიმენტის ფონზე ვითარდებოდა. მისი მხატვრობა გამორჩეულია მხატვრული ხარისხით, რომლითაც საერთაშორისო აღიარების მქონე ხელოვნება ხასიათდება და ის საქართველოში მიმდინარე სახელოვნებო პროცესების მნიშვნელოვანი ნაწილია. სხვადასხვა პერიოდში შესრულებული ნამუშევრების გამაერთიანებელი საბაზისო მხატვრული ხედვა ექსცენტრული და მგრძობიარეა, წარმოსახვა – ფართო და მრავალფეროვანი. ის არის მრავალი ჯგუფური გამოფენის მონაწილე საქართველოსა და უცხოეთში, სოლო გამოფენები კი ყოველთვის გამოირჩევა ექსპოზიციის სიზუსტით, კონცეპტუალური სიმყარითა და შთაბეჭდავი ვიზუალური მეტყველებით.

Tato Akhalkatsishvili (b.1979) creates installations, objects, assemblages, and video art, along with paintings. Akhalkatsishvili belongs to the generation of Georgian artists who were introduced to the viewer in the early 2000s. The young artists of the art group "Figurative Art Studio", established in 2004, focused on comprehending the complex socio-cultural themes of their time and addressed the problem of collective memory through several projects. Tato Akhalkatsishvili, also a member of this group, studied the defining trends of modern painting with his fellows and worked on the Georgian version of "New Figurativeness." In his later works, he experimented with the multimedia installation format, including objects, video art, assemblages, and photographic fragments into pictorial compositions. Tato Akhalkatsishvili considered the landscape a central part of his painting from the beginning of his career. The enigmatic landscape has evolved as a result of various technological and conceptual experiments. His paintings have the artistic quality that characterizes internationally recognized art, and they are an important part of Georgia's current artistic processes. The basic artistic vision that unites his works created in different periods is eccentric and sensitive; the artist's imagination is rich and diverse. Tato Akhalkatsishvili has participated in a number of group exhibitions in Georgia and abroad, and his solo shows are always distinguished for their exposition accuracy, conceptual solidity, and impressive visual language.

ტატო ახალკაცისვილი. უსათაურო. 2020. ტილო, შერეული ტექნიკა. 155x95 სმ
 Tato Akhalkatsishvili, Untitled, 2020, mixed media on canvas, 155x95 cm

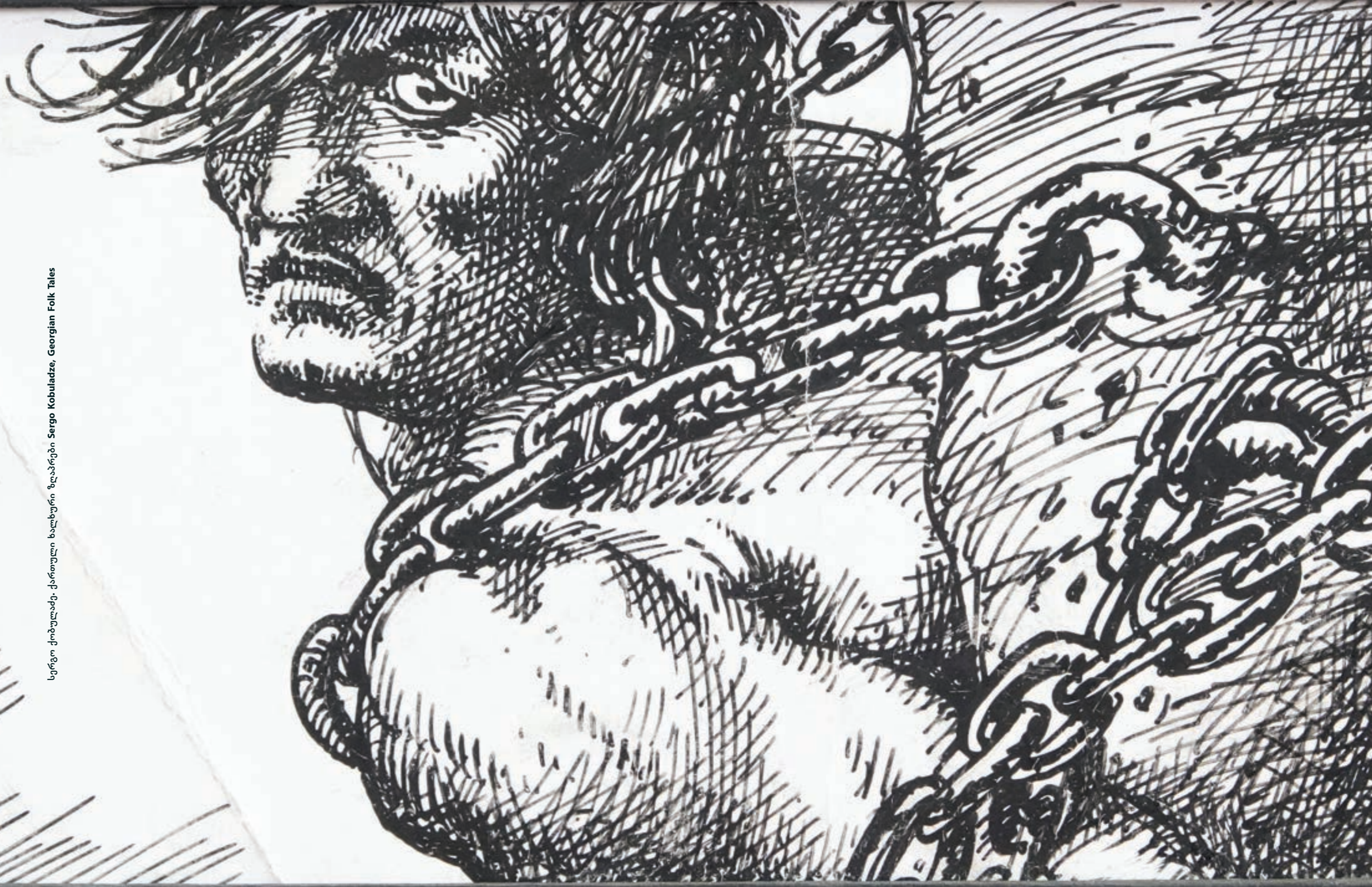
თინათინ ცხადაძე
TINATIN TSKHADADZE

თინათინ ცხადაძე მხატვრების 90-იანელი თაობის წარმომადგენელია. იგი 90-იან წლებშივე იწყებს პედაგოგიურ მოღვაწეობას და აქტიურად იფინება. მოგვიანებით მხატვრის მიერ შექმნილი ძლიერ ქალთა სურათ-ხატები სერიიდან „ქართული მუქი“ ხშირად მუამბოხე ფემინისტური სულის გამოძახილია და არაერთი კრიტიკოსის მიერაა აღიარებული შთამბეჭდავ გრაფიკულ ნაწარმოებებად. „ეს აბსტრაქტული ისტორიები არის მიზეზი ქალების ხასიათების საჩვენებლად. ეს პროექტი მთლიანობაში ერთი დიდი პროტესტია, მაგრამ ჭკვიანური, არასკანდალური პროტესტი. აქ არის შეგუბებული, შეკავებული ენერგიები, რომლებიც შესაძლებელია, გადაიქცეს სტიქიად, მაგრამ ქალების დიდბუნოვნებისა და ძლიერი შინაგანი ნების გამოა, რომ ეს ენერგიები მიმართულია მზისკენ და არა მზის წინააღმდეგ. ადამიანისკენ და არა ადამიანის წინააღმდეგ, ისინი ამ მაგიას მიმართავენ დაცვისკენ, ზრუნვისკენ, განვითარებისკენ, სიყვარულისკენ“, – ასე ახასიათებს მხატვარი „ქართული მუქის“ სერიას. თინათინ ცხადაძე თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის პროფესორია. მისი ნამუშევრები ინახება საქართველოსა და მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის კერძო კოლექციებში.

Tinatin Tskhadadze is a representative of the 1990s generation of Georgian artists. 1990 was also the time when her artistic and pedagogical activities started. Picture-icons from Tina Tskhadadze's "Georgian Dark" series of powerful women generally convey a rebellious feminist spirit and have been hailed by numerous art critics as impressive graphic artworks. "These abstract stories show the characters of women. The project is one big but clever, non-scandalous protest. Here are the restrained energies that may be turned into a disaster. However, it is because of the strong inner will of women that these energies are directed towards the sun and not against it, towards human beings and not against them. They apply the magic towards protection, care, development, love" – this is how the artist characterized the series "Georgian Dark". She started teaching in the 1990s and continues to teach at the Tbilisi State Academy of Arts as a professor. Tina Tskhadadze's works are kept in numerous private and museum collections.

თინათინ ცხადაძე. კარიადები. 2021. პერგამენტის ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 70x60 სმ
Tinatin Tskhadadze, Caryatid, 2021, mixed media on parchment paper, 70x60 cm

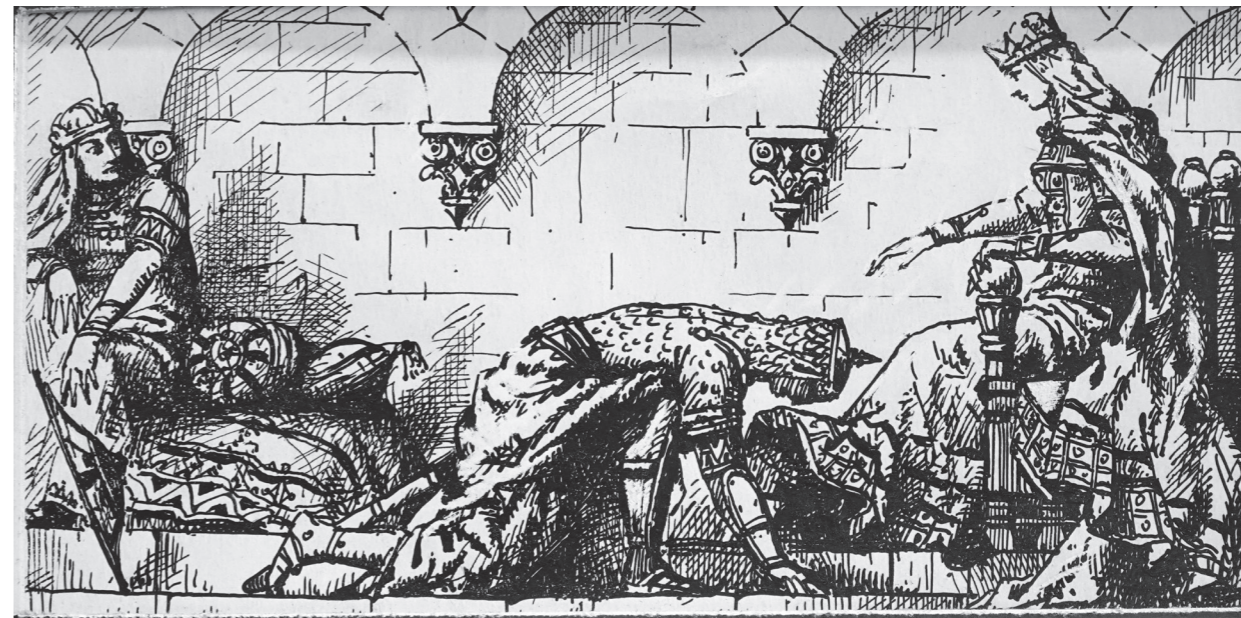

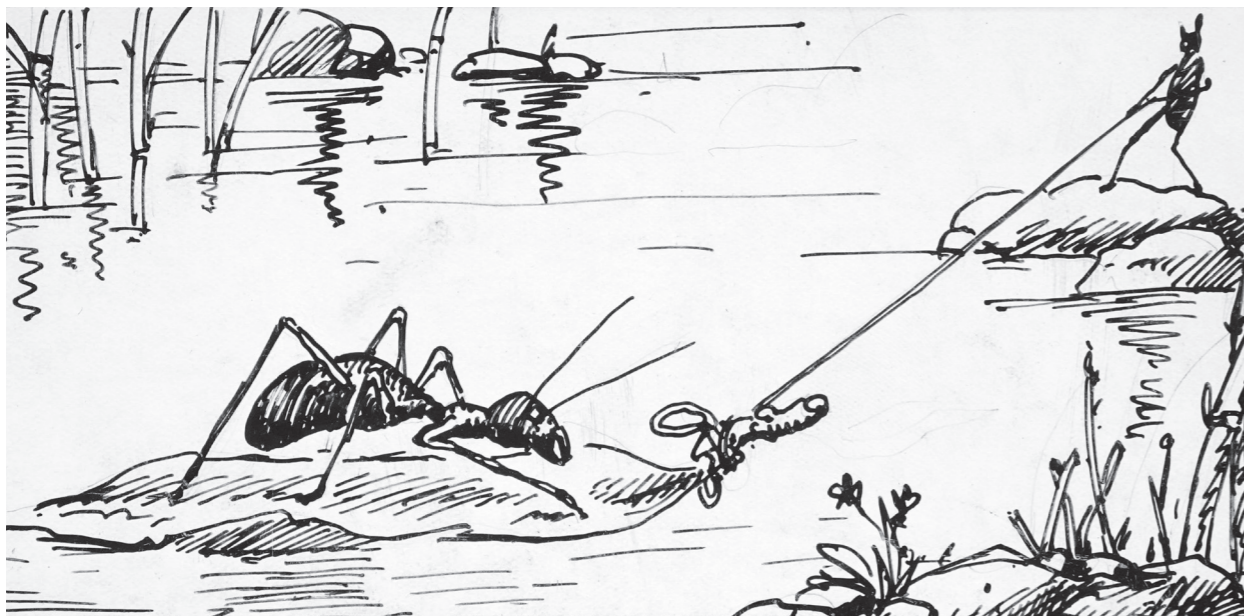
სერგო ქობულაძე
SERGO KOBULADZE
 1909-1978

სერგო ქობულაძე – საქართველოს სახალხო მხატვარი, სსრკ-ის სამხატვრო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, შოთა რუსთაველის სახელობის პრემიის ლაურეატი; გრაფიკოსი, ფერმწერი, თეატრის მხატვარი. თავისი შემოქმედების ადრეულ ეტაპზე სერგო ქობულაძე თეატრის მხატვრობითა და წიგნის მხატვრული გაფორმებითაა გატაცებული. მის ამ გატაცებას ბიძგი მისცა 1934 წელს გამოცხადებულმა კონკურსმა, რომელიც მიზნად ისახავდა 1937 წელს შოთა რუსთაველის 750 წლის საიუბილეოდ „ვეფხისტყაოსნის“ ილუსტრირებულ გამოცემას. სერგო ქობულაძის მიერ შექმნილი ილუსტრაციები დღესაც საეტაპო მნიშვნელობისაა. 1930/40-იან წლებში მის მიერ წიგნებისთვის შექმნილი ილუსტრაციები გასაფორმებლად შერჩეული ნაწარმოებების კლასიკურ ხასიათს ესადაგება. ნახატები უზადო ოსტატობისა და სრულყოფილების ნიმუშებია. მხატვრის ძლიერი ხელი ფიგურათა მკვირვ ფორმებს გამოკვეთს და მონუმენტურ კომპოზიციებს ქმნის. 1950-იანი წლების ილუსტრაციები კი უფრო ინტიმური ხასიათისაა, მეტად „ერგება“ წიგნის წიაღს, „წიგნში ცხოვრობს“, ჩანახატის ეფექტს ინარჩუნებს და ამით ერთგვარ უშუალოებასაც იძენს. ეს კი მეტყველებს მხატვრის მიერ წიგნის მხატვრული ორგანიზმის ახლებურად გააზრებაზე, ამასთან, მუდმივი შემოქმედებითი ძიებებისა და მაღალი პროფესიონალიზმის მაჩვენებელია. სერგო ქობულაძე მუშაობს დაზღურ გრაფიკასა და ფერწერაშიც, ქმნის პორტრეტებს, პეიზაჟებს, ნატურმორტებს. ყველა მის ნამუშევარში კლასიკოსი მხატვრის ხელწერა იგრძნობა. 1960 წელს მხატვარი ქმნის ფარდას თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრისთვის. ეს უმნიშვნელოვანესი ნამუშევარი 1973 წლის 9 მაისს გაჩენილი ხანძრის დროს განადგურდა. სერგო ქობულაძე განსაკუთრებულ ინტერესს იჩენდა იტალიური რენესანსის ეპოქის ხელოვნების მიმართ. სიცოცხლის ბოლოს მან დაწერა თეორიული ნაშრომი „ოქროს კვეთის“ შესახებ, სადაც თავი მოუყარა წლების განმავლობაში წარმოებული კვლევის შედეგებს.

Sergo Kobuladze - People's Artist of Georgia, Corresponding Member of the Academy of Arts of the USSR, Laureate of the Shota Rustaveli Prize; graphic artist, painter, and theatre designer. At the early stage of his career, Sergo Kobuladze was fascinated by theatre painting and book illustration. This passion of his was driven by a competition announced in 1934, which aimed to illustrate the publication for the 750th anniversary of Shota Rustaveli in 1937. The illustrations of "The Knight in the Panther's Skin" created by Sergo Kobuladze are still of landmark importance. The illustrations he created for the books in the 1930s and 40s fit the classic nature of the compositions selected for them. It is an example of flawless craftsmanship and perfection. The artist outlines the thick shapes of the figures and creates monumental compositions. The illustrations of the 1950s are more intimate with nature; they "fit" more into the content of the book, "live in the book", and retain the effect of a sketch. The latter indicates a new understanding of the book's artistic structure by the artist, as well as constant creative search and mastery. Sergo Kobuladze created graphics and paintings, including portraits, landscapes, and still lifes. In all of his works, one can sense the style of a classical artist. In 1960, the artist created a curtain for the Opera and Ballet Theatre of Tbilisi. A fire broke out on May 9, 1973, and this significant work was burned. Sergo Kobuladze had a particular interest in Italian Renaissance art. Towards the end of his life, he wrote a theoretical paper on the "Golden Section", where he summarized the results of years of research.

სერგო ქობულაძე. შალვა დადიანის გიორგი რუსი. ილუსტრაცია. 1951. ქალაქი, ტუში. 11,2x15,8 სმ
 Sergo Kobuladze, Yuri Bogolyubski, illustration, 1951, ink on paper, 11.2x15.8 cm

სერგო კობულაძე. ქართული ხალხური ზღაპრები. ილუსტრაცია. 1953. ქალაქი, ტუში. 11,1x19 სმ
Sergo Kobuladze, Georgian Folk Tales, illustration, 1953, ink on paper, 11.1x19 cm.

სერგო კობულაძე. მუზა. თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის ემბლემა. 1959. ქალაქი, ტუში. 38,5x24 სმ
Sergo Kobuladze, Muse, the Emblem of the Tbilisi Opera House, 1959, ink on paper, 38.5x24 cm

ირაკლი თოიძე
IRAKLI TOIDZE
 1902-1985

ირაკლი თოიძის შემოქმედებითი ბიოგრაფია ფართო დიაპაზონისაა. მას შექმნილი აქვს ფერწერული ტილოები, გრაფიკული ნამუშევრები, წიგნის ილუსტრაციები, მუშაობდა თეატრალურ-დეკორატიული მხატვრობის სფეროშიც. ადრეული ასაკიდანვე მისი ნახატები იბეჭდებოდა პერიოდულ პრესაში. 1925-30 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის ფერწერის ფაკულტეტზე. სტუდენტობის წლებიდანვე იღებდა მონაწილეობას გამოფენებში. 1931 წლიდან ცხოვრობდა მოსკოვში. მისი პირველი მნიშვნელოვანი შემოქმედებითი განაცხადია ეგნატე ნინოშვილის ნაწარმოებთა ილუსტრირებაში მონაწილეობა. ეს წიგნი 1922 წელს გამოიცა და მის გაფორმებაში მონაწილეობდნენ უფროსი თაობის ხელოვანები – მოსე თოიძე, ევგენი ლანსერე, იოსებ შარლემანი და ახალი თაობის წარმომადგენლები – აპოლონ ქუთათელაძე, შალვა ძნელაძე, შალვა მამალაძე. მათ შორის იყო ირაკლი თოიძეც. გარდა ილუსტრაციებისა, ის შემოქმედების ადრეულ ეტაპზე ქმნის თემატურ ნაწარმოებებს, ყოფითი სცენების ამსახველ კომპოზიციებს, ცნობილ პიროვნებათა პორტრეტებს. უმნიშვნელოვანესია 1937 წელს შოთა რუსთაველის საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებით მის მიერ შექმნილი „ვეფხისტყაოსნის“ ილუსტრაციები და შოთა რუსთაველის პორტრეტი. ომის დაწყების პირველ დღეებში ირაკლი თოიძე ასრულებს ცნობილ პლაკატს – „დედა სამშობლო გვეძახის“. ეს პლაკატი ომის თემაზე შექმნილი პლაკატების ერთგვარ სიმბოლოდაა ქცეული. მისი შემოქმედებითი მემკვიდრეობა მდიდარი და მრავალფეროვანია. ნამუშევრების ნაწილი ინახება მოსე თოიძის სახლ-მუზეუმში, შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმსა და რუსეთის სხვადასხვა მუზეუმში. სიცოცხლის განმავლობაში ირაკლი თოიძე მრავალჯერ დააჯილდოეს – იყო საქართველოს სახალხო მხატვარი (1980), სსრკ-ის სახელმწიფო პრემიის ოთხგზის ლაურეატი (1941, 1948, 1949, 1951), თბილისის საპატიო მოქალაქე (1982), საქართველოსა და რუსეთის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1982).

Irakli Toidze's artistic biography is a wide ranging. He has created paintings, graphics, posters, and book illustrations. He has also worked as a set designer. From an early age, Irakli Toidze's drawings have been published in periodicals. From 1925 to 1930, he studied at the Faculty of Painting at the Tbilisi State Academy of Arts. He took part in a number of exhibitions during his time at the academy. Irakli Toidze moved to Moscow in 1931. His first significant artistic contribution was to the illustration of Egnate Ninoshvili's works. The book was published in 1922. The illustrations were made by the older generation artists, such as Mose Toidze, Eugen Lanceray, and Iosif Charlemagne, and the new generation artists, including Irakli Toidze, Apolon Kutateladze, Shalva Dzeladze, and Shalva Mamaladze. In addition to illustrations, Irakli Toidze develops thematic works, compositions depicting everyday scenes, and celebrity portraits in the early stages of his creative process. The illustrations of Shota Rustaveli's poem "Knight in the Panther's Skin" and the Portrait of Shota Rustaveli, painted in 1937 for Rustaveli's 750th Anniversary, are among Irakli Toidze's most important works. In the early days of the war, Irakli Toidze created a famous poster titled "Motherland is Calling!" which is remarkable for its exquisite compositional intent, clarity of idea, and conciseness. Hence, it has become a kind of symbol in war posters created to this day. Throughout his life, Irakli Toidze received numerous awards, including People's Artist of the Georgian SSR (1980), four-time Laureate of the USSR Prizes (1941, 1948, 1949, 1951), and Honorary Citizen of Tbilisi (1982), and Honored Artist of the Georgian SSR (1982).

ირაკლი თოიძე. მინისკერა სომხეთში. 1934. ქაღალდი, ფანქარი. 45x70 სმ
 Irakli Toidze, The Earthquake in Armenia, 1934, pencil on paper, 45x70 cm

გიორგი როინიშვილი
GIORGI ROINISHVILI
 1921-2000

გიორგი როინიშვილი თბილისის სამხატვრო აკადემიის ფერწერის ფაკულტეტის დამთავრებისთანავე 1947 წლიდან ჟურნალ „დილის“ რედაქციაში იწყებს მუშაობას და ოთხი ათეული წლის განმავლობაში მისი სამხატვრო რედაქტორია. მან დაგვიტოვა ათეულობით ფერწერული და გრაფიკული დაზგური ნამუშევარი, ნიგნების ილუსტრაციები. მუშაობდა პეიზაჟისა და პორტრეტის ჟანრებში, ქმნიდა თემატურსა და აბსტრაქტულ ტილოებს, სატირულ ნახატებს, აფორმებდა სპექტაკლებსა და ფილმებს. თავისი ნამუშევრებისთვის იყენებდა სხვადასხვა მასალას: ზეთისა და ტემპერის საღებავებს, გუაშს, აკვარელს, ფანქარს, ტუშსა და კალამს. გიორგი როინიშვილის შემოქმედებისათვის სახასიათოა სიახლის მუდმივი ძიება. პეიზაჟურ ფერწერაში მხატვარი იყენებს იმპრესიონიზმისთვის დამახასიათებელ ხერხებს, ფუნჯის მონასში თამამი, თავისუფალი და შეუზღუდავია. ნაგებობათა დამახასიათებელი სტილით შეიცნობა სხვადასხვა ქვეყნისა და ქალაქის ხედები. იყენებს დეკორატიულ მოტივებსაც. ამასთან, ნახატი ხასიათდება ფერადოვანი, სიბრტყობრივ-ლაქობრივი შესრულებითა და დეტალური დამუშავებით. ხატავს ეთნოგრაფიულ ტიპაჟებსაც. გიორგი როინიშვილი ყოველთვის ცდილობს, დარჩეს საკუთარი პრინციპების ერთგული და ახერხებს კიდევ თავიდან აიცილოს საბჭოთა წლებში გამეფებული იდეოლოგიური დოგმატიზმი. რაც შეეხება მის აბსტრაქტულსა და კუბისტურ კომპოზიციებს, აქ მხატვარი თავს აღწევს ერთფეროვნებას. შემოქმედების ბოლო ათწლეულებში წერის ტექნიკა უფრო ლისირებული გახდა, მონასში კი - იმდენად თხელი, რომ ხშირად საღებავის თვისებრიობის გარჩევაც კი ჭირს. გიორგი როინიშვილი დაუღალავი და მუდმივად მაძიებელი მხატვარი იყო.

Giorgi Roinishvili, after graduating from the Faculty of Painting of the Tbilisi State Academy of Arts, started working in the editorial office of the magazine "Dila" (Morning) in 1947. He was its artistic editor for four decades. He left us dozens of paintings and graphics, as well as book illustrations. He worked in the genres of landscape and portrait, created thematic and abstract paintings, satirical paintings, and decorated theatre plays and movies. He worked with a variety of materials, including oil and tempera, gouache, watercolor, pencil, ink, and pen. Giorgi Roinishvili's work is characterized by a constant quest for novelty. In landscape painting, the artist uses techniques characteristic of Impressionism; his brushstrokes are bold, free, and unrestricted. The views of different countries and cities can be recognized by the distinctive styles of their buildings. It is typical for him to use decorative motifs as well. In addition, the colorful, flat-spotted performance and detailed modeling are characteristic of his paintings. Giorgi Roinishvili has always tried to remain true to his principles and even managed to avoid the ideological dogmatism that dominated in the Soviet years. In his abstract and cubist compositions, the artist achieves monotony. In recent decades, his technique of painting has developed a glaze tendency, and the brushstroke has become so thin that it is often difficult to discern the character of the paint. Giorgi Roinishvili was a tireless and constantly searching artist.

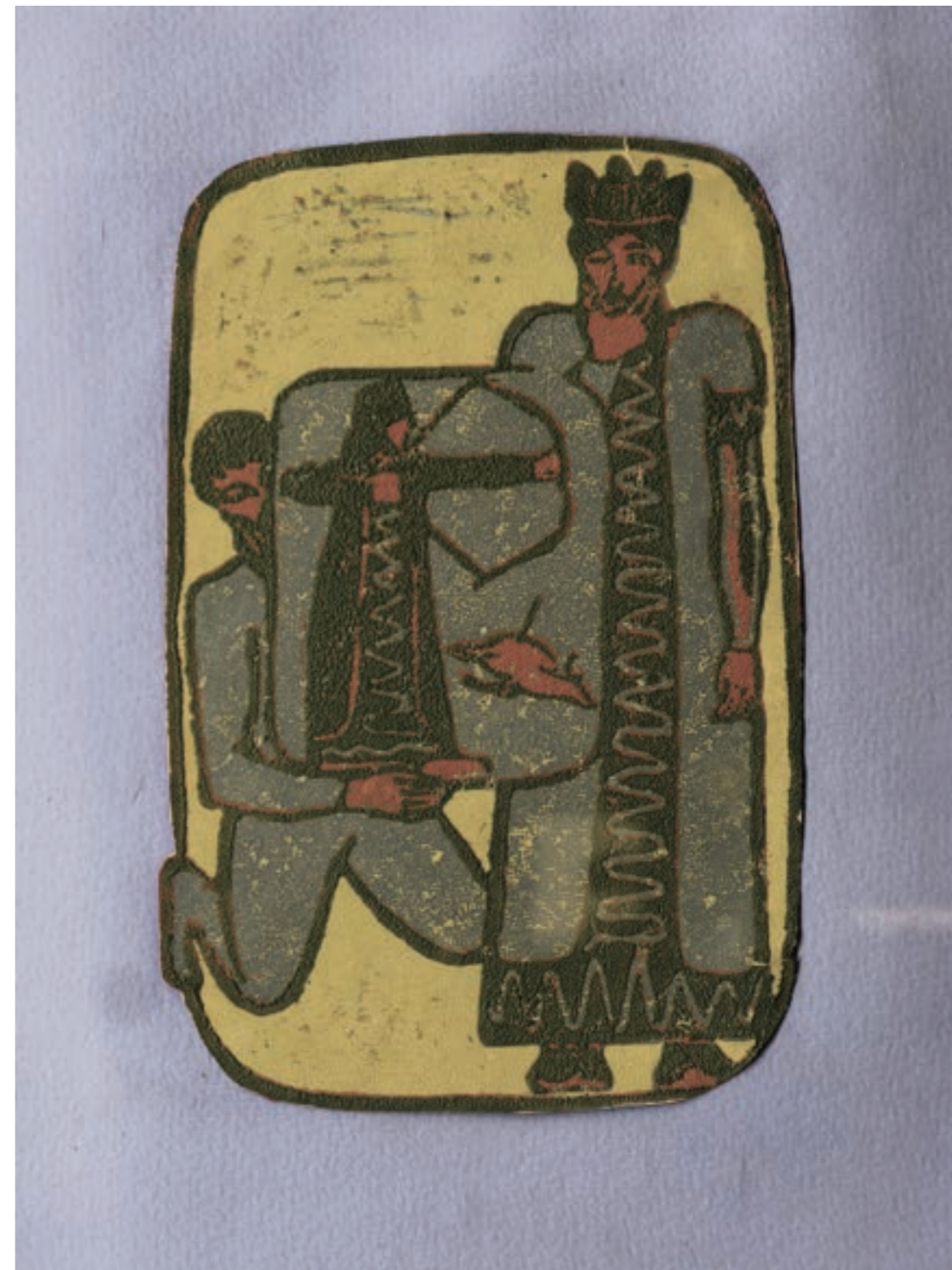
გიორგი როინიშვილი. ცირკის მოხეტიალე მსახიობები. 1958. ქალაქი, გუაში. 32x17 სმ
 Giorgi Roinishvili, The Circus Actors, 1958, paper, gouache, 32x17 cm

თამარ კარბელაშვილი
TAMAR KARBELASHVILI

თამარ კარბელაშვილის (დ.1937) შემოქმედების ძირითადი სფერო დაზგური გრაფიკა, წიგნის გაფორმება და ილუსტრაცია, თუმცა ქმნის ფერწერულ ტილოებსაც. 1962-66 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტზე. აკადემიის დამთავრებისთანავე გამომცემლობა „განათლებაში“ იწყებს მუშაობას, მოგვიანებით კი აქტიურად თანამშრომლობს სხვა გამომცემლობებთანაც და ნაყოფიერად ემსახურება წიგნის გამოცემის საქმეს. მხატვარი გამორჩეული, მეტყველი გრაფიკული ენით შესრულებული სადიპლომო ნამუშევრით იმთავითვე იქცევა პედაგოგებისა და ხელოვნებით დაინტერესებული საზოგადოების ყურადღებას. ფერადი ლინოგრაფიურის ტექნიკით შესრულებული სულხან-საბა ორბელიანის „სიბრძნე სიცრუისას“ ილუსტრაციები მაღალმხატვრული და დახვეწილი ფერადოვნებითაა გამორჩეული. მოგვიანებით მხატვარი თავისი შემოქმედების ძირითად სფეროდ მაინც წიგნის გრაფიკას ირჩევს. გაფორმებული აქვს მრავალსახოვანი ლიტერატურა. 1960-80 წლებში აფორმებს სასკოლო სახელმძღვანელოებსაც. გარდა ლინოგრაფიურისა, მხატვარი დაზგური ნამუშევრების შესრულებისას აქტიურად იყენებს სანგინას, პასტელს, გუაშს, ტემპერას. თავშეკავებული ფერადობითა და დახვეწილი ფერადოვნებით გამოსახავს სვანეთის, თიანეთის პეიზაჟებსა თუ თბილისის ხედებს. მონაწილეობს საქართველოში გამართულ ჯგუფურსა (1965, 1963, 1966, 1971, 1990, 1991) და პერსონალურ (1980) გამოფენებში.

Tamar Karbelashvili's (b.1937) main fields of work are graphics, book design, and illustration, but she also creates paintings. From 1962 to 1966, she studied at the Tbilisi State Academy of Arts at the Faculty of Drawing. After graduating from the academy, she started working at the publishing house "Ganatleba" (Education) and later actively cooperated with other publishing houses and productively served the field of book publishing. With her diploma work, created in a distinctive, expressive drawing language, the artist instantly draws the attention of teachers and the general public interested in art. The illustrations of Sulxhan-Saba Orbeliani's "A Book of Wisdom and Lies" are made with the colorful linocut technique, which is distinguished by highly artistic and subtle colors. Later, the artist decides to focus her work on book illustration. She has illustrated a variety of literature. From 1960 to 1980, she illustrated school textbooks. In addition to linocut, the artist actively uses sanguine pencil, pastel, gouache, and tempera in her easel works. She depicts the landscapes of Svaneti, Tianeti, or views of Tbilisi with restrained expressiveness and subtle color. She took part in the group (1965, 1963, 1966, 1971, 1990, 1991) and solo (1980) exhibitions held in Georgia.

თამარ კარბელაშვილი. სულხან-საბა ორბელიანი სიბრძნე სიცრუისა. ილუსტრაციები. 1962. ფერადი ლინოგრაფიურა. 15x20 სმ
Tamar Karbelashvili, Wisdom of Lies, illustration, 1962, color lithograph, 15x20 cm

ოთარ ჯიშკარიანი
OTAR JISHKARIANI
 1929-1995

ოთარ ჯიშკარიანი საქართველოს დამსახურებული მხატვარი და XX საუკუნის 50-იანელთა თაობის ერთ-ერთი თვალსაჩინო წარმომადგენელია. შემოქმედების ოთხი ათეული წლის განმავლობაში მისი უმთავრესი საზრუნავი თანამედროვე ქართული წიგნის მხატვრული დონის ამაღლება იყო. პარალელურად მუშაობდა ფერწერასა და დაზგურ გრაფიკაშიც, ქმნიდა შრიფტის გარნიტურებს, პლაკატებს, შესრულებული აქვს მონუმენტური მოზაიკური პანოები და გობელენისათვის განკუთვნილი რამდენიმე ესკიზი. მხატვარი სიცოცხლის ბოლომდე აქტიურად იყო ჩართული ქართული სახვითი ხელოვნების განვითარების ხელშეწყობ პრაქტიკულ საქმიანობაშიც, კერძოდ, მისი ინიციატივით დაარსდა საგამოფენო დარბაზი „მერანი“ (1970), გაზეთი „მხატვარი“ (1971) და ბავშვთა სურათების გალერეა (1969). მხატვარი სტუდენტობიდან იწყებს თანამშრომლობას პერიოდული გამოცემების რედაქციებთან, ქმნის ილუსტრაციებს ჟურნალებისთვის - „ნიანგი“, „დილა“, „პიონერი“. გარდა წიგნის გრაფიკისა, ოთარ ჯიშკარიანს განსაკუთრებული წვლილი აქვს შეტანილი ქართული ასო-ნიშნების მოხაზულობათა დახვეწასა და შრიფტების მრავალფეროვანი გარნიტურების შექმნაში. შესრულებული აქვს მხატვრული შრიფტის სხვადასხვა ნიმუში წიგნებს ყდების, ტიტულ-კონტრტიტულებისა თუ შმუცტიტულების გასაფორმებლად. მასვე ეკუთვნის ლიტერატურული ჟურნალების: „ცისკრის“, „ლიახვის“, „კრიტიკის“ გარეკანის შრიფტებიც. საყოველთაოდაა ცნობილი მის მიერ შედგენილი მაღალმხატვრული ალბომი „ანბანთქება“. მხატვრის ღვაწლი, რა თქმა უნდა, შეუმჩნეველი არ დარჩენილა. ამაზე მეტყველებს მის მიერ მიღებული მრავალი სახელმწიფო ჯილდო.

Otar Jishkariani is an Honored Artist of Georgia and one of the prominent representatives of the 50s of the 20th century. During the four decades of his work, his main concern was to raise the artistic level of contemporary Georgian books. He also worked in painting and graphics, created the type garnitures and posters, and executed monumental mosaic panels and several sketches for tapestry. Until the end of his life, the artist was actively involved in practical activities promoting the development of the fine arts in Georgia. In particular, he initiated the establishment of the exhibition hall "Merani" in 1970, the newspaper "Mkhatvari" (Artist) in 1971, and the Children's Picture Gallery in 1969. From his student days, the artist started collaborating with publishing companies, creating illustrations for magazines – "Niangi" (Crocodile), "Dila" (Morning), and "Pioneri" (Pioneer). In addition to the book illustrations, Otar Jishkariani has made a significant contribution to the refinement of Georgian alphabet outlines and the creation of a variety of types of garnitures. He has made various samples of artistic types to decorate the covers of different books, including titles, frontispieces, and half-titles. The types on the covers of the following literary magazines belong to him as well: "Tsiskari", "Liakhvi", and "Kritika". The highly artistic album "Anbantkeba" (Praise of Alphabet) composed by him is well known. The work of the artist, of course, has not gone unnoticed. This is evidenced by the many public awards he has received.

ოთარ ჯიშკარიანი. ძველი თბილისი. 1966. ქალაღი, აკვარელი. 35x27 სმ
 Otar Jishkariani, The Old Tbilisi, 1966, watercolor on paper, 35x27 cm

მამია მალაზონია MAMIA MALAZONIA

მამია მალაზონიას (დ.1936) შემოქმედება გამოირჩევა მრავალფეროვნებით. იგი ქმნის ფერწერულსა და დაზღურ გრაფიკულ ნამუშევრებს, ილუსტრაციებს, პლაკატებს. მისი გატაცებაა ასევე თეატრალურ-დეკორაციული ხელოვნება, კინომხატვრობა, მულტიპლიკაცია, მონუმენტურ-დეკორატიული და გამოყენებითი ხელოვნება. მან ნოდარ მალაზონიასთან ერთად შექმნა ქართული ბონისტიკისა (კუპონი, ლარი, ქართული თეთრი) და საბუთების (პასპორტი, მართვისა და პირადობის მოწმობა, ვაუჩერი) დიზაინი. განსაკუთრებულ ინტერესს იმსახურებს მის მიერ გაფორმებული „ვეფხისტყაოსანი“, რომლის თითოეული ილუსტრირებული ფურცელი რამდენიმე კომპოზიციისგანაა შედგენილი, გვთავაზობს სხვადასხვა ამბის ერთდროულ თხრობას, კონკრეტული შინაარსით იტვირთება და თვალს გვადევნებინებს ტექსტის თანმიმდევრულ თხრობას. მხატვარი 1962 წლიდან მონაწილეობს გამოფენებში. საქართველოსა და მის ფარგლებს გარეთ გამართული აქვს 15 პერსონალური გამოფენა, გაფორმებული – 90-მდე სპექტაკლი, 16 მხატვრული და ანიმაციური ფილმი. მამია მალაზონიას წლის საუკეთესო მხატვრის ნოდება მიანიჭა საქართველოს მხატვართა კავშირმა (1973), საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირმა (1990), ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალის ფიურიმ (თბილისი. 1991) და საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირმა (1992). მხატვარს მრავალი საპატიო ნოდება და ჯილდო აქვს მიღებული. იგი არის: საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1980), საქართველოს სახალხო მხატვარი (1984), გალაკტიონ ტაბიძის ლიტერატურული პრემია „გალასა“ (2007) და შოთა რუსთაველის ეროვნული პრემიის (2003) ლაურეატი. მისი ნამუშევრები ინახება: თბილისის დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეაში, შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმში, ასევე ტრეტიაკოვის გალერეაში, ბახრუშინის სახელობის თეატრალურ, აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნებისა და პუშკინის სახელობის ნატიფი ხელოვნების მუზეუმებში (მოსკოვი, რუსეთი), საქართველოს, საფრანგეთის, ინგლისის, გერმანიის, აშშ -ის კერძო კოლექციებში.

Mamia Malazonia's (b.1936) paintings are distinguished for their versatility. He creates paintings, graphics, illustrations, and posters. He is also interested in set design for theatre, cinematography, animation, monumental-decorative and applied arts. With the participation of Nodar Malazonia, Georgian notaphilist (Coupon, Gel, Georgian Tetri), and documents (passport, driving license, ID card, voucher) were created. "The Knight in the Panther's Skin", illustrated by Malazonia, deserves particular attention. Each page is illustrated with several compositions and offers a simultaneous narration of different stories, which gives them specific meaning and makes the reader keep an eye on the consistent narration of the text. The artist has been participating in exhibitions since 1962. He has held 15 solo exhibitions in Georgia and abroad and has designed about 90 plays, 16 fictional, and animated films. Mamia Malazonia was named Artist of the Year by the Union of Georgian Artists (1973), the Union of Theatre Workers of Georgia (1990-92), and the International Jury of the Tbilisi Art Festival (1991). The artist has received many honorary titles and awards. He is the Honored Artist of Georgia (1980), People's Artist of Georgia (1984), Laureate of the Galaktion Tabidze Literary Prize "Gala" (2007), and Shota Rustaveli National Prize (2003). His works are preserved at the Dimitri Shevardnadze National Gallery in Tbilisi; the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts; the Bakhrushin Theatre Museum in Moscow; the Tretyakov Gallery (Moscow, Russia); the Museum of Oriental Art in Moscow (Moscow, Russia); and in private collections in Georgia, France, England, Germany, and the USA.

მამია მალაზონია. სცენები მიხეილ ჯავახიშვილის კვაჭი კვაჭანტირაძიდან. 2010. მუყაო, შერეული მასალა. 61x86 სმ
Mamia Malazonia, The Scenes from Mikheil Javakhishvili's *Kvatchi Kvatchantiradze*, 2010, mixed media on cardboard, 61x86 cm

რუსუდან გაჩეჩილაძე RUSUDAN GACHECHILADZE

რუსუდან გაჩეჩილაძე (დ. 1937) მოქანდაკე, გრაფიკოსი, საქართველოს დამსახურებული მხატვარი. 1963 წელს დაამთავრა თბილისის სამხატვრო აკადემია. იყო ნიკოლოზ კანდელაკისა და სერგო ქობულაძის მოსწავლე. ნახევარ საუკუნეზე მეტ ხანს ეწეოდა პედაგოგიურ მოღვაწეობას სამხატვრო აკადემიის ხატვის კათედრაზე. რუსუდან გაჩეჩილაძე, როგორც მოქანდაკე, XX საუკუნის 60/70-იანი წლების ქართული და საბჭოთა პორტრეტული ქანდაკების ერთ-ერთი რეფორმატორია. მან უარი თქვა ზედაპირულად გაგებულ რეალისტურ ქანდაკებაზე, ქართულ ქანდაკებაში შემოიტანა მასალის სპეციფიკის ახლებური გაგება და პოლიქრომია, დაამკვიდრა ახალი ენა და ღირებულებები. ხანგრძლივი შემოქმედებითი მოღვაწეობის განმავლობაში, რუსუდან გაჩეჩილაძეს მიღებული აქვს სხვადასხვა საკავშირო გამოფენის უამრავი ჯილდო (ამიერკავკასიის სახვითი ხელოვნების ფესტივალის გრანპრი, საქართველოს მხატვართა კავშირის წლის პრემიები საუკეთესო ნამუშევრისთვის). XX საუკუნის 60-იანი წლებიდან იგი აქტიურად ჩანდა საკავშირო ქანდაკების სცენაზე. სახელოვნებათმცოდნეო კრებულებსა და ჟურნალებში გამოქვეყნებულ სტატიებსა და მიმოხილვებში ხელოვნების ცნობილი კრიტიკოსები - რაისა აბოლინა, ოლგა კოსტინა, იგორ სვეტლოვი მუდამ მოიხსენიებდნენ რუსუდან გაჩეჩილაძის თვითმყოფად შემოქმედებას. მისი ნამუშევრები ტირაჟირებული იყო საკავშირო პროფესიულ პერიოდიკაში. მრავალი ჯილდოს მიუხედავად, რუსუდან გაჩეჩილაძეს არასდროს მიუღია შეკვეთა მონუმენტური სკულპტურის დასამზადებლად. ძირითადად, შემოფარგლული იყო მცირე პლასტიკის ჟანრით. აღსანიშნია, რომ ბოლო წლებში მან მოდერნისტული ქანდაკების უამრავი ესკიზი შექმნა. მხატვრის ნამუშევრები დაცულია საქართველოს შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმსა და კერძო კოლექციებში.

Rusudan Gachechiladze (b.1937) is an Honored Artist of Georgia, a sculptor, graphic artist, and lecturer. In 1963, she graduated from the Tbilisi State Academy of Arts. At different points in her studies, she was tutored by Nikoloz Kandelaki, the founder of the modern Georgian school of sculpture, and Sergo Kobuladze, the distinguished graphic artist and muralist. Her activity as a teacher at the Drawing Department of the Tbilisi State Academy of Art spans more than half a century. Rusudan Gachechiladze is considered to be one of the reformers of Georgian and Soviet portrait sculpture in the 1960s and 1970s. She rejected superficially realistic sculpture, introduced in Georgian art a completely new perception of the specifics of sculptural materials and polychromy, and formed a new language and values. During her long creative career, Rusudan Gachechiladze received numerous awards at various Union Exhibitions (Grand Prix of the Transcaucasian Fine Arts Festival, Prizes for the best work of the year by the Union of Georgian Artists). She was active in the Soviet Union's sculpture scene throughout the 1960s and 1980s. Her works were critically acclaimed by art critics and authors such as Raisa Abolina, Olga Kostina, and Igor Svetlov. Her sculptural works were widely circulated in the Union's professional periodicals. Despite numerous awards, Rusudan Gachechiladze, unlike her male colleagues, never received a government commission on urban sculpture, so she was mostly limited to the genre of small statuary. It is noteworthy that in the past 5 years, the octogenarian artist has created numerous sketches and projects for modernist urban sculptures. The artist's works are preserved in the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Art and private collections throughout Georgia.

რუსუდან გაჩეჩილაძე, შერკინება. 2020. ქაღალდი, ფანქარი. 18x23 სმ
Rusudan Gachechiladze, Scramble, 2020, pencil on paper, 18x23 cm

ნოდარ მალაზონია
NODAR MALAZONIA

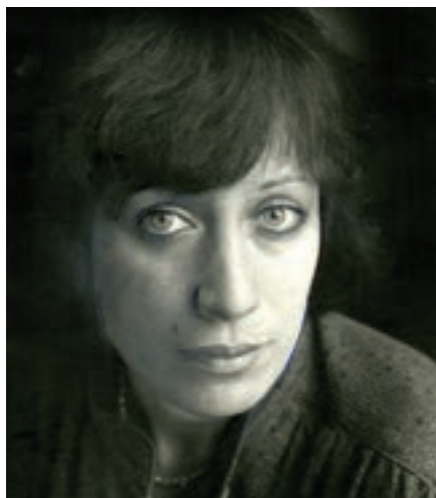

ნოდარ მალაზონიას (დ.1929) შემოქმედება მოიცავს ფერწერისა და გრაფიკის დარგებს (წიგნის გაფორმება, პლაკატი, კარიკატურა, ილუსტრაცია), გრაფიკულ დიზაინსა და კომპიუტერულ გრაფიკას. მან მამია მალაზონიასთან ერთად შექმნა ქართული ბონისტისტიკის (კუპონი, ლარი, ქართული თეთრი) და საბუთების (პასპორტი, მართვისა და პირადობის მოწმობა, ვაუჩერი) დიზაინი. გამორჩეულია ნოდარ მალაზონიას როლი ქართული პლაკატის განვითარებაში. 1950-იანი წლების დასასრულ ქართული სარეკლამო აფიშის ისტორიაში რადიკალური ცვლილებები მოხდა. ისინი კი განაპირობა 1958 წელს მოსკოვში ჩატარებულმა ქართული ხელოვნებისა და ლიტერატურის დეკადისათვის შექმნილმა მაღალმხატვრულმა აფიშებმა. ამ ცვლილებების ერთ-ერთი ავტორი ნოდარ მალაზონიაც გახლდათ. მან თავისი სიტყვა თქვა 1970/80-იანი წლების ქართული პლაკატის ისტორიაშიც. შექმნა სხვადასხვა თემატიკის მრავალრიცხოვანი პლაკატები, განკუთვნილი ქართული ხელოვნების საერთაშორისო სიმპოზიუმებისა თუ უცხოეთში ქართული ხელოვნების ნიმუშების ექსპოზიციებისათვის. მასვე ეკუთვნის ბორჯომის წყლის სარეკლამო პლაკატი და მრავალი სხვ. ნიშანდობლივია, რომ იგი სარეკლამო ხელოვნებაში, მხატვრული ხერხების გარდა, ფოტოტექნიკასაც იყენებდა. თავისი შემოქმედებითი ძალა მან ქართულ კარიკატურაშიც მოსინჯა – 1958 წლიდან იყო ჟურნალ „ნიანგის“ მთავარი მხატვარი. 1956 წლიდან მონაწილეობდა ჯგუფურსა და პერსონალურ გამოფენებში. 1985 წლის გაზაფხულზე მისი ნამუშევრების პერსონალური გამოფენა გაიმართა ქ. ვილნიუსში. მხატვარი მრავალგზის (1957, 1960, 1961, 1964, 1966, 1972, 1974, 1978) დააჯილდოეს. არის საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1965), საქართველოს სახალხო მხატვარი (1983), მხატვართა კავშირის წევრი (1956), სარეკლამო-საგამომცემლო ფირმა „ბენეფისის“ გენერალური დირექტორი.

Nodar Malazonia's (b.1929) creations include the fields of painting and drawing (book design, poster, caricature, illustration), graphic design, and computer graphics. He designed Georgian bonistika (Coupon, Gel, Georgian Tetri), and documents (passport, driver's license, ID card, and voucher) together with Mamia Malazonia. The role of Nodar Malazonia in the development of the Georgian poster is distinguished. At the end of the 1950s, radical changes took place in the history of the Georgian advertising poster. These changes were conditioned by the highly artistic posters created for the Decade of Georgian Art and Literature in Moscow in 1958. Nodar Malazonia was one of the authors of the changes. He made his mark on the history of the Georgian poster in the 1970s and 1980s. He created numerous posters on various topics intended for international symposiums on Georgian art or Georgian art exhibitions abroad. The Borjomi water advertising poster and many more were created by him. Nodar Malazonia used photographic techniques in advertising besides artistic means. He also experimented with Georgian caricature – from 1958, he was the main artist of the magazine "Niangi" (Crocodile). The artist has been participating in group and solo exhibitions since 1956. In spring 1985, a solo exhibition of his works was held in Vilnius. Malazonia has been awarded many times (1957, 1960, 1961, 1964, 1966, 1972, 1974, 1978). He is the Honored Artist of Georgia (1965); People's Artist of Georgia (1983); Member of the Union of Georgian Artists (1956); and General Director of Advertising-Publishing Firm "Banepisi".

ნოდარ მალაზონია. ნატურმორტები. სერია. 2020. ქალაქი, გუამი. 50x54 სმ
Nodar Malazonia, Still Lifes (a series of works), 2020, gouache on paper, 50x54 cm

ლორეტა შენგელია
LORETTA SHENGELIA

ლორეტა შენგელია (დ.1942) - საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1982), გრაფიკოსი, ფერმწერი. თბილისის სამხატვრო აკადემია დაამთავრა 1966 წელს, სადაც გრაფიკის ხელოვნებას ეუფლებოდა ლადო გრიგოლიასა და სერგო ქობულაძის ხელმძღვანელობით. ლორეტა შენგელიას მნიშვნელოვანი წვლილი აქვს შეტანილი ქართული წიგნისა და ბეჭდური გრაფიკის განვითარებაში. მის მიერ ილუსტრირებული „შუშანიკის წამება“ ამ ნაწარმოების ილუსტრაციებს შორის ერთ-ერთი გამორჩეულია. დასურათებული აქვს ასევე „სიბრძნე სიცრუისა“, „ვეფხისტყაოსნი“, ოტია იოსელიანის მოთხრობები, გოეთეს „ახალგაზრდა ვერტერის ვნებები“, შექსპირის პიესები: „რიჩარდ მესამე“, „ოტელო“, „იულიუს კეისარი“ და ქართველი პოეტების მრავალი კრებული. მის მიერ დასურათებული „ვეფხისტყაოსანი“ ინახება ერმიტაჟში, პეტერბურგისა და სორბონის უნივერსიტეტებსა და მოსკოვის კალიგრაფიის ინსტიტუტში. მხატვარმა ბეჭდური გრაფიკის შესანიშნავი ნამუშევრების გარდა, ოფორტის ტექნიკით შექმნა დიდფორმატიანი კომპოზიციებისა და პორტრეტების სერიები. მისი გრაფიურებიც, უმეტესად, ოფორტის ტექნიკითაა შესრულებული, სადაც მხატვრული ეფექტის მისაღწევად ლითონზე გრავირების ყველა ხერხია გამოყენებული. ის შემოქმედებით საქმიანობას უთავსებს პედაგოგობას თბილისის სამხატვრო აკადემიაში, არის პროფესორი (1997), ღირსების ორდენის კავალერი (2002). 1984 წლიდან ლორეტა შენგელიას პერსონალური გამოფენები, საქართველოს გარდა, იმართებოდა გერმანიაში, საფრანგეთში, იტალიასა და რუსეთში. მიღებული აქვს გრანპრი ესტამპის საკავშირო გამოფენაზე (1991).

Loretta Shengelia (b.1942) is an Honored Artist of Georgia (1982), a graphic artist, and a painter. She graduated from the Tbilisi State Academy of Arts in 1966, where she mastered the art of drawing under the instruction of Lado Grigolia and Sergo Kobuladze. Loretta Shengelia has significantly contributed to the development of Georgian books and graphic art prints. The illustrations of "The Martyrdom of the Holy Queen Shushanik" by Loretta Shengelia are distinguished among the other illustrations of this work. She has created illustrations for "A Book of Wisdom and Lies", "The Knight in the Panther's Skin", Otia Ioseliani's short stories, Goethe's "The Sorrows of Young Werther", and Shakespeare's plays: "Richard III", "Othello", "Julius Caesar", and many collections of Georgian poets. "The Knight in the Panther's Skin", illustrated by her, is preserved in the Hermitage Museum, the Universities of St. Petersburg and the Sorbonne, and the World Calligraphy Museum in Moscow. In addition to excellent graphic-art prints, the artist has created a series of large-scale compositions and portraits using etching techniques. Her engravings are mostly made using etching techniques, where all methods of engraving on the metal are used to achieve an artistic effect. Along with the creative activity, she managed to teach at the Tbilisi State Academy of Arts; she was a professor (1997) and a winner of the Order of Honor (2002). Since 1984, Loretta Shengelia has had solo exhibitions in Germany, France, Italy, and Russia. She received the Grand Prix at the Union Exhibition of Etchings (1991).

ლორეტა შენგელია. შუშანიკის წამება. ილუსტრაცია. 1970. ქალაქი, აკვარელი, 60x80
Loretta Shengelia, Illustration for the Martyrdom of the Holy Queen Shushanik, 1970, watercolor on paper, 60x80

მარინე ივანიშვილი
MARINE IVANISHVILI

მარინე ივანიშვილი (დ.1952) – მოქანდაკე, გრაფიკოსი, ფერმწერი, პუბლიცისტი, პედაგოგი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1983). 1976 წელს დაამთავრა თბილისის სამხატვრო აკადემიის ქანდაკების ფაკულტეტი. როგორც მოქანდაკეს, სახელმწიფოს დაკვეთით არასდროს შეუქმნია მონუმენტური ქანდაკება. არტისტული მოღვაწეობის აქტიურ წლებში, ძირითადად, მუშაობდა მცირე პლასტიკის ჟანრსა და გრაფიკაში - ორივე მედიუმში ქმნიდა მოდერნისტულ ფორმებს. მისი შემოქმედების მთავარი მოტივებია ტორსები, ცხენები და ხარები. ის ელენე ახვლედიანის შემდეგ პირველი ხელოვანი ქალია, რომელმაც ეროტიკული შინაარსის გრაფიკული სერიები შექმნა. მარინე ივანიშვილი ეწეოდა მრავალმხრივ შემოქმედებით საქმიანობას. იყო მცხეთის არქეოლოგიური ექსპედიციის მხატვარი, საქართველოს მხატვართა კავშირის ქანდაკების სექციის მდივანი, 1986-89 წლებში მხატვრის სახლთან არსებული ქანდაკების ბავშვთა სტუდიის ხელმძღვანელი. ხელოვნების დარგში კონსულტირებას უწევდა „ონლაინ სტუდიოს“ ელექტრონულ კატალოგ „ART.ge“-ის შექმნაში. მარინე ივანიშვილი მონაწილეობდა საქართველოსა და საზღვარგარეთ მონყობილ უამრავ გამოფენაში, გამართული აქვს პერსონალური გამოფენები ჰამბურგის ქალთა კულტურის ცენტრში (1991), ეროვნულ საჯარო ბიბლიოთეკასა (თბილისი. 1997) და პარიზში (2021). მისი ნამუშევრები დაცულია შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმსა და კერძო კოლექციებში.

Marine Ivanishvili (b.1952) – sculptor, graphic artist, painter, publicist, teacher, and Georgian State Prize laureate (1983). In 1976, she graduated from the Sculpture Faculty of the Tbilisi State Academy of Arts. As a sculptor, she never completed a state-commissioned monumental sculpture. During her active years as an artist, she primarily worked in the genres of small sculpture and graphics, creating modernist forms in both mediums. Torsos, horses, and bulls are the main themes in her work. She is the first female artist to create graphic series with erotic content, after Elene Akhvediani. Marine Ivanishvili was involved in a variety of creative activities. She was a member of the Mtskheta Archaeological Expedition, Secretary of the Georgian Artists' Union's Sculpture Section, and the head of the children's sculpture studio near the Artist's House from 1986 to 1989. In the field of art, she consulted the online catalogue of "Online Studio" and "ART.ge". Marine Ivanishvili has participated in numerous exhibitions in Georgia and abroad, including solo exhibitions at the Women's Cultural Center Hamburg (1991), the National Public Library (1997), and the Institut Français in Paris (2021). Her works are preserved in the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts and in private collections.

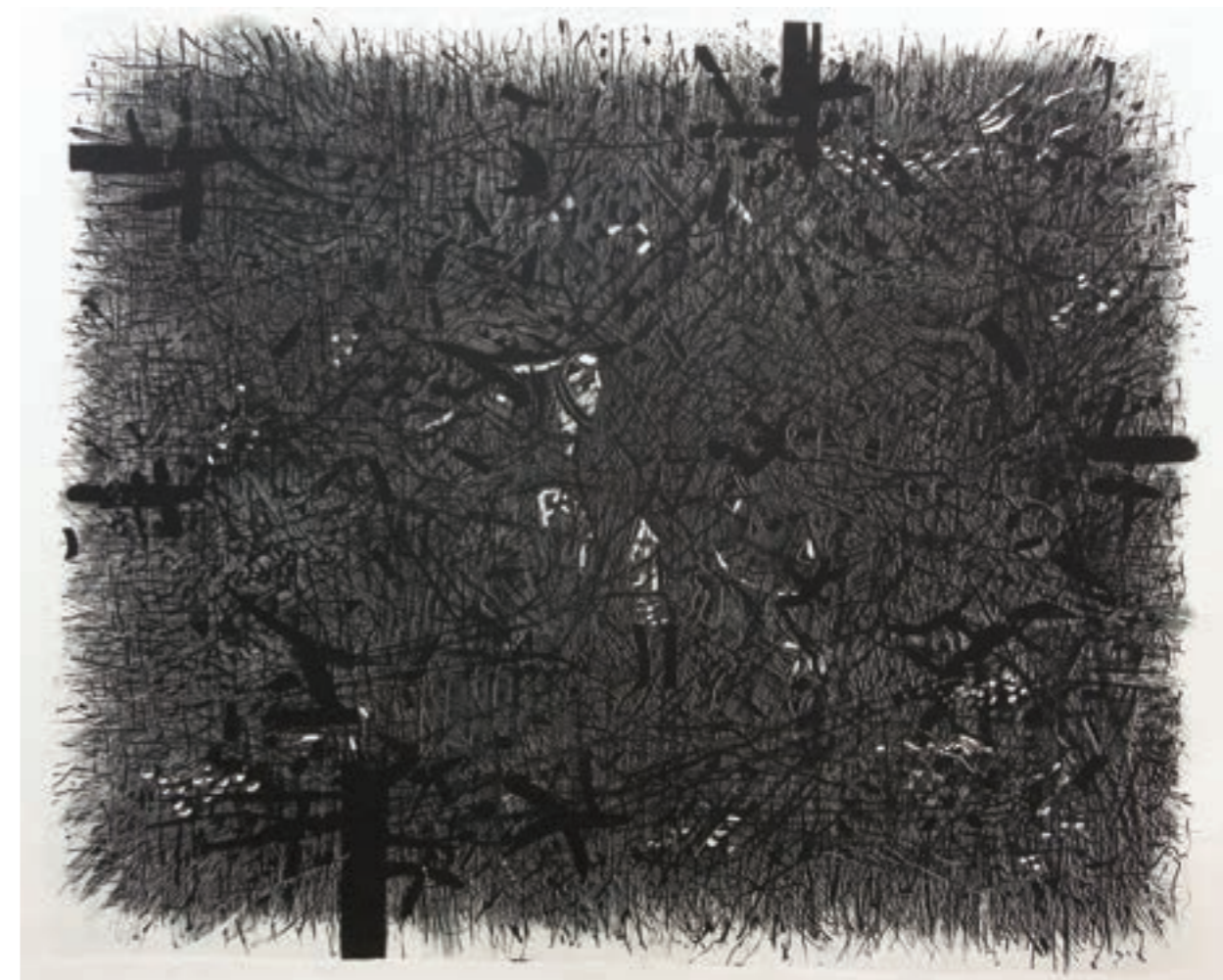
მარინე ივანიშვილი. ცხენი და ხარი. 1993. ლითოგრაფია. 45x35 სმ
Marine Ivanishvili, The Bull and the Horse, 1993, lithograph, 45x35 cm

გოგი წერეთელი
GOGI TSERETELI
 1944-2021

გოგი წერეთელს XX საუკუნის 60/70-იანელთა თაობის ქართველ გრაფიკოს მხატვართა შორის განსაკუთრებული ადგილი აქვს დამკვიდრებული. მრავალრიცხოვანია მხატვრის მიერ შექმნილი დაზგური ფერწერული და გრაფიკული ნამუშევრები, თუმცა 2000-იანი წლებიდან იგი უფრო მეტად წიგნის გაფორმებით იყო დაკავებული, ქმნიდა ილუსტრაციებსა და ექსლიბრისებს. 1972 წელს გოგი წერეთელი ამთავრებს თბილისის სამხატვრო აკადემიას. სტუდენტობის წლებიდანვე მონაწილეობს საკავშირო და საერთაშორისო ჯგუფურ გამოფენებში. მისი რამდენიმე პერსონალური გამოფენა უცხოეთშიც მოეწყო. მაშინვე ცხადი გახდა, რომ იგი თავისი თაობის ერთ-ერთ გამორჩეულ, განსაკუთრებული ხელწერის მქონე ხელოვანად ჩამოყალიბდებოდა. მისი ადრეული გრაფიკული სერიები ლირიზმითა და პოეტურობით გამოირჩევა. 1990-იან წლებში კი მხატვარი, ძირითადად, ნახატის აბსტრაგირების ხერხს მიმართავს. ამ პერიოდში შექმნილი დიდი ზომის ოფორტების სერიები მაღალმხატვრული ოსტატობით, ლაქობრივი ფერადოვნებითა და გრაფიკული ლაკონიურობით ხასიათდება, რაც მხატვრის დახვეწილი გემოვნებისა და შინაგანი მაღალი კულტურის მაჩვენებელია. დაზგურ გრაფიკაში მრავალფეროვანია მისი ტექნიკა: ოფორტი, ლინოგრაფიურა, ლითოგრაფია... გოგი წერეთლის, თავის ქვეყანასა და საქმეზე შეყვარებული ხელოვანის, ნამუშევრები ინახება მსოფლიოს სხვადასხვა მუზეუმსა და კერძო კოლექციებში. მის მიერ შექმნილი მაღალმხატვრული ნამუშევრები ბევრჯერ დაჯილდოვდა სპეციალური დიპლომითა და მედლით. იყო საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი და დამსახურებული მხატვარი.

Gogi Tsereteli holds a distinct place among Georgian graphic artists of the 1960s and 1970s. The artist created many easel paintings and graphics, but since the 2000s, he has been more involved in book design, creating illustrations, and ex libris. In 1972, Gogi Tsereteli graduated from the Tbilisi State Academy of Arts. He participated in numerous international group exhibitions, starting from his student years. Several of his solo exhibitions have been held abroad. It was evident that he would turn into one of the most distinctive artists of his generation, with one of the most unique styles. His early drawing series featured lyricism and poetry. In the 1990s, the artist mainly used the method of abstract painting. The large-scale series of etching works created during this period are characterized by high artistic craftsmanship, colorfulness, and graphic laconicism, which indicate the artist's refined taste and inner high culture. His techniques are diverse in graphics: etching, linocut, lithography, etc. The works of Gogi Tsereteli, an artist who loves his country and work, are preserved in various museums and private collections worldwide. His highly artistic work has been awarded many times with special diplomas and medals. He was a laureate of the Georgian State Prize and an Honored Artist of Georgia.

გოგი წერეთელი. ოცნება. 1987. ლითოგრაფია. 61x75 სმ
 Gogi Tsereteli, Dream, 1987, lithograph, 61x75 cm

ნანა ცინცაძე
NANA TSINTSADZE
 1947-2021

ნანა ცინცაძე 1971 წელს ამთავრებს თბილისის სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტს და ამავე წლიდან აქტიურად იღებს მონაწილეობას ადგილობრივსა და საერთაშორისო ბიენალეებსა თუ გამოფენებში. ძირითადად, იგი დაზღვრულია გრაფიკაში მუშაობს. იყენებს ოფორტის ტექნიკას, აკვარელს, პასტელს, ნახშირს, შერეულ ტექნიკას. აქვს ზეთითა და ტემპერით შექმნილი ნამუშევრებიც. ოფორტით განხორციელებულ ანაბეჭდთა უმრავლესობა შავ-თეთრის ეფექტებზეა აგებული, ხშირად შიგ ჩართული მქრალი, შეფერილი ლაქებითა და თავშეკავებული ჟღერადობით. პერსონაჟებად ხშირად სხვადასხვა ასაკის ქალები გვევლინებიან. სიმბოლურად გააზრებული მიმქრალი ტონალობითაა გამოსახული ფიგურათა კვატროჩენტოსეული პროფილები, შეიცნობა ძველი და ახალი თაობის ერთიანობა და განუყოფლობა. ძლიერი დაშტრიხვითა თუ აკვარელის გაჟღენთილი ლაქობრივი ეფექტებითაა მიღწეული ჩანაფიქრი. მთავარი ადამიანია! ქალი თუ მამაკაცი, ახალგაზრდა თუ ხანდაზმული, წარსული თუ მომავალი, ზოგჯერ ანარეკლიდან შესაცნობი, მიმქრალი ფრესკის მსგავსი. გზა, სწრაფვა, სევდა და იმედი... კონკრეტულ ქალაქთა სილუეტები, ტუშისა და კალმის თამამი შტრიხებით გამოსახული მთის სოფლის პეიზაჟები, მუსიკის გაბნეული ხმა... თემატიკის სიუხვე – ბიბლიური თუ შუშანიკის წამების ამსახავი სიუჟეტები და გამოსახვის ინდივიდუალური გააზრება. თითქოსდა ყველაფერს გასდევს ადამიანური ტკივილის ფარული სევდა, ღრმა სულიერი განწყობა, იდუმალება... ნანა ცინცაძის ხელწერა ყველასგან განსხვავებული და ღრმად დამაფიქრებელია. ფერადოვანი ჟღერადობითაა გაჯერებული ზეთის საღებავებით თუ შერეული ტექნიკით შესრულებული აბსტრაქტული ნამუშევრები.

Nana Tsintsadze graduated from the Faculty of Graphics of the Tbilisi State Academy of Arts in 1971 and has been actively participating in local and international biennales and exhibitions. Her work is mainly focused on graphics. She uses etching techniques, watercolor, pastel, charcoal, and mixed media. She has also created works in oil and tempera. Most of the prints made by etching are built on black-and-white effects, often with fading, tinted spots, and restrained colors. The characters are often the faces of women of different ages. The figures' quattrocento profiles are depicted in symbolically thought-out faded tones, emphasizing the unity and indivisibility of the old and new generations. Strong striches or watercolor imbued spots are used to convey the idea. Humans are her priority! Woman or man, young or old, past or future, sometimes recognizable through reflection, just like a fading fresco. The Road, aspiration, sadness, and hope... silhouettes of certain cities; mountain village landscapes expressed with bold lines of ink and pen; and the sound of scattered music. The diversity of themes be it Bible stories or "The Martyrdom of the Holy Queen Shushanik" – and the distinctive interpretation of their portrayal. It seems that everything evokes the feeling of the hidden melancholy of human pain, a deep spiritual mood, and mystery. Nana Tsintsadze's style is distinct and carefully thought out. Color is abundant in abstract paintings, which are created employing oil paints or mixed media.

ნანა ცინცაძე. დილა. 1984. ოფორტი. 50x64 სმ
 Nana Tsintsadze, Morning, 1984, etching. 50x64 cm

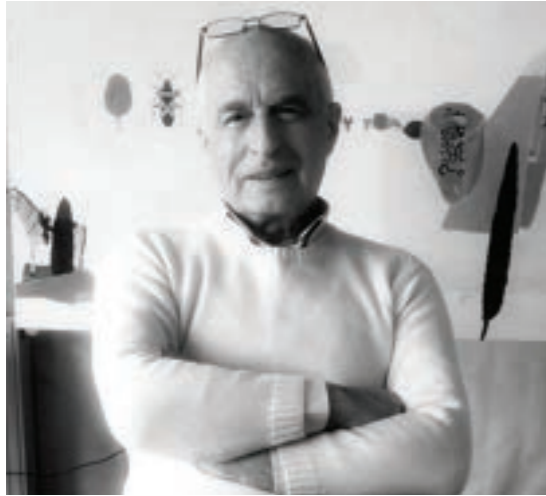
ლალი ზამბახიძე
LALI ZAMBAKHIDZE

ლალი ზამბახიძე (დ.1941) შემოქმედებით ასპარეზზე 1970-იანი წლებიდან გამოდის და ქართული გრაფიკული ხელოვნების განვითარების ისტორიაში ერთ-ერთ თვალსაჩინო ადგილს იმკვიდრებს. თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის დამთავრების (1965) შემდეგ ახალგაზრდა ხელოვანის ცხოვრებაში იწყება დამოუკიდებელი მხატვრული სტილის ჩამოყალიბებისა და განვითარების რთული, მაგრამ საინტერესო და ძიებებით აღსავსე, წარმატებების მომტანი შემოქმედებითი გზა. მუშაობს დაზგურ გრაფიკასა და მულტიპლიკაციაში, ქმნის წიგნის ილუსტრაციებსა და ექსლიბრისებს. 1970-იან წლებში მხატვარი, ძირითადად, ოფორტისა და ლითოგრაფიის ტექნიკას იყენებს. მისი ხელნერა სიძლიერით, ხაზთა შტრიხული დამუშავებითა და ლაქობრივი კონტრასტულობით ხასიათდება. 1980-იან წლებში ლალი ზამბახიძის შემოქმედება კიდევ უფრო მრავალფეროვანი ხდება. ქმნის სხვადასხვა ჟანრის ნამუშევრებს: პორტრეტს, პეიზაჟს, ბუნების ნიაღში ჩართულ ყოფით სცენებს, მსოფლიო ხელოვნების ნიმუშებთან ასოცირებულ კომპოზიციებს. მხატვარი სხვადასხვა გრაფიკული მასალის შესაძლებლობების ძიების ახალ ეტაპს იწყებს. ოფორტის ტექნიკის გარდა, აქტიურად იყენებს სანგინასაც. იწყებს აქტიურ მუშაობას მონოტიპიათი, მასალით, რომელიც კიდევ უფრო მეტ საშუალებას აძლევს მხატვარს, რომ გადმოსცეს მძაფრი შინაგანი ენერჯია და გრაფიკის ენით მიაღწიოს ფერწერულობას. 1990-იანი წლებიდან დღემდე მხატვრის წამყვან ტექნიკად მონოტიპია რჩება, აქტიურად იყენებს შავსა და ფერად ტუშს, აკვარელს, სოუსს, სანგინასა და ნახშირს. ლალი ზამბახიძის ნამუშევრებში მთავარია სულიერება, ენერჯია და ეროვნულობის განსაკუთრებული მუხტი, რაც მის შემოქმედებას ქართული კულტურის, ქართული გრაფიკული ხელოვნების განუყოფელ ნაწილად აქცევს. ლალი ზამბახიძე აქტიურად მონაწილეობს ადგილობრივსა და საერთაშორისო გამოფენებში. მისი ნამუშევრები ინახება საქართველოსა და უცხოეთის წამყვან მუზეუმებსა და კერძო კოლექციებში.

Lali Zambakhidze (b.1941) has been working in the creative field since the 1970s, and she has established a prominent position in Georgian graphic art history. The young artist, after graduating from the Tbilisi State Academy of Fine Arts in 1965, embarks on a challenging, but exciting, the search-driven creative path to develop and establish an independent artistic style. She works in graphics and animation and creates book illustrations and ex-libris. In the 1970s, the artist mainly used etching and lithography techniques. Her work is defined by linear craftsmanship and stony contrast. The work of Lali Zambakhidze became much more diversified in the 1980s. She works in a variety of genres, including portraits, landscapes, life scenes, and compositions associated with world art. The artist embarks on a new phase of search into the possibilities of various graphic materials. In addition to etching techniques, she also works in sanguine. Lali Zambakhidze begins active work with monotype, a medium that allows the artist to express tremendous inner power and create painting through graphic language. Since the 1990s, monotype has been the artist's primary method; she also works with black and colored ink, watercolor, sauce, sanguine, and charcoal. Spirituality, energy, and a distinct sense of nationality characterize Lali Zambakhidze's work, making it an integral part of Georgian culture and graphic art. Lali Zambakhidze exhibits regularly both locally and internationally. Her works are kept in prestigious museums and private collections in Georgia and abroad.

ლალი ზამბახიძე. ბურჯი - ლურჯი მონასტერი. 2016. ქაღალდი, ტუში. 65x83 სმ
Lali Zambakhidze, Bulwark - the Blue Monastery, 2016, ink on paper, 65x83 cm

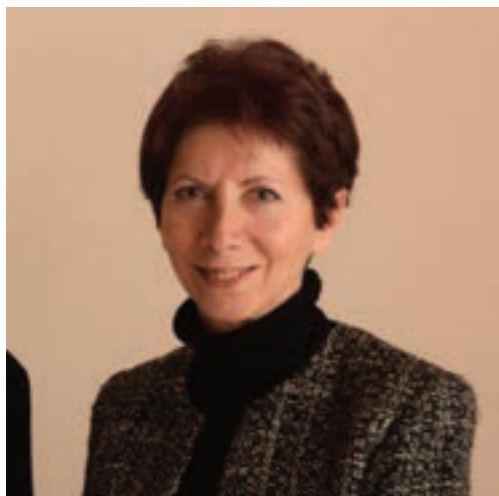
თამაზ ვარვარიძე
TAMAZ VARVARIDZE

თამაზ ვარვარიძე (დ.1945) XX საუკუნის 70-იანი წლების თაობის ქართველ მხატვართა მკაფიოდ ინდივიდუალური შემოქმედებითი სახის მქონე, ესთეტიკური კონცეპტუალიზმის მიმართულების არტისტია, უახლესი ქართული გრაფიკული სკოლის ფუძემდებელი და პლაკატის ხელოვნების განვითარების თვალსაჩინო წარმომადგენელი. მთავარი პრინციპი, რომელსაც მხატვარი ამკვიდრებს XX საუკუნის 70-იანი წლებიდან დღემდე, კონცეპტუალიზმის ფორმალური ძიებებია, რომლებიც კომპოზიციებში სივრცის ესთეტიკური ორგანიზებით ხასიათდება. ამასთანვე, დეტალების ავტონომიურობის მიუხედავად, იგი ახერხებს მათ გამთლიანებას აბსტრაქტული ურთიერთკავშირების საშუალებით. სახვითი ელემენტების მაქსიმალური ეკონომიურობით მხატვარი ქმნის იმგვარ შიდა სისტემას, რომელიც განსაზღვრავს აზრობრივ მოძრაობას ირეალურ, განზოგადებულ, ნაკლებად ფერადოვან, შავ-თეთრის კონტრასტზე აგებულ სიბრტყეზე. მხატვრის განვლილი ცხოვრება, მოღვაწეობა და შემოქმედება ერთი მთლიანი არტისტული ფესტია და მისი როლი თანამედროვე ქართულ კულტურაში, უდავოდ, დიდია.

Tamaz Varvaridze (b.1945) is the artist representing a group of clearly individual Georgian creative minds from the 70s of the 20th century. He is a well-known poster artist and the founder of the Georgian contemporary graphic school. The formal quest for conceptualism, characterized by the aesthetic organization of space in the composition, has been the artist's primary principle since the 1970s. Despite the autonomy of details, he manages to unite them using abstract inter-connections. The artist creates an internal system that determines the rational movement on an unreal, generalized, less colored surface built on the contrast of black and white with the maximum economy of visual elements. The artist's past life, work, and art are all part of the entire artistic gesture that plays a big role in understanding contemporary Georgian culture

თამაზ ვარვარიძე. პროგნოზი. 2015. ქალაქი, შერეული ტექნიკა. 70x70 სმ
Tamaz Varvaridze, Prognosis, 2015, mixed media on paper, 70x70 cm

სოფიო კინსურაშვილი SOPHIA KINTSURASHVILI

სოფიო კინსურაშვილი - მხატვარი, წიგნის დიზაინერი და ილუსტრატორი. წლების განმავლობაში თანამშრომლობდა სხვადასხვა გამომცემლობასთან, არის რამდენიმე საბავშვო წიგნის ილუსტრაციების მხატვარი. მანვე შეასრულა მინიატიურები ხელნაწერი „ვეფხისტყაოსნისათვის“, რომლის ჭედური ყდა შექმნა საფრანგეთში მოღვაწე ქართველმა ხელოვანმა გუჯი ამაშუკელმა. ეს უნიკალური წიგნი დაცულია საქართველოს გაეროს სათავო ოფისის საგამოფენო დარბაზის მუდმივ კოლექციაში. სოფიო კინსურაშვილი არის 1998 წელს საქართველოს გრაფიკული დიზაინის ასოციაციის თანადამფუძნებელი. წლების განმავლობაში მუშაობდა პროექტზე - „ქართული დამწერლობა და ტიპოგრაფიკა. ისტორია, თანამედროვეობა“, არის ავტორ-შემდგენელი 2016 წელს იმავე სახელწოდებით გამოცემული სქელტანიანი წიგნი-ალბომისა. 1974 წლიდან მონაწილეობს მრავალ საერთაშორისო გამოფენაში. 2009 წელს წიგნის დიზაინისა და გაფორმებისთვის გახდა გიორგი შერვაშიძის სახელობის პრემიის ლაურეატი, ხოლო 2015 წელს - ასტრიდ ლინდგრენის საერთაშორისო პრემიის ნომინანტი. სოფიო კინსურაშვილის ნამუშევრები დაცულია საქართველოსა და უცხოეთში: ზიმერლის ხელოვნების მუზეუმში (ნიუ-ჯერსი, აშშ), ქ. ნაპას არტცენტრის მუზეუმში (კალიფორნია, აშშ); პუშკინის სახელობის მუზეუმში (მოსკოვი, რუსეთი), მცირე ფორმების მუზეუმ CUT-DES-SARTS-ში (ბელგია); კანაგავას თანამედროვე გრაფიკული ხელოვნების მუზეუმში (იაპონია), თანამედროვე გრაფიკული ხელოვნების მუზეუმში (ფრიდრიხშტადტი, ნორვეგია). მისი ნამუშევრები ინახება არაერთ კერძო კოლექციაში, მაგალითად, ნორტონ დოჯის კერძო კოლექციაში (აშშ) და ა.შ.

Sophia Kintsurashvili (b.1948) is an artist, book designer, and illustrator. Over the years, she has collaborated with various publishing houses. She has illustrated numerous children's books. She has created miniatures for the manuscript "The Knight in the Panther's Skin", the embossed cover of which was created by the famous France-based Georgian sculptor Guji Amashukeli. The unique manuscript is currently preserved in the art collection of the United Nations in New York, USA. Sophia Kintsurashvili has been a co-founder of the Georgian Graphic Design Association since 1998 and has worked on the "Georgian Written Language and Script. History, Modern Age" project for years. She is the author-composer of the thick book album of the same name, published in 2016. Since 1974, she has taken part in numerous international exhibitions; in 2009, she was awarded the Giorgi Shervashidze Prize for book design and illustration; and in 2015, she was nominated for the Astrid Lindgren International Prize. The works of Sophia Kintsurashvili are preserved in Georgia and abroad: the Zimmerli Art Museum (New Jersey, USA); the Napa Contemporary Art Center (California, USA); the Pushkin Museum (Moscow, Russia); the Museum of Small Forms in CUT-DES-SARTS (Belgium); at the Contemporary Graphic Art Museum in Kanagawa (Japan); and the Museum of Contemporary Graphic Art (Friedrichstadt, Norway). Her works are also kept in numerous private collections, including, the Norton Dodge Private Collection (USA), etc.

სოფიო კინსურაშვილი. YELLOW. 1989. ფერადი ლითოგრაფია. 72x60 სმ
Sophia Kintsurashvili, Yellow, 1989, color lithograph, 72x60 cm

ნანა ჭურღულია
NANA TCHURGHULIA

ნანა ჭურღულია (დ.1950) მუშაობს დაზგურ ფერწერასა და გრაფიკაში, გაფორმებული აქვს ხუთ ათეულზე მეტი წიგნი, ქმნის ექსლიბრისებს, დაინტერესებულია კერამიკითა და ლითონის მხატვრული დამუშავებით, მუშაობდა მხატვარ-დიზაინერად ესთეტიკის ინსტიტუტში (1974-76), იყო ჟურნალ „დილის“ დიზაინერ-ილუსტრატორი (1981 წლიდან), თანამშრომლობდა გამომცემლობებთან: „მერანი“, „საქართველო“, „განათლება“, „ნაკადული“, „მეცნიერება“. დაწყებითი სამხატვრო განათლება მიიღო სოხუმის სამხატვრო სკოლაში, 1967-73 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის სამრეწველო გრაფიკის ფაკულტეტზე, 1978-81 წლებში კი იქვე - გრაფიკის შემოქმედებით სახელოსნოში. 1981 წლიდან არის საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრი. 1974 წლიდან ჰქონდა პერსონალური და ჯგუფური გამოფენები საქართველოში და საზღვარგარეთ. ქმნის ოფორტის ტექნიკით შესრულებული ნამუშევრების სერიებს, სხვადასხვა შინაარსის კომპოზიციებს, პორტრეტებს. მხატვარს მინიჭებული აქვს პრემია „წლის საუკეთესო წიგნის“ მხატვრული გაფორმებისათვის (1978, 1982). ნანა ჭურღულიას ნამუშევრები დაცულია: დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეაში, პუშკინის სახელობის ნატიფი ხელოვნებისა და აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების მუზეუმებში (მოსკოვი, რუსეთი), საქართველოს, ვენის, რომის, მიუნხენის, მოსკოვისა და აშშ-ის კერძო კოლექციებში.

Nana Tchurghulia (b.1950) is a graphic artist, book designer, and illustrator. Her artistic work also includes ceramics and metalworking. She was a graphic designer at the Institute of Aesthetics from 1974 to 1976, as well as a "Dila" (Morning) magazine designer-illustrator. At different times, she collaborated with various Georgian publishing houses, such as "Merani", "Sakartvelo" (Georgia), "Ganatileba" (Education), "Nakaduli" (Brook) and "Metsniereba" (Science). She received her primary art education at the Sukhumi Art College and then continued her studies at the Faculty of Industrial Graphics at the Tbilisi State Academy of Arts (1967-73), and the Graphic Workshop (1978-81). She has been a member of the Union of Georgian Artists since 1981. Since 1974, she has participated in numerous group exhibitions and held several solo shows both in Georgia and abroad. Her graphics primarily represent copper-plate engravings with the application of almost all the techniques used in etching. The artist was twice awarded "The Book of the Year" Prize (1978, 1982). The works of Nana Tchurghulia are kept in the National Gallery of Dmitry Shevardnadze, the Pushkin Museum (Moscow, Russia), the Museum of Oriental Art (Moscow, Russia), and private collections in Georgia, Vienna, Rome, Munich, Moscow, and Tbilisi.

ნანა ჭურღულია. ქალბატონი კნოსის სასახლიდან. 1985. ქალაღი, რეზერვაჟის ტექნიკა. 60x48 სმ
Nana Tchurghulia, A Lady from the Knossos Palace, 1985, sugar aquatint, 60x48 cm

მანანა თუმანიშვილი
MANANA TUMANISHVILI

მანანა თუმანიშვილი (დ.1940) აკვარელის ტექნიკით ქმნის პეიზაჟებსა თუ ნატურმორტებს, ცხოველთა გამო-სახულებებსა თუ პიროვნებათა პორტრეტებს. საოცარი სიმძაფრითაა გამოკვეთილი ადამიანური გრძნობები - სიხარული, სევდა, შიში... იყენებს ტუშსაც - ქალაქში შეღვენილი, სიმუქიდან ღია ტონალობაში გადასული ლაქობრივი ეფექტებით ამოკვეთს სიღრმიდან ამოზიდულ ფიგურათა ფორმებს. ემოციით სავსე ევროპული ქა-ლაქების ხედები თუ ძველი თბილისის ქუჩებს შემორჩენილი მოფუსფუსე, სიყვარულით სავსე მყუდრო გარემო, ზღვის უსაზღვრო სივრცე; მუქი ლურჯი ცის ფონსა და მინის შესაყარზე განლაგებული მასიური ლოდები, სე-ვდისა და მიუსაფრობის შეგრძნებას რომ ბადებს ადამიანში, ყვავილების თაიგულებიდან ამოფრქვეული ფერა-დოვნება, ბინდშემონოლილი სამყაროს ჩამავალი მზის სხივებით დაფენილი მინელებული სივრცე... მხატვრის შემოქმედებაში ნიუს განსაკუთრებული ნიშა ეთმობა. იგი აკვარელთან ერთად იყენებს შერეულ ტექნიკას. სხვა-დასხვა საღებავითა და ტექნიკით (პასტელი, გუაში, ტუში, მონოტიპია) სურვილისამებრ აძლიერებს ცოცხალი სხეულის რბილსა თუ მკვრივ ფორმებს. ზოგჯერ აკვარელის გამჭვირვალე პასტოზურობითაა შეცვლილი. ჩა-მუქებული სიღრმეებიდან გამოკრთის ფერადოვანი ლაქებით აჟღერებული ფიგურები თუ საგანთა ფორმები. მანანა თუმანიშვილი თავის ნიჭს, ცოდნასა და გამოცდილებას 1966 წლიდან უშურველად გადასცემდა ახალ თაობას. თბილისის სამხატვრო აკადემიაში ეწეოდა პედაგოგიურ საქმიანობას, ასწავლიდა ხელოვნების ისტო-რიას, დამწყებ მხატვრებს კი უზიარებდა აკვარელის რთული ტექნიკით მუშაობის გამოცდილებას. 1968 წლიდან აქტიურად მონაწილეობდა და მონაწილეობს საქართველოსა და უცხოეთის ქვეყნებში გამართულ გამოფენებში.

Manana Tumanishvili (b.1940) employs watercolour techniques to create landscapes, still lifes, animal images, and portraits. Human feelings are expressed with amazing intensity-joy, sadness, fear... She also employs ink, which is dripped and absorbed into the paper to form the figures that emerge from the depths of the dark tones and then transition into light-toned spots. Views of European cities full of emotions or the lively, loving atmosphere of old Tbilisi streets; the boundless space of the sea; massive rocks against the backdrop of a dark blue sky; and the crossroads of the earth evoke a feeling of sadness and home-lessness in a person; the colorfulness erupting from flower bouquets; the dim space covered with the setting sun rays of the darkened world... Nudes in the artist's work occupy a significant niche. The artist employs mixed techniques along with water- colors. Using various paints and techniques (pastel, gouache, ink, monotype), she desirably enhances the soft or solid forms of the body. Sometimes the transparency of the watercolor is replaced by pastosity. Figures or forms of objects with colored spots emanate from the depths of darkness. Manana Tumanishvili has been passing on her talent, knowledge, and experience to the new generation since 1966. She taught art history at the Tbilisi State Academy of Arts and shared her experience of working with complex watercolor techniques with novice artists. Since 1968, she has been actively participating in exhibitions in Georgia and abroad.

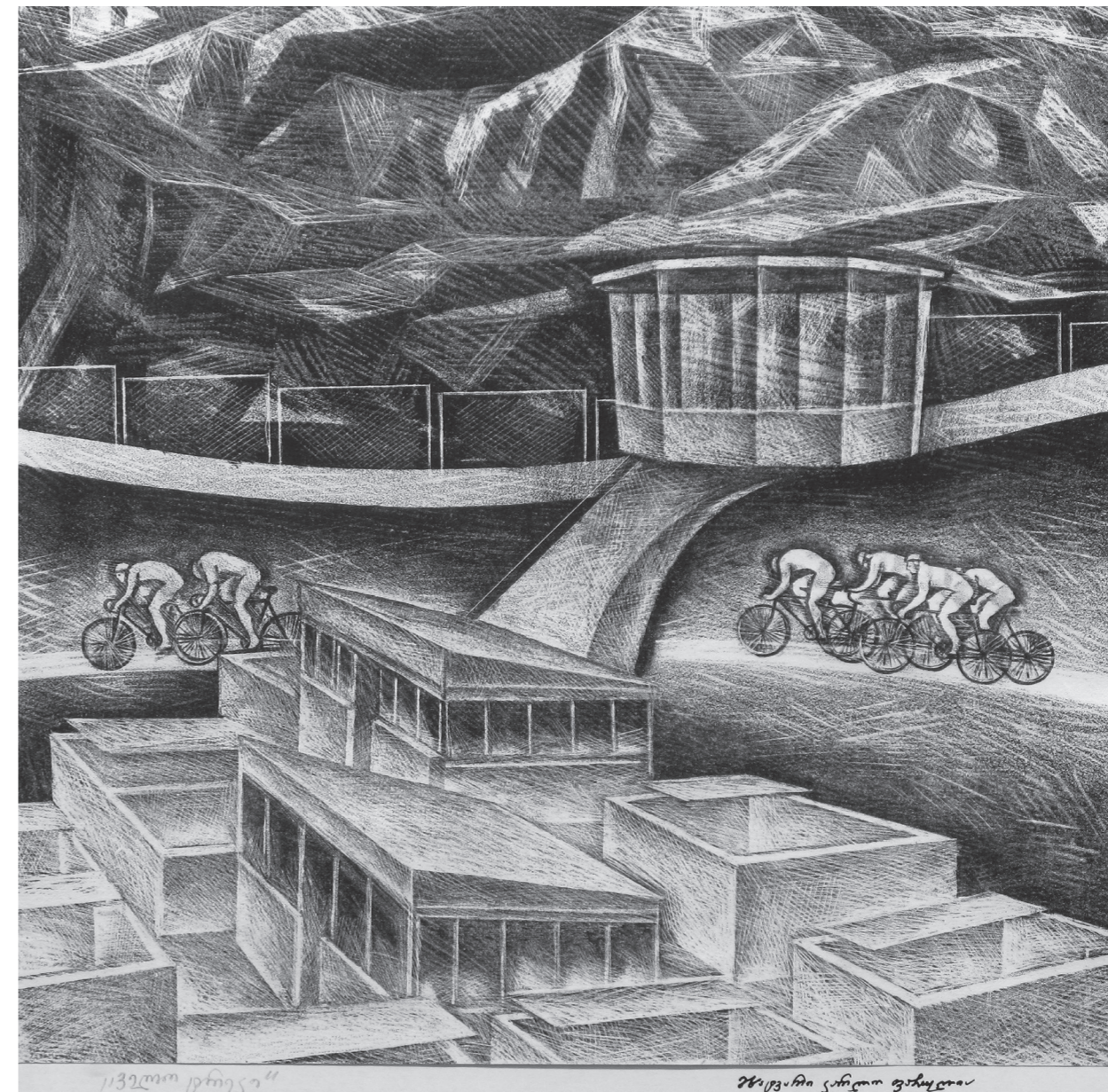
მანანა თუმანიშვილი. მეშინია. 2014. ქალაქი, ტუში. 60x65 სმ
Manana Tumanishvili, I am afraid, 2014, ink on paper, 60x65 cm

კარლო ფაჩულია
KARLO PACHULIA

კარლო ფაჩულია (დ.1942) მუშაობს დაზგური ფერწერისა და გრაფიკის დარგში, აფორმებს წიგნებს, ქმნის ილუსტრაციებსა და ექსლიბრისებს. თავდაპირველი სამხატვრო განათლება მან ქუთაისის სამხატვრო სკოლაში მიიღო (1955-1959), სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტზე (1964-1970), სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის შემოქმედებით სახელოსნოში (1972-1975), 1969-1973 წლებში იყო საქართველოს ტელევიზიის მხატვარი; გაზეთების – „ლიტერატურული საქართველოსა“ (1985 წლიდან) და „ქომაგის“ (1998 წლიდან) მხატვარ-რედაქტორი. გამოქვეყნებული აქვს რამდენიმე ნოველა (1999), არის ილია ჭავჭავაძისა და დავით კაკაბაძის პრემიების ლაურეატი (2008), ღირსების ორდენის კავალერი (2002). კარლო ფაჩულია მაღალ პროფესიულ დონეზე ფლობს გრაფიკის ტექნიკებს – ოფორტსა და ლითოგრაფიას. მისი საყვარელი მასალა ტუში და კალამია, რომლითაც, ძირითადად, ჩანახატებს ასრულებს. თუმცა ყველა მისი ე.წ. ჩანახატი სრულყოფილი, ემოციით სავსე, თამამი ხელწერით შესრულებული კომპოზიციაა, რაც მხატვრის მიერ მასალის ოსტატური ფლობის შედეგია. მხატვრის შემოქმედების თემატიკა მრავალფეროვანია: ხატავს ძველი თბილისის ხედებს, ადამიანთა ყოფის ამსახველ სცენებს. მხატვრის ხელწერა თამამია, თავისუფალი, თითქოსდა სტიქიური... თეთრ, ხშირად კი აკვარელით დაფერილ, ნათელი ტონალობის ფონზე თამამ ხაზთა დინებითაა გამოკვეთილი ემოციით დამუხტული ნახატი. მის მიერ გაფორმებული და ილუსტრირებული თითოეული წიგნი (ასეთი კი რამდენიმე ათეულია) შინაარსის ვიზუალურად გამომხატველია.

Karlo Pachulia (b.1942) is an artist who specializes in easel painting, graphics, and the design of books, illustrations, and ex-libris. He received his preliminary art education at the Kutaisi Art School (1955-59); he studied at the Tbilisi State Academy of Arts, Faculty of Graphics (1964-70), and at the Creative Workshop of the Academy of Arts (1972-75); he was a scenic painter at Georgian Television from 1969 to 1973; he has been the art editor of the newspapers "Literary Georgia" (since 1985) and "Komagi" (Fan/Supporter) since 1998. Karlo Pachulia is the author of several novels. He was named Laureate of the Ilia Chavchavadze and David Kakabadze Prizes in 2008, as well as a Knight of the Order of Merit (2002). Karlo Pachulia specializes in graphic techniques like etching and lithography. His preferred mediums are ink and pen, which he primarily employs for sketches. His works are perfect, emotional, and boldly created compositions that are the result of the artist's skilful mastery of the material. The artist's oeuvre covers a wide range of subjects, including views of old Tbilisi and scenes depicting human life. The artist's painting style is bold, free, and appears to be spontaneous... You can perceive the city's magic: the houses of old Tbilisi that are intimately connected to their inhabitants; the curious women and children peering out their balconies at their neighbours gathered in the inner yards. Each of the dozen books he has designed and illustrated is a visual representation of the book's content.

კარლო ფაჩულია. ექსლიბრეტი. 1985. ლითოგრაფია. 40,5x40,5 სმ
Karlo Pachulia, A Cycle Track, 1985, lithograph, 40.5x40.5 cm

ნინო ზაალიშვილი
NINO ZAALISHVILI
 1945-2013

ნინო ზაალიშვილის შემოქმედებითი სფერო დაზგური და წიგნის გრაფიკაა. ქმნიდა ილუსტრაციებსა და ექსლიბრისებს. თბილისის სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტის დამთავრებისთანავე (1970) მუშაობდა დაიწყო საქართველოს ტელევიზიაში (1970-1972), 1972 წლიდან გარდაცვალებამდე მუშაობდა თბილისის სამხატვრო აკადემიის ხელოვნების ისტორიისა და თეორიის კათედრაზე. 1976 წელს დაამთავრა პეტერბურგის რეპინის სახელობის სამხატვრო ინსტიტუტის ხელოვნებათმცოდნეობის ფაკულტეტი. სტაჟირება გაიარა ტელევიზიის საკავშირო ინსტიტუტსა (მოსკოვი. 1976) და სახელმწიფო ერმიტაჟში (ლენინგრადი. 1973). ნინო ზაალიშვილს შექმნილი აქვს ფერწერული და დაზგური გრაფიკული ნამუშევრები, გააფორმა ათეულობით წიგნი და პლაკატი. აქვს თეორიული ნაშრომები. 2000 წელს გამოსცა ცნობარი „ვინ ვინაა“ – თანამედროვე ქართველ მხატვართა და ხელოვნებათმცოდნეთა ბიოგრაფიული ლექსიკონი. ავტორ-შემდგენელია წიგნებისა: „აპოლონ ქუთათელაძე. 1899-1972“ (2014) და „საქართველოს რუსი მხატვრები. XX საუკუნე“ (2007). სწავლობდა შექსპირის ნაწარმოებთა ილუსტრირების ისტორიას, იყო ავტორი საერთაშორისო სამეცნიერო პროექტისა „ქართული სახვითი შექსპირიანა“ (2003). დიდია მისი წვლილი ქართული ექსლიბრისის განვითარებისა და შესწავლის საქმეში. მისი ინიციატივით 2001 წელს მოეწყო ქართული ექსლიბრისის გამოფენა. 2001 წელსვე გამოსცა კატალოგი „37 ქართველი მხატვრის ექსლიბრისი“. ავტორია 2013 წელს გამოცემული საბავშვო წიგნისა „ანამარია ჭიამაიას ჭრელ-ჭრელი ამბები“. 1972 წლიდან მონაწილეობდა ადგილობრივ და საზღვარგარეთ მონყობილ გამოფენებში. მხატვრის პერსონალური გამოფენა გაიმართა 2013 წელს. მიღებული აქვს ღირსების მედალი (1998).

Nino Zaalishvili was a graphic designer. She has created ex-libris and illustrations. After graduating from the Tbilisi State Academy of Arts, Faculty of Graphics in 1970, Nino Zaalishvili worked at Georgian Television (1970–1972). She continued her studies at the Art History and Theory Faculty of Repin St. Petersburg State Academic Institute of Painting, Sculpture, and Architecture and graduated in 1976. From 1972 to her death, she taught at the Tbilisi State Academy of Arts, at the Faculty of Art History and Theory. Nino Zaalishvili interned at the Union Institute of Television in Moscow in 1976 and 1973 at the State Hermitage in Leningrad. The artist has created numerous book illustrations and posters, as well as paintings and graphics. She was actively involved in artistic life. Nino Zaalishvili has done some theoretical work. In 2000, she published a reference book, "Who is Who": A Biographical Dictionary of Contemporary Georgian Artists and Art Critics. The artist is the author and compiler of the books "Apolon Kutateladze. 1899-1972" (2014) and "Russian Artists of Georgia. The twenty-first century" (2007). She researched the history of illustrations of Shakespeare. She was the author of the International Scientific Project "Shakespeare in Georgian Fine Arts". Nino Zaalishvili has made an important contribution to the research and development of Georgian Ex-libris. She established and developed a Georgian Ex-libris Show in 2001 and published the exhibition catalogue "Exhibition of 37 Georgian Ex-libris Artists". She is the author of the children's book "Colorful Stories of Ladybug Ana-Maria" published in 2013. She has participated in local and international exhibitions since 1972. Nino Zaalishvili's solo exhibition was held in 2013. In 1998, she received the Medal of Honor.

ნინო ზაალიშვილი. სულხან-საბა ორბელიანი. იგავი „ორმოში ჩავარდნილი მეფე“ ილუსტრაცია. 1993. ქალაქი, გუაში. 48x64 სმ
 Nino Zaalishvili, the illustration of the Sulhan-Saba's fables *The King that Fell into the Pit*, 1993, gouache on paper, 48x64 cm

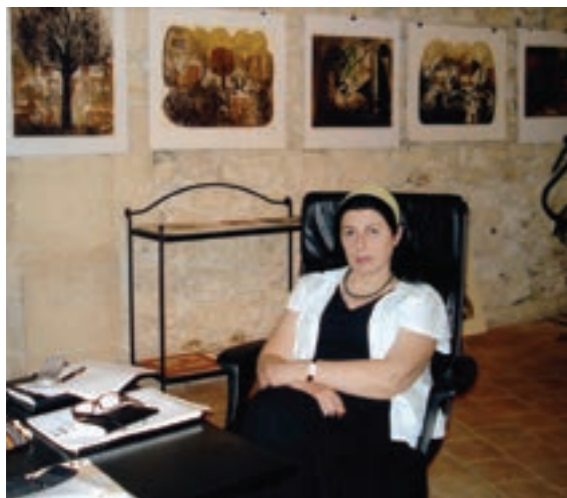
ნუგზარ მეძმარიაშვილი
NUGZAR MEDZMARIASHVILI

ნუგზარ მეძმარიაშვილი (დ.1945), საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1982), მუშაობს დაზგურ ფერწერასა და გრაფიკაში, შექმნილი აქვს მონუმენტურ-დეკორატიული ხელოვნებისა და მინანქრის ნიმუშები, იყენებს ოფორტისა და ლითოგრაფიის ტექნიკას, გატაცებულია კომპიუტერული გრაფიკით. 1971 წლიდან არის საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრი. მონაწილეობს საქართველოსა და საზღვარგარეთ მონყოილ გამოფენებსა (1976, 1981) და სიმპოზიუმებში (1961, 1963), ჰქონდა პერსონალური გამოფენა (2016). 2000-იანი წლებიდან მხატვარი აქტიურად იწყებს გრაფიკულ ხელოვნებაში თანამედროვე ტექნოლოგიების გამოყენებას. დამოუკიდებლად სწავლობს და იყენებს კომპიუტერული გრაფიკის შესაძლებლობებს და საოცარ შედეგებს აღწევს. მისი გრაფიკული „ტილოები“ ხშირად ირეალურ სამყაროს წარმოგვიდგენს: ისტორიული წარსულიდან „ამოიზიდება“ სიუჟეტები, ფიგურები, ცოცხლდება ძველი თბილისის კადრები, ასომთავრული და ნუსხა-ხუცური შრიფტი. იდუმალებითაა სავსე ჩვენ წინ გადაშლილი სამყარო, ღრმა შინაარსის ბიბლიური სიუჟეტები და ფიქრისთვის გამიზნული, სიმბოლოებით დატვირთული ნამუშევრები, ნიუ და პორტრეტი, ცხოველთა ფიგურები, აბსტრაქტულ-კუბისტური გრაფიკები, კოლაჟები, ფიგურები ეროვნული სამოსის ნიუანსებით, ანტიკური ხელოვნების ნიმუშთა ანარეკლები, ქრისტიანულ თემატიკასთან დაკავშირებული მოტივები. კოლორიტი თავშეკავებულია, მქრალი ტონალური შეხამებით გამოსახულებები ხშირად სიბრტყობრივ-დეკორატიულია, ზოგჯერ კი – მოცულობითი, მსუყე ფორმებით გამორჩეული. ყოველივე ამას კი მხატვარი ღრმა პროფესიული ოსტატობით აღწევს. უმნიშვნელოვანესია ნუგზარ მეძმარიაშვილის მიერ შექმნილი ვიდეორგოლებიც - ვირტუალური კატალოგები.

Nugzar Medzmariashvili (b.1945), the Honored Artist of Georgia (1982), works in easel painting and graphics and has created works of monumental-decorative art and enamel. He uses techniques of etching and lithography and is interested in computer graphics. He has been a member of the Union of Georgian Artists since 1971. He participated in exhibitions (1976, 1981) and symposiums (1961, 1963) organized in Georgia and abroad and had a solo exhibition (2016). In the 2000s, the artist has been actively using modern technologies in the drawing arts. He started to learn and use computer graphics capabilities independently and has achieved amazing results. His works often represent the unreal world: stories, figures are "emerging" from the historical past, footage of old Tbilisi Asomtavruli and Nuskh-Khutsuri script comes to life, and the world unfolded in front of the viewer is full of mysteries; Bible stories with deep content and thought-provoking works full of symbols; nudes and portraits, animal figures, abstract-cubist drawings, collages, figures with nuances of national costume, reflections of antique art, motifs related to Christian themes. The use of colour is restrained, and the images with faded tonal combinations are often two-dimensional and decorative, but sometimes distinctive with voluminous forms. The artist achieves everything with excellent professional mastery. Nugzar Medzmariashvili's videos are significant – virtual catalogues.

ნუგზარ მეძმარიაშვილი. ძველი თბილისი. 2021. ციფრული გრაფიკა 43x40 სმ
 Nugzar Medzmariashvili, The Old Tbilisi, 2021, digital graphic, 43x40 cm

ლალი ლომთაძე
LALI LOMTADZE

ლალი ლომთაძე (დ.1955) დაზგურ ფერწერასა და გრაფიკაში მუშაობს, ქმნის წიგნების ილუსტრაციებს, ექს-ლიბრისებს, მუშაობს კინო/ტელე მხატვრობის სფეროშიც. 1975-79 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის კინო/ტელე ფაკულტეტზე. მონაწილეობდა საქართველოსა და საზღვარგარეთ მოწყობილ 150-ზე მეტ გამოფენაში. მათ შორისაა პერსონალური, საკავშირო და საერთაშორისო გამოფენები: თბილისში (1996, 1998, 2000), მოსკოვში (1980, 1983, 1985, 1987, 1988, 2001, 2003), პოლონეთსა (1985, 1987) და უნგრეთში (1990). ის არის ფილმების („ყველანმინდა“. 1977, „გასეირნება“. 1979) დამდგმელი მხატვარი. ლალი ლომთაძის მიერ შესრულებული ნამუშევრების თემატიკა მრავალფეროვანია. ფერადი ოფორტისა და შერეული ტექნიკის საშუალებით იგი ქმნის მაღალმხატვრულ ნამუშევრებს. განსაკუთრებული წვლილი აქვს შეტანილი მხატვარს თანამედროვე ქართული ექსლიბრისის ხელოვნების განვითარებაში: 1987 წელს ბაქოში მოწყობილ ექსლიბრისის საკავშირო კონკურსზე მხატვართა კავშირის პრიზით დაჯილდოვდა, 1988 წელს საქართველოს მასშტაბით გამოცხადებულ ექსლიბრისის კონკურსზე კი მის ნამუშევრებს I პრემია მიენიჭა, ასევე პრიზი დაიმსახურა კონკურსზე - „მხატვარი ხატავს პარიზს“ (პარიზი. 2005). იგი ეწევა პედაგოგიურ საქმიანობასაც. 1984 წლიდან თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ლექტორია. 1986-2007 წლებში კი თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში ასწავლიდა კინოდეკორაციის კომპოზიციას. ლალი ლომთაძის ნამუშევრები ინახება შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმში, საქართველოს, აშშ-ის, რუსეთის, გერმანიის, საფრანგეთის, შვეიცარიის, იტალიის, იაპონიისა და თურქეთის კერძო კოლექციებში.

Lali Lomtadze was born in 1955. She works in easel painting and graphics. She creates book illustrations and ex-libris, and works in the field of film / TV design. From 1975 to 1979, she studied at the Film/TV Faculty of the Department of Fine Arts of the Tbilisi State Academy of Arts. She has been a member of the Union of Georgian Artists since 1981. The artist has taken part in over 150 shows in Georgia and abroad, including solo exhibitions and a number of republican and international exhibitions: Tbilisi (1996, 1998, 2000), Moscow (1980, 1983, 1985, 1987, 1988, 2001, 2003), Poland (1985, 1987), and Hungary (1990). She is the art director of the films "Kvelatsminda" (All Saints) (1977) and "Gaseirneba" (Promenade) (1979). The works of Lali Lomtadze cover a wide range of subjects. She creates highly artistic works with colored etching and mixed media. The artist has made a significant contribution to the development of contemporary Georgian ex-libris art. She won the Artists' Union Prize at the Exlibris Republican Competition in Baku in 1987; first prize at the Ex-libris Competition in Georgia in 1988; and a prize at the "Artist Paints Paris" competition in Paris in 2005. At the same time, she is preoccupied with academic activities. Lali Lomtadze has been a lecturer at Tbilisi State University since 1984. She taught at the Tbilisi State Academy of Arts from 1986 to 2007. Lali Lomtadze's works are kept in the Shalva Amiranashvili State Museum of Art, as well as private collections in Georgia, the United States, Russia, Germany, France, Switzerland, Italy, Japan, and Turkey.

ლალი ლომთაძე. ნატერის ხე. 1988. ოფორტი, მშრალი ნემსი. 65x50 სმ
Lali Lomtadze, The Wish Tree, 1988, etching, dry needle. 65x50 cm

მედეა ჯაბუა
MEDEA JABUA

მედეა ჯაბუა (დ.1943) - მხატვარი-გრაფიკოსი, წიგნის დიზაინერი, პედაგოგი. 1968 წელს მან სწავლა დაასრულა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტზე. მისი პედაგოგები იყვნენ ვლადიმერ (ლადო) გრიგოლია და თეიმუაზ ყუბანეიშვილი. ასპირანტურა გაიარა ანდრეი გონჩაროვის ხელმძღვანელობით მოსკოვის პოლიგრაფიულ ინსტიტუტში, სადაც ბეჭდვით პროდუქციას მხატვრულად აფორმებდა. მას დიდი წვლილი აქვს შეტანილი ქართული ბეჭდური გრაფიკის განვითარებაში. დაასურათა და გააფორმა ორასამდე წიგნი, მათ შორის, „1001 ლამე“, „რობინ ჰუდი“, „მერი პოპინსი“, აკაკი წერეთლის საბავშვო ლექსები, გრიგოლ აბაშიძის ლექსების კრებული და პარმენ მარგველაშვილის რედაქტორობით გამოცემული დავით კაკაბაძის შემოქმედების ამსახველი სამი ტომი. მედეა ჯაბუას რედაქტირებით გამოიცა ლადო გრიგოლიას შრიფტის სახელმძღვანელო. შექმნილი აქვს შრიფტის გარნიტურები ორენოვანი საგზაო ნიშნებისთვის. მისი ნამუშევრები ინახება შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების მუზეუმში.

Medea Jabua (b.1943) is a graphic artist, book designer and lecturer. She graduated from the Faculty of Graphics of the Tbilisi State Academy of Arts in 1968. Vladimir (Lado) Grigolia and Teimuz Kubaneishvili were her teachers. She completed her postgraduate studies at the Moscow Polygraphic Institute, where she worked on the decoration printed products under the direction of Andrei Goncharov. She has made a significant contribution to the development of Georgian printed graphics. She illustrated and decorated over 200 books. Including "One Thousand and One Nights", "Tales of Robin Hood", "Mary Poppins", Akaki Tsereteli's children's poems, "Grigol Abashidze, Poems" and three volumes of works by David Kakabadze, edited by Parmen Margvelashvili. Lado Grigolia's Type Guidance, edited by Medea Jabua published, she has created the type garnitures for bilingual road signs. Her works are preserved in the Shalva Amiranashvili Museum of Fine Arts.

მედეა ჯაბუა. დროშები, ჩქარა! 1987. ოფორტი. 50x60 სმ
Medea Jabua. The Flags, fast! 1987. etching. 50x60 cm

ზაურ დეისაძე
ZAUR DEISADZE

ზაურ დეისაძე (დ.1942) მრავალმხრივი შემოქმედია. მუშაობს ფერწერისა და დაზგური გრაფიკის დარგებში, ნიგნებისთვის ქმნის ილუსტრაციებს, თანამშრომლობს საბავშვო ჟურნალ „დილასთან“, დაკავებული იყო სატელევიზიო მხატვრობით, ლითონმქანდაკეობითა და დიზაინით. თავდაპირველი პროფესიული განათლება ზაურ დეისაძემ ქუთაისის გიორგი მამისურაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებელში მიიღო, რომელიც 1959 წელს დაამთავრა. 1961-67 წლებში სწავლობდა თბილისის სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტზე. 1976 წლიდან არის მხატვართა კავშირის წევრი, მონაწილეობდა საქართველოსა და საზღვარგარეთ გამართულ გამოფენებში. 1986 წელს დაასახელეს წლის საუკეთესო გრაფიკოსად, გაიმარჯვა ნიგნის მხატვრული გაფორმებისათვის გამოცხადებულ საერთაშორისო (გაეროსა და აშშ-ის) კონკურსებში. მის მიერ შესრულებული პორტრეტები, ნატურმორტები თუ სიუჟეტური კომპოზიციები ლოკალურად დაფენილი ცინცხალი, ნათელი ფერებით, სიცოცხლით სავსე ოპტიმისტური განწყობით მუხტავს მაყურებელს. განსაკუთრებული სითბოთია გამსჭვალული საბავშვო ჟურნალ „დილისთვის“, ასევე სასკოლო სახელმძღვანელოებისა თუ ათეულობით საბავშვო ნაწარმოებისთვის მის მიერ შექმნილი ილუსტრაციები. ზაურ დეისაძის ნამუშევრები ინახება შალვა ამირანაშვილის სახელობის ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმში, დიმიტრი შევარდნაძის სახელობის თბილისის ეროვნულ გალერეაში, ასევე საქართველოს, რუსეთის, გერმანიის, აშშ-ის კერძო კოლექციებში.

Zaur Deisadze (b. 1942) is a versatile artist who creates paintings, graphics, and illustrations. He collaborates with the children's magazine "Dila." He also took up TV painting, metal sculpturing, and designing. Zaur Deisadze received his initial professional education at the Giorgi Maisuradze Art School in Kutaisi, where he graduated in 1959. From 1961 to 1967, he studied at the Tbilisi State Academy of Arts, Faculty of Graphics. He has been a member of the Artists Union of Georgia since 1976. Deisadze has participated in exhibitions in Georgia and abroad. In 1986, he was named Best Graphic Designer of the Year and won international book art design competitions, both in the UN and in the USA. The artist creates a unique emotional response in his audience with an optimistic mood in portraits, still lifes, and story compositions that are painted in vivid, local colors. The children's magazine "Dila," as well as his illustrations for school textbooks and dozens of children's publications, evoke a special warmth. The works of Zaur Deisadze are kept in the Shalva Amiranashvili State Museum of Fine Art, the Dimitri Shevardnadze National Gallery, as well as in private collections in Georgia, Russia, Germany, and the United States.

ზაურ დეისაძე. 9 აპრილი. 1990. ავტოლითოგრაფია. 55x70 სმ
Zaur Deisadze, April the 9th, 1990, auto-lithograph, 55x70 cm

ია გიგოშვილი IA GIGOSHVILI

ია გიგოშვილი (დ.1957) 1980 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია გრაფიკოსის სპეციალობით. მისი პედაგოგები იყვნენ სერგო ქობულაძე და ლორეტა შენგელია. აკადემიის დასრულების შემდეგ სწავლა გააგრძელა სერგო ქობულაძის სახელოსნოს ასპირანტურაში უჩა ჯაფარიძის ხელმძღვანელობით. ქართველ მხატვრებს შორის ია გიგოშვილი პირველია აითვისა და საქართველოში დაამკვიდრა სერიგრაფიის ტექნიკა, რომელიც საბჭოთა კავშირში ესტონელმა მხატვრებმა სენეჟის შემოქმედებითი რეზიდენციის მეშვეობით გააერთიანეს. 1990-იან წლებში მან კორკორანის ხელოვნებისა და დიზაინის სკოლის (Corcoran School of the Arts and Design) მხატვრებთან ერთად სერიგრაფიის ტექნიკით გააგრძელა მუშაობა „Moscow Studio“-ში. მონაწილეობდა ასზე მეტ ადგილობრივსა და საერთაშორისო გამოფენაში. ოცზე მეტი პერსონალური გამოფენა აქვს გამართული საქართველოსა და მსოფლიოს სხვადასხვა ქალაქში. 1980-იან წლებში მისი ნამუშევრები ოქროს მედლებით დაჯილდოვდა გრაფიკის რესპუბლიკურსა და საკავშირო გამოფენებზე. ია გიგოშვილის ნახატები ინახება ერმიტაჟში, პუშკინის სახელობის ნატიფი ხელოვნებისა და აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების მუზეუმებში, ზუგდიდის დადიანების სასახლეში, ბათუმისა და ნოვოსიბირსკის ხელოვნების მუზეუმებში, დიუკის უნივერსიტეტის ნაშერის კოლექციაში, ცნობილი ამერიკელი სოვეტოლოგის, ნორტონ დოჯის, საბჭოთა ნონკონფორმისტი მხატვრების კოლექციაში, რომელიც დღეს ნიუ ჯერსის სახელმწიფო უნივერსიტეტის კუთვნილებაა.

Ia Gigoshvili (b. 1957), graphic artist, an alumna of the Tbilisi State Academy of Arts. She studied at the Department of Graphic Arts under Sergo Kobuladze and Loretta Shengelia. She continued her studies at Sergo Kobuladze's studio's postgraduate courses, where she was mentored by Ucha Japaridze. Ia Gigoshvili was the first to master and introduce the technique of serigraphy in Georgia — the method of printing graphics first introduced and spread in the Soviet Union by the Estonian artists through the Senezh (Сенеж) creative residence. In the 1990s, she continued working in the technique of serigraphy at the Moscow Studio with the artists of the Corcoran School of Arts and Design (USA). She has participated in more than a hundred exhibitions both at local and international levels and has held more than twenty solo exhibitions in many different countries around the world. In the 1980s, her works were awarded gold medals at the republican and all-union graphic art exhibitions. Ia Gigoshvili's paintings are kept in the Hermitage (St. Petersburg), the Pushkin Museum and the State Museum of Oriental Art (Moscow, Russia), the Dadiani Palace (Zugdidi, Georgia), the Batumi (Georgia) and Novosibirsk Art Museums, the Duke University Nasher Museum, and the Norton and Nancy Dodge Collection, now owned by the State University of New Jersey.

ია გიგოშვილი. საღამო. 1999. სერიგრაფია ხელნაკეთ ქაღალდზე. 56x72 სმ
Ia Gigoshvili, Evening, 1999, silk screen printing on handmade paper, 56x72 cm

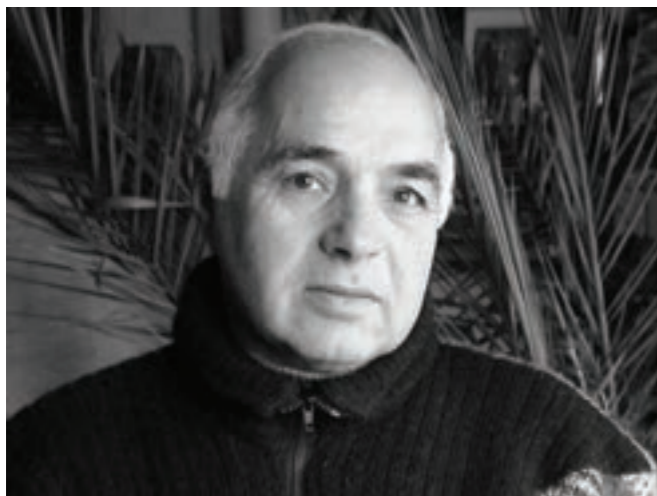
გივი ვაშაკიძე
GIVI VASHAKIDZE
 1937-2017

გივი ვაშაკიძე XX საუკუნის ქართველ მხატვართა ე. წ. 60-იანელთა თაობის წარმომადგენელია. ის აკადემიის დამთავრებისთანავე მონაწილეობდა ადგილობრივსა და საზღვარგარეთ მოწყობილ პერსონალურსა თუ ჯგუფურ გამოფენებში (მოსკოვი, მიუნხენი, ბერლინი, ტიროლი, ბაქო, რიგა). გამორჩეული ინდივიდუალური ხელნერის გამო მისი შემოქმედება მუდამ იქცეოდა დამთავლიერების ყურადღებას, იმსახურებდა ადგილობრივი თუ უცხოური პრესის მაღალ შეფასებას. გივი ვაშაკიძის შემოქმედებითი მემკვიდრეობა მოიცავს დაზგური ფერწერისა და გრაფიკის ნაწარმოებებს, ასევე ფანქრით, ტუშით, კალმით, აკვარელითა და გუაშით შესრულებულ მრავალრიცხოვან ჩანახატებსა და ესკიზებს. მისი კომპოზიციები, პორტრეტები, ნატურმორტები, ცხოველთა გამოსახულებები თუ პეიზაჟები, სრულიად გამორჩეული სიმბოლური, ეზოთერული აზროვნებით, მძაფრი და ეფექტური ფერადოვნებით მომწუსხავ შთაბეჭდილებას ახდენს მნახველზე. თბილისში მიმდინარე ძმათამკვლელი ომის დროს მხატვარმა დატოვა დედაქალაქი, საცხოვრებლად დიდ ჯიხაისში გადავიდა და გააგრძელა აქტიური შემოქმედებითი მოღვაწეობა. შეუდგა „ვეფხისტყაოსნის“ ახალი ილუსტრაციების ხატვას და გარდაცვალებამდე, 2017 წლამდე, „ვეფხისტყაოსნის“ 122 ილუსტრაცია შექმნა. გამომცემლობა „პალიტრა-L“-მა კი 2021 წელს გამოსცა გივი ვაშაკიძის მიერ ილუსტრირებული შოთა რუსთაველის „ვეფხისტყაოსანი“. მნახველზე საოცარი ძალით მოქმედებს მხატვრის უსაზღვრო და უჩვეულო ფანტაზია, რითაც ეს ილუსტრაციები სრულიად განსხვავდება მანამდე შექმნილი ყველა სხვა მხატვრის ილუსტრაციებისგან, რადგან წარმოაჩენს პოემის არსის გაგების მრავალმხრივობას, იმავდროულად, იძლევა ყველა დროში ამ პოემის თანადროულად აღქმის საშუალებას.

Givi Vashakidze is an artist and a representative of the so-called 1960s Generation. After graduating from the Tbilisi State Academy of Arts, he participated in numerous local and international exhibitions (Moscow, Munich, Berlin, Tyrol, Baku, and Riga). Due to his distinct individual style, his work has always attracted the viewer's interest, earning him high praise from the local and international press. Givi Vashakidze's creative legacy includes paintings, graphics, and various drawings and sketches in pencil, ink, pen, watercolor, and gouache. With their symbolic, esoteric thinking and vivid and effective colors, his compositions, portraits, still-lives, animal images, and landscapes fascinate the viewer. During the Tbilisi fratricidal war, the artist moved to Didi Jikhaisi, where he maintained his active creative work. He began working on new illustrations of "The Knight in the Panther's Skin". He had completed 122 illustrations by the time he died in 2017. Shota Rustaveli's "The Knight in the Panther's Skin", illustrated by Givi Vashakidze, was published by the publishing house "Palitra-L" in 2021. These illustrations are distinct from other illustrations since they demonstrate the versatile comprehension of the essence of the epic poem while also allowing the viewer/reader to perceive the poetry at any time.

გივი ვაშაკიძე. ქართლის პეიზაჟი. 1958. ქალაღი, გუაში, აკვარელი. 30x40 სმ
 Givi Vashakidze, The Kartli Landscape, 1958, gouache, watercolor on paper. 30x40 cm

მალხაზ კუხაშვილი
MALKHAZ KUKHASHVILI

მალხაზ კუხაშვილის (დ.1942), საქართველოს დამსახურებული მხატვრის, შემოქმედებითი ცხოვრება 1960-იანი წლების დასასრულიდან იწყება. იგი ძირითადად მუშაობს გრაფიკის დარგში, არის რამდენიმე ათეული მხატვრული, მუსიკალური, დოკუმენტური ფილმისა და რუსთაველის თეატრის სპექტაკლების მხატვარი. შესრულებული აქვს რამდენიმე პლაკატი და აფიშაც. 1968 წლიდან მალხაზ კუხაშვილი მუშაობას იწყებს საქართველოს სახელმწიფო ტელევიზიაში. 1982-1993 წლებში კი ტელევიზიის მთავარი მხატვრის პოზიცია უკავია. პარალელურად ასწავლის თბილისის სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის ფაკულტეტზე. 1968 წლიდან დღემდე აქტიურად მონაწილეობს საქართველოსა და უცხოეთში მონყობილ გამოფენებში. არის საქართველოს მხატვართა კავშირისა და კინომატოგრაფისტთა კავშირის წევრი. მალხაზ კუხაშვილი არის რამდენიმე ასეული დაზღუდი ნამუშევრის ავტორი, გაფორმებული აქვს როგორც საბავშვო, ასევე სხვადასხვა შინაარსისა და ჟანრის წიგნები-რომანები, ლექსები, დეტექტიური, ისტორიული, სამეცნიერო ნაწარმოებები. მხატვრული შრიფტითა და დეკორატიული ელემენტების ჰარმონიული შერწყმით იგი ქმნის წიგნის სრულყოფილ მაკეტებს, ილუსტრაციებით ასურათბატებს მრავალ ნაწარმოებს, ასრულებს ექსლიბრისებსაც. აქტიურად თანამშრომლობდა ჟურნალ „ჩვენს მწერლობასთან“. მალხაზ კუხაშვილს განსაკუთრებული წვლილი საბავშვო საჟურნალო მხატვრობაში აქვს შეტანილი. 1968 წლიდან აქტიურად მონაწილეობს ჟურნალ „დილის“ მხატვრულად გაფორმებაში.

Malkhaz Kukhashvili (b.1942), an Honored Artist of Georgia, began his artistic career in the late 1960s. He mainly works in the field of drawing. He has been the art director of numerous fiction, musical, documentary, and stage plays for the Rustaveli Theatre. He has made several posters and playbills as well. In 1968, Malkhaz Kukhashvili started working for the Georgian State Television. From 1982 to 1993, he held the position of the main artist on television. Since 2000, he has been teaching at the TV/Film Studio and the Faculty of Fine Arts of Tbilisi State University. Since 1968, he has been actively participating in exhibitions in Georgia and abroad. He is a member of the Georgian Artists Union and the Cinematographers Union. Malkhaz Kukhashvili is the author of several hundred paintings and has designed not only children's books but also books of various contents and genres - novels, poems, detective, historical, and scientific works. Kukhashvili creates ex-libris, illustrations, and designs masterful book mockups using a delicate combination of artistic scripts and decorative elements. He actively collaborated with the magazine "Chveni Mtesrloba" (Our Literature). Malkhaz Kukhashvili has made a special contribution to children's magazine painting. Since 1968, he has been actively involved in the artistic design of the magazine "Dila" (Morning).

მალხაზ კუხაშვილი. აურელიანო ბუენდია. 1990-იანი წლები. ქალაქი, სანგინა. 70x45 სმ
Malkhaz Kukhashvili, Aureliano Buendía, 1990s, paper, sanguine. 70x45 cm

ნინო ჯიშკარიანი
NINO JISHKARIANI

ნინო ჯიშკარიანი (დ.1960) მუშაობს ფერწერის, დაზგური გრაფიკისა და გრაფიკული დიზაინის სფეროში, ქმნის ექსლიბრისებს. ავტორია სარეკლამო აფიშებისა კინომსახიობთა თეატრისათვის (1984-85), გაფორმებული აქვს ათობით წიგნი, თანამშრომლობს გამომცემლობებთან: „ნაკადული“, „მერანი“, „საბჭოთა საქართველო“. გარდა მხატვრობისა, აქტიურადაა ჩაბმული ქართული გრაფიკული ხელოვნების განვითარების პროცესების კვლევაში. მისი ავტორობით სამ ნაწილად იქნა განხორციელებული ორენოვანი, უხვად ილუსტრირებული მნიშვნელოვანი გამოცემები, რომლებიც მიეძღვნა ქართული წიგნის ხელოვნებას („ქართული წიგნის ხელოვნება“. წიგნი I. 2013; წიგნი II. 2015; წიგნი III. 2015). ამ გამოცემებში ასახულია XX საუკუნის წიგნის გაფორმების, კონსტრუირების, სატიტულო შრიფტებისა და ილუსტრირების შექმნისა და განვითარების ისტორია. გარდა ამ წიგნებისა, თანავტორია მერაბ გენაძესთან ერთად სპეციალურად 2018 წლის ფრანკფურტის წიგნის ბაზრობისთვის მომზადებული ორენოვანი (ქართულ-ინგლისური) წიგნისა: „Georgian TYPE for graphic designers. ქართული შრიფტი გრაფიკული დიზაინისათვის“ (ვარშავა), რომელიც განკუთვნილია გრაფიკოს დიზაინერებისათვის. გამოსცა ასევე წიგნი: „Georgian book art. ქართული წიგნის ხელოვნება. XX-XXI“ (ვარშავა). 1984 წლიდან დღემდე აქტიურად მონაწილეობს საქართველოსა და საზღვარგარეთ მოწყობილ გამოფენებში.

Nino Jishkariani (b.1960) works in the field of painting, graphic art, book design and illustration; creates posters and ex-libris. She designed posters for the “Film Actors Theatre” (1984-85) in Tbilisi, and illustrated dozens of books, collaborating with publishing houses such as “Nakaduli”, “Merani” and “Soviet Georgia”. In addition to painting, she is actively involved in the study of the development of Georgian graphic arts. She authored three consecutive, richly illustrated bilingual editions dedicated to the art of Georgian books “The Art of Georgian Book”. Vol. I, 2013; Vol. II, 2015; and “Illustration”. Book III, 2015. These publications track the history of the creation and development of twentieth-century Georgian book design, the book structure, title fonts and illustrations. With Merab Getsadze she co-authored a bilingual (Georgian-English) book specially prepared for the 2018 Frankfurt Book Fair “Georgian TYPE for graphic designers”. Since 1984 she has been actively participating in exhibitions in Georgia and abroad.

ნინო ჯიშკარიანი. დმანისის სათავეებთან. 1998. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 58x38 სმ
 Nino Jishkariani, Dmanisi, 1998, paper, mixed media, 58x38 cm

შპს აპირანაშვილის სახელობის საქართველოს ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმის ახალი და თანამედროვე ქართული ხელოვნების ფონდის ახალი კოლექციის (შექმნილი, ნაჩუქარი) სრული ჩამონათვალი:

1. აბრამიშვილი მერაბ გეთსიმანის ბაღი. 2006. ტემპერა, ფირფიცარი. 50x76
2. აბულაძე ეკა ელექტრომაგნეტიზმი. 2018. ტილო, აკრილი. 100x172
3. ალექსიძე დავით ჯვარცმა. 1992. ტილო, ზეთი 95x90 გასეირნება. 1993. ტილო, ზეთი. 115x115
4. ანთაძე დიმიტრი შემობინდება. 2019. ტილო, ზეთი. 60x60
5. არბოლიშვილი ბესიკ პიანინოსთან. 1992. ტილო, ზეთი. 95x90
6. აფხაზი ზურაბ უსათაურო. 2020. ტილო, პიგმენტი. 145x96
7. ახალკაციშვილი ტატო (უსასყიდლოდ გადმოცემული) უსათაურო. 2020. შერეული ტექნიკა. 155x95
8. ბაჩანაშვილი ზაალ მაგიური ხმები. 2012. ტილო, ზეთი. 100x150
9. ბერდიშვილი ალექსანდრე სადღაც, წარსულში. 2019. ტილო, ზეთი. 46x46
10. ბერიშვილი იური პეიზაჟი. 2015. ტილო, ზეთი. 100x80
11. ბერძენიშვილი ზაზა პეიზაჟი. 1990. ტილო, ზეთი. 60x60
12. ბური ჰანს ჰეინერ Packhorses – NY. 2012. ტილო, ზეთი. 150x111
13. ბულაძე გია. 2017 (უსასყიდლოდ გადმოცემული) ეგვიპტედ ლტოლვა. ტ.ზ., შერ.ტექნიკა. 120x180 საფლავად დადება. ტ.ზ., შერ.ტექნიკა. 120x180 ჯვრის ზიღვა. ტ.ზ., შერ. ტექნიკა. 120x180
14. ბულაძე ვახო ნეგატივა. 2021. ტილო, აკრილი.180x150
15. გაგოშიძე დავით წამოწოლილი. 2017. ტილო, ზეთი. 60x110
16. გაჩეჩილაძე რუსუდან პორტრეტი. 2018. ქაღალდი, პასტელი. 45x30 რომის პაპი. 2020. ქაღალდი, პასტელი. 100x70 ამირანი. 2020. ქაღალდი, პასტელი. 100x70 შერკინება. 2020. ქაღალდი, ფანქარი. 18x23 საღამო. 2020. ქაღალდი, ფანქარი. 20x29
17. გეგეჭკორი გიორგი. 2017 მუხრან-ბატონის პორტრეტი. ტ.ზ. 70x50
18. გელოვანი ეკატერინე ბერსაბე. 2002. ტილო, ზეთი. 47x105
19. გიგოშვილი ია მერწყული. 2001. სერიგრაფია. 56x72
20. გიკაშვილი ზურაბ ნატურმორტი. 2010. ტილო, ზეთი, აკრილი. 145x125 სკამები. 2012. ტილო, შერეული ტექნიკა. 80x75
21. გოგრიჭიანი მიშა გალოთებული. 2008. ტილო, ზეთი. 120x90
22. გუგუშვილი გია ნაპირი. 2019. ტილო, ზეთი. 140x180
23. გუგუშვილი გიორგი პორტრეტი N90. 2016. ტ.ზ., აკრილი. 100x70
24. დავითაშვილი ვახტანგ (ვატია) პეიზაჟი. 1991. ორგალიტი, ზეთი.71x69 კომპოზიცია.1991. ორგალიტი,ზეთი. 54x65
25. დათუკიშვილი მალხაზ გოგონა ზღვაზე. 2018. ტ.აკრ., შერ.ტექნიკა. 85,5x80,5
26. დეისაძე ზაურ ევროპა და აზია.2020. მუყაო, ფანქარი. 31x42 9 აპრილი. 1990. ავტოლითოგრაფია. 55x70 9 აპრილი. 1990. ავტოლითოგრაფია. 55x70
27. დოლიძე გია (უსასყიდლოდ გადმოცემული) გოგონა და ვირი. 1990. ტილო, ზეთი. 80x100
28. ეძგვერაძე გია. 2021 Twilight – Comin the Narrow Door. ქ.ზ.,60x40 Nobody Knows, Nobody will Know. ქ.ზ. 50x40
29. ვარვარიძე თამაზ უსათაურო. 2007. ქაღალდი, ტილო. 65x83 ღამის სტუმრები. 2007. სერიგრაფია. 40x53 პროგნოზი. 2015. შერეული ტექნიკა.70x70
30. ვაშაკიძე გივი ქართლის პეიზაჟი. 1958. გუაში, ქაღალდი. 30x40 ქართლის პეიზაჟი. 1958. გუაში, ქაღალდი. 30x40 ქართლის პეიზაჟი. 1958. გუაში, ქაღალდი. 30x40
31. ზაალიშვილი ნინო მეფე. 1993. ტუში, ქაღალდი.48x64 მეფე. 1992. ზეთის პასტელი, ქაღალდი 54x58
32. ზამბახიძე ლალი ბურჯი. 2016. ქაღალდი, ტუში. 65x89 თევზები. 2020. ქაღალდი. მონოტიპია. 61x100 ბუ . 2001. ქაღალდი, სანგინა. 46x60
33. ზაუტაშვილი გელა სატორი. 2021. ტილო, ზეთი. 100x50
34. ზაუტაშვილი ილია ტრანსცენდენტური ჩრდილი. 1987. ტ.ზ. 98x120
35. თათანაშვილი თემურ ჯებირი. 2005. ტილო, ზეთი. 68x92

36. თოიძე ირაკლი მიწისძვრა სომხეთში. 1954. ქაღალდი, ფანქარი. 45x70
37. თოფურია კაკო ჰანა. 2019. ტილო, ზეთი. 81x54
38. თოფურიძე ვახტანგ კინგი. 1987. ტილო, ზეთი. 58x78
39. თუმანიშვილი მანანა მამაკაცის ტორსი. 2014. ქაღალდი, ტუში. 58x73 მეშინია. 2014. ქაღალდი, ტუში. 60x65
40. იაკობაშვილი თემურ ქორწილი. 2014. ტილო, ზეთი. 60x80
41. ივანიშვილი მარინე ცხენი და ხარი. 1993. ლითოგრაფია. 54x35 ცხენი. 1990. მუყაო, პასტელი. 85x80 მწოლიარე ქალი. 2004. მუყაო, ცარცი, პასტელი. 82x41
42. კარბელაშვილი თამარ სულხან-საბა ორბელიანის „სიბრძნე-სიცრუისა“ 8 ილუსტრაცია. 1962. ფერადი ლინოგრაფიურა. 15x20
43. კაჭარავა კარლო LEBEN, LEBEN, LEBEN. 1987. მ.ზ., ტემპერა, შერეული ტექნიკა. 62x42
44. კინწურაშვილი სოფიო YELLOW. 1987. ფერადი ლითოგრაფია. 72x60 FACE M. 1986. ფერადი ლითოგრაფია. 52x59 იოტა. 1989. მუყაო, გუაში, პასტელი. 62x73
45. კრაწაშვილი დათო წვიმიანი დღე. 1977. ქ., შერეული ტექნიკა,110x70 ნისლიანი დღე. 1977. ტილო, ზეთი, 50x60 მეუზოვე. 1978. ქაღალდი, ტუში. 30x20 მენავე. 1976. ქაღალდი, ტუში. 30x20
46. კუხალაშვილი ჯემალ ამადლება. 1994. ტილო, ზეთი. 50x100
47. კუხაშვილი მალხაზ სიზიფე. 1990-იანი წლები. მუყაო, გუაში. 60x75 აურელიანო ბუნდია. 1990-იანი წლები ქაღალდი, სანგინა. 70x45 ნიუ. 1990. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 70x65
48. ლაზარაშვილი გიორგი (უსასყიდლოდ გადმოცემული) აქ და ახლა. 2021. მ.ზ., შერეული ტექნიკა. 76x76
49. ლაზარი ლუკა 20821. 2021. ტილო, აკრილი. 145x145
50. ლომთაძე ლალი ნატურის ხე. 1988. ოფორტი, მშრალი ნემსი. 65x50
51. ლორია გია იერუსალიმში შესვლა. 2005. ზეთი, ტილო. 90x115
52. ლალიძე ლევან (უსასყიდლოდ გადმოცემული) კომპოზიცია. 2021. ტილო, ზეთი. 73x60
53. მაისურაძე ირაკლი დიდი გამოცდა. 1992. ტილო, ზეთი. 150x150
54. მალაზონია მამია მიხეილ ჯავახიშვილის „კვაჭი კვაჭანტირაძე“ ილუსტრაციები. 2010. მუყაო, შერეული მასალა. 61x86
55. მალაზონია ნოდარ ნატურმორტი. 2018. გუაში, ქაღალდი. 50x35 ნატურმორტი. 2018. გუაში, ქაღალდი. 49x58 ნატურმორტი. 2018. გუაში, ქაღალდი. 43x36 ნატურმორტი. 2020. გუაში, ქაღალდი. 53x50 ნატურმორტი. 2020. გუაში, ქაღალდი. 50x54
56. მანჯავიძე გელა დასი. 1985. ტილო, ზეთი. 160x190
57. მარგიანი ლევან ხე კეთილი, ხე ბოროტი. 2021. ლეკვასი, აკრილი, ოქრო, მოვერცხლილი თითბერი. 33x28
58. მატაბელი ქეთევან ქაშუეთი. 1985. ტილო, ზეთი. 116x73
59. მატუაშვილი შალვა ანა იოსელიანის პორტრეტი. 1996. მუყაო, გუაში. 50x36
60. მადლაკელიძე გოგა პორტრეტი. 1985. მუყაო, ზეთი. 61x38
61. მელიქიშვილი თამარ ემიგრაცია. 2020. ტილო, ზეთი. 100x130
62. მესხი ავთო კომპოზიცია #1. 1987. ქაღალდი, გუაში. 60x40 კომპოზიცია #2. 1987 . ქაღალდი, გუაში. 60x40
63. მეძმარიაშვილი ნუგზარ ძველი თბილისი. 2021. ციფრული გრაფიკა. 80x43 ძველი თბილისი. 2021. ციფრული გრაფიკა. 43x40
64. მირზაშვილი გიორგი ნატურმორტი. 2021. ტილო, აკრილი.50x40
65. მიქელაძე მამუკა არწივი. 2015. ტილო, აკრილი. 90x150
66. მორბედაძე ნინო (უსასყიდლოდ გადმოცემული) სერიიდან საგანგებო მდგომარეობა. 2020 ქაღალდი, გუაში, ტუში. 88x62 ქაღალდი, გუაში, ტუში. 124.5x88.5
67. მოსიაშვილი ავთო ნოსტალგია. 2010. ტილო, ზეთი. 150x150 ძველი გემი. 2000. ტილო, ზეთი. 150x270
68. ნათუნაძე ნუგზარ სიხარული. 2020. ტილო, ზეთი. 100x80
69. პატაშვილი ილია (უსასყიდლოდ გადმოცემული) მოლოდინი. 2013. ტილო, ზეთი. 80x60 პეიზაჟი. 2019. ტილო, ზეთი. 67x76 საქანელა. 2013. ტილო, ზეთი. 80x60 მზის დაბნელება. 2006. ტილო, ზეთი. 100x90 ნატურმორტი ხურჯინით. 2000. ტილო, ზეთი. 96x91 აბსტრაქცია. 2016 . ტილო, ზეთი. 80x100 აბსტრაქცია. 2013. ტილო, ზეთი. 80x90 სოლოლაკი. 2017. ტილო, ზეთი. 81x93

- მზესუმზირები. 2012. ტილო, ზეთი. 104×84
წითელი პეიზაჟი. 1998. ტილო, ზეთი. 100×90
70. პატიაშვილი გელა
წინასწარმეტყველის დაბადება. 2020. ტ.ზ. 130×195
71. რამიშვილი კოკა
ბორჯომი. 2011. ტილო, ზეთი. 90×70
72. როინიშვილი გიორგი
ტყე. 195. ქაღალდი, ფანქარი, გუაში. 35×27
ცხენოსანი. 1962. ქაღალდი, ფანქარი, გუაში. 36×29
სვეტიცხოველი. 1980. მუყაო, გუაში. 37×46
ბიჭუნა ცხენზე. 1954. მუყაო, გუაში. 37×46
ცირკის მსახიობები. 1958. ქაღალდი, გუაში. 32×17
ძველი თბილისი. 1962. ქაღალდი, პასტელი. 34×20
73. სენიაშვილი ზურაბ
Le Roi a Paris. 1985. ხე, ლითონი, შერეული ტექნიკა. 70×30
74. სიღამონ-ერისთავი ვალერიან

ფერწერა

წითელ ცხენოსანთა შეტევა. 1921. ტ.ზ. 174×300
კრწანისის ბრძოლა. 1919. ტილო, ზეთი. 107×161
სტალინი ფრონტის ხაზზე. 1941-1943. ტ.ზ. 69,5×100
მარშალი სემიონ ტიმოშენკო. 1940. ტ.ზ. 100,5×110
პირველი ტანკი სოფლად. 1931. ტილო, ზეთი. 73×107,5
ალყაშემორტმულ ციხესიმაგრეში. 1910-1920
მუყაო, ზეთი. 26,8×36,2
წითელი მთესველები. 1920. ტილო, ზეთი. 27,5×36,3
თელავის პეიზაჟი. 1920. ტილო, ზეთი. 52,5×72
ბოტანიკური ბაღი. 1926. მუყაო, ზეთი. 36×49,7
ძველი სახლი. 1910-1920. ტილო, ზეთი. 28×36
პეიზაჟი. ტილო, მუყაო, ზეთი. 27,5×36
სოფლის გზა. პეიზაჟი. 1910-1920. ტ.ზ. 24×32,7
პეიზაჟი. ტილო, ზეთი. 23×33,6
ციხესიმაგრე. 1926. მუყაო, ტილო, ზეთი. 24×32,3
პეიზაჟი. ტილო, ზეთი. 18,6×26
ძველი შუამთა. 1935-1942. ტილო, ზეთი. 23,5×32,5
სახლი. ტილო, ზეთი. 23,5×32
წისქვილი. 1924. მუყაო, ტილო, ზეთი. 26×33,8
ზღვის ეტიუდი. ტილო, ზეთი. 22,5×31,2
ბორჯომი. ტილო, ზეთი. 19,7×25,5
პეიზაჟი. ტილო, ზეთი. 19,4×26,2
ეტიუდი. მუყაო, ზეთი. 13,6×11,3
სტუმრებთან შეხვედრა. 1921-1935. ტ.ზ. 27,5×36
მიწისქვეშა ტიპოგრაფია. მუყაო, ზეთი. 30×37,5
სტალინი სტამბაში. ტილო, ზეთი. 73,5×97,7
კავკასიელთა დრუჟინა. 1910-1920. ტ.ზ. 36×52,5
იერიშზე. ტილო, ზეთი. 36,3×101,5
თბილისი, ასფალტის ქარხანა. ტილო, ზეთი. 40,5×23,5
მხედარი. ტილო, ზეთი. 27,7×36,3
ავტოპორტრეტი. 1910. ტილო, ზეთი. 71,2×40,5
ავტოპორტრეტი. ტილო, ზეთი. 29,3×27,7

პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 58,5×35,5
ივანე ჯავახიშვილის პორტრეტი. 1935-1942
ტილო, ზეთი. 71×88
დავით გურამიშვილი. 1935-1942. ტ.ზ. 105,3×75
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 105,5×75
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 65×52
მეომარი. ტილო, ზეთი. 64×50
ელენე ჭავჭავაძის პორტრეტი. 1917. ტ.ზ. 64,5×50,5
უცნობი ქალის პორტრეტი. 1914. ტილო, ზეთი. 47×34
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 28,1×37
პორტრეტი. 1914. ტილო, ზეთი. 35×29
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 28,1×37
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 44,3×32
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 26×18,3
ბიჭი წითელში. მუყაო, ზეთი. 22×23,2
მკვლელობა ლადო კეცხოველისა. 1927-35. ტ.ზ. 29,2×24
ბაღში. ტილო, ზეთი. 11,8×15
გასეირნება საფუტკრეში. 1921-1935. ტ.ზ. 36,5×27,7
ჩანახატი. მუყაო, ზეთი. 28×35,5

სერიიდან ბაქოს ქაბურღილები. 1935

ლ. ბერია და ს. ორჯონიკიძე ბაქოს ნავთობის
ქაბურღილებთან. ტილო, ზეთი. 210×295
ახალგაზრდა სტალინი ნავთობის ქარხნის მუშებთან
ერთად. ტილო, ზეთი. 133×186
კომპურები შეირხნენ. მუყაო, ზეთი. 44,1×61,5
ჩანახატი. ტილო, ზეთი. 31×38,5
ჩანახატი. ტილო, ზეთი. 26,8×34
ქაბურღილები. ტილო, ზეთი, 23,5×33
მენავთობე. ტილო, ზეთი. 33,3×23,5
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 33×24,2
პორტრეტი . ტილო, ზეთი. 23,8×19,2
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 16,5×13,3
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 17×13
პორტრეტი. ტილო, ზეთი. 20,7×15
პორტრეტი. ტილო, მუყაო, ზეთი. 18,5×15
ჩანახატი. ტილო, ზეთი. 24,5×32,2
მენავთობეები. ტილო, ზეთი. 24×31,8
ნავთის მოპოვება. ტილო, ზეთი. 32,2×23,7
ქაბურღილი. ტილო, ზეთი. 33×23

გრაფიკა

სახლი. ქაღალდი, ფანქარი. 12×15,9
ქალები ქვაბით. ქაღალდი, ფანქარი. 17,6×22,3
მხედარი. ქაღალდი, ფანქარი. 16,5×22,3
ფარიკაობა. ქაღალდი, ფანქარი. 22,3×17,7
ჩანახატი. ქაღალდი, ტუში. 8×11,4
ქალი დოქით. ქაღალდი, ფანქარი. 9,6×7,3
ოჯახი. ქაღალდი, ფანქარი. 17×22,6
კოცნა (ორმხრივი). ქაღალდი, ფანქარი. 17,8×22,3
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 34,8×24,9
თუშეთის მმართველი. ქაღალდი, ფანქარი. 22,1×35,5
კოცნა. პეიზაჟი (ორმხრივი). ქაღალდი, ფანქარი. 18×26

ზარბაზნები ამუშავდნენ (ორმხრივი). ქ.ფ. 12,8×22,3
შიშველი ფიგურა. ქაღალდი, მუყაო, ფანქარი.
61,5×43,8
ჩანახატი სურათისთვის ისტორიულ თემაზე
ქაღალდი, ფანქარი. 9,5×12,3
მცხეთის ციხის დაცვა, აღმოსავლეთის კარი.
ქაღალდი, ფანქარი. 14,8×22,2
შავი დღე (ფრაგმენტი). ქაღალდი, ფანქარი. 26×18
ზედაზენი. ქაღალდი, ფანქარი. 17,1×22,2
ქალი წიგნით. ქაღალდი, ფანქარი. 16,2×12,2
მეომარი. ქაღალდი, ფანქარი. 31,4×22,5
ჩანახატი (ორმხრივი). ქ., შერეული ტექნიკა. 24,3×15,8
პეიზაჟი (ნაწილი 1). ქაღალდი, ფანქარი. 11,7×16,1
პეიზაჟი (ნაწილი 2). ქაღალდი, ფანქარი. 11,7×16,2
პეიზაჟი (ნაწილი 3). 07.04.1920. ქ.ფ. 11,9×16,1
პეიზაჟი (ნაწილი 4). ქაღალდი, ფანქარი. 11,4×16,1
პიანინოსთან (ნაწილი 5). ქაღალდი, ტუში. 5,2×5,6
მხედარი (ნაწილი 6). ქაღალდი, ფანქარი. 5,5×9,5
ჩოხიანი კაცი (ნაწილი 7). ქ.ფ., ტუში. 5,2×5,6
ჩანახატი. ქაღალდი, ტუში. 35,5×22,5
მუსიკოსები. ქაღალდი, ფანქარი. 21,9×27,7
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 17,6×22,2
ციხესიმაგრე. ქაღალდი, ფანქარი. 36×25,5
ჩანახატი ფერწერული ნამუშევრისთვის შავი დღე
ქაღალდი, ფანქარი. 26,1×18
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 20,9×29,7
თოკის გრეხა კახეთში. 1925. ქ.ფ. 15,7×22,3
ძველი თბილისი. 1925. ქ. შერეული ტექნიკა. 21,1×28,2
ბრძოლის სცენა. 1915. ქაღალდი, ფანქარი. 17×21,2
ზედაზენი. 25.06. 1924. ქაღალდი, ფანქარი. 15,5×22,1
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 22,4×35,4
მცხეთა. 1926. ქაღალდი, ფანქარი. 16,2×22,2
გაუმარჯოს დაზღვევას (ორმხრივი). ქ.ფ. 25,1×18,2
ქალაქის თავზე. ქაღალდი, ტუში. 17,3×25,4
ფარიკაობა. ქაღალდი, ფანქარი. 22,4×17,9
სახელოსნო . ქაღალდი, ფანქარი. 16,7×26,5
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 11,8×17
მესაყვირე. ქაღალდი, ფანქარი. 20,2×20
ჩასაფრება (ორმხრივი). 1939-40.
ქაღალდი, ფანქარი. 24×4,3
დოდი. ქაღალდი, ფანქარი. 16,7×25,9
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 15,6×20,7
ქვემეხი (ორმხრივი). ქაღალდი, ფანქარი. 24×33
მეომრები. 1916 –1921. ქაღალდი, ფანქარი. 14,5×22,1
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 21,9×17,1
ძროხები. ქაღალდი, ფანქარი. 20×26,7
მატარებელი თელავისკენ. 1920. ქ.ფ. 16,3×12
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 21,6×31,7
ჩანახატები (ორმხრივი). ქაღალდი, ფანქარი. 32×44
ცხენის თავი. ქაღალდი, ფანქარი. 18×15,5
ქალის ფიგურა. ქაღალდი, ფანქარი. 25,6×18,9
უნაგირი. ქაღალდი, ფანქარი. 17,8×17,7
სახლი. ქაღალდი, ფანქარი. 22,2×17,7
კარიკატურა (ორმხრივი). ქ.ფ. 12,1×16,2

თურქმენი ყურბან ხაბიბოვი. 1937. ქ.ფ. 25,3×21,3
ცხენები. ქაღალდი, ფანქარი. 31×22,2
ჩანახატები (ორმხრივი). ქ.ფ. 31,5×24,6
ბავშვები (ორმხრივი პეიზაჟი). ქ.ფ. 17,3×21,3
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 38,7×27
მოსკოვის პერიოდის ჩანახატები (ორმხრივი)
ქაღალდი, ფანქარი 21,5×11,5
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 35×24,8
ხელები. ქაღალდი, ფანქარი. 25×24,5
წმინდა გიორგი. ქ., შერეული ტექნიკა. 22,5×31,8
ჩანახატები. ქაღალდი, ფანქარი. 22,4×35,5
ჩანახატი (ორმხრივი). ქაღალდი, ფანქარი. 22×35,4
ჩანახატი (ორმხრივი). ქაღალდი, ფანქარი. 30,6×20,8
სამხატვრო სახელოსნო. ქაღალდი, ფანქარი. 22×30,4
ჩანახატი სურათისთვის სხვენში. 1910-1920
ქაღალდი, ფანქარი. 13,4×17,9
კარიკატურა (ორმხრივი). ქაღალდი, ფანქარი. 15,6×9,6
მოხუცი და ოქროს თევზი. ქ.ფ. 22,3×17,3
უნაგირი, ვართანანი. (ორმხრივი). ქ.ფ. 24×30,3
ცხენის ბანაობა. ქაღალდი, ფანქარი. 15,4×17,9
აღმოსავლეთის შუა ფანჯარა (ორმხრივი). 1925
ქაღალდი, ფანქარი 22,3×17,8
ჩანახატი. ქაღალდი, ფანქარი. 20×24,9
სკამი და სარკე. ქაღალდი, ფანქარი. 21,9×17,2
ჭადრაკის მაგიდა. ქ. შერეული ტექნიკა. 19,6×14,8
სკამი. ქაღალდი, ფანქარი. 21,8×17,3
ჩინური ჩაიდნები. ქაღალდი, ფანქარი. 22,2×17,5
მაგიდა. ქაღალდი, ფანქარი. 14,7×15,8
ლავერენტი ბერიას პორტრეტი. ქ. შერ. ტექნიკა. 14,2×10,1
პერსონაჟები. 1920. ქაღალდი, ფანქარი. 15,8×21,7
პორტრეტი. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 22×17
მოხუცის პორტრეტი. ქაღალდი, ფანქარი. 35,3×25,4
ლექსო გერმანიშვილი (მეძროხე). 1925. ქ.ფ. 21,5×17,3
პორტრეტი. ქაღალდი, ფანქარი. 32,6×25,9
ოსმალეთი, სოფ. აშკალა. 1916. ქ. შერ. ტექნიკა. 16×10,7
პორტრეტი. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 13,6×11,4
პორტრეტი. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 21,2×16
პორტრეტი. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 20,4×15,4
პორტრეტი. 1915. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 19,3×15
ქალის პორტრეტი. ქაღალდი, აკვარელი. 19,1×15
ჩინელი. 1937. ქაღალდი, ფანქარი. 31,7×22,3
მეომრის პორტრეტი. ქაღალდი, სანგინა. 24×19,3
პორტრეტი. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 13,2×11,6
შვილის პორტრეტი. ქაღალდი, ფანქარი. 30,8×22,5
ამხანაგი ხაჩატუროვი. 1937. ქაღალდი, ფანქარი. 34×24
ამხანაგი კალამნიკოვი . 1937. ქაღალდი, ფანქარი. 34×24
ტასო აპირებს გაკავრებას. 1921. ქ. აკვარელი. 22×19
პორტრეტი. ქაღალდი, აკვარელი. 13,6×11
პორტრეტი. ქაღალდი, აკვარელი. 25,8×17,5
გომბორი. 1925. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 24,8×16,3
პორტრეტი. 1919. ქაღალდი, ფანქარი. 8,9×8,9
მოსკოვის პერიოდის კარიკატურა (ორმხრივი)
ქაღალდი, ფანქარი. 15,5×9,5
კარიკატურა. ქაღალდი, ფანქარი. 15,9×23,9

100. წულაძე გელა
სიყვარული მძიმეა. 2021. ტილო, აკრილი. 131×106
101. ჭიჭინაძე ლევან
სკვერი. 2011. ტილო, ზეთი. 123×80
102. ჭოდოშვილი ლევან
განადგურებული ქართული არისტოკრატია. 2015
ტემპერა, მუყაო 125×120
განადგურებული ქართული არისტოკრატია. 2014
ტემპერა, ტილო. 105×90
103. ჭურღულია ნანა
ქალბატონი კნოსის სასახლიდან. 1985 ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 60×48
104. ხარანაული ლევან
მიმა ნონიკაშვილის პორტრეტი. 1988. დაპრესილი ხე, ზეთი. 92×81
105. ხუმარაშვილი უშანგი.
ნირვანა. 1987. ტ.ზ. 145×170
106. ხუციშვილი გია
გამომშვიდობება ანდრომაქესთან. 2001. ტ.ზ. 65×75
107. ჯაბუა მედეა
დროშები ჩქარა. 1987. ოფორტი. 50×60
დროშები ჩქარა. 1987. ოფორტი. 50×60
რაჭის პეიზაჟი. 1980. ოფორტი მუყაოზე. 18×22
108. ჯავახიშვილი თემო
გასაღები. 1983. თაბაშირი, შერეული ტექნიკა. 40×50
109. ჯაფარიძე თემო
გაბუტული. 1966. ტილო, ზეთი. 97×42
ნატურმორტი ბაჩით. 1975. ტილო, ზეთი. 40×50
ადდგომა. 1976. ტილო, ზეთი, ხე. 54×54
110. ჯაფარიძე მამუკა
როლექსი. 1993. ტილო, შერეული ტექნიკა. 94×75
111. ჯინჭარაძე კოტე
თევზის ისტორია. 1998. მუშაობა, აკრილი. 150×180
112. ჯიშკარიანი ნინო
უფლისციხის ყაყაჩოები. 2019. ქ. შერ. ტექნიკა. 45×60
გვიანი შემოდგომა. 2009. ქ., შერ. ტექნიკა. 66×48
გოგონა ბუმბუტით. 1997. ქაღალდი, შერეული. ტექნიკა. 63×45
დმანისის სათავეებთან. 1998. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 58×38
დმანისის სათავეებთან. 1998. ქაღალდი, შერეული ტექნიკა. 50×37
113. ჯიშკარიანი ოთარ
ძველი თბილისი. 1966. ქაღალდი, აკვარელი. 35×27

გამოყენებული ლიტერატურა:

*საქართველოს ბიოგრაფიული ლექსიკონი - ქართულ ბიოგრაფიულ მონაცემთა უმსხვილესი ბაზა, რომელიც ამუშავდა 2001 წელს; *ქართული საბჭოთა ენციკლოპედია. თბილისი. 1979; *А.Юрчак. Это было навсегда, пока не кончилось последнее советское поколение. Новое литературное обозрение. 2021 г; *კაკაჩარავა. გაზეთი „დრონი“. 16 ოქტომბერი. 1992; *აკლიაშვილი. 1980-იანი წლების ქართული მხატვრობის ძირითადი ტენდენციების შესახებ. <http://alexandragabunia.blogspot.com>, 2014; *В.Беридзе, Н.Езерская. Искусство Советской Грузии 1921-1970. Москва. 1975; *ი.ზაუტაშვილი, თ.ჯაფარიძე. კონტრკულტურა საქართველოში. 1960-1980-იანი წლები. 2000.

Bibliographie:

* Georgian Biographical Dictionary - the largest Georgian biographical database, launched in 2001;
Georgian Soviet Encyclopedia. Tbilisi. 1979; *A. Yurchak. Everything Was Forever Until It Was No More: The Last Soviet Generation. "New Literary Review." 2021; * K. Kacharava. Newspaper "Droni" 16 October. 1992; *A. Kldiashvili. About the main trends of Georgian painting of the 1980s. <http://alexandragabunia.blogspot.com>, 2014; *V. Beridze, N. Ezerskaya. Experience of Soviet Georgia 1921-1970. Moscow. 1975; *I. Zautashvili, T. Japaridze. Counterculture in Georgia. The 1960s-1980s. 2000.

ლევან ჭოდოშვილი. სერიიდან განადგურებული ქართული არისტოკრატია
Levan Chogoshvili. From the series - Exterminated Georgian Aristocracy

სარჩევი CONTENTS

შესავალი/Introduction	3	უშანგი ხუმარაშვილი/Ushangi Khumarashvili.....	74	ზურაბ გიკაშვილი/Zurab Gikashvili.....	136	თამარ კარბელაშვილი/Tamar Karbelashvili	202
ვ. სიდამონ-ერისთავი/V. Sidamon-Eristavi	8	ჯემალ კუხალაშვილი/Jemal Kukhalashvili.....	76	ლევან ხარანაული/Levan Kharanauli	140	ოთარ ჯიშკარიანი/Otar Jishkariani.....	204
ოთარ ჩხარტიშვილი/Otar Chkhartishvili.....	14	ბესიკ არბოლიშვილი/Besik Arbolishvili.....	78	დავით ალექსიძე/David Alexidze	142	მამია მალაზონია/Mamia Malazonia.....	206
ვატია დავითაშვილი/Vatia Davitashvili.....	16	შალვა მატუაშვილი/Shalva Matuashvili.....	80	მურთაზ შველიძე/Murtaz Shvelidze.....	144	რუს.გაჩეჩილაძე/Rusudan Gachechiladze	208
ავთო მესხი/Avto Meskhi.....	18	გია გუგუშვილი/Gia Gugushvili.....	82	კოტე სულაბერიძე/Kote Sulaberidze.....	146	ნოდარ მალაზონია/Nodar Malazonia	210
ზურაბ სეხნიაშვილი/Zurab Sekhniashvili	20	ნინო მორბედაძე/Nino Morbedadze.....	84	მიშა გოგრიჭიანი/Misha Gogrichiani.....	148	ლორეტა შენგელია/Loretta Shengelia	212
თემო ჯაფარიძე/Temo Japaridze	22	იური ბერიშვილი/Yuri Berishvili.....	88	მიშა შენგელია/Misha Shengelia.....	150	მარინე ივანიშვილი/Marina Ivanishvili.....	214
მერაბ აბრამიშვილი/Merab Abramishvili.....	26	ზაზა ბერძენიშვილი/Zaza Berdzenishvili	90	კოტე ჯინჭარაძე/Kote Jincharadze.....	152	გოგი წერეთელი/Gogi Tsereteli.....	216
ირაკლი ფარჯიანი/Irakli Parjiani.....	28	თემურ თათანაშვილი/Temur Tatanashvili	92	ვახო ბუღაძე/Vakho Bugadze.....	154	ნანა ცინცაძე/Nana Tsintsadze.....	218
ლევან ჭოლოშვილი/Levan Chogoshvili.....	30	ლეილა შელია/Leila Shelia.....	94	ზურა აფხაზი/Zura Abkhazi.....	156	ლალი ზამბახიძე/Lali Zambakhidze.....	220
ქეთევან მატაბელი/Ketevan Matabeli	32	დათო სულაკაური/Dato Sulakauri	96	ირაკლი მაისურაძე/Irakli Maisuradze	158	თამაზ ვარვარიძე/Tamaz Varvaridze.....	222
ლევან ლაღიძე/Levan Lagidze.....	34	ვახტანგ თოფურიძე/Vakhtang Topuridze	98	თამუნა მელიქიშვილი/Tamuna Melikishvili.....	160	სოფიო კინსურაშვილი/Sophia Kintsurashvili.....	224
გელა მანჯავიძე/Gela Manjavidze.....	36	ზაალ ბაჩანაშვილი/Zaal Bachanashvili	100	კაკო თოფურია/Kako Topuria.....	162	ნანა ჭურღულია/Nana Tchurghulia	226
გია ბუღაძე/Gia Bugadze.....	38	გიორგი გეგეჭკორი/Giorgi Gegechkori.....	102	ეკა აბულაძე/Eka Abuladze	164	მანანა თუმანიშვილი/Manana Tumanishvili.....	228
მამუკა ცეცხლაძე/Mamuka Tsetskhladze.....	40	ეკატერინე გელოვანი/Ekaterine Gelovani.....	104	ალ. ბერდიშევი/Alexander Berdysheff.....	166	კარლო ფაჩულია/Karlo Pachulia	230
ნიკო ცეცხლაძე/Niko Tsetskhladze.....	42	მალხაზ დათუკიშვილი/Malkhaz Datukishvili.....	106	დავით გაგოშიძე/David Gagoshidze.....	168	ნინო ზაალიშვილი/Nino Zaalishvili.....	232
ოლეგ ტიმჩენკო/Oleg Timchenko.....	46	კოკა ცხვედიანი/Koka Tskhvediani.....	108	გელა პატიაშვილი/Gela Patiaashvili.....	170	ნუგ.მეძმარიაშვილი/Nugzar Medzmariashvili	234
კარლო კაჭარავა/Karlo Kacharava.....	48	ყარამან ქუთათელაძე/Karaman Kutateladze	110	მაია ცეცხლაძე/Maia Tsetskhladze	172	ლალი ლომთაძე/Lali Lomtadze.....	236
გია ეძგვერაძე/Gia Edzgeradze.....	50	მამუკა მიქელაძე/Mamuka Mikeladze.....	112	გია ხუციშვილი/Gia Khutsishvili	174	მედეა ჯაბუა/Medea Jabua.....	238
ილია ზაუტაშვილი/Ilia Zautashvili	52	გიორგი გუგუშვილი/George Gugushvili.....	114	ლევან მარგიანი/Levan Margiani.....	176	ზაურ დეისაძე/Zaur Deisadze.....	240
ლუკა ლასარეიშვილი/Luca Lazareishvili.....	54	ოლგა ფლორენსკაია/Olga Florenskaya	116	ნუგზარ ნათენაძე/Nugzar Natenadze	178	ია გიგოშვილი/Ia Gigoshvili	242
გელა ზაუტაშვილი/Gela Zautashvili	56	ალ. ფლორენსკი/Alexander Florensky.....	118	რუს. ფეტვიაშვილი/Rusudan Petviashvili.....	180	გივი ვაშაკიძე/Givi Vashakidze.....	244
გია ლორია/Gia Loria.....	58	გელა წულაძე/Gela Tsuladze.....	120	დიმიტრი ანთაძე/Dimitri Antadze	182	მალხაზ კუხაშვილი/Malkhaz Kukhashvili.....	246
გოგა მაღლაკელიძე/Goga Maglakelidze.....	60	გიორგი ლაზარაშვილი/Giorgi Lazarashvili	122	კახაბერ ტატიშვილი/Kakhaber Tatishvili	184	ნინო ჯიშკარიანი/Nino Jishkariani	248
თემურ იაკობაშვილი/Temur Iakobashvili	62	ლევან ურუშაძე/Levan Urushadze.....	124	ჰანს ჰეინერ ბური/Hans Heiner Buhr	186	ხელოვნების მუზეუმის ახალი კოლექციის სრული ჩამონათვალი.....	250
გია დოლიძე/Gia Dolidze.....	64	ლევან ჭიჭინაძე/Levan Chichinadze	126	ტატო ახალკაციშვილი/Tato Akhalkatsishvili.....	188		
ლია შველიძე/Lia Shvelidze.....	66	გიორგი მირზაშვილი/Giorgi Mirzashvili	128	თინათინ ცხადაძე/Tinatini Tskhadadze.....	190		
მამუკა ჯაფარიძე/Mamuka Japharidze.....	68	ილია პატაშური/Ilia Patashuri.....	130	სერგო კობულაძე/Sergo Kobuladze.....	192		
კოკა რამიშვილი/Koka Ramishvili.....	70	ავთო მოსიაშვილი/Aleksandre Mosiashvili	132	ირაკლი თოიძე/Irakli Toidze.....	198		
თემო ჯავახიშვილი/Temo Javakhishvili	72	დათო კრანაშვილი/Dato Kratsashvili	134	გიორგი როინიშვილი Giorgi Roinishvili.....	200		

